

Den Europæiske Unions Tidende

L 331

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

15. december 2010

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF** 12
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF** 48
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF** 84

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) ⁽¹⁾** 120

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Pris: 8 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) nr. 1096/2010 af 17. november 2010 om overdragelse til Den Europæiske Centralbank af specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's funktionsmåde 162

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1092/2010

af 24. november 2010

om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Finansiell stabilitet er en forudsætning for, at realøkonomien kan skabe arbejdspladser, kreditter og vækst. Den finansielle krise har afsløret væsentlige mangler ved finansielle tilsyn, som har bevirket, at det ikke har været muligt at forudse ugunstige makroudviklinger og forhindre en akkumulering af overdrevne risici i den finansielle sektor.

(2) Europa-Parlamentet har gentagne gange opfordret til, at alle aktører på EU-plan i højere grad blev sikret reelt

ensartede vilkår, og har samtidig gjort opmærksom på væsentlige mangler i EU-tilsynet med de stadig mere integrerede finansielle markeder (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽⁴⁾, af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾, af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) — hvidbog ⁽⁶⁾, af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁷⁾, og af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁸⁾, og i sine holdninger af 22. april 2009 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽⁹⁾ samt af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁰⁾).

(3) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand mandat til at fremsætte anbefalinger om, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system.

(4) I den endelige rapport (de Larosière-rapporten), som blev fremlagt den 25. februar 2009, anbefalede højniveaugruppen bl.a., at der oprettes et organ på EU-plan, som har til opgave at overvåge risici inden for det finansielle system som en helhed.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 11.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse af 22.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 22.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.11.2010.

⁽⁴⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 292.

- (5) I sin meddelelse af 4. marts 2009 om »fremdrift i den europæiske genopretning« hilste Kommissionen de Larosièrereportens anbefalinger velkommen og gav udtryk for sin støtte til hovedlinjerne i dem. Det Europæiske Råd erklærede sig på mødet den 19. og 20. marts 2009 enig i, at der er behov for at forbedre reguleringen af og tilsynet med de finansielle institutioner i Unionen og at anvende de Larosièrereportens som handlingsgrundlag.
- (6) I sin meddelelse af 27. maj 2009 om »finansielt tilsyn i Europa« foreslog Kommissionen en række reformer af de nuværende ordninger, som skal sikre den finansielle stabilitet på EU-plan, herunder navnlig oprettelsen af et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRB) med ansvar for makrotilsyn. Rådet tilsluttede sig den 9. juni 2009 og Det Europæiske Råd på mødet den 18. og 19. juni 2009 Kommissionens forslag og hilste det velkommen, at Kommissionen agter at fremlægge lovgivningsforslag, således at de nye rammer kan være på plads i løbet af 2010. I overensstemmelse med Kommissionens synspunkt konkluderede Rådet bl.a., at Den Europæiske Centralbank (ECB) »bør yde analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte til ESRB og også trække på teknisk rådgivning fra de nationale centralbanker og tilsynsmyndigheder«. ECB's støtte til ESRB samt de opgaver, der tildeles ESRB, bør ikke berøre princippet om ECB's uafhængighed i udførelsen af sine opgaver, jf. traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (7) Som følge af de internationale finansielle markeders integrering og den afsmitningsrisiko, der er forbundet med finanskriser, er der behov for et stærkt engagement fra Unionens side på verdensplan. ESRB bør trække på ekspertisen fra et videnskabeligt udvalg på højt niveau og påtage sig alle de globale ansvarsområder, som er nødvendige for at sikre, at Unionen høres i spørgsmål vedrørende finansiell stabilitet, navnlig ved at samarbejde tæt med Den Internationale Valutafond (IMF) og Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB), som forventes at udstede tidlige advarsler om makrorisici på globalt plan, og alle parterne i G20-landegruppen (G20).
- (8) ESRB bør bl.a. bidrage til gennemførelsen af henstillinger fra IMF, FSB og Den Internationale Betalingsbank (BIS) til G20.
- (9) I rapporten af 28. oktober 2009 fra IMF, BIS og FSB, der forelagdes G20-finansministrene og -centralbankcheferne under titlen »vejledning i vurdering af den systemiske betydning af finansielle institutioner, markeder og instrumenter: indledende betragtninger«, nævnes også, at vurdering af systemisk risiko sandsynligvis varierer, afhængigt af de økonomiske forhold. Den vil også afhænge af den finansielle infrastruktur og ordningerne for krisestyring og kapaciteten til at håndtere svigt, når de opstår. Finansielle institutioner kan være systemisk vigtige for lokale, nationale eller internationale finansielle systemer og økonomier. De vigtigste kriterier til at identificere markeders og institutioners systemiske betydning er størrelse (omfanget af finansielle tjenesteydelser, som leveres af den enkelte del i det finansielle system), substituerbarhed (i hvilken grad systemets andre dele kan levere de samme tjenesteydelser i tilfælde af et svigt) og de indbyrdes relationer (forbindelser med systemets andre dele). En vurdering ud fra disse tre kriterier bør suppleres med en henvisning til finansielle sårbarheder og den institutionelle rammes kapacitet til at håndtere finansielle svigt og bør tage hensyn til en lang række yderligere faktorer, bl.a. de særlige strukturers og forretningsmodellens kompleksitet, graden af finansiell autonomi, tilsynets intensitet og omfang, gennemsigtigheden med hensyn til de finansielle ordninger og forbindelser, der kan berøre den samlede risiko for institutioner.
- (10) ESRB bør have til opgave at overvåge og vurdere systemisk risiko under normale forhold med henblik på at mindske systemets eksponering over for risikoen for svigt i de systemiske komponenter og forbedre det finansielle systems modstandsdygtighed over for chok. ESRB bør i denne forbindelse bidrage til at sikre finansiell stabilitet og mindske de negative følger for det indre marked og realøkonomien. ESRB bør for at opfylde sine mål analysere alle de relevante oplysninger.
- (11) De nuværende EU-ordninger lægger for lidt vægt på makrotilsyn og på de indbyrdes relationer mellem udviklinger i det bredere makroøkonomiske miljø og det finansielle system. Ansvar for analyser på makroplan er stadig opsplittet og foretages af forskellige myndigheder på forskellige niveauer, og der findes ingen mekanisme til at sikre, at risici på makroplan identificeres tilfredsstillende, og at der udstedes klare advarsler og henstillinger, som følges op med konkrete tiltag. Velfungerende finansielle systemer i Unionen og velfungerende globale finansielle systemer samt afværgelsen af trusler mod disse systemer kræver øget sammenhæng mellem tilsynet på makro- og mikroplan.
- (12) En nyoprettet ordning for makrotilsyn kræver et troværdigt og fremtrædende lederskab. I betragtning af ESRB's vigtige rolle og internationale og interne troværdighed samt i overensstemmelse med anbefalingerne i de Larosièrereportens bør formanden for ECB derfor varetage formandskabet for ESRB i de første fem år efter denne forordnings ikrafttræden. Desuden bør kravene om ansvarlighed øges, og ESRB's organer bør kunne trække på en bred vifte af erfaringer, baggrunde og holdninger.

- (13) I de Larosière-rapporten nævnes også, at makrotilsyn ikke giver mening, medmindre det på en måde har indvirkning på tilsynet på mikroplan, ligesom tilsynet på mikroplan ikke på effektiv vis kan sikre den finansielle stabilitet uden behørigt at tage hensyn til udviklingen på makroplan.
- (14) Der bør oprettes et europæisk finanstillingsystem (ESFS), der samler aktørerne med ansvar for finansielt tilsyn på nationalt plan og EU-plan og fungerer som et netværk. I henhold til princippet om et loyalt samarbejde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bør parterne i ESFS samarbejde i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige. På EU-plan bør netværket omfatte ESRB og tre makrotilsynsmyndigheder: Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽²⁾ og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽³⁾ (i det følgende samlet benævnt »ESA'erne«).
- (15) Unionen har ligeledes behov for et specifikt organ, som er ansvarligt for makrotilsyn med hele dens finansielle system, og som skal identificere risici for den finansielle stabilitet og om nødvendigt udstede advarsler om risici og rette henstillinger om tiltag til at imødegå sådanne risici. Derfor bør ESRB oprettes som et nyt uafhængigt organ, som dækker alle finansielle sektorer og garantiordninger. ESRB bør have ansvaret for makrotilsyn på EU-plan og bør ikke have status som juridisk person.
- (16) ESRB bør bestå af et almindeligt råd, en styringskomité, et sekretariat, et rådgivende videnskabeligt udvalg og et rådgivende teknisk udvalg. I det rådgivende videnskabelige udvalgs sammensætning bør der tages hensyn til passende regler om interessekonflikter, som Det Almindelige Råd vedtager. Oprettelsen af Det Rådgivende Tekniske Udvalg bør tage hensyn til gældende strukturer med henblik på at undgå overlappning.
- (17) ESRB bør udstede advarsler og, når det finder det nødvendigt, rette henstillinger enten af generel eller specifik karakter, og de bør navnlig rettes til Unionen som helhed, til en eller flere medlemsstater, til en eller flere ESA'er eller til en eller flere af de nationale tilsynsmyndigheder med en nærmere angivet frist for gennemførelse af den relevante politiske respons.
- (18) ESRB bør udarbejde en farvekode for at gøre det muligt for interesserede parter bedre at vurdere risikoens karakter.
- (19) For at øge advarslernes og henstillingernes virkning og legitimitet bør de under iagttagelse af strenge fortrolighedsregler også sendes til Rådet og Kommissionen og, hvis de er rettet til en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, til ESA'erne. Drøftelserne i Rådet bør forberedes af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) i overensstemmelse med dets rolle som defineret i TEUF. For at EFC kan forberede drøftelserne i Rådet og give Rådet politisk rådgivning i rette tid, bør ESRB underrette EFC regelmæssigt og fremsende teksterne til advarsler og henstillinger, så snart de er vedtaget.
- (20) ESRB bør også på basis af rapporter fra adressaterne overvåge overholdelsen af dets advarsler og henstillinger for at sikre, at dets advarsler og henstillinger reelt efterleves. Adressaterne for henstillingerne bør handle i henhold hertil og give behørig begrundelse i tilfælde af manglende handling (mekanisme, som kræver handling eller forklaring). Hvis ESRB finder, at reaktionen er utilstrækkelig, bør det under overholdelse af strenge fortrolighedsregler underrette adressaterne, Rådet og, hvis det er relevant, den berørte europæiske tilsynsmyndighed.
- (21) ESRB bør fra sag til sag og efter at have underrettet Rådet i tilstrækkeligt god tid til, at det kan reagere, afgøre, om en henstilling skal forblive fortrolig eller offentliggøres, idet der tages hensyn til, at en offentliggørelse kan medvirke til at fremme overholdelsen af henstillingerne i bestemte situationer.
- (22) Afdækker ESRB en risiko, der kunne bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, bør ESRB straks underrette Rådet om situationen. Hvis ESRB fastslår, at der kan opstå en krisesituation, bør det kontakte Rådet og foretage en vurdering af situationen. Rådet bør så vurdere, om der er behov for at vedtage en afgørelse rettet til ESA'erne, hvorved det fastslås, at der foreligger en krisesituation. I denne proces er det helt afgørende behørigt at beskytte fortrolighed.
- (23) ESRB bør aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet mindst en gang om året og oftere i tilfælde af omfattende uro på finansmarkederne. Europa-Parlamentet og Rådet bør efter behov kunne anmode ESRB om at undersøge specifikke spørgsmål vedrørende finansiell stabilitet.

⁽¹⁾ Se side 12 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 48 i denne EUT.

⁽³⁾ Se side 84 i denne EUT.

- (24) ECB og de nationale centralbanker bør indtage en ledende rolle i makrotilsyn på grund af deres ekspertise og deres eksisterende ansvar vedrørende den finansielle stabilitet. Nationale tilsynsmyndigheder bør inddrages, så de kan bidrage med deres særlige ekspertise. Det er vigtigt, at mikrotilsynsmyndighederne inddrages i ESRB's arbejde for at sikre, at vurderingen af risikoen på makroplan er baseret på fyldestgørende og præcise oplysninger om udviklingerne i det finansielle system. Derfor bør formændene for ESA'erne være medlemmer med stemmeret. En repræsentant fra hver medlemsstats kompetente nationale tilsynsmyndigheder bør deltage i Det Almindelige Råds møder uden stemmeret. I en ånd af åbenhed bør 15 uafhængige personer yde ekstern ekspertbistand til ESRB gennem Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg.
- (25) Deltagelsen af et medlem af Kommissionen i ESRB vil bidrage til at skabe forbindelse til det makroøkonomiske og finansielle tilsyn i Unionen, mens EFC-formandens tilstedeværelse afspejler den rolle, som de nationale ministerier, der er ansvarlige for finans, og Rådet spiller i opretholdelsen af den finansielle stabilitet og udførelsen af den økonomiske og finansielle overvågning.
- (26) Det er af stor betydning, at medlemmerne af ESRB udfører deres opgaver upartisk og kun overvåger den finansielle stabilitet i Unionen som helhed. Når der ikke kan opnås konsensus, bør afstemninger om advarsler og henstillinger i ESRB ikke vægtes, og beslutningerne bør som hovedregel træffes med simpelt flertal.
- (27) De indbyrdes relationer mellem finansielle institutioner og markeder indebærer, at overvågningen og vurderingen af potentielle systemiske risici bør baseres på en bred vifte af relevante makroøkonomiske og mikrofinansielle data og indikatorer. Sådanne systemiske risici omfatter bl.a. risiko for forstyrrelse af finansielle tjenesteydelser, som skyldes væsentlig forringelse af hele eller dele af Unionens finansielle system og har potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Enhver type finansiell institution, formidler, marked, infrastruktur og instrument har potentiale til at være systemisk vigtig. ESRB bør derfor have adgang til alle de oplysninger, som er nødvendige for at udføre dets opgaver, men skal sikre, at disse oplysninger forbliver fortrolige, hvis det kræves.
- (28) De i denne forordning omhandlede foranstaltninger til indsamling af oplysninger er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver og bør ikke berøre den retlige ramme, som det europæiske statistiske system udgør på det statistiske område. Denne forordning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽¹⁾ eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽²⁾.
- (29) Markedsdeltagerne kan levere værdifulde oplysninger til forståelse af de udviklinger, der påvirker det finansielle system. Efter behov bør ESRB derfor høre interessenter fra den private sektor, herunder repræsentanter for finanssektoren, forbrugersammenslutninger, brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser oprettet af Kommissionen eller ved EU-lovgivning og give dem en rimelig mulighed for at fremkomme med betragtninger.
- (30) Oprettelsen af ESRB bør bidrage direkte til opfyldelse af målsætningerne for det indre marked. EU-tilsynet på makroplan med det finansielle system er en integreret del af det overordnede nye tilsynssystem i Unionen, eftersom makrosynsvinklen er tæt forbundet med mikrotilsynsopgaverne, der er pålagt ESA'erne. Kun hvis der findes ordninger, som tager passende hensyn til den indbyrdes sammenhæng mellem de risici, der findes på mikro- og makroplan, kan alle interessenter have tilstrækkelig tillid til at tage del i grænseoverskridende finansielle aktiviteter. ESRB bør overvåge og vurdere risici for den finansielle stabilitet, som skyldes udviklinger, der kan have virkninger på sektorplan eller for det finansielle system som helhed. ESRB bør ved at behandle sådanne risici bidrage direkte til en integreret EU-tilsynsstruktur, som er en forudsætning for at sikre rettidig og konsekvent politisk respons blandt medlemsstaterne, og dermed forhindre uensartede tilgange samt forbedre det indre markeds funktion.
- (31) Domstolen udtalte i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union), at »intet i ordlyden af artikel 95 EF [nu artikel 114 i TEUF] gør det muligt at konkludere, at de foranstaltninger, der vedtages af fællesskabslovgiver, skal begrænses til alene at have medlemsstaterne som adressater. Det kan således vise sig nødvendigt i henhold til nævnte lovgivers vurdering at fastsætte bestemmelser om oprettelse af et fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces i situationer, hvor vedtagelsen af ikke-bindende ledsage- og rammeforanstaltninger forekommer egnede til at lette gennemførelsen og den ensartede anvendelse af retsakter vedtaget med hjemmel i denne bestemmelse.« ⁽³⁾ ESRB bør bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for yderligere finansiell integration i det indre marked, ved at overvåge systemiske risici og udstede advarsler og rette henstillinger, når det er relevant. Disse opgaver hænger nøje sammen med målsætningerne i EU-lovgivningen vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. ESRB bør derfor oprettes på grundlag af artikel 114 i TEUF.

(1) EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

(2) EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

(3) Samling af afgørelser fra Domstolen og Retten 2006, side I-03771, præmis 44.

- (32) Som det fremgår af de Larosière-rapporten, er det nødvendigt med en gradvis tilgang, og Europa-Parlamentet og Rådet bør gennemføre en fuldstændig evaluering af ESFS, ESRB og ESA'erne senest den 17. december 2013.
- (33) Målet for denne forordning, nemlig et effektivt makrotilsyn med Unionens finansielle system kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af integreringen af Unionens finansielle markeder, og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Oprettelse

1. Der oprettes et europæisk udvalg for systemiske risici (»ESRB«). Det har sit hjemsted i Frankfurt am Main.
2. ESRB er en del af det europæiske finanstilsynssystem (ESFS), der har til formål at sikre tilsynet med Unionens finansielle system.
3. ESFS omfatter:
  - a) ESRB
  - b) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved forordning (EU) nr. 1093/2010
  - c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved forordning (EU) nr. 1094/2010
  - d) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010
  - e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (»Det Fælles Udvalg«), nedsat i henhold til artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010
  - f) de kompetente eller tilsynsførende myndigheder i medlemsstaterne som beskrevet i de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. I henhold til princippet om et loyalt samarbejde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union samarbejder parterne i ESFS i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »finansiel institution«: ethvert foretagende, som hører under anvendelsesområdet for den lovgivning, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010, samt ethvert andet foretagende og enhver anden enhed i Unionen, hvis hovedvirksomhed er af tilsvarende karakter
- b) »finansielt system«: alle finansielle institutioner, markeder, produkter og markedsinfrastrukturer
- c) »systemisk risiko«: en risiko for forstyrrelse af det finansielle system med potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt være systemisk vigtige i en vis grad.

Artikel 3

Mission, målsætninger og opgaver

1. ESRB er ansvarligt for makrotilsynet med det finansielle system i Unionen med det formål at bidrage til at forebygge eller reducere systemiske risici for den finansielle stabilitet i Unionen som følge af udviklinger i det finansielle system og under hensyn til de makroøkonomiske udviklinger, med henblik på at undgå perioder med omfattende finansiell uro. ESRB skal bidrage til, at det indre marked er velfungerende, og således sikre, at den finansielle sektor yder et bæredygtigt bidrag til den økonomiske vækst.
2. Med henblik på stk. 1 har ESRB følgende opgaver:
  - a) at indkrede og/eller indsamle og analysere alle oplysninger, der er relevante og nødvendige for at nå de i stk. 1 beskrevne målsætninger
  - b) at afdække og prioritere systemiske risici
  - c) at udstede advarsler, hvis sådanne systemiske risici anses for betydelige, og offentliggøre disse advarsler, hvis det er relevant
  - d) at rette henstillinger med henblik på afhjælpende tiltag som svar på de afdækkede risici og offentliggøre disse henstillinger, hvis det er relevant

- e) hvis ESRB fastslår, at der kan opstå en krisesituation i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010, at udstede en fortrolig advarsel til Rådet og forelægge Rådet en vurdering af situationen, for at gøre Rådet i stand til at vurdere, om der er behov for at vedtage en afgørelse rettet til ESA'erne, hvorved det fastslås, at der foreligger en krisesituation.
- f) at overvåge opfølgningen af advarsler og henstillinger
- g) at arbejde tæt sammen med alle de andre parter i ESFS; hvis det er relevant, at give ESA'erne de oplysninger om systemiske risici, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver; og navnlig i samarbejde med ESA'erne at udvikle et fælles sæt kvantitative og kvalitative indikatorer (en risikotavle) til at identificere og måle systemiske risici.
- h) hvis det er relevant, at deltage i Det Fælles Udvalg
- i) at koordinere sit arbejde med internationale finansielle organisationers arbejde, særlig IMF og FSB, samt relevante organer i tredjelande, i spørgsmål vedrørende makrotilsyn
- j) at udføre andre relaterede opgaver som anført i EU-lovgivningen.

KAPITEL II

ORGANISATION

Artikel 4

Struktur

- ESRB har et almindeligt råd, en styringskomité, et sekretariat, et rådgivende videnskabeligt udvalg og et rådgivende teknisk udvalg.
- Det Almindelige Råd træffer de beslutninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er betroet ESRB, jf. artikel 3, stk. 2.
- Styringskomitéen bistår med beslutningstagningen i ESRB, idet den forbereder møderne i Det Almindelige Råd og gennemgår de dokumenter, der skal drøftes, og overvåger de fremskridt, der sker i ESRB's løbende arbejde.
- Sekretariatet er ansvarligt for ESRB's daglige arbejde. Det yder analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte af høj kvalitet til ESRB under ledelse af formanden og Styringskomitéen i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 1096/2010⁽¹⁾. Det trækker også på teknisk rådgivning fra ESA'erne, nationale centralbanker og nationale tilsynsmyndigheder.

⁽¹⁾ Se side 162 i denne EUT.

- Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg og Det Rådgivende Tekniske Udvalg, der er omhandlet i artikel 12 og 13, yder rådgivning og bistand i spørgsmål af relevans for ESRB's arbejde.

Artikel 5

ESRB's formandskab og næstformandskab

- Formandskabet for ESRB varetages af formanden for ECB for en periode på fem år efter denne forordnings ikrafttræden. For de efterfølgende perioder udpeges formanden for ESRB efter de nærmere regler, der fastsættes på grundlag af revisionen i henhold til artikel 20.
- Første næstformand vælges for en periode på fem år af og blandt medlemmerne af ECB's Generelle Råd, under hensyntagen til behovet for en ligelig repræsentation af medlemsstaterne generelt og mellem dem, der har euroen som valuta, og dem, der ikke har euroen som valuta. Første næstformand kan genvælges én gang.
- Anden næstformand er formanden for Det Fælles Udvalg, der er udpeget i henhold til artikel 55, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- Formanden og næstformændene redegør over for Europa-Parlamentet ved en offentlig høring for, hvordan de agter at udøve deres hverv i henhold til denne forordning.
- Formanden leder møderne i Det Almindelige Råd og Styringskomitéen.
- Næstformændene leder efter rangfølge møderne i Det Almindelige Råd og/eller Styringskomitéen, når formanden ikke er i stand til at deltage i et møde.
- Hvis mandatperioden for et medlem af ECB's Generelle Råd, der er valgt som første næstformand, slutter inden udløbet af den femårige periode, eller hvis den første næstformand af en eller anden grund er ude af stand til at udøve sit hverv, vælges en ny første næstformand i overensstemmelse med stk. 2.
- Formanden repræsenterer ESRB udadtil.

Artikel 6

Det Almindelige Råd

- Medlemmerne af Det Almindelige Råd med stemmeret omfatter:
  - formanden og næstformanden for ECB
  - cheferne for de nationale centralbanker

- c) et medlem af Kommissionen
- d) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)
- e) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)
- f) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed)
- g) formanden og de to næstformænd for Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg
- h) formanden for Det Rådgivende Tekniske Udvalg.
2. Medlemmerne af Det Almindelige Råd uden stemmeret omfatter:
- a) én højtstående repræsentant pr. medlemsstat for de kompetente nationale tilsynsmyndigheder, jf. stk. 3
- b) formanden for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC).

3. Med hensyn til repræsentationen af nationale tilsynsmyndigheder, jf. stk. 2, litra a), roterer de pågældende højtstående repræsentanter, alt efter hvilket spørgsmål der behandles, medmindre en medlemsstats nationale tilsynsmyndigheder har udpeget en fælles repræsentant.

4. Det Almindelige Råd fastsætter forretningsordenen for ESRB.

Artikel 7

Upartiskhed

1. Når medlemmerne af ESRB deltager i Det Almindelige Råds og Styringskomitéens aktiviteter eller udfører anden virksomhed i forbindelse med ESRB, udøver de deres hverv upartisk og udelukkende i Unionens interesse som helhed. De hverken søger eller modtager instrukser fra medlemsstaterne, EU-institutionerne eller noget andet offentligt eller privat organ.
2. Ingen medlemmer af Det Almindelige Råd (med eller uden stemmeret) varetager nogen funktion i den finansielle sektor.
3. Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller noget andet offentligt eller privat organ søger at øve indflydelse på medlemmerne af ESRB, når disse udfører opgaverne i artikel 3, stk. 2.

Artikel 8

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af Det Almindelige Råd og andre personer, der arbejder eller har arbejdet for eller i tilknytning til ESRB (herunder det relevante personale i centralbankerne, Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg, Det Rådgivende Tekniske Udvalg,

ESA'erne og medlemsstaternes kompetente nationale tilsynsmyndigheder), må ikke videregive oplysninger, der er underlagt tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.

2. De oplysninger, medlemmerne af ESRB modtager, anvendes kun i forbindelse med deres hverv og ved udførelsen af de i artikel 3, stk. 2, fastsatte opgaver.

3. Fortrolige oplysninger, som de i stk. 1 nævnte personer modtager i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, videregives ikke til nogen anden person eller myndighed, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at individuelle finansielle institutioner ikke kan identificeres, jf. dog artikel 16 og anvendelsen af straffelovgivningen.

4. ESRB fastlægger og indfører sammen med ESA'erne specifikke fortrolighedsprocedurer for at beskytte oplysninger vedrørende individuelle finansielle institutioner og oplysninger, ud fra hvilke individuelle finansielle institutioner kan identificeres.

Artikel 9

Møder i Det Almindelige Råd

1. Formanden for ESRB indkalder til Det Almindelige Råds ordinære plenarmøder, der holdes mindst fire gange om året. Der kan indkaldes til ekstraordinære møder på initiativ af formanden ESRB eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af de stemmeberettigede medlemmer af Det Almindelige Råd.

2. Medlemmerne skal være personligt til stede på møderne i Det Almindelige Råd og må ikke lade sig repræsentere.

3. Uanset stk. 2 kan et medlem, der er forhindret i at deltage i møderne i en periode på mindst tre måneder, udpege en suppleant. Et sådant medlem kan også afløses af en person, der er formelt udpeget i henhold til den pågældende institutions bestemmelser om midlertidige stedfortrædere.

4. Højtstående repræsentanter fra internationale finansielle organisationer, som udfører aktiviteter, der er direkte beslægtede med ESRB's opgaver, jf. artikel 3, stk. 2, kan, hvis det er hensigtsmæssigt, indbydes til at deltage i møderne i Det Almindelige Råd.

5. I ESRB's arbejde kan deltage højtstående repræsentanter fra de relevante myndigheder i tredjelande, især EØS-lande, dog udelukkende begrænset til spørgsmål af særlig relevans for disse lande. ESRB kan udforme ordninger, der navnlig fastsætter arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af disse tredjelands deltagelse i ESRB's arbejde. Sådanne ordninger kan omhandle repræsentation, efter behov, som observatør, i Det Almindelige Råd og bør kun vedrøre emner af relevans for disse lande, og under ingen omstændigheder nogen som helst sager, hvor situationen i individuelle finansielle institutioner eller medlemsstater måtte blive drøftet.

6. Møderne er fortrolige.

Artikel 10

Afstemningsregler i Det Almindelige Råd

1. Hvert stemmeberettiget medlem af Det Almindelige Råd har én stemme.

2. Med forbehold af afstemningsprocedurerne i artikel 18, stk. 1, træffer Det Almindelige Råd beslutning med simpelt flertal af de tilstedeværende stemmeberettigede medlemmer. Ved stemmelighed er ESRB-formandens stemme afgørende.

3. Uanset stk. 2, kræver det et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer at vedtage en henstilling eller at offentliggøre en advarsel eller en henstilling.

4. Quorum for enhver afstemning i Det Almindelige Råd er to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer. Hvis dette ikke er opfyldt, kan formanden for ESRB indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes beslutning med et quorum på en tredjedel. Den i artikel 6, stk. 4, nævnte forretningsorden fastsætter en passende frist for indkaldelse til et ekstraordinært møde.

Artikel 11

Styringskomitéen

1. Styringskomitéen består af:

- a) formanden og den første næstformand for ESRB
- b) næstformanden for ECB
- c) fire andre medlemmer af Det Almindelige Råd, der også er medlemmer af ECB's Generelle Råd, under hensyntagen til behovet for en ligelig repræsentation af medlemsstaterne generelt og mellem dem, der har euroen som valuta, og dem, der ikke har euroen som valuta. De vælges af og blandt medlemmerne af Det Almindelige Råd, der også er medlemmer af ECB's Generelle Råd, for en periode på tre år
- d) et medlem af Kommissionen
- e) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)
- f) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)
- g) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed)

h) formanden for EFC

i) formanden for Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg og

j) formanden for Det Rådgivende Tekniske Udvalg.

Bliver et valgt medlems mandat i Styringskomitéen ledigt, besættes det med et nyt medlem, som vælges af Det Almindelige Råd.

2. Formanden for ESRB indkalder til møder i Styringskomitéen mindst en gang hvert kvartal forud for de enkelte møder i Det Almindelige Råd. Formanden for ESRB kan også indkalde til ad hoc-møder.

Artikel 12

Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg

1. Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg består af formanden for Det Rådgivende Tekniske Udvalg og 15 eksperter, der repræsenterer en bred vifte af kvalifikationer og erfaringer, og som er foreslået af Styringskomitéen og godkendt af Det Almindelige Råd for en mandatperiode på fire år med mulighed for fornyelse. De udnævnte må ikke være medlemmer af ESA'erne og skal vælges på grundlag af deres generelle kompetence og deres forskellige erfaring i akademiske kredse eller andre sektorer, navnlig i små og mellemstore virksomheder eller fagforeninger eller i deres egenkab af leverandører eller forbrugere af finansielle tjenesteydelser.

2. Formanden og de to næstformænd for Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg udpeges af Det Almindelige Råd efter forslag fra formanden for ESRB, og de skal hver især have et højt niveau af ekspertise og viden, f.eks. i kraft af en akademisk baggrund inden for sektorerne bankvæsen, værdipapirmarkeder eller forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger. Formandskabet for Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg går på skift mellem disse tre personer.

3. Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg yder ESRB rådgivning og bistand i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, efter anmodning fra formanden for ESRB.

4. ESRB's sekretariat støtter arbejdet i Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg, og lederen af sekretariatet deltager i møderne.

5. Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg gennemfører i givet fald høringer på et tidligt tidspunkt med interessenter såsom markedsdeltagere, forbrugerorganisationer og akademiske eksperter, på en åben og gennemsigtig måde, samtidig med at der tages hensyn til kravet om fortrolighed.

6. Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg får stillet alle midler til rådighed, der er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver tilfredsstillende.

Artikel 13

Det Rådgivende Tekniske Udvalg

1. Det Rådgivende Tekniske Udvalg består af:
  - a) en repræsentant for hver af de nationale centralbanker og en repræsentant for ECB
  - b) én repræsentant pr. medlemsstat for de kompetente nationale tilsynsmyndigheder
  - c) en repræsentant for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)
  - d) en repræsentant for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)
  - e) en repræsentant for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed)
  - f) to repræsentanter for Kommissionen
  - g) en repræsentant for EFC og
  - h) en repræsentant for Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg.

Tilsynsmyndighederne i hver medlemsstat vælger en repræsentant til Det Rådgivende Tekniske Udvalg. Med hensyn til repræsentationen af nationale tilsynsmyndigheder, jf. første afsnits litra b), roterer de respektive repræsentanter, alt efter hvilket spørgsmål der behandles, medmindre en medlemsstats nationale tilsynsmyndigheder har udpeget en fælles repræsentant.

2. Formanden for Det Rådgivende Tekniske Udvalg udpeges af Det Almindelige Råd efter forslag fra formanden for ESRB.
3. Det Rådgivende Tekniske Udvalg yder ESRB rådgivning og bistand i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, efter anmodning fra formanden for ESRB.
4. ESRB's sekretariat støtter arbejdet i Det Rådgivende Tekniske Udvalg, og lederen af sekretariatet deltager i dets møder.
5. Det Rådgivende Tekniske Udvalg får stillet alle midler til rådighed, der er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver tilfredsstillende.

Artikel 14

Andre kilder til rådgivning

Ved udførelsen af opgaverne i artikel 3, stk. 2, søger ESRB, hvis det er relevant, synspunkter hos relevante interessenter i den private sektor.

KAPITEL III

OPGAVER

Artikel 15

Indsamling og udveksling af oplysninger

1. ESRB giver ESA'erne de oplysninger om risici, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.
2. ESA'erne, Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), Kommissionen, de nationale tilsynsmyndigheder og nationale statistikmyndigheder arbejder tæt sammen med ESRB og giver ESRB alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dets opgaver i overensstemmelse med EU-lovgivningen.
3. ESRB kan anmode ESA'erne om oplysninger, som regel i summarisk eller sammenfattet form, således at de individuelle finansielle institutioner ikke kan identificeres, jf. dog artikel 36, stk. 2, i forordning(EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.
4. Inden ESRB fremsætter anmodning om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, tager det først hensyn til de eksisterende statistikker, som det europæiske statistiske system og ESCB har produceret, formidlet og udviklet.
5. Hvis de ønskede oplysninger ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt, kan ESRB anmode om oplysningerne hos ESCB, de nationale tilsynsmyndigheder eller de nationale statistikmyndigheder. Hvis disse oplysninger vedbliver med ikke at være til rådighed, kan ESRB anmode om dem hos den berørte medlemsstat, uden at dette berører de beføjelser, der er tillagt henholdsvis Rådet, Kommissionen (Eurostat), ECB, Eurosystemet og ESCB med hensyn til statistik og indsamling af data.
6. Hvis ESRB anmoder om oplysninger, som ikke er i summarisk eller sammenfattet form, skal der i den begrundede anmodning redegøres for, hvorfor data om den pågældende individuelle institution anses for at være systemisk relevante og nødvendige i betragtning af den foreliggende markedssituation.
7. Inden hver anmodning om oplysninger, som ikke er i summarisk eller sammenfattet form, rådfører ESRB sig behørigt med den relevante europæiske tilsynsmyndighed for at sikre, at anmodningen er begrundet og forholdsmæssigt afpasset. Hvis den relevante europæiske tilsynsmyndighed ikke finder anmodningen begrundet og forholdsmæssigt afpasset, sender den straks anmodningen tilbage til ESRB med anmodning om yderligere begrundelse. Når ESRB har forelagt den relevante europæiske tilsynsmyndighed denne yderligere begrundelse, sendes de ønskede oplysninger til ESRB fra anmodningens adressater, forudsat at disse har lovlig adgang til de relevante oplysninger.

*Artikel 16***Advarsler og henstillinger**

1. Hvis der afdækkes betydelige risici for opfyldelsen af målsætningen i artikel 3, stk. 1, advarer ESRB herom og retter om nødvendigt henstillinger om afhjælpende tiltag, herunder om nødvendigt om lovgivningsinitiativer.

2. Advarsler eller henstillinger fra ESRB i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra c) og d), kan være enten af generel eller specifik karakter og rettes navnlig til Unionen som helhed, til en eller flere medlemsstater, til en eller flere ESA'er eller en eller flere af de nationale tilsynsmyndigheder. Hvis en advarsel eller en henstilling er rettet til en eller flere af de nationale tilsynsmyndigheder, orienteres den eller de berørte medlemsstater også herom. Til henstillingerne skal være knyttet en nærmere angivet frist for gennemførelse af politisk respons. Henstillinger kan også rettes til Kommissionen for så vidt angår den relevante EU-lovgivning.

3. Samtidig med, at advarsler eller henstillinger fremsendes til adressaterne i overensstemmelse med stk. 2, fremsendes de i overensstemmelse med strenge fortrolighedsregler til Rådet og Kommissionen og, hvis de er rettet til en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, til ESA'erne.

4. For at skabe øget bevidsthed omkring risici i Unionens økonomi og prioritere disse risici udarbejder ERSB i tæt samarbejde med de andre parter i ESFS en farvekodeordning, der afspejler situationerne på de forskellige risikoniveauer.

Når kriterierne for denne klassifikation er blevet udarbejdet, skal ESRB's advarsler og henstillinger i hvert enkelt tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt, indikere, hvilken kategori risikoen henhører under.

*Artikel 17***Opfølgning af ESRB's henstillinger**

1. Er en henstilling i henhold til artikel 3, stk. 2, litra d), rettet til Kommissionen, til en eller flere medlemsstater, til en eller flere ESA'er eller til en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, meddeler adressaterne ESRB og Rådet, hvilke handlinger de har foretaget som svar på henstillingerne, og giver behørig begrundelse for eventuel manglende handling. I relevante tilfælde underretter ESRB hurtigst muligt og under overholdelse af strenge fortrolighedsregler ESA'erne om de modtagne svar.

2. Hvis ESRB finder, at dets henstilling ikke er blevet fulgt, eller at adressaterne ikke har begrundet behørigt, at de ikke har truffet nogen foranstaltninger, underretter det under overholdelse af strenge fortrolighedsregler adressaterne, Rådet, og i givet fald den berørte europæiske tilsynsmyndighed.

3. Hvis ESRB har truffet en beslutning om en offentlig henstilling i henhold til stk. 2 og i overensstemmelse med proceduren i artikel 18, stk. 1, kan Europa-Parlamentet opfordre formanden for ESRB til at forelægge den, og adressaterne kan anmode om at måtte deltage i en udveksling af synspunkter.

*Artikel 18***Offentlige advarsler og henstillinger**

1. Det Almindelige Råd afgør i hvert enkelt tilfælde, efter at have underrettet Rådet i tilstrækkelig god tid til, at det kan reagere, om en advarsel eller en henstilling skal offentliggøres. Uanset artikel 10, stk. 3, kræves der altid et quorum på to tredjedele for beslutninger, der træffes af Det Almindelige Råd i medfør af dette stykke.

2. Beslutter Det Almindelige Råd at offentliggøre en advarsel eller en henstilling, underretter det på forhånd adressaterne.

3. Adressaterne for advarsler og henstillinger offentliggjort af ESRB skal også have ret til at offentliggøre deres synspunkter og begrundelser som svar herpå.

4. Beslutter Det Almindelige Råd ikke at offentliggøre en advarsel eller en henstilling, træffer adressaterne og i givet fald Rådet og ESA'erne alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte oplysningernes fortrolige karakter.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 19***Ansvarlighed og rapporteringsforpligtelser**

1. Mindst en gang om året, og oftere i tilfælde af omfattende uro på de finansielle markeder, indbydes ESRB's formand til en årlig høring i Europa-Parlamentet som en markering af offentliggørelsen af ESRB's årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet. Denne høring afholdes adskilt fra den monetære dialog mellem Europa-Parlamentet og formanden for ECB.

2. Den årlige rapport, der nævnes i stk. 1, indeholder de oplysninger, som Det Almindelige Råd i henhold til artikel 18 beslutter at offentliggøre. Disse årlige rapporter gøres offentligt tilgængelige.

3. ESRB undersøger endvidere specifikke spørgsmål på foranledning af Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen.

4. Europa-Parlamentet kan anmode formanden for ESRB om at deltage i en høring i Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

5. Formanden for ESRB fører fortrolige mundtlige drøftelser mindst to gange om året og oftere, hvis det skønnes nødvendigt, bag lukkede døre med formanden og næstformændene for Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg om ESRB's igangværende aktivitet. Der indgås en aftale mellem Europa-Parlamentet og ESRB om de nærmere enkeltheder for afholdelsen af disse møder med henblik på at sikre fuld fortrolighed i overensstemmelse med artikel 8. ESRB sender Rådet en kopi af denne aftale.

Artikel 20

Revision

Senest den 17. december 2013 gennemgår Europa-Parlamentet og Rådet denne forordning på grundlag af en rapport fra

Kommissionen, og de afgør efter at have modtaget en udtalelse fra ECB og ESA'erne, om det er nødvendigt at tage ESRB's opgaver og organisation op til fornyet overvejelse.

De ser navnlig på de nærmere regler for udpegelse eller valg af formanden for ESRB.

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne

O. CHASTEL
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1093/2010

af 24. november 2010

om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Finanskrisen i 2007 og 2008 afslørede væsentlige mangler ved finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i forbindelse med det finansielle system som en helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation med finansiell globalisering og de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansielle institutioner driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af EU-retten og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.
- (2) Før og under finanskrisen har Europa-Parlamentet opfordret til at gå i retning af et mere integreret europæisk tilsyn for at sikre reelt ensartede vilkår for alle aktører på EU-plan, og for at afspejle de finansielle markeders voksende integration i Unionen (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽⁴⁾), af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Unionen ⁽⁵⁾), af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) — hvidbog ⁽⁶⁾), af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁷⁾), og af 9. oktober 2008

med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁸⁾ samt i sine holdninger af 22. april 2009 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽⁹⁾ og af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁰⁾).

- (3) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand mandat til at fremsætte anbefalinger om, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system. I sin endelige rapport (de Larosière-rapporten), som blev fremlagt den 25. februar 2009, anbefalede højniveaugruppen, at tilsynssystemet styrkes for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Den anbefalede at indføre reformer af strukturen i tilsynet med Unionens finanssektor. Gruppen konkluderede også, at der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for banksektoren, en for værdipapirsektoren og en for sektoren for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og anbefalede, at der bør oprettes et europæisk råd for systemiske risici. Rapporten repræsenterede de reformer, som eksperterne mente, var nødvendige, og som skulle igangsættes med det samme.
- (4) I sin meddelelse af 4. marts 2009 om »fremdrift i den europæiske genopretning« foreslog Kommissionen at forelægge et udkast til lovgivning til oprettelse af et europæisk finanstilsynssystem og et europæisk udvalg for systemiske risici. I sin meddelelse af 27. maj 2009 om »finansiel tilsyn i Europa« gjorde Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes, der afspejlede hovedtanken i de Larosière-rapporten.
- (5) Det Europæiske Råd bekræftede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet bør være at forbedre kvaliteten af og konsekvensen i det nationale tilsyn, styrke kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansielle institutioner på det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have

(1) EUT C 13 af 20.1.2010, s. 1.

(2) Udtalelse af 22.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(3) Europa-Parlamentets holdning af 22.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.11.2010.

(4) EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

(5) EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.

(6) EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 392.

(7) EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.

(8) EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.

(9) EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 214.

(10) EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 292.

tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstilsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheders afgørelser ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

(6) Den 17. juni 2010 blev Det Europæiske Råd enigt om, at »medlemsstaterne bør indføre ordninger med afgifter og skatter for de finansielle institutioner for at sikre en retfærdig fordeling af byrderne og indføre incitamenter til at dæmme op for systemiske risici. Sådanne afgifter og skatter bør være en del af en troværdig kriseløsningsramme. Der er her og nu behov for, at der arbejdes videre med deres væsentligste karakteristika, og spørgsmål vedrørende ensartede vilkår og de kumulative virkninger af forskellige regulerende foranstaltninger bør vurderes nøje«.

(7) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det finansielle systems stabilitet og det indre markedes funktion. Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og derved at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke chok.

(8) Unionen har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsynsudvalgs nuværende status. Situationen er uholdbar for Unionen, når der ikke findes en mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsavgørelser vedrørende finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne, når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkelige, når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler, når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på EU-plan, og når der benyttes forskellige fortolkninger af de samme bestemmelser. Det Europæiske Finanstilsynssystem (i det følgende benævnt »ESFS«) bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt finansielt indre marked for finansielle tjenesteydelser i Unionen, hvor de nationale tilsynsmyndigheder indgår i et stærkt EU-netværk.

(9) ESFS bør være et integreret netværk af nationale tilsynsmyndigheder og EU-tilsynsmyndigheder, hvor det daglige tilsyn overlades til det nationale niveau. Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for de finansielle institutioner og de finansielle

markeder i hele Unionen. Foruden Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »myndigheden«) bør der oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) samt Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (i det følgende benævnt »Det Fælles Udvalg«). Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (i det følgende benævnt »ESRB«) bør udgøre en del af ESFS, som skal varetage de opgaver, der er fastsat i nærværende forordning og i forordning (EU) nr. 1092/2010 ⁽¹⁾.

(10) De europæiske tilsynsmyndigheder (i det følgende samlet benævnt »ESA«erne«) bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF ⁽²⁾, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF ⁽³⁾, og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ⁽⁴⁾, og bør overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser, herunder fortsættelse af igangværende arbejde og projekter, hvis det er relevant. Omfanget af hver europæisk tilsynsmyndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset. ESA'erne bør stå til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet. Når denne ansvarlighed vedrører tværsektorielle spørgsmål, der er blevet koordineret gennem Det Fælles Udvalg, bør ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg være ansvarlige for en sådan koordination.

(11) Myndigheden bør have til formål at forbedre det indre markedes funktion, bl.a. ved at sikre et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser og de finansielle institutioners forskellige karakter. Myndigheden bør beskytte offentlige værdier såsom det finansielle systems stabilitet, markeders og finansielle produkters gennemsigtighed samt beskyttelse af indskydere og investorer. Myndigheden bør også hindre tilsynsarbitrage og sikre ensartede vilkår og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansielle institutioner og andre interessenter, forbrugere og ansatte. Dens opgaver bør også omfatte fremme af tilsynskonvergens og rådgivning til EU-institutionerne inden for bankvirksomhed, betalinger, regulering af og tilsyn med e-penge samt relateret virksomhedsledelse og spørgsmål vedrørende revision og regnskabsaflæggelse. Myndigheden bør også have et vist ansvar for eksisterende og nye finansielle aktiviteter.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.

⁽⁴⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

- (12) Myndigheden bør også kunne midlertidigt forbyde eller begrænse visse finansielle aktiviteter, der truer finansmarkedernes ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de tilfælde og på de betingelser, der er fastlagt i de i denne forordning nævnte lovgivningsmæssige retsakter. Hvis det er påkrævet at indføre et sådant midlertidigt forbud i tilfælde af en krisesituation, bør myndigheden gøre dette i overensstemmelse med denne forordning og på de betingelser, der er fastlagt heri. I tilfælde, hvor et midlertidigt forbud mod eller en midlertidig begrænsning af visse finansielle aktiviteter har virkninger på tværs af sektorerne, bør den sektor-specifikke lovgivning bestemme, at myndigheden efter behov bør rådføre sig med og samordne sin virksomhed med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkeds-pensionsordninger) og med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) via Det Fælles Udvalg.
- (13) Myndigheden bør tage behørigt hensyn til indvirkningen af dens aktiviteter på konkurrence og innovation på det indre marked, på Unionens globale konkurrenceevne, på finansiel inddragelse samt på Unionens nye strategi for beskæftigelse og vækst.
- (14) For at kunne opfylde sine målsætninger bør myndigheden have status som juridisk person samt administrativ og finansiel selvstændighed.
- (15) På grundlag af arbejdet i internationale organer bør systemiske risici defineres som en risiko for forstyrrelse af det finansielle system med potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan være potentielt systemisk vigtige i en vis grad.
- (16) Grænseoverskridende risici omfatter alle risici, der opstår som følge af økonomiske ubalancer eller finansielle svigt i hele eller dele af Unionen, som potentielt kan have væsentlige negative konsekvenser for transaktionerne mellem økonomiske operatører i to eller flere medlemsstater, for det indre markeds funktion eller for de offentlige finanser i Unionen eller en af dens medlemsstater.
- (17) Den Europæiske Unions Domstol udtalte i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union) at »intet i ordlyden af artikel 95 EF [nu artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)] gør det muligt at konkludere, at de foranstaltninger, der vedtages af fællesskabslovgiver, skal begrænses til alene at have medlemsstaterne som adressater. Det kan således vise sig nødvendigt i henhold til nævnte lovgivers vurdering at fastsætte bestemmelser om oprettelse af et fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces i situationer, hvor vedtagelsen af ikke-bindende ledsage- og rammeforanstaltninger forekommer egnede til at lette gennemførelsen og den ensartede anvendelse af retsakter vedtaget med hjemmel i denne bestemmelse«⁽¹⁾. Myndighedens formål og opgaver — at bistå de kompetente nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af EU-bestemmelserne og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration — er nært forbundet med målsætningerne for den gældende EU-ret vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Myndigheden bør derfor oprettes med hjemmel i artikel 114 i TEUF.
- (18) Følgende lovgivningsmæssige retsakter fastsætter medlemsstaternes kompetente myndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger⁽⁴⁾.
- (19) Gældende EU-lovgivning, som regulerer nærværende forordnings anvendelsesområde, omfatter også Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed⁽⁸⁾ samt de relevante dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme⁽⁹⁾, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne⁽¹⁰⁾ og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalings-tjenester i det indre marked⁽¹¹⁾.

(1) Samling af afgørelser fra Domstolen og Retten 2006, side I-03771, præmis 44.

(2) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

(3) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

(4) EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

(5) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

(6) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

(7) EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.

(8) EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.

(9) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

(10) EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

(11) EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

- (20) Det er ønskeligt, at myndigheden bidrager til at sikre en konsekvent fremgangsmåde inden for indskudsgarantiordninger for at sikre ensartede vilkår og retfærdig behandling af indskydere i hele Unionen. Da indskudsgarantiordninger snarere er underkastet kontrol i medlemsstaterne end et lovmæssigt tilsyn, bør myndigheden kunne udøve sine beføjelser i henhold til denne forordning for så vidt angår selve indskudsgarantiordningen og den institution, som administrerer ordningen.
- (21) I overensstemmelse med erklæring (nr. 39) ad artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, kræver udarbejdelsen af reguleringsmæssige tekniske standarder teknisk ekspertbistand i en form, der er specifik for området finansielle tjenesteydelser. Det er nødvendigt at give myndigheden mulighed for at levere en sådan ekspertise, herunder i forbindelse med standarder eller dele af standarder, der ikke bygger på et udkast til teknisk standard, som myndigheden selv har udarbejdet.
- (22) Der er behov for at indføre et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede reguleringsmæssige tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da myndigheden er i besiddelse af højt specialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i EU-retten, udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg.
- (23) Kommissionen bør godkende disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at de kan få bindende retsvirkning. De bør kun kunne ændres i meget begrænsede og ekstraordinære tilfælde, idet myndigheden er den aktør, der er i tæt kontakt med og har bedst kendskab til de finansielle markeders daglige funktionsmåde. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer i udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, hvis de er uforenelige med EU-retten, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper på det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i den gældende EU-lovgivning om finansielle tjenesteydelser. Kommissionen bør ikke ændre indholdet af udkast til de reguleringsmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens afgørelse om godkendelse af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.
- (24) I betragtning af myndighedens tekniske ekspertise på områder, hvor reguleringsmæssige tekniske standarder bør udarbejdes, bør der tages notits af Kommissionens erklærede hensigt om i reglen at gøre brug af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, myndigheden forelægger den med henblik på vedtagelse af de tilsvarende delegerede retsakter. I tilfælde, hvor myndigheden ikke er i stand til at fremlægge et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for den af retsakten fastsatte tidsfrist, bør det sikres, at resultatet af udøvelsen af delegerede beføjelser rent faktisk opnås, og at beslutningsprocessen forbliver effektiv. Kommissionen bør derfor i disse tilfælde have beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, hvis der ikke foreligger et udkast fra myndigheden.
- (25) Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF.
- (26) Inden for de områder, som ikke er omfattet af reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelse til at udstede retningslinjer og henstillinger om anvendelse af EU-retten. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør det være muligt for myndigheden at offentliggøre begrundelserne for tilsynsmyndigheders ikke-overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger.
- (27) Korrekt og fyldestgørende anvendelse af EU-retten er en fundamental forudsætning for de finansielle markeders integritet, gennemsigtighed, effektivitet og ordnede funktion, for det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for finansielle institutioner i Unionen. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i tilfælde af manglende eller ukorrekt anvendelse af EU-retten, som udgør et brud herpå. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i EU-retten er fastsat klare og ubetingede forpligtelser.
- (28) For at sikre en forholdsmæssigt afpasset reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af EU-retten, bør en tretrinmekanisme finde anvendelse. For det første bør myndigheden have beføjelse til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af EU-retten i forbindelse med tilsyn, hvilket afsluttes med en henstilling. Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, bør Kommissionen for det andet have beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til myndighedens henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-retten.
- (29) I ekstraordinære tilfælde, hvor den berørte kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden for det tredje have beføjelse til som sidste udvej at vedtage afgørelser, der rettes til individuelle finansielle institutioner. Denne beføjelse bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever den formelle udtalelse, der er rettet til den, og hvor EU-retten finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner i henhold til gældende eller kommende EU-forordninger.

- (30) Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Unionen kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på EU-plan. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. Beføjelsen til at afgøre, om der foreligger en krisesituation bør tillægges Rådet efter anmodning fra en af ESA'erne, Kommissionen eller ESRB.
- (31) Myndigheden bør kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. Det tiltag, der gennemføres af myndigheden i den forbindelse, bør gennemføres med forbehold af Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF til at indlede overtrædelsessøgsmål mod den pågældende tilsynsmyndigheds medlemsstat, hvis den undlader at gennemføre et sådant tiltag, og med forbehold af Kommissionens ret til i sådanne situationer at træffe midlertidige foranstaltninger i henhold til procesreglementet for Den Europæiske Unions Domstol. Det bør endvidere være med forbehold af ethvert ansvar, som den pågældende medlemsstat kan pådrage sig i henhold til retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, hvis dens tilsynsmyndigheder undlader at gennemføre de tiltag, som myndigheden kræver.
- (32) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister i grænseoverskridende situationer mellem disse kompetente myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de kompetente myndigheder har mulighed for at nå til enighed. Myndighedens kompetence bør omfatte tvister om fremgangsmåde eller indhold i en medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i de tilfælde, der er specificeret i de juridisk bindende EU-retsakter, der er omhandlet i denne forordning. I en sådan situation bør en af de berørte tilsynsmyndigheder være berettiget til at indbringe spørgsmålet for myndigheden, der bør gribe ind i overensstemmelse med denne forordning. Myndigheden bør have beføjelser til at kræve, at de berørte kompetente myndigheder træffer specifikke foranstaltninger eller undlader at træffe foranstaltninger for at bilægge sagen for at sikre, at EU-retten overholdes med bindende virkninger for de berørte kompetente myndigheder. Overholder en kompetent myndighed ikke den bilægelsesafgørelse, der er rettet til den, bør myndigheden have beføjelser til at vedtage afgørelser, som rettes direkte til finansielle institutioner på områder inden for EU-retten, som finder umiddelbar anvendelse på dem. Beføjelsen til at vedtage en sådan afgørelse bør kun finde anvendelse som en sidste udvej og i givet fald kun for at sikre korrekt og konsekvent anvendelse af EU-retten. I tilfælde, hvor den relevante EU-lovgivning tildeler medlemsstaternes kompetente myndigheder skønbeføjelser, kan afgørelser truffet af myndigheden ikke træde i stedet for udøvelsen af dette skøn i overensstemmelse med EU-retten.
- (33) Krisen har vist, at det nuværende system med samarbejde mellem nationale myndigheder, hvis beføjelser er begrænset til de enkelte medlemsstater, er utilstrækkeligt for så vidt angår finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne.
- (34) Ekspertgrupper, som medlemsstaterne har nedsat til at undersøge årsagerne til krisen og fremsætte forslag til forbedring af regulering af og tilsyn med den finansielle sektor, har bekræftet, at de nuværende ordninger ikke er et sundt grundlag for den fremtidige regulering af og tilsyn med finansielle institutioner, der opererer på tværs af Unionens grænser.
- (35) Som det anføres i de Larosière-rapporten, er der grundlæggende to alternativer: det første »chacun pour soi»,« bring din nabo til tiggerstaven«-løsninger eller det andet — et forbedret, pragmatisk, fornuftigt europæisk samarbejde til fordel for alle for at bevare en åben verdensøkonomi. Dette vil bringe ubestridelige økonomiske gevinster.
- (36) Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne. Myndigheden bør bidrage til at fremme og overvåge tilsynskollegiers effektive og konsekvente virkemåde og i den forbindelse være ledende i at sikre tilsynskollegiers sammenhængende og konsekvente virkemåde for grænseoverskridende finansielle institutioner i hele Unionen. Myndigheden bør derfor have ret til fuld deltagelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og processen for informationsudveksling og gøre kollegiernes anvendelse af EU-retten mere ensartet og konsekvent. Som det fremgår af de Larosière-rapporten, skal konkurrenceforvridning og tilsynsarbitrage, der skyldes forskellige former for tilsynspraksis, undgås, fordi de potentielt kan undergrave den finansielle stabilitet — blandt andet ved at tilskynde til at flytte finansielle aktiviteter til lande med mere lempeligt tilsyn. Tilsynssystemet skal kunne opfattes som retfærdigt og afbalanceret.
- (37) Konvergens i forbindelse med kriseforebyggelse, -styring og -løsning, herunder finansieringsmekanismer, er nødvendig for at sikre, at det finansielle system internaliserer omkostningerne, og at de offentlige myndigheder er i stand til at afvikle nødlidende finansielle institutioner, hvorved virkningerne heraf for det finansielle system minimeres, og der trækkes mindre på skatteyderpenge til at redde banker og på den offentlige sektors midler, hvorved skaderne på økonomien begrænses, og anvendelsen af nationale afviklingsforanstaltninger koordineres. I den forbindelse er det bydende nødvendigt at udarbejde et fælles sæt regler om et komplet sæt redskaber til forebyggelse og afvikling af nødlidende banker for navnlig at tackle krisen i store, grænseoverskridende eller indbyrdes forbundne institutioner, og behovet for at tillægge myndigheden yderligere relevante beføjelser bør vurderes, samt hvordan banker og sparekasser kan prioritere beskyttelse af sparere.

- (38) I forbindelse med den igangværende revision af direktiv 94/19/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger ⁽¹⁾ noteres det, at det er Kommissionens hensigt at lægge særlig vægt på behovet for at sikre yderligere harmonisering i hele Unionen. Det noteres også, at det i forsikringssektoren er Kommissionens hensigt at undersøge muligheden for at indføre EU-regler for beskyttelse af forsikringstagere i tilfælde af et nødlidende forsikringselskab. ESA'erne bør spille en vigtig rolle på disse områder, og de bør tillægges passende beføjelser vedrørende de europæiske garantiordningssystemer.
- (39) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at delegerer opgaver og ansvar for at begrænse overlappningen af tilsynsopgaver, at fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og at mindske den byrde, der pålægges de finansielle institutioner. Denne forordning bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne delegering. Medlemsstaterne bør under overholdelse af den generelle bestemmelse om, at delegering bør være tilladt, kunne indføre specifikke betingelser for delegering af ansvar, f.eks. vedrørende oplysninger og meddelelse om delegeringsordninger. Delegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af myndigheden eller af en anden national tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, medens ansvaret for tilsynsafgørelserne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved delegering af ansvar bør myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, kunne træffe afgørelse i en tilsyns-sag på egne vegne i stedet for på vegne af den delegerende myndighed. Delegering bør ske ud fra princippet om, at tilsynskompetencen overdrages til en tilsynsmyndighed, som har de bedste forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar vil være hensigtsmæssig eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale tilsynsmyndigheder. Afgørelser truffet af den, der får overdraget ansvaret, bør anerkendes af den delegerende myndighed og andre kompetente myndigheder som endelige, hvis disse afgørelser ligger inden for delegeringens rammer. Den relevante EU-lovgivning kan eventuelt indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordelingen af ansvar efter aftale. Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette og overvåge indgåelsen af delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder.
- (40) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergen i hele Unionen med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.
- (41) Peerevalueringer er et effektivt middel til at fremme konsistensen i netværket af finanstillsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse evalueringer og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse evalueringer bør ikke kun fokusere på konvergen med hensyn til tilsynspraksis, men også på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af høj kvalitet samt på disse kompetente myndigheders uafhængighed. Resultatet af peerevalueringer bør offentliggøres efter samtykke fra den kompetente myndighed, der er genstand for peerevaluering. God praksis bør også identificeres og offentliggøres.
- (42) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af Unionens tilsynsarbejde, navnlig med henblik på at sikre de finansielle markeders ordnede funktion og integritet og stabiliteten i det finansielle system i Unionen. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør myndigheden derfor varetage den generelle koordinering inden for ESFS. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de kompetente myndigheder.
- (43) For at sikre finansiel stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og ESRB herom med regelmæssige mellemrum og ad hoc efter behov. Myndigheden bør også i samarbejde med ESRB indlede og koordinere stresstests på EU-plan for at vurdere de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at der på nationalt plan ved sådanne tests anvendes en metodologi, der er så konsekvent som muligt. Myndigheden bør med henblik på at varetage sine funktioner korrekt gennemføre økonomiske analyser af markederne og de potentielle markedsudviklingers indvirkning på dem.
- (44) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden også fremme dialog og samarbejde med tilsynsmyndigheder uden for Unionen. Den bør tillægges beføjelse til at udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med tilsynsmyndighederne og forvaltninger i tredjelande og med internationale organisationer, samtidig med at medlemsstaternes og EU-institutionernes nuværende roller og respektive beføjelser respekteres fuldt ud. Lande, som har indgået aftaler med Unionen, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten, bør kunne deltage i myndighedens arbejde, og myndigheden bør

Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentliggørelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres rettidige, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne. Den bør fastlægge og udbrede bedste praksis med hensyn til delegering og delegeringsaftaler.

(1) EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

- kunne samarbejde med tredjelande, der anvender lovgivning, der er anerkendt som ækvivalent med Unionens.
- (45) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Med forbehold af de berørte kompetente myndigheders kompetence bør myndigheden kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og erhvervelser i henhold til direktiv 2006/48/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF ⁽¹⁾, i de tilfælde, hvor nævnte direktiv kræver høring mellem de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater.
- (46) For at kunne udføre sine pligter effektivt, bør myndigheden have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger. For at undgå overlappning af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt de finansielle institutioner, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og institutioner, og bør tage hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheden bør imidlertid som en sidste udvej kunne rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning om oplysninger direkte til en finansiell institution, såfremt en national kompetent myndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger rettidigt. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger. I den forbindelse er arbejdet med fælles indberetningsformater af afgørende betydning. Foranstaltningerne med henblik på indsamling af oplysninger bør ikke berøre de retlige rammer for det europæiske statistiske system og Det Europæiske System af Centralbanker på det statistiske område. Nærværende forordning berører derfor hverken Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽²⁾ eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽³⁾.
- (47) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og ESRB, for at ESRB fungerer fuldt ud efter hensigten, og dets advarsler og henstillinger følges effektivt op. Myndigheden og ESRB bør dele relevante oplysninger indbyrdes. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller henstillinger fra ESRB rettet til myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, bør myndigheden om nødvendigt sikre opfølgningen.
- (48) Myndigheden bør høre berørte parter angående reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger og give dem en rimelig mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. Inden der vedtages udkast til reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger, bør myndigheden gennemføre en konsekvensanalyse. Af effektivitetshensyn bør der til dette formål anvendes en interessentgruppe for banker, der ligeligt bør repræsentere Unionens kreditinstitutter og investeringselskaber (der repræsenterer de forskellige modeller og størrelser af finansielle institutioner og virksomheder, herunder eventuelt institutionelle investorer og andre finansielle institutioner, som selv benytter finansielle tjenesteydelser), små og mellemstore virksomheder (SMV'er), fagforeninger, akademikere og forbrugere og andre private brugere af banktjenesteydelser. Interessentgruppen for banker bør fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er fastsat af Kommissionen eller ved EU-lovgivning.
- (49) Medlemmer af interessentgruppen for banker, der repræsenterer nonprofitorganisationer eller akademikere, bør modtage passende kompensation for at gøre det muligt for personer, der hverken har tilstrækkelige finansielle midler eller er repræsentanter for erhvervslivet, at deltage fuldt ud i debatten om finansiell regulering.
- (50) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for at sikre en koordineret krisestyring og for at opretholde den finansielle stabilitet i krisesituationer, navnlig med henblik på at stabilisere og afvikle individuelle kriserammede finansielle institutioner. De afgørelser, som myndigheden træffer i krisesituationer eller ved bilæggelse af tvister, der berører en finansiell institutions stabilitet, bør ikke indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og i sidste instans indbringe sagen for Rådet med henblik på en afgørelse. Denne beskyttelsesmekanisme bør dog ikke misbruges, særlig i forbindelse med en af myndigheden truffet afgørelse, der ikke har en betydelig eller væsentlig budgetmæssig virkning, såsom formindskelse af indtægter i forbindelse med et midlertidigt forbud mod specifikke aktiviteter eller produkter i forbrugerbeskyttelsesøjemed. Rådet bør, når der træffes afgørelse efter beskyttelsesmekanismen, stemme efter princippet om, at hvert medlem har én stemme. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende. I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør der sikres streng fortrolighed.
- (51) Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde EU-reglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten for adressater for

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5.9.2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).

(2) EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

(3) EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

- myndighedens afgørelser til at blive hørt bør overholdes fuldt ud. Myndighedens afgørelser bør udgøre en integreret del af EU-retten.
- (52) Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af de relevante kompetente myndigheder i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, ESRB, Den Europæiske Centralbank og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i Unionens interesse.
- (53) Som hovedregel bør tilsynsrådet træffe afgørelser med simpelt flertal i overensstemmelse med princippet om, at hvert medlem har én stemme. For afgørelser af generel art, herunder vedrørende reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger i budgetspørgsmål samt for så vidt angår en medlemsstats anmodninger om at genoverveje en afgørelse truffet af myndigheden om midlertidigt at forbyde eller begrænse visse finansielle aktiviteter, er det imidlertid hensigtsmæssigt at anvende reglerne om afstemning ved kvalificeret flertal i artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert, objektivt panel bestående af medlemmer, der hverken er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er parter i tvisten, eller har nogen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de pågældende kompetente myndigheder. Panelet bør være sammensat på en passende afbalanceret måde. Panelets afgørelser bør godkendes af tilsynsrådet med simpelt flertal i overensstemmelse med princippet om, at hvert medlem har én stemme. Dog vil den afgørelse, som er foreslået af panelet, i forbindelse med afgørelser, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, kunne forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (54) Et styrelsesudvalg sammensat af myndighedens formand, af repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og for Kommissionen bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Styrelsesudvalget bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, at udøve visse budgetbeføjelser, at vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, at vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og at fremsætte forslag til årsberetningen.
- (55) Myndigheden bør være repræsenteret ved en fuldtidsansat formand, der udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt på grundlag af relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure, der tilrettelægges og forvaltes af tilsynsrådet med bistand fra Kommissionen. Med henblik på udvælgelsen af den første formand for myndigheden bør Kommissionen bl.a. opstille en liste over kandidater på grundlag af kvalifikationer, kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering. Med henblik på de følgende udvælgelser bør muligheden for at få en liste udarbejdet af Kommissionen blive revurderet i en rapport, der skal udarbejdes i henhold til denne forordning. Før den udvalgte person påbegynder sit arbejde og indtil en måned efter tilsynsrådets udvælgelse af denne, bør Europa-Parlamentet være berettiget til, efter at have hørt den udvalgte person, at gøre indsigelse mod dennes udpegelse.
- (56) Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og styrelsesudvalgets møder uden stemmeret.
- (57) For at sikre konsekvens i ESA'ernes tværsektorielle aktiviteter bør de foretage en nøje koordinering i et fælles udvalg og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. Det Fælles Udvalg bør koordinere ESA'ernes opgaver med hensyn til finansielle konglomerater og andre tværsektorielle emner. Hvor det er relevant, bør afgørelser, der også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), vedtages parallelt af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder. Det Fælles Udvalg bør ledes af formændene for ESA'erne for en periode på 12 måneder på skift. Formanden for Det Fælles Udvalg bør være næstformand for ESRB. Det Fælles Udvalg bør have eget personale, der stilles til rådighed af ESA'erne, for at give mulighed for uformel udveksling af oplysninger og udvikling af en fælles tilsynskulturtilgang på tværs af de ESA'erne.
- (58) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens afgørelser, kan gøre brug af de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har afgørelsesbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en afgørelse for et klagenævn. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagenævnet være et fælles organ sammensat af ESA'erne, men bør handle uafhængigt af deres administrative strukturer og reguleringsstrukturer. Klagenævnets afgørelse bør kunne indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.

- (59) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget. Unionens finansiering af myndigheden finder sted på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾. Unionens budgetprocedure bør finde anvendelse. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten. Det samlede budget er omfattet af dechargeproceduren.
- (60) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾, bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne ⁽⁴⁾ finde anvendelse på myndighedens personale.
- (62) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. De oplysninger, der stilles til rådighed for myndigheden og udveksles inden for netværket, bør være omfattet af strenge og effektive fortrolighedsbestemmelser.
- (63) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁶⁾, finder fuldt ud anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (64) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽⁷⁾ finde anvendelse på myndigheden.
- (65) Det bør være tilladt tredjelande at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået af Unionen.
- (66) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds funktion gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte indskydere og investorer, at beskytte de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede funktion, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (67) Myndigheden bør overtage alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Banktilsynsudvalg, og Kommissionens afgørelse 2009/78/EF bør derfor ophæves på datoen for oprettelsen af myndigheden, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 716/2009/EF af 16. september 2009 om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ⁽⁸⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. I betragtning af Det Europæiske Banktilsynsudvalgs allerede eksisterende strukturer og operationer er det vigtigt at sikre et meget snævert samarbejde mellem Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Kommissionen ved udformningen af passende overgangsordninger, for at sikre, at den periode, hvor Kommissionen er ansvarlig for den administrative etablering og den indledende administrative drift af myndigheden, bliver så kort som muligt.
- (68) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg sker så smidigt som muligt. Myndigheden bør finansieres på passende vis. I det mindste i begyndelsen bør den finansieres 40 % med EU-midler og 60 % med bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med stemmевægtningen i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (69) Med henblik på at gøre det muligt at oprette myndigheden pr. 1. januar 2011 bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

(1) EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

(2) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

(3) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

(4) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

(5) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(6) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

(7) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

(8) EUT L 253 af 25.9.2009, s. 8.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS

Artikel 1

Oprettelse og indsatsområde

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »myndigheden«).

2. Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den får tildelt med nærværende forordning og inden for rammerne af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF, 2002/87/EF, forordning (EF) nr. 1781/2006, direktiv 94/19/EF og de relevante dele af direktiv 2005/60/EF, 2002/65/EF, 2007/64/EF og 2009/110/EF, i det omfang disse retsakter finder anvendelse på kreditinstitutter og finansielle institutioner og de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med dem, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.

3. Myndigheden handler også på kreditinstitutters, finansielle konglomeraters, investeringsselskabers, betalingsinstitutters og e-penge-institutters aktivitetsområder i forbindelse med spørgsmål, der ikke er direkte omfattet af de i stk. 2 nævnte retsakter, herunder i forbindelse med spørgsmål om selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse, såfremt en sådan indsats fra myndighedens side er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af disse retsakter.

4. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af EU-retten, navnlig i henhold til artikel 258 i TEUF.

5. Formålet med myndigheden er at beskytte offentlige interesser ved at bidrage til det finansielle systems stabilitet og effektivitet på kort, mellemlang og lang sigt af hensyn til Unionens økonomi, dens borgere og virksomheder. Myndigheden bidrager til:

- a) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et fornuftigt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn
- b) at sikre de finansielle markeders integritet, gennemsigtighed, effektivitet og ordnede funktion
- c) at styrke den internationale tilsynskoordinering
- d) at undgå tilsynsarbitrage og fremme ensartede konkurrencevilkår
- e) at sikre, at der føres tilstrækkeligt tilsyn med kreditrisici og andre risici, og at disse reguleres i tilstrækkeligt omfang, og
- f) at øge forbrugerbeskyttelsen.

Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af de i stk. 2 nævnte retsakter, at fremme tilsynskonvergens, at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og at foretage økonomiske markedsanalyser for at fremme opfyldelsen af myndighedens målsætninger.

Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til myndigheden ved denne forordning, er den særlig opmærksom på enhver systemisk risiko, der udgøres af finansielle institutioner, hvis svigt kan forringe det finansielle systems eller realøkonomiens virkemåde.

Myndigheden skal handle uafhængigt og objektivt og udelukkende i Unionens interesse i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver.

Artikel 2

Europæisk finanstilsynssystem

1. Myndigheden er en del af et europæisk finanstilsynssystem (ESFS). Hovedformålet med ESFS er at sikre, at de bestemmelser, der gælder for den finansielle sektor, gennemføres i tilstrækkelig grad for at bibeholde den finansielle stabilitet og sikre tillid til det finansielle system som en helhed og en tilstrækkelig beskyttelse af brugerne af de finansielle tjenesteydelser.

2. ESFS består af følgende:

- a) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), som skal varetage de i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i nærværende forordning fastsatte opgaver
- b) myndigheden
- c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽¹⁾
- d) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽²⁾
- e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (»Det Fælles Udvalg«), som skal varetage de i artikel 54-57 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010 fastsatte opgaver
- f) de kompetente eller tilsynsførende myndigheder i medlemsstaterne som fastlagt i de EU-retsakter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ Se side 48 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 84 i denne EUT.

3. Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde med ESRB samt med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) gennem Det Fælles Udvalg, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål.

4. I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union skal parterne i ESFS samarbejde i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige.

5. De tilsynsmyndigheder, der er parter i ESFS, er forpligtet til at føre tilsyn med finansielle institutioner, der opererer i Unionen, i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

Artikel 3

Myndighedernes ansvar

De i artikel 2, stk. 2, litra a)-d), nævnte myndigheder, står til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »finansielle institutioner«: »kreditinstitutter« som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, »investeringselskaber« som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/49/EF og »finansielle konglomerater« som defineret i artikel 2, stk. 14, i direktiv 2002/87/EF, idet begrebet dog i forbindelse med direktiv 2005/60/EF forstås som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 3, stk. 1 og 2, i det pågældende direktiv.
- 2) »kompetente myndigheder«:
  - i) kompetente myndigheder som defineret i direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF og som omhandlet i direktiv 2009/110/EF
  - ii) i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter overholder kravene i disse direktiver, og
  - iii) i forbindelse med indskudsgarantiordninger, de organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medfør af direktiv 94/19/EF, eller, hvis driften af indskudsgarantiordningen forestås af en privat virksomhed, den offentlige myndighed, der fører tilsyn med disse ordninger i medfør af nævnte direktiv.

Artikel 5

Juridisk status

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løse og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af sin formand.

Artikel 6

Sammensætning

Myndigheden består af:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 43 nævnte opgaver
- 2) et styrelsesudvalg, der varetager de i artikel 47 nævnte opgaver
- 3) en formand, der varetager de i artikel 48 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 53 nævnte opgaver
- 5) et klagenævn, der varetager de i artikel 60 nævnte opgaver.

Artikel 7

Hjemsted

Myndigheden har hjemsted i London.

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 8

Myndighedens opgaver og beføjelser

1. Myndigheden har følgende opgaver:
  - a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til EU-institutionerne og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder på grundlag af de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter

- b) at bidrage til den konsekvente anvendelse af juridisk bindende EU-retsakter, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle institutioner og sikre tilsynskollegiers konsekvente funktion og gribe ind i bl.a. krisesituationer
- c) at fremme og lette delegeringen af opgaver og ansvarsområder blandt kompetente myndigheder
- d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og henstillinger
- e) at tilrettelægge og gennemføre peerevalueringer af kompetente myndigheder, herunder retningslinjer og henstillinger og fastlægge bedste praksis, for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne
- f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde, herunder eventuelt kredittendenser, især for husholdninger og SMV'er
- g) at foretage en økonomisk markedsanalyse med henblik på varetagelsen af sine opgaver
- h) at fremme beskyttelse af indskydere og investorer
- i) at bidrage til, at tilsynskollegierne fungerer konsekvent, samt til overvågningen, vurderingen og målingen af systemiske risici, udviklingen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner, idet alle investorer i hele Unionen sikres et højt beskyttelsesniveau samt til at udarbejde metoder til afvikling af nødlidende finansielle institutioner og en vurdering af behovet for passende finansieringsinstrumenter i henhold til artikel 21-26.
- j) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i andre lovgivningsmæssige retsakter
- k) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sin hjemmeside i relation til sit aktivitetsområde, navnlig inden for sit kompetenceområde, om registrerede finansielle institutioner, for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger
- l) i nødvendigt omfang at overtage alle eksisterende og igangværende opgaver fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS).
2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:
- a) at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 10
- b) at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 15
- c) at udstede retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 16
- d) at udstede henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 17, stk. 3
- e) at træffe individuelle afgørelser rettet til de kompetente myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 3
- f) i tilfælde vedrørende EU-ret, der finder umiddelbar anvendelse, at træffe individuelle afgørelser rettet til finansielle institutioner i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 17, stk. 6, artikel 18, stk. 4 og artikel 19, stk. 4
- g) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 34
- h) at indsamle nødvendige oplysninger vedrørende finansielle institutioner som fastsat i artikel 35
- i) at udvikle fælles metoder til vurdering af produktgenskabernes og distributionsprocessernes betydning for institutionernes finansielle stilling og for forbrugerbeskyttelsen
- j) at oprette en centralt tilgængelig database over registrerede finansielle institutioner på dens kompetenceområde og, hvis det foreskrives i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

Artikel 9

Opgaver i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og finansielle aktiviteter

1. Myndigheden indtager en ledende rolle med hensyn til at fremme gennemsigtighed, enkelhed og retfærdighed på markedet for finansielle produkter eller tjenesteydelser på det indre marked, herunder ved:
- a) at indsamle, analysere og rapportere om forbrugertendenser
- b) at revidere og koordinere finansielle færdigheder og uddannelsesinitiativer fra de kompetente myndigheder
- c) at udvikle uddannelsesstandarder for erhvervet og
- d) at bidrage til udviklingen af fælles regler om videregivelse af oplysninger.

2. Myndigheden overvåger nye og eksisterende finansielle aktiviteter og kan vedtage retningslinjer og henstillinger med henblik på at fremme markedernes sikkerhed og soliditet og konvergens med hensyn til reguleringspraksis.

3. Myndigheden kan også udstede advarsler i tilfælde, hvor finansielle aktiviteter udgør en alvorlig trussel mod målsætningerne i artikel 1, stk. 5.

4. Myndigheden etablerer som en integreret del af myndigheden et udvalg om finansiell innovation, der samler alle relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder med henblik på at opnå en koordineret tilgang til den regulingsmæssige og tilsynsmæssige behandling af nye eller innovative finansielle aktiviteter og yde rådgivning, som myndigheden kan fremlægge for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

5. Myndigheden kan midlertidigt forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter, der truer de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de tilfælde og i henhold til de betingelser, der er omhandlet i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, eller, hvis det er påkrævet i tilfælde af en krisesituation, i henhold til og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 18.

Myndigheden tager den i første afsnit omhandlede afgørelse op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst hver tredje måned. Såfremt afgørelsen ikke forlænges efter en periode på tre måneder, udløber den automatisk.

En medlemsstat kan anmode myndigheden om at genoverveje sin afgørelse. I så fald afgør myndigheden i henhold til proceduren i artikel 44, stk. 1, andet afsnit, om den fastholder sin afgørelse.

Myndigheden kan også vurdere behovet for at forbyde eller begrænse visse typer finansiell aktivitet og, hvor der er et sådant behov, underrette Kommissionen med henblik på at lette vedtagelsen af et eventuelt forbud eller en eventuel begrænsning.

Artikel 10

Reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Når Europa-Parlamentet og Rådet delegerer beføjelser til Kommissionen til at vedtage regulingsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at sikre konsekvent harmonisering på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden udarbejde udkast til regulingsmæssige tekniske standarder. Myndigheden forelægger sine udkast til standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse.

Reguleringsmæssige tekniske standarder er tekniske og repræsenterer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er begrænset af de lovgivningsmæssige retsakter, som de er baseret på.

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om udkast til regulingsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til regulingsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for banker.

Når myndigheden fremlægger et udkast til en regulingsmæssig teknisk standard, skal Kommissionen straks fremsende det til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til regulingsmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender det. Kommissionen kan godkende udkast til regulingsmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende et udkast til en regulingsmæssig teknisk standard eller kun at godkende det delvis eller med ændringer, sender den udkastet til regulingsmæssig teknisk standard tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at godkende det, eller med en forklaring på sine ændringer. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til regulingsmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af denne periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til regulingsmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til regulingsmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage udkastet til regulingsmæssig teknisk standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen må ikke ændre indholdet af et udkast til regulingsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en regulingsmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til regulingsmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2, kan Kommissionen vedtage en regulingsmæssig teknisk standard i form af en delegeret retsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Kommissionen anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for banker.

Kommissionen fremsender straks udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender sit udkast til reguleringsmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den periode på seks uger, der er omhandlet i fjerde afsnit, ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for perioden på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante. Kommissionen ændrer ikke indholdet af udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. Reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages gennem forordninger eller afgørelser. De offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 11

Udøvelse af delegationen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i artikel 10 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder for en periode på fire år fra den 16. december 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fire år. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk i perioder af en tilsvarende varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder den i overensstemmelse med artikel 14.

2. Så snart Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Beføjelsen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen på de i artikel 12-14 anførte betingelser.

Artikel 12

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure for at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, med angivelse af, hvilke delegerede beføjelser der vil kunne tilbagekaldes.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning straks eller på et senere tidspunkt, hvis dette er angivet i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Indsigelse mod reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden for tre måneder fra datoen for Kommissionens underretning om den vedtagne reguleringsmæssige tekniske standard. Denne frist kan forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Hvis Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, som er identisk med det af myndigheden forelagte udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, er fristen for indsigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets side på en måned fra datoen for Kommissionens underretning. På Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ kan denne periode forlænges med en måned.

2. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den reguleringsmæssige tekniske standard ved udløbet af den i stk. 1 nævnte periode, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført i den.

Den reguleringsmæssige tekniske standard kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør enten Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden udløbet af fristen, jf. stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse, angiver i overensstemmelse med artikel 296 i TEUF grundene til indsigelsen mod den reguleringsmæssige tekniske standard.

Artikel 14

Manglende godkendelse eller ændring af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Hvis Kommissionen ikke godkender et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller ændrer det i henhold til artikel 10, skal Kommissionen underrette myndigheden, Europa-Parlamentet og Rådet og angive begrundelsen herfor.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan, når det er relevant, indkalde den ansvarlige kommissær sammen med myndighedens formand inden for en måned efter den i stk. 1 omhandlede underretning til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg eller i Rådet for at fremlægge og redegøre for uoverensstemmelserne.

Artikel 15

Gennemførelsesmæssige tekniske standarder

1. Myndigheden kan udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter. Gennemførelsesmæssige tekniske standarder er tekniske og indebærer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er at fastlægge betingelserne for anvendelse af disse retsakter. Myndigheden forelægger Kommissionen sine udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på godkendelse.

Inden myndigheden forelægger udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for banker.

Når myndigheden fremlægger et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard fremsender Kommissionen det straks til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender det. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har til hensigt kun at godkende det delvis eller med ændringer, sender den det tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at godkende det, eller med en forklaring på sine ændringer. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og til Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den i femte afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesmæssig teknisk standard i form af en gennemførelsesretsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller i til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for banker.

Kommissionen fremsender straks udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard og fremlægge dem for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den i fjerde afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for denne periode på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af de udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtages gennem forordninger eller afgørelser. De offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 16

Retningslinjer og henstillinger

1. Myndigheden udsteder retningslinjer og henstillinger rettet til kompetente myndigheder eller finansielle institutioner med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten.

2. Myndigheden gennemfører om nødvendigt åbne offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved. Disse høringer og analyser skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af retningslinjerne eller henstillingerne. Myndigheden anmoder, når det er relevant, også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for banker.

3. De kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

Senest to måneder efter udstedelsen af en retningslinje eller henstilling bekræfter hver enkelt kompetent myndighed, om den efterlever eller agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Hvis en kompetent myndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve den, underretter den myndigheden og angiver sin begrundelse herfor.

Myndigheden offentliggør det faktum, at en kompetent myndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Myndigheden kan også i hvert enkelt tilfælde beslutte, om den vil offentliggøre begrundelserne fra den kompetente myndighed for ikke at efterleve den retningslinje eller henstilling. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Hvis det kræves i henhold til retningslinjen eller henstillingen, rapporterer alle finansielle institutioner på en klar og detaljeret måde, om de efterlever retningslinjen eller henstillingen.

4. Myndigheden underretter i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede rapport Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de retningslinjer og henstillinger, der er blevet udstedt, idet den oplyser, hvilken kompetent myndighed der ikke har efterlevet dem, og redegør for, hvordan myndigheden agter at sikre, at den berørte kompetente myndighed følger dens henstillinger og retningslinjer i fremtiden.

Artikel 17

Overtrædelse af EU-retten

1. Har en kompetent myndighed ikke anvendt de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter eller har den anvendt dem på en måde, som synes at være i strid med EU-retten, herunder de reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10-15, navnlig ved ikke at påse, at en finansiell institution opfylder kravene i disse retsakter, anvender myndigheden de i nærværende artikels stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.

2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller interessentgruppen for banker eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed foretage en undersøgelse af den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten.

Den kompetente myndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, uden at dette berører de i artikel 35 fastsatte beføjelser.

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til den berørte kompetente myndighed om de skridt, der er nødvendige for at efterleve EU-retten.

Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af EU-retten.

4. Har den kompetente myndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med EU-retten senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ afgive en formel udtalelse, hvorved den kræver, at den kompetente myndighed tager de nødvendige skridt til at efterleve EU-retten. Kommissionen tager i sin formelle udtalelse hensyn til myndighedens henstilling.

Kommissionen afgiver en sådan formel udtalelse senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

Myndigheden og de kompetente myndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme denne formelle udtalelse.

6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe en sådan misligholdelse rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede funktion og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner, vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiell institution, hvorved den kræver, at denne tager de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

Myndighedens afgørelse skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4.

7. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 6, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget i samme sag.

Når der iværksættes tiltag vedrørende spørgsmål, der er genstand for en formel udtalelse i medfør af stk. 4 eller en afgørelse i medfør af stk. 6, skal de kompetente myndigheder efterkomme denne formelle udtalelse eller afgørelse afhængigt af tilfældet.

8. Myndigheden anfører i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede beretning, hvilke kompetente myndigheder og finansielle institutioner, der ikke har efterlevet de i nærværende artikels stk. 4 og 6 omhandlede formelle udtalelser eller afgørelser.

Artikel 18

Tiltag i krisesituationer

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, fremmer myndigheden aktivt, og koordinerer når det findes nødvendigt, enhver foranstaltning, der træffes af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.

For at kunne spille denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.

2. Rådet kan i samråd med Kommissionen og ESRB samt, hvis det er hensigtsmæssigt, ESA'erne vedtage en afgørelse rettet til myndigheden, hvori det fastslås, at der foreligger en krisesituation som omhandlet i denne forordning, på baggrund af en anmodning fra myndigheden, Kommissionen eller ESRB. Rådet tager denne afgørelse op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst en gang om måneden. Såfremt afgørelsen ikke forlænges ved afslutningen af en periode på en måned, udløber den automatisk. Rådet kan til enhver tid erklære krisesituationen for ophørt.

Når ESRB eller myndigheden skønner, at en krisesituation kan opstå, udsteder de en fortrolig henstilling til Rådet og foretager en vurdering af situationen. Rådet vurderer derefter, om der er behov for at indkalde til et møde. I denne proces sikres det, at der tages behørig fortrolighedshensyn.

Hvis Rådet fastslår, at der foreligger en krisesituation, underretter den omgående og på behørig vis Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.

3. Hvis Rådet har vedtaget en afgørelse i medfør af stk. 2 og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de nationale myndigheders side som reaktion på ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, kan myndigheden vedtage individuelle afgørelser, hvorved den kræver, at de kompetente myndigheder tager de nødvendige skridt i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning for at imødegå sådanne udviklinger, ved at påse, at finansielle institutioner og kompetente myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke den afgørelse fra myndigheden, der er omhandlet i stk. 3, inden for den i den pågældende afgørelse fastsatte frist, kan myndigheden, hvis de relevante krav i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, herunder i reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med disse retsakter, finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner, vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiell institution, hvorved den kræver, at denne tager de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lovgivning, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF. Dette gælder kun i situationer, hvor en kompetent myndighed ikke anvender de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, herunder reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med disse retsakter, eller anvender dem på en måde, der synes at være et åbenlyst brud på disse retsakter, og hvor det er nødvendigt at handle omgående for at genoprette de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen.

5. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget i samme sag.

Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder, vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med en sådan afgørelse.

Artikel 19

Bilægelse af tvister mellem kompetente myndigheder i grænseoverskridende situationer

1. Er en kompetent myndighed uenig i en anden medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag — med hensyn til fremgangsmåde eller indhold — i tilfælde, der er specificeret i de retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, kan myndigheden efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i nærværende artikels stk. 2-4, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 17.

I tilfælde, der er specificeret i den i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivning, og hvor der på grundlag af objektive kriterier kan konstateres uenighed mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater, kan myndigheden på eget initiativ bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i nærværende artikels stk. 2-4.

2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de kompetente myndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter samt til sagens kompleksitet og hastende karakter. På det stadium virker myndigheden som mægler.

3. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke når til enighed under forligsfasen, jf. stk. 2, kan myndigheden i overensstemmelse med proceduren i artikel 44, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, med bindende virkning for de pågældende kompetente myndigheder vedtage en afgørelse, hvorved den pålægger dem at tage eller undlade at tage specifikke skridt til at bilægge sagen for at sikre overholdelse af EU-retten.

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke myndighedens afgørelse, idet den ikke påser, at en finansiel institution overholder krav, der finder umiddelbar anvendelse på den i medfør af de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, kan myndigheden vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiel institution, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

5. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget vedrørende samme sagsforhold. Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med disse afgørelser.

6. Myndighedens formand giver i den i artikel 50, stk. 2, omhandlede rapport oplysning om tvister mellem kompetente myndigheder og deres karakter og type, indgåede aftaler samt de afgørelser, der er vedtaget til bilæggelse af sådanne tvister.

Artikel 20

Bilæggelse af tværsæktorielle tvister mellem kompetente myndigheder

Det Fælles Udvalg bilægger i henhold til proceduren i artikel 19 og artikel 56 de tværsæktorielle tvister, der måtte opstå mellem kompetente myndigheder som fastsat i artikel 4, nr. 2, i henholdsvis denne forordning, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 21

Tilsynskollegier

1. Myndigheden bidrager til at fremme og overvåge de i direktiv 2006/48/EF omhandlede tilsynskollegiers effektive og konsekvente virkemåde og fremme en sammenhængende anvendelse af EU-retten i disse tilsynskollegier. Med det formål at skabe konvergens med hensyn til bedste tilsynspraksis skal myndighedens personale kunne deltage i tilsynskollegiernes aktiviteter, bl.a. undersøgelser på stedet foretaget af to eller flere kompetente myndigheder i fællesskab.

2. Myndigheden skal være ledende i at sikre tilsynskollegiers sammenhængende og konsekvente virkemåde for grænseoverskridende institutioner i hele Unionen under hensyn til den systemiske risiko, som de i artikel 23 omhandlede finansielle institutioner udgør.

Ved anvendelse af dette stykke og denne artikels stk. 1 anses myndigheden for at være en »kompetent myndighed« i henhold til den relevante lovgivning.

Myndigheden kan:

- a) indsamle og udveksle al relevant information i samarbejde med de kompetente myndigheder for at lette kollegiets arbejde og oprette og forvalte et centralt system til at gøre sådan information tilgængelig for de kompetente myndigheder i kollegiet
- b) indlede og koordinere stresstests på EU-plan i overensstemmelse med artikel 32 for at vurdere finansielle institutioners modstandsdygtighed, navnlig den systemiske risiko, som de i artikel 23 nævnte finansielle institutioner udgør, over for ugunstige markedsudviklinger, og evaluere potentialet for, at den systemiske risiko øges i stressituationer, og sikre, at der anvendes en konsekvent metode på nationalt niveau for sådanne tests, og, hvor det er hensigtsmæssigt, at rette en henstilling til den kompetente myndighed for at korrigere forhold identificeret i stresstesten
- c) fremme effektive tilsynsaktiviteter, herunder evaluering af risici, som finansielle institutioner er eller kan blive udsat for som fastlagt under tilsynsprocessen eller i stressituationer
- d) i overensstemmelse med de i denne forordning omhandlede opgaver og beføjelser tilse de opgaver, de kompetente myndigheder udfører, og
- e) anmode et kollegium om yderligere overvejelser i tilfælde, hvor det mener, at afgørelsen vil føre til en ukorrekt anvendelse af EU-retten eller ikke vil bidrage til målet om konvergens med hensyn til tilsynspraksis. Den kan også anmode den konsoliderende tilsynsførende om at planlægge et møde i kollegiet eller tilføje et punkt på dagsordenen for et møde.

3. Myndigheden kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartede betingelser for anvendelse med hensyn til bestemmelserne vedrørende tilsynskollegiernes operationelle funktion og udstede retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16 for at fremme konvergens med hensyn til tilsynsfunktioner og den bedste praksis, som tilsynskollegierne har vedtaget.

4. Myndigheden har en retligt bindende mæglerrolle med henblik på at bilægge tvister mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med proceduren i artikel 19. Myndigheden kan træffe tilsynsafgørelser, der finder umiddelbar anvendelse på den berørte institution i overensstemmelse med artikel 19.

Artikel 22

Almindelige bestemmelser

1. Myndigheden skal behørigt overveje systemiske risici som defineret i forordning (EU) nr. 1092/2010. Den skal behandle enhver risiko for forstyrrelse af de finansielle tjenester, der:

- a) skyldes en svækkelse af hele eller dele af det finansielle system og
- b) kan have alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien.

Myndigheden skal, hvor det er hensigtsmæssigt, overveje overvågning og vurdering af systemiske risici som udarbejdet af ESRB og myndigheden og reagere på advarsler og henstillinger fra ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

2. Myndigheden skal i samarbejde med ESRB udarbejde et fælles sæt af kvantitative og kvalitative indikatorer (en risikotavle) til at identificere og måle systemiske risici.

Myndigheden skal også udarbejde en passende ordning for stresstest, som kan bidrage til at identificere de institutioner, der måtte udgøre en systemisk risiko. Tilsynet med disse institutioner skal styrkes, og om nødvendigt skal genopretnings- og afviklingsplanerne i artikel 25 finde anvendelse.

3. Myndigheden udarbejder, når det er nødvendigt, supplerende retningslinjer og henstillinger til de finansielle institutioner for at tage hensyn til den systemiske risiko, de udgør, jf. dog de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter.

Myndigheden skal sikre, at den systemiske risiko, som finansielle institutioner udgør, tages i betragtning, når der udarbejdes udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder på de områder, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

4. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ foretage en undersøgelse af en bestemt type finansiell institution eller produkttype eller adfærd for at vurdere potentielle trusler mod det finansielle systems stabilitet og fremsætte passende henstillinger vedrørende foranstaltninger til de berørte kompetente myndigheder.

Med henblik herpå kan myndigheden bruge de beføjelser, den tillægges i henhold til denne forordning, herunder artikel 35.

5. Det Fælles Udvalg sikrer overordnet tværsektoriell koordinering af de aktiviteter, der udføres i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 23

Identifikation og måling af systemiske risici

1. Myndigheden skal i samråd med ESRB udarbejde kriterier for identifikation og måling af systemiske risici og en passende ordning for stresstest, der omfatter en evaluering af potentialet for, at den systemiske risiko, som finansielle institutioner udgør, stiger i stressituationer. Tilsynet med de finansielle institutioner, der måtte udgøre en systemisk risiko, skal styrkes, og om nødvendigt skal de genopretnings- og afviklingsplaner, der er omhandlet i artikel 25 finde anvendelse.

2. Myndigheden skal fuldt ud tage hensyn til de relevante internationale strategier, når den udarbejder kriterierne for identifikation og måling af systemisk risiko, som finansielle institutioner udgør, herunder dem, der er fastlagt af Rådet for Finansiell Stabilitet, Den Internationale Valutafond (IMF) og Den Internationale Betalingsbank (BIS).

Artikel 24

Permanent kapacitet til at reagere på systemiske risici

1. Myndigheden skal sikre, at den har specialiseret og konstant kapacitet til at reagere effektivt på fremkomsten af systemiske risici som omhandlet i artikel 22 og 23, navnlig i forbindelse med institutioner, der udgør en systemisk risiko.

2. Myndigheden skal udføre de opgaver, der er pålagt den i denne forordning, og i den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og skal bidrage til at sikre en sammenhængende og koordineret krisestyring og afviklingsordning i Unionen.

Artikel 25

Genopretnings- og afviklingsplaner

1. Myndigheden skal bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af effektive og konsekvente genopretnings- og afviklingsplaner, procedurer for krisesituationer og forebyggende foranstaltninger til at minimere de systemiske virkninger af et eventuelt svigt.

2. Myndigheden kan identificere den bedste praksis, der sigter mod at lette afviklingen af nødlidende institutioner og navnlig grænseoverskridende koncerner, på måder, der undgår afsmitende virkninger og sikrer, at passende redskaber, herunder tilstrækkelige ressourcer, er til rådighed, og gør det muligt at afvikle institutionen eller koncernen på en velordnet, omkostningseffektiv og rettidig måde.

3. Myndigheden kan udarbejde reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder som fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-15.

Artikel 26

Det europæiske system af indskudsgarantiordninger

1. Myndigheden bidrager til at styrke det europæiske system af nationale indskudsgarantiordninger ved at udnytte de beføjelser, den har fået tildelt under denne forordning, til at sikre en korrekt gennemførelse af direktiv 94/19/EF med henblik på at sikre, at nationale indskudsgarantiordninger finansieres tilstrækkeligt gennem bidrag fra finansielle institutioner, herunder fra finansielle institutioner, der er etableret og modtager indskud i Unionen, men har hjemsted i tredjelande som fastsat i direktiv 94/19/EF, og ved at yde et højt beskyttelsesniveau til alle investorer inden for en harmoniseret ramme i hele Unionen, hvilket betyder, at den stabiliserende og beskyttende betydning af indbyrdes garantiordninger bevares, under forudsætning af at de er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.
2. Artikel 16 vedrørende myndighedens beføjelser til at vedtage retningslinjer og henstillinger finder anvendelse på indskudsgarantiordninger.
3. Myndigheden kan udarbejde regulerings- og gennemførelsesmæssige tekniske standarder som fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-15.
4. Revisionen af denne forordning som omhandlet i artikel 81 skal navnlig omfatte en undersøgelse af konvergen i det europæiske system af nationale indskudsgarantiordninger.

Artikel 27

Det europæiske bankafviklingsystem og finansieringsordninger

1. Myndigheden bidrager til at udarbejde metoder til afvikling af nødlidende finansielle institutioner, navnlig institutioner, der måtte udgøre en systemisk risiko, på måder, der kan undgå afsmitende virkninger og gøre det muligt at afvikle dem på en velordnet og rettidig måde, herunder, når det er hensigtsmæssigt, sammenhængende og stærke finansieringsmekanismer.
2. Myndigheden bidrager til vurderingen af behovet for et system af sammenhængende, stærke og troværdige finansieringsmekanismer med passende finansieringsinstrumenter knyttet til en række koordinerede nationale krisestyringsordninger.

Myndigheden bidrager til arbejdet med spørgsmål om ensartede vilkår og samlede konsekvenser af systemer med afgifter og bidrag for de finansielle institutioner for at sikre en retfærdig fordeling af byrderne og indføre incitamenter til at dæmpe op for systemiske risici som en del af en sammenhængende og troværdig ramme for afvikling.

Revisionen af denne forordning som omhandlet i artikel 81 skal navnlig omfatte en undersøgelse af muligheden for at styrke den rolle, som myndigheden spiller inden for rammerne af kriseforebyggelse, -styring og -løsning og om nødvendigt oprette en europæisk afviklingsfond.

Artikel 28

Delegering af opgaver og ansvarsområder

1. De kompetente myndigheder kan, med samtykke fra den myndighed, der får overdraget ansvar, delegerer opgaver og ansvarsområder til myndigheden eller andre kompetente myndigheder, med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende delegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne delegeringsaftaler, og de kan begrænse omfanget af delegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med grænseoverskridende finansielle institutioner eller koncerner.
2. Myndigheden stimulerer og letter delegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan delegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.
3. Delegering af ansvarsområder medfører en omfordeling af de kompetencer, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter. Den lov, der gælder for den myndighed, der får overdraget ansvaret, finder anvendelse på proceduren, håndhævelsen, den administrative kontrol og domstolskontrollen i forbindelse med de delegerede ansvarsområder.
4. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør på passende måde enhver delegeringsaftale, der indgås af de kompetente myndigheder, for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Artikel 29

Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles EU-tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele Unionen. Myndigheden sørger i den forbindelse som minimum for:
  - a) at afgive udtalelser til kompetente myndigheder
  - b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem kompetente myndigheder under fuld overholdelse af de gældende fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelser i den relevante EU-lovgivning
  - c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandarder af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandarder, og internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3

- d) at vurdere anvendelsen af de relevante reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udstedt af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil, og
- e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de kompetente myndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.

2. Myndigheden kan, når det er hensigtsmæssigt, udvikle nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

Artikel 30

Peerevaluering af kompetente myndigheder

1. Myndigheden tilrettelægger og gennemfører regelmæssigt peerevalueringer af nogle eller alle af de kompetente myndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peerevaluerede myndigheder. Ved gennemførelsen af peerevalueringer tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført i forbindelse med den pågældende kompetente myndighed.

2. En peerevaluering omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:

- a) hvorvidt den kompetente myndigheds ressourcer og organisatoriske ordninger er hensigtsmæssige, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse af de i artikel 10-15 nævnte reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter og til kapaciteten til at reagere på markedsudviklingen
- b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af EU-retten og med hensyn til tilsynspraksis, herunder reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 10-16, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i EU-retten
- c) bedste praksis udviklet af visse kompetente myndigheder, som måske med fordel kan anvendes af andre kompetente myndigheder
- d) den effektivitet og omfanget af den konvergens, der er opnået med hensyn til håndhævelsen af de bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, herunder de administrative foranstaltninger og sanktioner, som de ansvarlige personer pålægges, i tilfælde hvor disse bestemmelser ikke er overholdt.

3. På grundlag af en peerevaluering kan myndigheden udstede retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder bestræbe sig på at følge disse retningslinjer og henstillinger. Myndigheden tager hensyn til resultatet af peerevalueringen i forbindelse med udarbejdelsen af udkast til reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-15.

4. Myndigheden offentliggør den bedste praksis, der afdækkes i disse peerevalueringer. Derudover kan alle andre resultater fra peerevalueringer offentliggøres med forbehold af tilsagn fra den kompetente myndighed, der er genstand for peerevalueringen.

Artikel 31

Koordineringsfunktion

Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de kompetente myndigheder, navnlig i situationer, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Unionen bringes i fare.

Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra Unionen, bl.a. ved:

- a) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- b) når det er muligt og hensigtsmæssigt, at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle berørte kompetente myndigheder
- c) at foretage ikke-bindende mægling på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 19
- d) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt
- e) at træffe alle passende foranstaltninger med henblik på at lette koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante kompetente myndigheder, i tilfælde af en udvikling, der kan bringe de finansielle markeders funktion i fare
- f) at samle oplysninger centralt, der er modtaget fra kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 og 35 som følge af de reguleringsmæssige rapporteringsforpligtelser for finansielle institutioner, der opererer i mere end en medlemsstat. Myndigheden videregiver disse oplysninger til de andre berørte kompetente myndigheder.

Artikel 32

Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder. Myndigheden medtager i sine vurderinger en økonomisk analyse af de markeder, som finansielle institutioner opererer på, samt en vurdering af de potentielle markedsudviklingers indvirkning på sådanne institutioner.

2. I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på EU-plan af de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Med henblik herpå udvikler den til brug for de kompetente myndigheder:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers virkninger for en institutions finansielle stilling
- b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af finansielle institutioners modstandsdygtighed
- c) fælles metoder til vurdering af særlige produkters eller distributionsprocessers virkninger for en institutions finansielle stilling og for indskydere, investorer samt forbrugeroplysning.

3. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1092/2010.

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt forebyggende og afhjælpende tiltag.

4. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) gennem Det Fælles Udvalg.

Artikel 33

Internationale forbindelser

1. Myndigheden kan, uden at dette berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive kompetenceområder, udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater og forhindrer heller ikke medlemsstaternes og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med disse tredjelande.

2. Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af afgørelser om ækvivalens vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter.

3. Myndigheden giver i den rapport, der er omhandlet i artikel 43, stk. 5, oplysning om de aftaler om administrative ordninger, der er blevet indgået med internationale organisationer eller forvaltninger i tredjelande, samt om bistand ydet ved udarbejdelsen af afgørelser om ækvivalens.

Artikel 34

Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.

2. Med hensyn til tilsynsmæssige vurderinger af fusioner og erhvervelser, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2006/48/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til nævnte direktiv kræver høring mellem kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater, kan myndigheden efter anmodning fra en af de berørte kompetente myndigheder afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsmæssig vurdering, dog ikke i forbindelse med kriterierne i artikel 19a, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/48/EF. Udtalelsen skal afgives hurtigt og under alle omstændigheder inden udgangen af vurderingsperioden i overensstemmelse med direktiv 2006/48/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF. Artikel 35 finder anvendelse på de områder, som myndigheden kan afgive udtalelse om.

Artikel 35

Indsamling af oplysninger

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, under forudsætning af at de har lovlig adgang til de relevante oplysninger, og at anmodningen om oplysninger er nødvendig i forhold til arten af den pågældende opgave.

2. Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum og i nærmere angivne formater. Sådanne anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, med anvendelse af fælles indberetningsformater.

3. Efter en behørigt begrundet anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat kan myndigheden stille alle oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan udføre sine opgaver, under overholdelse af tavshedspligtreglerne i den sektorspecifikke lovgivning og i artikel 70.

4. Før myndigheden anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel og for at undgå overlappning af indberetningsforpligtelserne, skal den tage hensyn til alle relevante eksisterende statistikker, der udarbejdes og formidles af Det Europæiske Statistiske System og Det Europæiske System af Centralbanker.

5. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, til det ministerium, der har ansvaret for finans, hvis det har tilsynsoplysninger til sin rådighed, til den nationale centralbank eller til det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.

6. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt i henhold til stk. 1 eller 5, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning direkte til de relevante finansielle institutioner. I den begrundede anmodning forklares det, hvorfor oplysningerne om de respektive individuelle finansielle institutioner er nødvendige.

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i henhold til nærværende stykke og stk. 5.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder myndigheden med at indsamle oplysningerne.

7. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel, til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Artikel 36

Forholdet til ESRB

1. Myndigheden samarbejder tæt og regelmæssigt med ESRB.

2. Myndigheden giver ESRB de regelmæssige, rettidige oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver. Data, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, og som ikke er i summarisk eller sammenfattet form, leveres hurtigst muligt til ESRB efter begrundet anmodning, jf. artikel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Myndigheden fastlægger i samarbejde med ESRB passende interne procedurer for videregivelse af fortrolige oplysninger, navnlig oplysninger vedrørende individuelle finansielle institutioner.

3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og henstillinger, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

4. Når myndigheden modtager en advarsel eller henstilling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder myndigheden hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller henstillingen har for udførelsen af dens opgaver.

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til alle foranstaltninger, der skal træffes i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslerne eller henstillingerne.

Hvis myndigheden ikke følger op på en henstilling, begrundes den dette over for ESRB og Rådet.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller henstilling fra ESRB rettet til en kompetent national tilsynsmyndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's henstilling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter Rådet og ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

6. Ved udførelsen af opgaverne i denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og henstillinger.

Artikel 37

Interessentgruppe for banker

1. Der nedsættes en interessentgruppe for banker for at fremme høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver. Interessentgruppen for banker skal høres om foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 10-15 vedrørende reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og, i det omfang de ikke vedrører individuelle finansielle institutioner, artikel 16 vedrørende retningslinjer og henstillinger. Hvis det er nødvendigt omgående at træffe foranstaltninger, og det ikke er muligt at foretage høring, informeres interessentgruppen for banker hurtigst muligt.

Interessentgruppen for banker afholder mindst fire møder om året.

2. Interessentgruppen for banker består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på kredit- og investeringsinstitutter, der opererer i Unionen, repræsentanter for disses ansatte, samt forbrugere, brugere af bankydelse og repræsentanter for SMV'er. Mindst fem af medlemmerne skal være uafhængige anerkendte akademikere. Ti af medlemmerne repræsenterer finansielle institutioner, og tre af disse repræsenterer andelskasser og sparekasser.

3. Medlemmerne af interessentgruppen for banker udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter. I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk og kønsmæssig balance og en repræsentation af interessenter, der dækker hele Unionen.

4. Myndigheden tilvejebringer al nødvendig information med forbehold af den i artikel 70 omhandlede tavshedspligt og sikrer den nødvendige sekretariatsbistand til interessentgruppen for banker. Der skal ydes tilstrækkelig godtgørelse til medlemmer af interessentgruppen for banker, der repræsenterer nonprofitorganisationer bortset fra repræsentanter for erhvervet. Interessentgruppen for banker kan nedsætte arbejdsgrupper om tekniske spørgsmål. Medlemmerne af interessentgruppen for banker har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

Medlemmerne af interessentgruppen for banker kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

5. Interessentgruppen for banker kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver, med særlig vægt på opgaverne i artikel 10-16 og artikel 29, 30 og 32.

6. Interessentgruppen for banker vedtager selv sin forretningsorden med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer.

7. Myndigheden offentliggør interessentgruppens udtalelser og rådgivning samt resultaterne af dens høringer.

Artikel 38

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Myndigheden sikrer, at afgørelser vedtaget i henhold til artikel 18 eller 19 ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

2. Finder en medlemsstat, at en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest to uger efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens afgørelse, meddele myndigheden og Kommissionen, at den kompetente myndighed ikke gennemfører afgørelsen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart og specifikt rede for, hvorfor og på hvilken måde afgørelsen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I tilfælde af en sådan meddelelse suspenderes myndighedens afgørelse.

Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten oplyser myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin afgørelse, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage. Fastholdes eller ændres afgørelsen, skal myndigheden afgive en erklæring om, at det finanspolitiske ansvar ikke er berørt.

Fastholder myndigheden sin afgørelse, træffer Rådet med et flertal af de afgivne stemmer på en af sine samlinger senest to måneder efter, at myndigheden har underrettet medlemsstaten som omhandlet i fjerde afsnit, afgørelse om, hvorvidt myndighedens afgørelse fastholdes.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om fastholdelse af myndighedens afgørelse i overensstemmelse med femte afsnit, bortfalder myndighedens afgørelse.

3. Finder en medlemsstat, at en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest tre arbejdsdage efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens afgørelse, meddele myndigheden, Kommissionen og Rådet, at den kompetente myndighed ikke gennemfører afgørelsen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart og specifikt rede for, hvorfor og på hvilken måde afgørelsen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I tilfælde af en sådan meddelelse suspenderes myndighedens afgørelse.

Rådet indkaller inden for en frist på ti arbejdsdage til en samling og træffer med simpelt flertal af sine medlemmer afgørelse om, hvorvidt myndighedens afgørelse trækkes tilbage.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om tilbagetrækning af myndighedens afgørelse i overensstemmelse med fjerde afsnit, ophører suspensionen af myndighedens afgørelse.

4. Har Rådet truffet en afgørelse i henhold til stk. 3 om ikke at trække en afgørelse truffet af myndigheden i forbindelse med artikel 18, stk. 3, tilbage, og finder den berørte medlemsstat fortsat, at myndighedens afgørelse indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan medlemsstaten underrette Kommissionen og myndigheden og anmode Rådet om at tage sagen op til fornyet behandling. Den berørte medlemsstat skal give en klar begrundelse for, hvorfor den ikke er enig i Rådets afgørelse.

Rådet stadfæster inden for en frist på fire uger efter den i første afsnit nævnte underretning sin oprindelige afgørelse eller træffer en ny afgørelse i henhold til stk. 3.

Rådet kan forlænge fristen på fire uger med yderligere fire uger, hvis særlige omstændigheder i sagen kræver det.

5. Ethvert misbrug af denne artikel, særlig i forbindelse med en af myndigheden vedtaget afgørelse, der ikke har en betydelig eller væsentlig budgetmæssig virkning, er uforeneligt med det indre marked og er forbudt.

Artikel 39

Beslutningsprocedurer

1. Inden myndigheden vedtager de i denne forordning omhandlede afgørelser, underretter den enhver navngiven adressat om, at den agter at træffe en sådan afgørelse, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, dens kompleksitet og potentielle konsekvenser, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter. Det samme gælder for de i artikel 17, stk. 3, nævnte henstillinger.

2. Myndighedens afgørelser skal begrundes.

3. Adressaterne for myndighedens afgørelser underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.

4. Har myndigheden vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 18, stk. 3 eller 4, tager den afgørelsen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.

5. Afgørelser, der vedtages af myndigheden i henhold til artikel 17, 18 eller 19, offentliggøres med angivelse af den berørte kompetente myndighed eller den berørte finansielle institution og hovedindholdet af afgørelsen, medmindre en sådan offentliggørelse strider mod finansielle institutioners legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder eller kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i fare.

KAPITEL III

ORGANISATION

AFDELING I

Tilsynsrådet

Artikel 40

Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:
  - a) formanden, der ikke har stemmeret
  - b) lederne af de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med kreditinstitutter i hver af medlemsstaterne, og som skal mødes personligt mindst to gange årligt
  - c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
  - d) en repræsentant for Den Europæiske Centralbank, som ikke har stemmeret
  - e) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret
  - f) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.
2. Tilsynsrådet indkalder til møde med interessentgruppen for banker regelmæssigt og mindst to gange årligt.
3. Hver enkelt kompetent myndighed er ansvarlig for udpegnen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), omhandlede medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde.
4. Er den i stk. 1, litra b), omhandlede myndighed ikke en centralbank, kan det i nævnte litra omhandlede medlem af tilsynsrådet beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for medlemsstatens centralbank, som ikke har stemmeret.
5. I medlemsstater, hvor mere end én myndighed er ansvarlig for tilsynet i medfør af denne forordning, skal disse myndigheder indgå aftale om en fælles repræsentant. Når et spørgsmål, der skal drøftes af tilsynsrådet, ikke henhører under den nationale myndighed, der er repræsenteret af det medlem, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan dette medlem dog lade sig ledsage af en repræsentant fra den relevante nationale myndighed, som ikke får stemmeret.
6. Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 94/19/EF kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for de relevante organer, der forvalter indskudsgarantiorordninger i medlemsstaterne.
7. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Artikel 41

Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og delegere visse klart definerede opgaver og afgørelser til disse interne udvalg eller paneler, styrelsesudvalget eller formanden.
2. Med henblik på artikel 19 indkalder tilsynsrådet for at lette en upartisk bilæggelse af tvisten et uafhængigt panel bestående af formanden og to medlemmer af tilsynsrådet, som ikke er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er part i tvisten, og som hverken har nogen interesse i konflikten eller nogen direkte forbindelse med de berørte kompetente myndigheder.
3. Med forbehold af artikel 19, stk. 2, foreslår panelet en afgørelse til endelig vedtagelse i tilsynsrådet i overensstemmelse med proceduren i artikel 44, stk. 1, tredje afsnit.
4. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for det i stk. 2 omhandlede panel.

Artikel 42

Uafhængighed

Ved udførelsen af de opgaver, der er tillagt tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt udelukkende i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke medlemmerne af tilsynsrådet i udøvelsen af deres opgaver.

Artikel 43

Opgaver

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarligt for at vedtage de i kapitel II omhandlede afgørelser.
2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og afgørelser og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.
3. Tilsynsrådet udpeger formanden.
4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra styrelsesudvalget myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budget-procedure og offentliggøres.

5. Tilsynsrådet vedtager efter forslag fra styrelsesudvalget årsberetningen om myndighedens virksomhed, herunder formandens udførelse af sine opgaver, på grundlag af det i artikel 53, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning og fremsender den hvert år senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Beretningen offentliggøres.

6. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

7. Tilsynsrådet vedtager budgettet i overensstemmelse med artikel 63.

8. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 48, stk. 5, og artikel 51, stk. 5.

Artikel 44

Beslutningstagning

1. Tilsynsrådets afgørelser træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

I forbindelse med de i artikel 10-16 omhandlede retsakter, og foranstaltninger og afgørelser, der vedtages i medfør af artikel 9, stk. 5, tredje afsnit og kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra første afsnit i nærværende stykke afgørelser med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

I forbindelse med afgørelser i medfør af artikel 19, stk. 3, for så vidt angår afgørelser, der vedtages af den konsoliderende tilsynsmyndighed, anses den afgørelse, som er foreslået af panelet, for at være vedtaget, hvis den godkendes med simpelt flertal, medmindre den forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

I forbindelse med alle andre afgørelser i medfør af artikel 19, stk. 3, vedtages den afgørelse, som er foreslået af panelet, med simpelt flertal af medlemmerne af tilsynsrådet. Hvert medlem har én stemme.

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dens eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.

3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

4. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler samt i givet fald også reglerne for, hvornår tilsynsrådet er beslutningsdygtigt. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden og den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansielle institutioner, medmindre andet er fastsat i artikel 75, stk. 3, eller i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

AFDELING 2

Styrelsesudvalget

Artikel 45

Sammensætning

1. Styrelsesudvalget er sammensat af formanden og yderligere seks medlemmer af tilsynsrådet, som vælges af og blandt de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Hvert medlem af styrelsesudvalget, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan træde i stedet for den pågældende, hvis denne er forhindret i at deltage.

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på to et halvt. Denne periode kan forlænges én gang. Sammensætningen af styrelsesudvalget skal være afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle Unionen som helhed. Mandaterne skal overlape hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.

2. Styrelsesudvalget vedtager sine afgørelser med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Den administrerende direktør og en repræsentant for Kommissionen deltager i styrelsesudvalgets møder uden stemmeret.

Repræsentanten for Kommissionen har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 63.

Styrelsesudvalget vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Styrelsesudvalget indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.

Styrelsesudvalget afholder møder forud for hvert møde i tilsynsrådet og så ofte, som styrelsesudvalget anser det for nødvendigt. Der afholdes møder mindst fem gange om året.

4. Medlemmerne af styrelsesudvalget kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter. Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under styrelsesudvalgets drøftelser vedrørende individuelle finansielle institutioner.

*Artikel 46***Uafhængighed**

Medlemmerne af styrelsesudvalget handler uafhængigt og objektivt alene i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke medlemmerne af styrelsesudvalget i udførelsen af deres opgaver.

*Artikel 47***Opgaver**

1. Styrelsesudvalget sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.

2. Styrelsesudvalget fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.

3. Styrelsesudvalget udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 63 og 64.

4. Styrelsesudvalget vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 68, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »vedtægten for tjenestemænd«).

5. Styrelsesudvalget vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 72.

6. Styrelsesudvalget foreslår på grundlag af det i artikel 53, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning en årsberetning om myndighedens virksomhed, herunder formandens opgaver, til tilsynsrådet til godkendelse.

7. Styrelsesudvalget vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

8. Styrelsesudvalget udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 58, stk. 3 og 5.

*AFDELING 3***Formanden***Artikel 48***Udpegelse og opgaver**

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og styrelsesudvalget.

2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt på grundlag af relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure.

Før kandidaten påbegynder sit arbejde og indtil en måned efter tilsynsrådets udvælgelse kan Europa-Parlamentet efter at have hørt den kandidat, tilsynsrådet har udvalgt, gøre indsigelse mod udpegelsen af den udvalgte person.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær. Denne suppleant må ikke vælges blandt medlemmerne af styrelsesudvalget.

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:

a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på

b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes af Europa-Parlamentet efter afgørelse vedtaget af tilsynsrådet.

Formanden hindrer ikke tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

*Artikel 49***Uafhængighed**

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke formanden i udførelsen af dennes opgaver.

Formanden skal i overensstemmelse med tjenstemandsvedtægten som omhandlet i artikel 68 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 50

Rapport

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, under fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring. Formanden afgiver en erklæring over for Europa-Parlamentet og besvarer ethvert spørgsmål fra dets medlemmer, når som helst der anmodes herom.

2. Formanden aflægger en skriftlig rapport om myndighedens vigtigste aktiviteter til Europa-Parlamentet, når det anmoder herom og mindst 15 dage før afgivelsen af den i stk. 1 omhandlede erklæring.

3. Rapporten skal ud over oplysningerne omhandlet i artikel 11-18 og artikel 20 og 33 indeholde alle relevante oplysninger, som Europa-Parlamentet anmoder om på ad hoc-basis.

AFDELING 4

Den administrerende direktør

Artikel 51

Udpegelse

1. Myndigheden ledes af en administrerende direktør, som er en fuldtidsansat uafhængig fagkyndig.

2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet, efter at være blevet bekræftet af Europa-Parlamentet, på grundlag af sine kvalifikationer, færdigheder, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure.

3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs mandatperiode evaluerer tilsynsrådet især:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen, jf. første afsnit, forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter afgørelse vedtaget af tilsynsrådet.

Artikel 52

Uafhængighed

Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, fra medlemsstaternes regeringer, eller fra noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis styrelsesudvalget og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke den administrerende direktør i udøvelsen af dennes opgaver.

Den administrerende direktør skal i overensstemmelse med vedtægten for tjenstemænd som omhandlet i artikel 68 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 53

Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder styrelsesudvalgets arbejde.

2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under styrelsesudvalgets kontrol.

3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.

4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 47, stk. 2.

5. Hvert år senest den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 47, stk. 2.

6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 63 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 64.

7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.

8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 68, og varetager personale spørgsmål.

KAPITEL IV

FÆLLES ORGANER FOR DE EUROPÆISKE
TILSYNSMYNDIGHEDER

AFDELING 1

Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder

Artikel 54

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

2. Det Fælles Udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden indgår i et regelmæssigt og tæt samarbejde og sikrer tværsektoriel sammenhæng med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), navnlig hvad angår:

- finansielle konglomerater
- regnskabsføring og revision
- mikrotilsynsanalyser af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder med henblik på finansiel stabilitet
- produkter for private investorer
- foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og
- udveksling af oplysninger med ESRB og udvikling af forbindelserne mellem ESRB og ESA'erne.

3. Det Fælles Udvalg får eget personale, der stilles til rådighed af ESA'erne, og som fungerer som sekretariat. Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til administrative, infrastrukturelle og driftsmæssige udgifter.

4. Hvis en finansiel institution omfatter forskellige sektorer, skal Det Fælles Udvalg bilægge eventuelle tvister i overensstemmelse med artikel 56.

Artikel 55

Sammensætning

1. Det Fælles Udvalg er sammensat af formændene for ESA'erne og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 57 nedsat underudvalg.

2. Den administrerende direktør, en repræsentant for Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i Det Fælles Udvalg samt ethvert af de i artikel 57 omhandlede underudvalg som observatører.

3. Formanden for Det Fælles Udvalg udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for ESA'erne. Formanden for Det Fælles Udvalg er næstformand for ESRB.

4. Det Fælles Udvalg vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i Det Fælles Udvalgs møder.

Det Fælles Udvalg mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 56

Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), alt efter hvad der er relevant, nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 10-15, 17, 18 eller 19 vedrørende anvendelsen af direktiv 2002/87/EF og af eventuelle andre EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), vedtages parallelt af myndigheden, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), alt efter hvad der er relevant.

Artikel 57

Underudvalg

1. Med henblik på artikel 56 nedsættes der under Det Fælles Udvalg et underudvalg for finansielle konglomerater.

2. Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 55, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante kompetente myndighed fra hver medlemsstat.

3. Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af Det Fælles Udvalg.

4. Det Fælles Udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

AFDELING 2

Klagenævn

Artikel 58

Sammensætning og funktion

1. Klagenævnet er et fælles organ for ESA'erne.

2. Klagenævnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden og erhvervsmæssig erfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen, forsikring, arbejdsmarkedspensioner, værdipapirmarkeder eller andre finansielle tjenesteydelser, men omfatter ikke nuværende personale hos de kompetente myndigheder eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner, som er involveret i myndighedens aktiviteter. Klagenævnet skal have tilstrækkelig juridisk ekspertise til at kunne yde juridisk ekspertrådgivning om lovligheden af myndighedens udøvelse af sine beføjelser.

Klagenævnet udpeger sin formand.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens styrelsesudvalg ud fra en liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendigelser, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.

5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens styrelsesudvalg, afsættes ikke i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og styrelsesudvalget efter høring af tilsynsrådet træffer afgørelse herom.

6. Klagenævnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. Hvis den påklagede afgørelse henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenævnet, der er udpeget af myndigheden.

7. Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

8. ESA'erne yder passende drifts- og sekretariatsbistand til klagenævnet gennem Det Fælles Udvalg.

Artikel 59

Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De udøver ikke andre funktioner i forbindelse med myndigheden, styrelsesudvalget eller tilsynsrådet.

2. Medlemmerne af klagenævnet deltager ikke i behandlingen af nogen klage, i relation til hvilken de har en personlig interesse, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den afgørelse, som klagen vedrører.

3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnets deltagelse med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Ingen indsigelse kan gøres med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en indsigelse kan ikke antages til behandling, hvis parten i en klagesag efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget andre processuelle skridt end at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem afgørelse om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne afgørelse erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant. Er suppleanten selv i en lignende situation, udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en erklæring om hverv og en erklæring om interesser, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, afgives og offentliggøres hvert år.

KAPITEL V

RETSMIDLER

Artikel 60

Klager

1. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder kompetente myndigheder, kan påklage en i artikel 17, 18 og 19 omhandlet afgørelse truffet af myndigheden eller enhver anden afgørelse, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en afgørelse, som, skønt den er i form af en afgørelse rettet til en anden person, berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

2. Klagen tillige med en begrundelse indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter den dato, hvor afgørelsen blev meddelt den pågældende, eller i mangel af sådan meddelelse, senest to måneder efter dagen for offentliggørelsen af myndighedens afgørelse.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenævnets egne meddelelser eller andre parter indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

5. Klagenævnet kan enten stadfæste myndighedens kompetente organs afgørelse eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenævnets afgørelse og skal vedtage en ændret afgørelse om den pågældende sag.

6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 61

Indbringelse af sager for Den Europæiske Unions Domstol

1. Der kan anlægges sag ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en afgørelse truffet af myndigheden.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk eller juridisk person kan anlægge sag ved Den Europæiske Unions Domstol vedrørende myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF.

3. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en afgørelse, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 265 i TEUF.

4. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Den Europæiske Unions Domstol.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 62

Myndighedens budget

1. Myndigheden er et organ i henhold til artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«), og dens indtægter udgøres navnlig af enhver kombination af følgende:

a) obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle institutioner, som fordeles i overensstemmelse med den stemmevægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser. For så vidt angår nærværende artikel finder artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser fortsat anvendelse efter den 31. oktober 2014, der er fastsat som frist heri

b) et tilskud fra Unionen opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen).

c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante EU-retlige instrumenter.

2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration og infrastruktur, faglig uddannelse og driftsudgifter.

3. Indtægter og udgifter skal balancere.

4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, der svarer til kalenderåret, og de opføres i myndighedens budget.

Artikel 63

Opstilling af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette til styrelsesudvalget og tilsynsrådet sammen med en stillingsfortegnelse. Tilsynsrådet udarbejder hvert år på grundlag af udkastet til overslag, der er udarbejdet af den administrerende direktør og godkendt af styrelsesudvalget, et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Tilsynsrådet fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender styrelsesudvalget det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

2. Kommissionen videregiver dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende samlet benævnt »budgetmyndigheden«) sammen med forslaget til Den Europæiske Unions budget.

3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i forslaget til Den Europæiske Unions budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i overensstemmelse med artikel 313 og 314 i TEUF.

4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til myndigheden.

5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

6. Styrelsesudvalget underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på styrelsesudvalgets underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.

7. I det første år af myndighedens drift, dvs. indtil den 31. december 2011, finder Unionens finansiering af myndigheden sted på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 64

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.

2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige regnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i finansforordningen

3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til styrelsesudvalget til udtalelse.

4. Styrelsesudvalget afgiver udtalelse om myndighedens endelige regnskab.

5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af styrelsesudvalgets udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

6. Det endelige regnskab offentliggøres.

7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til styrelsesudvalget og Kommissionen.

8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.

9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet, der omfatter indtægter fra Den Europæiske Unions almindelige budget og kompetente myndigheder, for regnskabsåret n .

Artikel 65

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af styrelsesudvalget efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser må kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (¹), hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 66

Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korrupsion og andre ulovlige handlinger finder forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.

2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 67

Privilegier og immuniteter

Protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF gælder for myndigheden og dens personale.

Artikel 68

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne sammen har vedtaget om anvendelsen af dem, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør og formanden.

2. Styrelsesudvalget vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.

3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.

4. Styrelsesudvalget vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 69

Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.

2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 70

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og styrelsesudvalget, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens

personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne i artikel 339 i TEUF og de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen om tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.

Tjenestemandsvedtægtens artikel 16 finder anvendelse på dem.

I medfør af tjenestemandsvedtægten er personalet efter fratræden fortsat forpligtet til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke myndighedens personale i udførelsen af deres opgaver.

2. Uden at det berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at individuelle finansielle institutioner ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1 og i nærværende stykkes første afsnit omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter, navnlig i retlige procedurer med henblik på vedtagelse af afgørelser.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden EU-lovgivning vedrørende finansielle institutioner.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse 2001/844/EF/EKSF/Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden ⁽¹⁾.

Artikel 71

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

Artikel 72

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der er i myndighedens besiddelse.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

2. Styrelsesudvalget vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.

3. De afgørelser, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for Ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol efter påklage til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF.

Artikel 73

Sprogordning

1. Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽¹⁾ finder anvendelse på myndigheden.

2. Styrelsesudvalget træffer afgørelse om myndighedens interne sprogordning.

3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 74

Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af styrelsesudvalget, myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i styrelsesudvalget indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 75

Tredjelandes deltagelse

1. Tredjelande som har indgået aftaler med Unionen, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten inden for myndighedens kompetenceområder, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

2. Myndigheden kan samarbejde med de i stk. 1 omhandlede lande, der anvender lovgivning, der anerkendes som ækvivalent inden for de af myndighedens kompetenceområder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i henhold til internationale aftaler, der er indgået af Unionen i overensstemmelse med artikel 216 i TEUF.

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

3. I medfør af de relevante bestemmelser i de i stk. 1 og 2 omhandlede aftaler fastsættes ordninger for arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af de i stk. 1 omhandlede landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansielle institutioner, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 76

Forberedende foranstaltninger

1. Efter denne forordnings ikrafttræden og inden oprettelsen af myndigheden arbejder CEBS tæt sammen med Kommissionen om at forberede erstatningen af CEBS med myndigheden.

2. Når myndigheden er oprettet, har Kommissionen ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har udnævnt en administrerende direktør.

Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udpeget af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 51, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør. Denne periode må ikke være længere end det tidsrum, der er nødvendigt for at udpege en administrerende direktør for myndigheden.

Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når styrelsesudvalget har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og styrelsesudvalgets beføjelser.

4. Myndigheden anses for at være den juridiske efterfølger for CEBS. Senest på datoen for oprettelse af myndigheden overføres alle CEBS' aktiver og passiver og alle dets uafsluttede operationer automatisk til myndigheden. CEBS udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til aktiver og passiver på datoen for denne overførsel. Denne erklæring revideres og godkendes af CEBS og af Kommissionen.

Artikel 77

Overgangsbestemmelser vedrørende personale

1. Uanset artikel 68 opfyldes alle ansættelseskontrakter og udstationeringsaftaler indgået af CEBS eller dets sekretariat, som var i kraft den 1. januar 2011, indtil de udløber. De må ikke forlænges.

2. Alle medlemmer af personalet med en ansættelseskontrakt som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprocedure for de medlemmer af personalet, der har indgået kontrakter med CEBS eller dets sekretariat. Den interne udvælgelsesprocedure tager fuldt ud hensyn til de kvalifikationer og erfaringer, som de enkelte har udvist i udførelsen af deres funktioner forud for ansættelsen.

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

Artikel 78

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre, at denne forordning anvendes effektivt.

Artikel 79

Ændringer

Afgørelse nr. 716/2009/EF ændres hermed, idet CEBS udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 80

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/78/EF om oprettelse af CEBS ophæves hermed med virkning fra den 1. januar 2011.

Artikel 81

Revisionsklausul

1. Senest den 2. januar 2014 og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer. I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

- a) i hvilket omfang de kompetente myndigheder har opnået konvergens med hensyn til tilsynspraksis
  - i) harmoniseringen af de kompetente myndigheders funktionelle uafhængighed og af standarder svarende til selskabsstyring

ii) myndighedens upartiskhed, objektivitet og selvstændighed

- b) tilsynskollegiernes virkemåde
- c) hvilke fremskridt, der er gjort i retning af harmonisering inden for kriseforebyggelse, -styring og -løsning, herunder EU-finansieringsmekanismer
- d) myndighedens rolle i forbindelse med systemiske risici
- e) anvendelsen af beskyttelsesklausulen i artikel 38
- f) anvendelsen af den retligt bindende mæglerrolle i artikel 19.

2. I den rapport, der er omhandlet i stk. 1, undersøges også, hvorvidt:

- a) det er hensigtsmæssigt at fortsætte med separat tilsyn med bankvæsen, forsikringer, arbejdsmarkedspensioner, værdipapirer og finansielle markeder
- b) det er hensigtsmæssigt at foretage virksomhedstilsyn og føre tilsyn med forretningspraksis hver for sig, eller om begge opgaver skal påhvile den samme tilsynsmyndighed
- c) det er hensigtsmæssigt at forenkle og styrke ESFS's struktur for at øge sammenhængen mellem makro- og mikroniveau og mellem ESA'erne
- d) ESFS's udvikling er i overensstemmelse med den globale udvikling
- e) der er tilstrækkelig alsidighed og kompetence i ESFS
- f) ansvarligheden og gennemsigtigheden i forbindelse med krav om offentliggørelse er tilstrækkelig
- g) myndigheden har tilstrækkelige midler til at kunne varetage sine opgaver
- h) det er hensigtsmæssigt at opretholde myndighedens hjemsted eller at flytte ESA'erne til et fælles hjemsted for at øge koordineringen mellem dem.

3. Med hensyn til spørgsmålet om direkte tilsyn med paneuropæiske institutioner eller infrastrukturer og under hensyntagen til markedsudviklingen aflægger Kommissionen en årsberetning om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at tildele myndigheden flere tilsynsopgaver på dette område.

4. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 82

Ikrafttræden

Den anvendes fra den 1. januar 2011 med undtagelse af artikel 76 og artikel 77, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Myndigheden oprettes den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

O. CHASTEL

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1094/2010

af 24. november 2010

om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EFEUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Finanskrisen i 2007 og 2008 afslørede væsentlige mangler ved finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i forbindelse med det finansielle system som en helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation med finansiell globalisering og de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansielle institutioner driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af EU-retten og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.
- (2) Før og under finanskrisen har Europa-Parlamentet opfordret til at gå i retning af et mere integreret europæisk tilsyn for at sikre reelt ensartede vilkår for alle aktører på EU-plan, og for at afspejle de finansielle markeders voksende integration i Unionen (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽⁴⁾, af

21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Unionen ⁽⁵⁾, af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) — hvidbog ⁽⁶⁾, af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁷⁾, og af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁸⁾ samt i sine holdninger af 22. april 2009 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽⁹⁾ og af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁰⁾.

- (3) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand mandat til at fremsætte anbefalinger om, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system. I sin endelige rapport (de Larosière-rapporten), som blev fremlagt den 25. februar 2009, anbefalede højniveaugruppen, at tilsynssystemet styrkes for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Den anbefalede at indføre reformer af strukturen i tilsynet med Unionens finanssektor. Gruppen konkluderede også, at der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for banksektoren, en for værdipapirsektoren og en for sektoren for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og anbefalede, at der bør oprettes et europæisk råd for systemiske risici. Rapporten repræsenterede de reformer, som eksperterne mente, var nødvendige, og som skulle igangsættes med det samme.
- (4) I sin meddelelse af 4. marts 2009 om »fremdrift i den europæiske genopretning« foreslog Kommissionen at forelægge et udkast til lovgivning til oprettelse af et europæisk finanstilsynssystem og et europæisk udvalg for systemiske risici. I sin meddelelse af 27. maj 2009 om »finansiel tilsyn i Europa« gjorde Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes, der afspejlede hovedtanken i de Larosière-rapporten.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 20.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Udtalelse af 22.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 22.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.11.2010.⁽⁴⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.⁽⁵⁾ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.⁽⁶⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 392.⁽⁷⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.⁽⁸⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.⁽⁹⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 214.⁽¹⁰⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 292.

- (5) Det Europæiske Råd bekræftede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet bør være at forbedre kvaliteten af og konsekvensen i det nationale tilsyn, styrke kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansielle institutioner på det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstilsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheders afgørelser ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.
- (6) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det finansielle systems stabilitet og det indre markeds funktion. Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og derved at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke chok.
- (7) Unionen har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsynsudvalgs nuværende status. Situationen er uholdbar for Unionen, når der ikke findes en mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsavgørelser vedrørende finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne, når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkelige, når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler, når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på EU-plan, og når der benyttes forskellige fortolkninger af de samme bestemmelser. Det Europæiske Finanstilsynssystem (i det følgende benævnt »ESFS«) bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt finansielt indre marked for finansielle tjenesteydelser i Unionen, hvor de nationale tilsynsmyndigheder indgår i et stærkt EU-netværk.
- (8) ESFS bør være et integreret netværk af nationale tilsynsmyndigheder og EU-tilsynsmyndigheder, hvor det daglige tilsyn overlades til det nationale niveau. Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for de finansielle institutioner og de finansielle markeder i hele Unionen. Foruden Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (i det følgende benævnt »myndigheden«) bør der oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) samt Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (i det følgende benævnt »Det Fælles Udvalg«). Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (i det følgende benævnt »ESRB«) bør udgøre en del af ESFS, som skal varetage de opgaver, der er fastsat i nærværende forordning og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 ⁽¹⁾.
- (9) De europæiske tilsynsmyndigheder (i det følgende samlet benævnt »ESA«erne) bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF ⁽²⁾, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF ⁽³⁾, og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ⁽⁴⁾, og bør overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser, herunder fortsættelse af igangværende arbejde og projekter, hvis det er relevant. Omfanget af hver europæisk tilsynsmyndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset. ESA'erne bør stå til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet. Når denne ansvarlighed vedrører tværsektorielle spørgsmål, der er blevet koordineret gennem Det Fælles Udvalg, bør ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg være ansvarlige for en sådan koordination.
- (10) Myndigheden bør have til formål at forbedre det indre markeds funktion, bl.a. ved at sikre et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser og de finansielle institutioners forskellige karakter. Myndigheden bør beskytte offentlige værdier såsom det finansielle systems stabilitet, markeders og finansielle produkters gennemsigtighed samt beskyttelse af forsikringstagere, medlemmer af pensionsordninger og begunstigede. Myndigheden bør også hindre tilsynsarbitrage og sikre ensartede vilkår og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansielle institutioner og andre interessenter, forbrugere og ansatte. Dens opgaver bør også omfatte fremme af tilsynskonvergens og rådgivning til EU-institutionerne inden for regulering af og tilsyn med forsikring, genforsikring og arbejdsmarkedrelaterede pensioner samt relateret virksomhedsledelse og spørgsmål vedrørende revision og regnskabsaflæggelse. Myndigheden bør også have et vist ansvar for eksisterende og nye finansielle aktiviteter.

(1) Se side 1 i denne EUT.

(2) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.

(3) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.

(4) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

- (11) Myndigheden bør også kunne midlertidigt forbyde eller begrænse visse finansielle aktiviteter, der truer finansmarkedernes ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de tilfælde og på de betingelser, der er fastlagt i de i denne forordning, nævnte lovgivningsmæssige retsakter. Hvis det er påkrævet at indføre et sådant midlertidigt forbud i tilfælde af en krisesituation, bør myndigheden gøre dette i overensstemmelse med denne forordning og på de betingelser, der er fastlagt heri. I tilfælde, hvor et midlertidigt forbud mod eller en midlertidig begrænsning af visse finansielle aktiviteter har virkninger på tværs af sektorerne, bør den sektor-specifikke lovgivning bestemme, at myndigheden efter behov bør rådføre sig med og samordne sin virksomhed med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) via Det Fælles Udvalg.
- (12) Myndigheden bør tage behørigt hensyn til indvirkningen af dens aktiviteter på konkurrence og innovation på det indre marked, på Unionens globale konkurrenceevne, på finansiell inddragelse samt på Unionens nye strategi for beskæftigelse og vækst.
- (13) For at kunne opfylde sine målsætninger bør myndigheden have status som juridisk person samt administrativ og finansiell selvstændighed.
- (14) På grundlag af arbejdet i internationale organer bør systemiske risici defineres som en risiko for forstyrrelse af det finansielle system med potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan være potentielt systemisk vigtige i en vis grad.
- (15) Grænseoverskridende risici omfatter alle risici, der opstår som følge af økonomiske ubalancer eller finansielle svigt i hele eller dele af Unionen, som potentielt kan have væsentlige negative konsekvenser for transaktionerne mellem økonomiske operatører i to eller flere medlemsstater, for det indre markeds funktion eller for de offentlige finanser i Unionen eller en af dens medlemsstater.
- (16) Den Europæiske Unions Domstol udtalte i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union) at »intet i ordlyden af artikel 95 EF [nu artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)] gør det muligt at konkludere, at de foranstaltninger, der vedtages af fællesskabslovgiver, skal begrænses til alene at have medlemsstaterne som adressater. Det kan således vise sig nødvendigt i henhold til nævnte lovgivers vurdering at fastsætte bestemmelser om oprettelse af et fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces i situationer, hvor vedtagelsen af ikke-bindende ledsage- og rammeforanstaltninger forekommer egnede til at lette gennemførelsen og den ensartede anvendelse af retsakter vedtaget med hjemmel i denne bestemmelse«⁽¹⁾. Myndighedens formål og opgaver — at bistå de kompetente nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af EU-bestemmelserne og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration — er nært forbundet med målsætningerne for den gældende EU-ret vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Myndigheden bør derfor oprettes med hjemmel i artikel 114 i TEUF.
- (17) Følgende lovgivningsmæssige retsakter fastsætter medlemsstaternes kompetente myndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)⁽²⁾ med undtagelse af afsnit IV deri, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejds-markedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investerings-selskaber i et finansielt konglomerat⁽⁵⁾, Rådets direktiv 64/225/EØF af 25. februar 1964 om ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for genforsikring og retrocession⁽⁶⁾, Rådets direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring⁽⁷⁾, Rådets direktiv 73/240/EØF af 24. juli 1973 om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden inden for direkte forsikring bortset fra livsforsikring⁽⁸⁾, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 om ændring af direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring⁽⁹⁾, Rådets direktiv 78/473/EØF af 30. maj 1978 om samordning af administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet⁽¹⁰⁾, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984

(1) Samling af afgørelser fra Domstolen og Retten 2006, side I-03771, præmis 44.

(2) EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

(3) EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

(4) EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

(5) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

(6) EFT 56 af 4.4.1964, s. 878.

(7) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

(8) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 20.

(9) EFT L 189 af 13.7.1976, s. 13.

(10) EFT L 151 af 7.6.1978, s. 25.

omændring, navnlig for så vidt angår turistassistance, af Rådets første direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring ⁽¹⁾, Rådets direktiv 87/344/EØF af 22. juni 1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshjælpsforsikring ⁽²⁾, Rådets direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser ⁽³⁾, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringselskaber i en forsikringsgruppe ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 om sanering og likvidation af forsikringselskaber ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed ⁽⁸⁾. Med hensyn til arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser bør myndighedens foranstaltninger dog ikke foregribe den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning.

- (18) Gældende EU-lovgivning, som regulerer nærværende forordnings anvendelsesområde, omfatter også de relevante dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ⁽⁹⁾ og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne ⁽¹⁰⁾.
- (19) Det er ønskeligt, at myndigheden bidrager til vurderingen af behovet for et europæisk netværk af nationale forsikringsgarantiordninger, som finansieres passende og harmoniseres tilstrækkeligt.
- (20) I overensstemmelse med erklæring (nr. 39) ad artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, kræver udarbejdelsen af reguleringsmæssige tekniske standarder teknisk ekspertbistand i en form, der er specifik for området finansielle tjenesteydelser. Det er nødvendigt at give myndigheden mulighed for at levere en sådan ekspertise, herunder i

forbindelse med standarder eller dele af standarder, der ikke bygger på et udkast til teknisk standard, som myndigheden selv har udarbejdet.

- (21) Der er behov for at indføre et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede reguleringsmæssige tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af forsikringstagere, medlemmer af pensionsordninger og andre begunstigede i hele Unionen. Da myndigheden er i besiddelse af højt specialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i EU-retten, udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg.
- (22) Kommissionen bør godkende disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at de kan få bindende retsvirkning. De bør kun kunne ændres i meget begrænsede og ekstraordinære tilfælde, idet myndigheden er den aktør, der er i tæt kontakt med og har bedst kendskab til de finansielle markeders daglige funktionsmåde. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer i udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, hvis de er uforenelige med EU-retten, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper på det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i den gældende EU-lovgivning om finansielle tjenesteydelser. Kommissionen bør ikke ændre indholdet af udkast til de reguleringsmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens afgørelse om godkendelse af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.
- (23) I betragtning af myndighedens tekniske ekspertise på områder, hvor reguleringsmæssige tekniske standarder bør udarbejdes, bør der tages notits af Kommissionens erklærede hensigt om i reglen at gøre brug af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, myndigheden forelægger den med henblik på vedtagelse af de tilsvarende delegerede retsakter. I tilfælde, hvor myndigheden ikke er i stand til at fremlægge et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for den af retsakten fastsatte tidsfrist, bør det sikres, at resultatet af udøvelsen af delegerede beføjelser rent faktisk opnås, og at beslutningsprocessen forbliver effektiv. Kommissionen bør derfor i disse tilfælde have beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, hvis der ikke foreligger et udkast fra myndigheden.
- (24) Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF.

⁽¹⁾ EFT L 339 af 27.12.1984, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 185 af 4.7.1987, s. 77.

⁽³⁾ EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 110 af 20.4.2001, s. 28.

⁽⁷⁾ EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

- (25) Inden for de områder, som ikke er omfattet af reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelse til at udstede retningslinjer og henstillinger om anvendelse af EU-retten. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør det være muligt for myndigheden at offentliggøre begrundelserne for tilsynsmyndigheders ikke-overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger.
- (26) Korrekt og fyldestgørende anvendelse af EU-retten er en fundamental forudsætning for de finansielle markeders integritet, gennemsigtighed, effektivitet og ordnede funktion, for det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for finansielle institutioner i Unionen. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i tilfælde af manglende eller ukorrekt anvendelse af EU-retten, som udgør et brud herpå. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i EU-retten er fastsat klare og ubetingede forpligtelser.
- (27) For at sikre en forholdsmæssigt afpasset reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af EU-retten, bør en tretrinnsmekanisme finde anvendelse. For det første bør myndigheden have beføjelse til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af EU-retten i forbindelse med tilsyn, hvilket afsluttes med en henstilling. Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, bør Kommissionen for det andet have beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til myndighedens henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-retten.
- (28) I ekstraordinære tilfælde, hvor den berørte kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden for det tredje have beføjelse til som sidste udvej at vedtage afgørelser, der rettes til individuelle finansielle institutioner. Denne beføjelse bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever den formelle udtalelse, der er rettet til den, og hvor EU-retten finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner i henhold til gældende eller kommende EU-forordninger.
- (29) Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Unionen kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på EU-plan. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. Beføjelsen til at afgøre, om der foreligger en krisesituation bør tillægges Rådet efter anmodning fra en af ESA'erne, Kommissionen eller ESRB.
- (30) Myndigheden bør kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. Det tiltag, der gennemføres af myndigheden i den forbindelse, bør gennemføres med forbehold af Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF til at indlede overtrædelsessøgsmål mod den pågældende tilsynsmyndigheds medlemsstat, hvis den undlader at gennemføre et sådant tiltag, og med forbehold af Kommissionens ret til i sådanne situationer at træffe midlertidige foranstaltninger i henhold til procesreglementet for Den Europæiske Unions Domstol. Det bør endvidere være med forbehold af ethvert ansvar, som den pågældende medlemsstat kan pådrage sig i henhold til retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, hvis dens tilsynsmyndigheder undlader at gennemføre de tiltag, som myndigheden kræver.
- (31) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister i grænseoverskridende situationer mellem disse kompetente myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de kompetente myndigheder har mulighed for at nå til enighed. Myndighedens kompetence bør omfatte tvister om fremgangsmåde eller indhold i en medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i de tilfælde, der er specificeret i de juridisk bindende EU-retsakter, der er omhandlet i denne forordning. I en sådan situation bør en af de berørte tilsynsmyndigheder være berettiget til at indbringe spørgsmålet for myndigheden, der bør gribe ind i overensstemmelse med denne forordning. Myndigheden bør have beføjelser til at kræve, at de berørte kompetente myndigheder træffer specifikke foranstaltninger eller undlader at træffe foranstaltninger for at bilægge sagen for at sikre, at EU-retten overholdes med bindende virkninger for de berørte kompetente myndigheder. Overholder en kompetent myndighed ikke den bilæggesafgørelse, der er rettet til den, bør myndigheden have beføjelser til at vedtage afgørelser, som rettes direkte til finansielle institutioner på områder inden for EU-retten, som finder umiddelbar anvendelse på dem. Beføjelsen til at vedtage en sådan afgørelse bør kun finde anvendelse som en sidste udvej og i givet fald kun for at sikre korrekt og konsekvent anvendelse af EU-retten. I tilfælde, hvor den relevante EU-lovgivning tildeler medlemsstaternes kompetente myndigheder skønsbeføjelser, kan afgørelser truffet af myndigheden ikke træde i stedet for udøvelsen af dette skøn i overensstemmelse med EU-retten.
- (32) Krisen har vist, at det nuværende system med samarbejde mellem nationale myndigheder, hvis beføjelser er begrænset til de enkelte medlemsstater, er utilstrækkeligt for så vidt angår finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne.
- (33) Ekspertgrupper, som medlemsstaterne har nedsat til at undersøge årsagerne til krisen og fremsætte forslag til forbedring af regulering af og tilsyn med den finansielle sektor, har bekræftet, at de nuværende ordninger ikke er et sundt grundlag for den fremtidige regulering af og tilsyn med finansielle institutioner, der opererer på tværs af Unionens grænser.
- (34) Som det anføres i de Larosièrere-rapporten, er der grundlæggende to alternativer: det første »chacun pour soi»,« bring din nabo til tiggerstaven»-løsninger eller det andet — et

forbedret, pragmatisk, fornuftigt europæisk samarbejde til fordel for alle for at bevare en åben verdensøkonomi. Dette vil bringe ubestridelige økonomiske gevinster.

(35) Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne. Myndigheden bør bidrage til at fremme og overvåge tilsynskollegierne effektive og konsekvente virkemåde og i den forbindelse være ledende i at sikre tilsynskollegiers sammenhængende og konsekvente virkemåde for grænseoverskridende finansielle institutioner i hele Unionen. Myndigheden bør derfor have ret til fuld deltagelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og processen for informationsudveksling og gøre kollegierne anvendelse af EU-retten mere ensartet og konsekvent. Som det fremgår af de Larosièrere-rapporten, skal konkurrenceforvridning og tilsynsarbitrage, der skyldes forskellige former for tilsynspraksis, undgås, fordi de potentielt kan undergrave den finansielle stabilitet — blandt andet ved at tilskynde til at flytte finansielle aktiviteter til lande med mere lempeligt tilsyn. Tilsynssystemet skal kunne opfattes som retfærdigt og afbalanceret.

(36) Konvergens i forbindelse med kriseforebyggelse, -styring og -løsning, herunder finansieringsmekanismer, er nødvendig for at sikre, at de offentlige myndigheder er i stand til at afvikle nødlidende finansielle institutioner, hvorved virkningerne af svigt for det finansielle system minimeres, og der trækkes mindre på skatteyderpenge til at redde forsikrings- og genforsikringsforetagender og på den offentlige sektors midler, hvorved skaderne på økonomien begrænses, og anvendelsen af nationale afviklingsforanstaltninger koordineres. I den forbindelse bør Kommissionen kunne anmode myndigheden om at bidrage til den bedømmelse, der er nævnt i artikel 242 i direktiv 2009/138/EF, navnlig i forhold til samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne i tilsynskollegiet og disses funktionsdygtighed, tilsynspraksis i forbindelse med fastsættelse af kapitaltillæg, bedømmelse af fordelene ved at styrke koncerntilsyn og kapitalforvaltning inden for en koncern af forsikrings- eller genforsikringselskaber, herunder mulige foranstaltninger til forbedring af god grænseoverskridende ledelse af forsikringskoncerner, navnlig hvad angår risikostyring og kapital, og at rapportere om nye tiltag og fremskridt vedrørende en række koordinerede nationale krisestyringsordninger, herunder nødvendigheden af et system af sammenhængende og troværdige finansieringsmekanismer med passende finansieringsinstrumenter.

(37) I forbindelse med den igangværende revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets

og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger ⁽²⁾ noteres det, at det er Kommissionens hensigt at lægge særlig vægt på behovet for at sikre yderligere harmonisering i hele Unionen. Det noteres også, at det i forsikringssektoren er Kommissionens hensigt at undersøge muligheden for at indføre EU-regler for beskyttelse af forsikringstagere i tilfælde af et nødlidende forsikringsselskab. ESA'erne bør spille en vigtig rolle på disse områder, og de bør tillægges passende beføjelser vedrørende det europæiske netværk af nationale forsikringsgarantiordninger.

(38) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at delegerer opgaver og ansvar for at begrænse overlappningen af tilsynsopgaver, at fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og at mindske den byrde, der pålægges de finansielle institutioner. Denne forordning bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne delegering. Medlemsstaterne bør under overholdelse af den generelle bestemmelse om, at delegering bør være tilladt, kunne indføre specifikke betingelser for delegering af ansvar, f.eks. vedrørende oplysninger og meddelelse om delegeringsordninger. Delegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af myndigheden eller af en anden national tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, medens ansvaret for tilsynsafgørelserne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved delegering af ansvar bør myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, kunne træffe afgørelse i en tilsynssag på egne vegne i stedet for på vegne af den delegerende myndighed. Delegering bør ske ud fra principet om, at tilsynskompetencen overdrages til en tilsynsmyndighed, som har de bedste forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar vil være hensigtsmæssig eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale tilsynsmyndigheder. Afgørelser truffet af den, der får overdraget ansvaret, bør anerkendes af den delegerende myndighed og andre kompetente myndigheder som endelige, hvis disse afgørelser ligger inden for delegeringsrammer. Den relevante EU-lovgivning kan eventuelt indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordelingen af ansvar efter aftale.

Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette og overvåge indgåelsen af delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentlighedsindsigelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres rettidige, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne. Den bør fastlægge og udbrede bedste praksis med hensyn til delegering og delegeringsaftaler.

⁽¹⁾ EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

- (39) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergens i hele Unionen med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.
- (40) Peerevalueringer er et effektivt middel til at fremme konsistensen i netværket af finanstillsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse evalueringer og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse evalueringer bør ikke kun fokusere på konvergens med hensyn til tilsynspraksis, men også på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af høj kvalitet samt på disse kompetente myndigheders uafhængighed. Resultatet af peerevalueringer bør offentliggøres efter samtykke fra den kompetente myndighed, der er genstand for peerevalueringen. God praksis bør også identificeres og offentliggøres.
- (41) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af Unionens tilsynsarbejde, navnlig med henblik på at sikre de finansielle markeders ordnede funktion og integritet og stabiliteten i det finansielle system i Unionen. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør myndigheden derfor varetage den generelle koordinering inden for ESFS. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de kompetente myndigheder.
- (42) For at sikre finansiell stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og ESRB herom med regelmæssige mellemrum og ad hoc efter behov. Myndigheden bør også i samarbejde med ESRB indlede og koordinere stresstests på EU-plan for at vurdere de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at der på nationalt plan ved sådanne tests anvendes en metodologi, der er så konsekvent som muligt. Myndigheden bør med henblik på at varetage sine funktioner korrekt gennemføre økonomiske analyser af markederne og de potentielle markedsudviklingers indvirkning på dem.
- (43) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden også fremme dialog og samarbejde med tilsynsmyndigheder uden for Unionen. Den bør tillægges beføjelse til at udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med tilsynsmyndighederne og forvaltninger i tredjelande og med internationale organisationer, samtidig med at medlemsstaternes og EU-institutionernes nuværende roller og respektive beføjelser respekteres fuldt ud. Lande, som har indgået aftaler med Unionen, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten, bør kunne deltage i myndighedens arbejde, og myndigheden bør kunne samarbejde med tredjelande, der anvender lovgivning, der er anerkendt som ækvivalent med Unionens.
- (44) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Med forbehold af de berørte kompetente myndigheders kompetence bør myndigheden kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og erhvervelser i henhold til direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF og 2005/68/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF⁽¹⁾, i de tilfælde, hvor nævnte direktiv kræver høring mellem de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater.
- (45) For at kunne udføre sine pligter effektivt bør myndigheden have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger. For at undgå overlappning af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt de finansielle institutioner, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og institutioner, og bør tage hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheden bør imidlertid som en sidste udvej kunne rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning om oplysninger direkte til en finansiell institution, såfremt en national kompetent myndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger rettidigt. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger. I den forbindelse er arbejdet med fælles indberetningsformater af afgørende betydning. Foranstaltningerne med henblik på indsamling af oplysninger bør ikke berøre de retlige rammer for det europæiske statistiske system og Det Europæiske System af Centralbanker på det statistiske område. Nærværende forordning berører derfor hverken Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker⁽²⁾ eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information⁽³⁾.
- (46) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og ESRB, for at ESRB fungerer fuldt ud efter hensigten, og dets advarsler og henstillinger følges effektivt op. Myndigheden og ESRB bør dele relevante oplysninger indbyrdes. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller henstillinger fra ESRB rettet til myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, bør myndigheden om nødvendigt sikre opfølgningen.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5.9.2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).

(2) EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

(3) EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

- (47) Myndigheden bør høre berørte parter angående regulermæssige eller gennemførelsmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger og give dem en rimelig mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. Inden der vedtages udkast til regulermæssige eller gennemførelsmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger, bør myndigheden gennemføre en konsekvensanalyse. Af effektivitetshensyn bør der til dette formål anvendes en interessentgruppe for forsikrings- og genforsikringsordninger og en interessentgruppe for arbejdsmarkedspensionsordninger, der ligeledes og respektivt bør repræsentere de relevante finansielle institutioner, der opererer i Unionen, der repræsenterer de forskellige forretningsmodeller og størrelser af finansielle institutioner og virksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er), fagforeninger, akademikere, forbrugere, andre private brugere af disse finansielle institutioner og repræsentanter for relevante faglige sammenslutninger. Disse interessentgrupper bør fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er fastsat af Kommissionen eller ved EU-lovgivning.
- (48) Medlemmer af interessentgrupperne, der repræsenterer nonprofitorganisationer eller akademikere, bør modtage passende kompensation for at gøre det muligt for personer, der hverken har tilstrækkelige finansielle midler eller er repræsentanter for erhvervslivet, at deltage fuldt ud i debatten om finansiel regulering.
- (49) Interessentgrupperne bør høres af myndigheden og bør kunne afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om spørgsmål vedrørende fakultativ anvendelse på institutioner omfattet af direktiv 2002/83/EF eller direktiv 2003/41/EF.
- (50) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for at sikre en koordineret krisestyring og for at opretholde den finansielle stabilitet i krisituationer, navnlig med henblik på at stabilisere og afvikle individuelle kriseramte finansielle institutioner. De afgørelser, som myndigheden træffer i krisituationer eller ved bilæggelse af tvister, der berører en finansiell institutions stabilitet, bør ikke indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og i sidste instans indbringe sagen for Rådet med henblik på en afgørelse. Denne beskyttelsesmekanisme bør dog ikke misbruges, særlig i forbindelse med en af myndigheden truffet afgørelse, der ikke har en betydelig eller væsentlig budgetmæssig virkning, såsom formindskelse af indtægter i forbindelse med et midlertidigt forbud mod specifikke aktiviteter eller produkter i forbrugerbeskyttelsesøjemed. Rådet bør, når der træffes afgørelse efter beskyttelsesmekanismen, stemme efter princippet om, at hvert medlem har én stemme. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende. I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør der sikres streng fortrolighed.
- (51) Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde EU-reglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten for adressater for myndighedens afgørelser til at blive hørt bør overholdes fuldt ud. Myndighedens afgørelser bør udgøre en integreret del af EU-retten.
- (52) Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af de relevante kompetente myndigheder i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, ESRB, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i Unionens interesse.
- (53) Som hovedregel bør tilsynsrådet træffe afgørelser med simpelt flertal i overensstemmelse med princippet om, at hvert medlem har én stemme. For afgørelser af generel art, herunder vedrørende regulermæssige og gennemførelsmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger i budgetspørgsmål samt for så vidt angår en medlemsstats anmodninger om at genoverveje en afgørelse truffet af myndigheden om midlertidigt at forbyde eller begrænse visse finansielle aktiviteter, er det imidlertid hensigtsmæssigt at anvende reglerne om afstemning ved kvalificeret flertal i artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert, objektivt panel bestående af medlemmer, der hverken er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er parter i tvisten, eller har nogen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de pågældende kompetente myndigheder. Panelet bør være sammensat på en passende afbalanceret måde. Panelets afgørelser bør godkendes af tilsynsrådet med simpelt flertal i overensstemmelse med princippet om, at hvert medlem har én stemme. Dog vil den afgørelse, som er foreslået af panelet, i forbindelse med afgørelser, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, kunne forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (54) Et styrelsesudvalg sammensat af myndighedens formand, af repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og for Kommissionen bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Styrelsesudvalget bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, at udøve visse budgetbeføjelser, at vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, at vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og at fremsætte forslag til årsberetningen.

- (55) Myndigheden bør være repræsenteret ved en fuldtidsansat formand, der udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt på grundlag af relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure, der tilrettelægges og forvaltes af tilsynsrådet med bistand fra Kommissionen. Med henblik på udvælgelsen af den første formand for myndigheden bør Kommissionen bl.a. opstille en liste over kandidater på grundlag af kvalifikationer, kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering. Med henblik på de følgende udvælgelser bør muligheden for at få en liste udarbejdet af Kommissionen blive revurderet i en rapport, der skal udarbejdes i henhold til denne forordning. Før den udvalgte person påbegynder sit arbejde og indtil en måned efter tilsynsrådets udvælgelse af denne, bør Europa-Parlamentet være berettiget til, efter at have hørt den udvalgte person, at gøre indsigelse mod dennes udpegelse.
- (56) Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og styrelsesudvalgets møder uden stemmeret.
- (57) For at sikre konsekvens i ESA'ernes tværsektorielle aktiviteter bør de foretage en nøje koordinering i et fælles udvalg og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. Det Fælles Udvalg bør koordinere ESA'ernes opgaver med hensyn til finansielle konglomerater og andre tværsektorielle emner. Hvor det er relevant, bør afgørelser, der også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), vedtages parallelt af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder. Det Fælles Udvalg bør ledes af formændene for ESA'erne for en periode på 12 måneder på skift. Formanden for Det Fælles Udvalg bør være næstformand for ESRB. Det Fælles Udvalg bør have eget personale, der stilles til rådighed af ESA'erne, for at give mulighed for uformel udveksling af oplysninger og udvikling af en fælles tilsynskulturtilgang på tværs af ESA'erne.
- (58) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens afgørelser, kan gøre brug af de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har afgørelsesbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en afgørelse for et klagenævn. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagenævnet være et fælles organ sammensat af ESA'erne, men bør handle uafhængigt af deres administrative strukturer og reguleringsstrukturer. Klagenævnets afgørelse bør kunne indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.
- (59) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget. Unionens finansiering af myndigheden finder sted på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾. Unionens budgetprocedure bør finde anvendelse. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten. Det samlede budget er omfattet af dechargeproceduren.
- (60) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾, bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne ⁽⁴⁾ finde anvendelse på myndighedens personale.
- (62) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. De oplysninger, der stilles til rådighed for myndigheden og udveksles inden for netværket, bør være omfattet af strenge og effektive fortrolighedsbestemmelser.
- (63) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁶⁾, finder fuldt ud anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (64) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽⁷⁾ finde anvendelse på myndigheden.
- (65) Det bør være tilladt tredjelande at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået af Unionen.

(1) EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

(2) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

(3) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

(4) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

(5) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(6) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

(7) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

(66) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds funktion gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte forsikringstagere, medlemmer af pensionsordninger og andre begunstigede, at beskytte de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede funktion, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(67) Myndigheden bør overtage alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger. Kommissionens afgørelse 2009/79/EF bør derfor ophæves på datoen for oprettelsen af myndigheden, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 716/2009/EF af 16. september 2009 om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. I betragtning af Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordningers allerede eksisterende strukturer og operationer er det vigtigt at sikre et meget snævert samarbejde mellem Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Kommissionen ved udformningen af passende overgangsordninger for at sikre, at den periode, hvor Kommissionen er ansvarlig for den administrative etablering og den indledende administrative drift af myndigheden, bliver så kort som muligt.

(68) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger sker så smidigt som muligt. Myndigheden bør finansieres på passende vis. I det mindste i begyndelsen bør den finansieres 40 % med EU-midler og 60 % med bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med stemmevægtningen i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

(69) Med henblik på at gøre det muligt at oprette myndigheden pr. 1. januar 2011 bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

KAPITEL I

OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS

Artikel 1

Oprettelse og indsatsområde

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (i det følgende benævnt »myndigheden«).

2. Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den får tildelt med nærværende forordning og inden for rammerne af direktiv 2009/138/EF med undtagelse af afsnit IV deri, af direktiv 2002/92/EF, 2003/41/EF, 2002/87/EF, 64/225/EØF, 73/239/EØF, 73/240/EØF, 76/580/EØF, 78/473/EØF, 84/641/EØF, 87/344/EØF, 88/357/EØF, 92/49/EØF, 98/78/EF, 2001/17/EF, 2002/83/EF, 2005/68/EF og, i det omfang disse retsakter finder anvendelse på forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser og forsikringsformidlere, inden for rammerne af de relevante dele af direktiv 2005/60/EF og 2002/65/EF, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.

3. Myndigheden handler også på forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers, finansielle konglomeraters, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers og forsikringsformidlers aktivitetsskemaer i forbindelse med spørgsmål, der ikke er direkte omfattet af de i stk. 2 nævnte retsakter, herunder i forbindelse med spørgsmål om selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse, såfremt en sådan indsats fra myndighedens side er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af disse retsakter.

4. Med hensyn til arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser foregriber myndighedens foranstaltninger dog ikke den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning.

5. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af EU-retten, navnlig i henhold til artikel 258 i TEUF.

6. Formålet med myndigheden er at beskytte offentlige interesser ved at bidrage til det finansielle systems stabilitet og effektivitet på kort, mellemlang og lang sigt af hensyn til Unionens økonomi, dens borgere og virksomheder. Myndigheden bidrager til:

a) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et fornuftigt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn

b) at sikre de finansielle markeders integritet, gennemsigtighed, effektivitet og ordnede funktion

c) at styrke den internationale tilsynskoordinering

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

⁽¹⁾ EUT L 253 af 25.9.2009, s. 8.

- d) at undgå tilsynsarbitrage og fremme ensartede konkurrencevilkår
- e) at sikre, at der føres tilstrækkeligt tilsyn med risici forbundet med aktiviteter i relation til forsikring, genforsikring og arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og at disse reguleres i tilstrækkeligt omfang, og
- f) at øge forbrugerbeskyttelsen.

Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af de i stk. 2 nævnte retsakter, at fremme tilsynskonvergens, at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og at foretage økonomiske markedsanalyser for at fremme opfyldelsen af myndighedens målsætninger.

Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til myndigheden ved denne forordning, er den særlig opmærksom på enhver potentiel systemisk risiko, der udgøres af finansielle institutioner, hvis svigt kan forringe det finansielle systems eller realøkonomiens virkemåde.

Myndigheden skal handle uafhængigt og objektivt og udelukkende i Unionens interesse i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver.

Artikel 2

Europæisk finanstilsynssystem

1. Myndigheden er en del af et europæisk finanstilsynssystem (ESFS). Hovedformålet med ESFS er at sikre, at de bestemmelser, der gælder for den finansielle sektor, gennemføres i tilstrækkelig grad for at bibeholde den finansielle stabilitet og sikre tillid til det finansielle system som en helhed og en tilstrækkelig beskyttelse af brugerne af de finansielle tjenesteydelser.
2. ESFS består af følgende:
  - a) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), som skal varetage de i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i nærværende forordning fastsatte opgaver
  - b) myndigheden
  - c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾
  - d) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽²⁾
  - e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (»Det Fælles Udvalg«), som skal varetage de i artikel 54-57 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010 fastsatte opgaver

⁽¹⁾ Se side 12 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 84 i denne EUT.

- f) de kompetente eller tilsynsførende myndigheder i medlemsstaterne som fastlagt i de EU-retsakter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, forordning (EU) nr. 1093/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde med ESRB samt med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) gennem Det Fælles Udvalg, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål.

4. I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union skal parterne i ESFS samarbejde i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige.

5. De tilsynsmyndigheder, der er parter i ESFS, er forpligtet til at føre tilsyn med finansielle institutioner, der opererer i Unionen, i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

Artikel 3

Myndighedernes ansvar

De i artikel 2, stk. 2, litra a)-d), nævnte myndigheder står til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »finansielle institutioner«: selskaber, enheder samt fysiske og juridiske personer, der er omfattet af en eller flere af de lovgivningsmæssige retsakter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2. I forbindelse med direktiv 2005/60/EF forstås ved »finansielle institutioner« kun forsikringselskaber og forsikringsformidlere som defineret i det pågældende direktiv
- 2) »kompetente myndigheder«:
  - i) tilsynsmyndigheder som defineret i direktiv 2009/138/EF og kompetente myndigheder som defineret i direktiv 2003/41/EF og 2002/92/EF
  - ii) i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at finansieringsinstitutter som defineret i nr. 1) overholder kravene i disse direktiver.

Artikel 5

Juridisk status

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.

2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løse og optræde som part i retssager.

3. Myndigheden repræsenteres af sin formand.

Artikel 6

Sammensætning

Myndigheden består af:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 43 nævnte opgaver
- 2) et styrelsesudvalg, der varetager de i artikel 47 nævnte opgaver
- 3) en formand, der varetager de i artikel 48 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 53 nævnte opgaver
- 5) et klagenevni, der varetager de i artikel 60 nævnte opgaver.

Artikel 7

Hjemsted

Myndigheden har hjemsted i Frankfurt am Main.

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 8

Myndighedens opgaver og beføjelser

1. Myndigheden har følgende opgaver:

- a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til EU-institutionerne og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder på grundlag af de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter
- b) at bidrage til den konsekvente anvendelse af juridisk bindende EU-retsakter, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle institutioner og sikre tilsynskollegiers konsekvente funktion og gribe ind i bl.a. krisituationer

c) at fremme og lette delegeringen af opgaver og ansvarsområder blandt kompetente myndigheder

d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og henstillinger

e) at tilrettelægge og gennemføre peerevalueringsanalyser af kompetente myndigheder, herunder retningslinjer og henstillinger og fastlægge bedste praksis for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne

f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde

g) at foretage en økonomisk markedsanalyse med henblik på varetagelsen af sine opgaver

h) at fremme beskyttelse af forsikringstagere, medlemmer af pensionsordninger og begunstige

i) at bidrage til, at tilsynskollegierne fungerer konsekvent samt til overvågningen, vurderingen og målingen af systemiske risici, udviklingen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner, idet alle forsikringstagere, begunstige og i hele Unionen sikres et højt beskyttelsesniveau i henhold til artikel 21-26

j) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i andre lovgivningsmæssige retsakter

k) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sin hjemmeside i relation til sit aktivitetsområde, navnlig inden for sit kompetenceområde, om registrerede finansielle institutioner, for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger

l) i nødvendigt omfang at overtage alle eksisterende og igangværende opgaver fra Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS).

2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:

a) at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 10

b) at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 15

c) at udstede retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 16

- d) at udstede henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 17, stk. 3
- e) at træffe individuelle afgørelser rettet til de kompetente myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 3
- f) i tilfælde vedrørende EU-ret, der finder umiddelbar anvendelse, at træffe individuelle afgørelser rettet til finansielle institutioner i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 17, stk. 6, artikel 18, stk. 4, og artikel 19, stk. 4
- g) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 34
- h) at indsamle nødvendige oplysninger vedrørende finansielle institutioner som fastsat i artikel 35
- i) at udvikle fælles metoder til vurdering af produktgenskabernes og distributionsprocessernes betydning for institutionernes finansielle stilling og for forbrugerbeskyttelsen
- j) at oprette en centralt tilgængelig database over registrerede finansielle institutioner på dens kompetenceområde og, hvis det foreskrives i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

Artikel 9

Opgaver i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og finansielle aktiviteter

1. Myndigheden indtager en ledende rolle med hensyn til at fremme gennemsigtighed, enkelhed og retfærdighed på markedet for finansielle produkter eller tjenesteydelser på det indre marked, herunder ved:
  - a) at indsamle, analysere og rapportere om forbrugertendenser
  - b) at revidere og koordinere finansielle færdigheder og uddannelsesinitiativer fra de kompetente myndigheder
  - c) at udvikle uddannelsesstandarder for erhvervet og
  - d) at bidrage til udviklingen af fælles regler om videregivelse af oplysninger.
2. Myndigheden overvåger nye og eksisterende finansielle aktiviteter og kan vedtage retningslinjer og henstillinger med henblik på at fremme markedernes sikkerhed og soliditet og konvergens med hensyn til reguleringspraksis.
3. Myndigheden kan også udstede advarsler i tilfælde, hvor finansielle aktiviteter udgør en alvorlig trussel mod målsætningerne i artikel 1, stk. 6.

4. Myndigheden etablerer som en integreret del af myndigheden et udvalg om finansiell innovation, der samler alle relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder med henblik på at opnå en koordineret tilgang til den reguleringsmæssige og tilsynsmæssige behandling af nye eller innovative finansielle aktiviteter og yde rådgivning, som myndigheden kan fremlægge for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

5. Myndigheden kan midlertidigt forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter, der truer de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de tilfælde og i henhold til de betingelser, der er omhandlet i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, eller, hvis det er påkrævet i tilfælde af en krisesituation, i henhold til og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 18.

Myndigheden tager den i første afsnit omhandlede afgørelse op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst hver tredje måned. Såfremt afgørelsen ikke forlænges efter en periode på tre måneder, udløber den automatisk.

En medlemsstat kan anmode myndigheden om at genoverveje sin afgørelse. I så fald afgør myndigheden i henhold til proceduren i artikel 44, stk. 1, andet afsnit, om den fastholder sin afgørelse.

Myndigheden kan også vurdere behovet for at forbyde eller begrænse visse typer finansiell aktivitet og, hvor der er et sådant behov, underrette Kommissionen med henblik på at lette vedtagelsen af et eventuelt forbud eller en eventuel begrænsning.

Artikel 10

Reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Når Europa-Parlamentet og Rådet delegerer beføjelser til Kommissionen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at sikre konsekvent harmonisering på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder. Myndigheden forelægger sine udkast til standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse.

Reguleringsmæssige tekniske standarder er tekniske og repræsenterer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er begrænset af de lovgivningsmæssige retsakter, som de er baseret på.

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse fra de i artikel 37 omhandlede relevante interessentgrupper.

Når myndigheden fremlægger et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, skal Kommissionen straks fremsende det til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender det. Kommissionen kan godkende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard eller kun at godkende det delvis eller med ændringer, sender den udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at godkende det, eller med en forklaring på sine ændringer. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af denne periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen må ikke ændre indholdet af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2, kan Kommissionen vedtage en reguleringsmæssig teknisk standard i form af en delegeret retsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Kommissionen anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra de i artikel 37 omhandlede relevante interessentgrupper.

Kommissionen fremsender straks udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender sit udkast til reguleringsmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den periode på seks uger, der er omhandlet i fjerde afsnit, ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for perioden på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante. Kommissionen ændrer ikke indholdet af udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. Reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages gennem forordninger eller afgørelser. De offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 11

Udøvelse af delegationen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i artikel 10 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder for en periode på fire år fra den 16. december 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fire år. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk i perioder af en tilsvarende varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder den i overensstemmelse med artikel 14.

2. Så snart Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Beføjelsen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen på de i artikel 12-14 anførte betingelser.

Artikel 12

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure for at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, med angivelse af, hvilke delegerede beføjelser der vil kunne tilbagekaldes.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning straks eller på et senere tidspunkt, hvis dette er angivet i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Indsigelse mod reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden for tre måneder fra datoen for Kommissionens underretning om den vedtagne reguleringsmæssige tekniske standard. Denne frist kan forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Hvis Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, som er identisk med det af myndigheden forelagte udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, er fristen for indsigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets side på en måned fra datoen for Kommissionens underretning. På Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ kan denne periode forlænges med en måned.

2. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den reguleringsmæssige tekniske standard ved udløbet af den i stk. 1 nævnte periode, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført i den. Den reguleringsmæssige tekniske standard kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør enten Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden udløbet af fristen, jf. stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse, angiver i overensstemmelse med artikel 296 i TEUF grundene til indsigelsen mod den reguleringsmæssige tekniske standard.

Artikel 14

Manglende godkendelse eller ændring af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Hvis Kommissionen ikke godkender et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller ændrer det i henhold til artikel 10, skal Kommissionen underrette myndigheden, Europa-Parlamentet og Rådet og angive begrundelsen herfor.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan, når det er relevant, indkalde den ansvarlige kommissær sammen med myndighedens formand inden for en måned efter den i stk. 1 omhandlede underretning til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg eller i Rådet, så de kan fremlægge og redegøre for uoverensstemmelserne.

Artikel 15

Gennemførelsesmæssige tekniske standarder

1. Myndigheden kan udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter. Gennemførelsesmæssige tekniske standarder er tekniske og indebærer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er at fastlægge betingelserne for anvendelse af disse retsakter. Myndigheden forelægger Kommissionen sine udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på godkendelse.

Inden myndigheden forelægger udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse fra de i artikel 37 omhandlede relevante interessentgrupper.

Når myndigheden fremlægger et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, fremsender Kommissionen det straks til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender det. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har til hensigt kun at godkende det delvis eller med ændringer, sender den det tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at godkende det, eller med en forklaring på sine ændringer. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den i femte afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2 kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesmæssig teknisk standard i form af en gennemførelsesretsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særlige hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra de i artikel 37 omhandlede relevante interessentgrupper.

Kommissionen fremsender straks udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den i fjerde afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for denne periode på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af de udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtages gennem forordninger eller afgørelser. De offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 16

Retningslinjer og henstillinger

1. Myndigheden udsteder retningslinjer og henstillinger rettet til kompetente myndigheder eller finansielle institutioner med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten.

2. Myndigheden gennemfører om nødvendigt åbne offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved. Disse høringer og analyser skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af retningslinjerne eller henstillingerne. Myndigheden anmoder, når det er relevant, også om en udtalelse eller rådgivning fra de i artikel 37 omhandlede relevante interessentgrupper.

3. De kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

Senest to måneder efter udstedelsen af en retningslinje eller henstilling bekræfter hver enkelt kompetent myndighed, om den efterlever eller agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Hvis en kompetent myndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve den, underretter den myndigheden og angiver sin begrundelse herfor.

Myndigheden offentliggør det faktum, at en kompetent myndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Myndigheden kan også i hvert enkelt tilfælde beslutte, om den vil offentliggøre begrundelserne fra den kompetente myndighed for ikke at efterleve den retningslinje eller henstilling. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Hvis det kræves i henhold til retningslinjen eller henstillingen, rapporterer alle finansielle institutioner på en klar og detaljeret måde, om de efterlever retningslinjen eller henstillingen.

4. Myndigheden underretter i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede rapport Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de retningslinjer og henstillinger, der er blevet udstedt, idet den oplyser, hvilken kompetent myndighed der ikke har efterlevet dem, og redegør for, hvordan myndigheden agter at sikre, at den berørte kompetente myndighed følger dens henstillinger og retningslinjer i fremtiden.

Artikel 17

Overtrædelse af EU-retten

1. Har en kompetent myndighed ikke anvendt de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter eller har den anvendt dem på en måde, som synes at være i strid med EU-retten, herunder de reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10-15, navnlig ved ikke at påse, at en finansiell institution opfylder kravene i disse retsakter, anvender myndigheden de i nærværende artikels stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.

2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller interessentgrupperne eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed foretage en undersøgelse af den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten.

Den kompetente myndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, uden at dette berører de i artikel 35 fastsatte beføjelser.

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til den berørte kompetente myndighed om de skridt, der er nødvendige for at efterleve EU-retten.

Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af EU-retten.

4. Har den kompetente myndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med EU-retten senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ afgive en formel udtalelse, hvorved den kræver, at den kompetente myndighed tager de nødvendige skridt til at efterleve EU-retten. Kommissionen tager i sin formelle udtalelse hensyn til myndighedens henstilling.

Kommissionen afgiver en sådan formel udtalelse senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

Myndigheden og de kompetente myndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme denne formelle udtalelse.

6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe en sådan misligholdelse rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede funktion og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner, vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiell institution, hvorved den kræver, at denne tager de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

Myndighedens afgørelse skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4.

7. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 6, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget i samme sag.

Når der iværksættes tiltag vedrørende spørgsmål, der er genstand for en formel udtalelse i medfør af stk. 4 eller en afgørelse i medfør af stk. 6, skal de kompetente myndigheder efterkomme denne formelle udtalelse eller afgørelse afhængigt af tilfældet.

8. Myndigheden anfører i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede beretning, hvilke kompetente myndigheder og finansielle institutioner der ikke har efterlevet de i nærværende artikels stk. 4 og 6 omhandlede formelle udtalelser eller afgørelser.

Artikel 18

Tiltag i krisesituationer

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, fremmer myndigheden aktivt, og koordinerer, når det findes nødvendigt, enhver foranstaltning, der træffes af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.

For at kunne spille denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.

2. Rådet kan i samråd med Kommissionen og ESRB samt, hvis det er hensigtsmæssigt, ESA'erne vedtage en afgørelse rettet til myndigheden, hvori det fastslås, at der foreligger en krisesituation som omhandlet i denne forordning, på baggrund af en anmodning fra myndigheden, Kommissionen eller ESRB. Rådet tager denne afgørelse op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst en gang om måneden. Såfremt afgørelsen ikke forlænges ved afslutningen af en periode på en måned, udløber den automatisk. Rådet kan til enhver tid erklære krisesituationen for ophørt.

Når ESRB eller myndigheden skønner, at en krisesituation kan opstå, udsteder de en fortrolig henstilling til Rådet og foretager en vurdering af situationen. Rådet vurderer derefter, om der er behov for at indkalde til et møde. I denne proces sikres det, at der tages behørig fortrolighedshensyn.

Hvis Rådet fastslår, at der foreligger en krisesituation, underretter den omgående og på behørig vis Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.

3. Hvis Rådet har vedtaget en afgørelse i medfør af stk. 2 og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de nationale myndigheders side som reaktion på ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, kan myndigheden vedtage individuelle afgørelser, hvorved den kræver, at de kompetente myndigheder tager de nødvendige skridt i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning for at imødegå sådanne udviklinger, ved at påse, at finansielle institutioner og kompetente myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke den afgørelse fra myndigheden, der omhandlet i stk. 3, inden for den i den pågældende afgørelse fastsatte frist, kan myndigheden, hvis de relevante krav i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, herunder i reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med disse retsakter, finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner, vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiell institution, hvorved den kræver, at denne tager de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lovgivning, herunder til at ophøre med den givne praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF. Dette gælder kun i situationer, hvor en kompetent myndighed ikke anvender de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, herunder reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med disse retsakter, eller anvender dem på en måde, der synes at være et åbenlyst brud på disse retsakter, og hvor det er nødvendigt at handle omgående for at genoprette de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen.

5. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget i samme sag.

Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder, vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med en sådan afgørelse.

Artikel 19

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder i grænseoverskridende situationer

1. Er en kompetent myndighed uenig i en anden medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag — med hensyn til fremgangsmåde eller indhold — i tilfælde, der er specificeret i de retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, kan myndigheden efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i nærværende artikels stk. 2-4, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 17.

I tilfælde, der er specificeret i den i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivning, og hvor der på grundlag af objektive kriterier kan konstateres uenighed mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater, kan myndigheden på eget initiativ bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i nærværende artikels stk. 2-4.

2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de kompetente myndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter samt til sagens kompleksitet og hastende karakter. På det stadium virker myndigheden som mægler.

3. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke når til enighed under forligsfasen, jf. stk. 2, kan myndigheden i overensstemmelse med proceduren i artikel 44, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, med bindende virkning for de pågældende kompetente myndigheder vedtage en afgørelse, hvorved den pålægger dem at tage eller undlade at tage specifikke skridt til at bilægge sagen for at sikre overholdelse af EU-retten.

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke myndighedens afgørelse, idet den ikke påser, at en finansiell institution overholder krav, der finder umiddelbar anvendelse på den i medfør af de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, kan myndigheden vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiell institution, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med den givne praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

5. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget vedrørende samme sagsforhold. Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med disse afgørelser.

6. Myndighedens formand giver i den i artikel 50, stk. 2, omhandlede rapport oplysning om tvister mellem kompetente myndigheder og deres karakter og type, indgåede aftaler samt de afgørelser, der er vedtaget til bilæggelse af sådanne tvister.

Artikel 20

Bilæggelse af tværsektorielle tvister mellem kompetente myndigheder

Det Fælles Udvalg bilægger i henhold til proceduren i artikel 19 og artikel 56 de tværsektorielle tvister, der måtte opstå mellem kompetente myndigheder som fastsat i artikel 4, nr. 2, i henholdsvis denne forordning, forordning (EU) nr. 1093/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 21

Tilsynskollegier

1. Myndigheden bidrager til at fremme og overvåge de i direktiv 2009/138/EF omhandlede tilsynskollegiers effektive og konsekvente virkemåde og fremme en sammenhængende anvendelse af EU-retten i disse tilsynskollegier. Med det formål at skabe konvergens med hensyn til bedste tilsynspraksis skal myndighedens personale kunne deltage i tilsynskollegierne aktiviteter, bl.a. undersøgelser på stedet foretaget af to eller flere kompetente myndigheder i fællesskab.

2. Myndigheden skal være ledende i at sikre tilsynskollegiers sammenhængende og konsekvente virkemåde for grænseoverskridende institutioner i hele Unionen under hensyn til den systemiske risiko, som de i artikel 23 omhandlede finansielle institutioner udgør.

Ved anvendelse af dette stykke og denne artikels stk. 1 anses myndigheden for at være en »kompetent myndighed« i henhold til den relevante lovgivning.

Myndigheden kan:

- a) indsamle og udveksle al relevant information i samarbejde med de kompetente myndigheder for at lette kollegiets arbejde og oprette og forvalte et centralt system til at gøre sådan information tilgængelig for de kompetente myndigheder i kollegiet
- b) indlede og koordinere stresstests på EU-plan i overensstemmelse med artikel 32 for at vurdere finansielle institutioners modstandsdygtighed, navnlig den systemiske risiko, som de i artikel 23 nævnte finansielle institutioner udgør, over for ugunstige markedsudviklinger, og evaluere potentialet for, at den systemiske risiko øges i stressituationer, og sikre, at der anvendes en konsekvent metode på nationalt niveau for sådanne tests, og, hvor det er hensigtsmæssigt, at rette en henstilling til den kompetente myndighed for at korrigere forhold identificeret i stresstesten
- c) fremme effektive tilsynsaktiviteter, herunder evaluering af risici, som finansielle institutioner er eller kan blive udsat for som fastlagt under tilsynsprocessen eller i stressituationer
- d) i overensstemmelse med de i denne forordning omhandlede opgaver og beføjelser tilse de opgaver, de kompetente myndigheder udfører, og
- e) anmode et kollegium om yderligere overvejelser i tilfælde, hvor det mener, at afgørelsen vil føre til en ukorrekt anvendelse af EU-retten eller ikke vil bidrage til målet om konvergens med hensyn til tilsynspraksis. Den kan også anmode koncerntilsynsmyndigheden om at planlægge et møde i kollegiet eller tilføje et punkt på dagsordenen for et møde.

3. Myndigheden kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartede betingelser for anvendelse med hensyn til bestemmelserne vedrørende tilsynskollegierne operationelle funktion og udstede retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16 for at fremme konvergens med hensyn til tilsynsfunktioner og den bedste praksis, som tilsynskollegierne har vedtaget.

4. Myndigheden har en retligt bindende mæglerrolle med henblik på at bilægge tvister mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med proceduren i artikel 19. Myndigheden kan træffe tilsynsafgørelser, der finder umiddelbar anvendelse på den berørte institution i overensstemmelse med artikel 19.

Artikel 22

Almindelige bestemmelser

1. Myndigheden skal behørigt overveje systemiske risici som defineret i forordning (EU) nr. 1092/2010. Den skal behandle enhver risiko for forstyrrelse af de finansielle tjenester, der:

- a) skyldes en svækkelse af hele eller dele af det finansielle system og
- b) kan have alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien.

Myndigheden skal, hvor det er hensigtsmæssigt, overveje overvågning og vurdering af systemiske risici som udarbejdet af ESRB og myndigheden og reagere på advarsler og henstillinger fra ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

2. Myndigheden udarbejder i samarbejde med ESRB og i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, en fælles tilgang til identifikation og måling af systemisk betydning, herunder kvantitative og kvalitative indikatorer, hvis det er hensigtsmæssigt.

Disse indikatorer vil være et vigtigt element i fastlæggelsen af passende tilsynshandlinger. Myndigheden skal overvåge, i hvor høj grad de trufne afgørelser er konvergente, med henblik på at fremme en fælles tilgang.

3. Myndigheden udarbejder, når det er nødvendigt, supplerende retningslinjer og henstillinger til de finansielle institutioner for at tage hensyn til den systemiske risiko, de udgør, jf. dog de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

Myndigheden skal sikre, at den systemiske risiko, som finansielle institutioner udgør, tages i betragtning, når der udarbejdes udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder på de områder, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

4. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ foretage en undersøgelse af en bestemt type finansiell institution eller produkttype eller adfærd for at vurdere potentielle trusler mod det finansielle systems stabilitet og fremsætte passende henstillinger vedrørende foranstaltninger til de berørte kompetente myndigheder.

Med henblik herpå kan myndigheden bruge de beføjelser, den tillægges i henhold til denne forordning, herunder artikel 35.

5. Det Fælles Udvalg sikrer overordnet tværsektoriel koordinering af de aktiviteter, der udføres i overensstemmelse med denne artikel.

*Artikel 23***Identifikation og måling af systemiske risici**

1. Myndigheden skal i samråd med ESRB udarbejde kriterier for identifikation og måling af systemiske risici og en passende ordning for stresstest, der omfatter en evaluering af potentialet for, at den systemiske risiko, som finansielle institutioner kan udgøre, stiger i stresssituationer.

Myndigheden skal udarbejde en passende ordning for stresstest, som kan bidrage til at identificere de finansielle institutioner, der måtte udgøre en systemisk risiko. Tilsynet med disse institutioner skal styrkes, og om nødvendigt skal genopretnings- og afviklingsplanerne i artikel 25 finde anvendelse.

2. Myndigheden skal fuldt ud tage hensyn til de relevante internationale strategier, når den udarbejder kriterierne for identifikation og måling af systemisk risiko, som forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsinstitutioner kan udgøre, herunder dem, der er fastlagt af Rådet for Finansiell Stabilitet, Den Internationale Valutafond (IMF), Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation (ISIA) og Den Internationale Betalingsbank (BIS).

*Artikel 24***Permanent kapacitet til at reagere på systemiske risici**

1. Myndigheden skal sikre, at den har specialiseret og konstant kapacitet til at reagere effektivt på fremkomsten af systemiske risici som omhandlet i artikel 22 og 23, navnlig i forbindelse med institutioner, der udgør en systemisk risiko.

2. Myndigheden skal udføre de opgaver, der er pålagt den i denne forordning, og den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og bidrage til at sikre en sammenhængende og koordineret krisestyring og afviklingsordning i Unionen.

*Artikel 25***Genopretnings- og afviklingsplaner**

1. Myndigheden skal bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af effektive og konsekvente genopretnings- og afviklingsplaner, procedurer for krisesituationer og forebyggende foranstaltninger til at minimere de systemiske virkninger af et eventuelt svigt.

2. Myndigheden kan identificere den bedste praksis, der sigter mod at lette afviklingen af nødlidende institutioner og navnlig grænseoverskridende koncerner, på måder, der undgår afsmittende virkninger og sikrer, at passende redskaber, herunder tilstrækkelige ressourcer, er til rådighed, og gør det muligt at afvikle institutionen eller koncernen på en velordnet, omkostningseffektiv og rettidig måde.

3. Myndigheden kan udarbejde reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder som fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-15.

*Artikel 26***Udvikling af et europæisk netværk af nationale forsikringsgarantiordninger**

Myndigheden kan bidrage til vurderingen af behovet for et europæisk netværk af nationale forsikringsgarantiordninger, som finansieres passende og harmoniseres tilstrækkeligt.

*Artikel 27***Kriseforebyggelse, -styring og -løsning**

Myndigheden kan af Kommissionen blive anmodet om at bidrage til den vurdering, der er omhandlet i artikel 242 i direktiv 2009/138/EF, navnlig i forhold til samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne i tilsynskollegier og disses funktionsdygtighed, tilsynspraksis i forbindelse med fastsættelse af kapitaltillæg, vurderingen af fordelene ved at styrke koncerntilsyn og kapitalforvaltning inden for en koncern af forsikrings- eller genforsikringsselskaber, herunder mulige foranstaltninger til forbedring af god grænseoverskridende ledelse af forsikringskoncerner, navnlig hvad angår risikostyring og kapitalforvaltning, og kan rapportere om nye tiltag og fremskridt vedrørende:

- a) en harmoniseret ramme for tidlig indgriben
- b) fremgangsmåder inden for centraliseret risikostyring i koncerner og koncerninterne modellers funktionsdygtighed, herunder gennemførelse af stresstest
- c) koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer
- d) egenskaber ved diversifikations- og koncentrationseffekter set over tid
- e) en harmoniseret ramme for aktivers overførbarhed, insolvens- og likvidationsprocedurer, hvilket overflødiggør de relevante nationale selskabsretlige forhindringer for aktivers overførbarhed
- f) et ensartet beskyttelsesniveau for forsikringstagere og begunstigede i virksomheder inden for samme koncern, navnlig i krisesituationer
- g) en harmoniseret og passende finansieret fælles EU-løsning for forsikringsgarantiordninger.

For så vidt angår litra f) kan myndigheden også rapportere om nye tiltag og fremskridt vedrørende en række koordinerede nationale krisestyringsordninger, herunder nødvendigheden af et system af sammenhængende og troværdige finansieringsmekanismer med passende finansieringsinstrumenter.

Revisionen af denne forordning som omhandlet i artikel 81 skal navnlig omfatte muligheden for at styrke den rolle, som myndigheden spiller inden for rammerne af kriseforebyggelse, -styring og -løsning.

Artikel 28

Delegering af opgaver og ansvarsområder

1. De kompetente myndigheder kan, med samtykke fra den myndighed, der får overdraget ansvar, delegerer opgaver og ansvarsområder til myndigheden eller andre kompetente myndigheder, med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende delegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne delegeringsaftaler, og de kan begrænse omfanget af delegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med grænseoverskridende finansielle institutioner eller koncerner.

2. Myndigheden stimulerer og letter delegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan delegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.

3. Delegering af ansvarsområder medfører en omfordeling af de kompetencer, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter. Den lov, der gælder for den myndighed, der får overdraget ansvaret, finder anvendelse på proceduren, håndhævelsen, den administrative kontrol og domstolskontrollen i forbindelse med de delegerede ansvarsområder.

4. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør på passende måde enhver delegeringsaftale, der indgås af de kompetente myndigheder, for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Artikel 29

Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles EU-tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele Unionen. Myndigheden sørger i den forbindelse som minimum for:

- a) at afgive udtalelser til kompetente myndigheder
- b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem kompetente myndigheder under fuld overholdelse af de gældende fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelser i den relevante EU-lovgivning

c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandarder af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandarder og internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3

d) at vurdere anvendelsen af de relevante reguleringsmæssige og gennemførelsmæssige tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udstedt af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil, og

e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de kompetente myndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.

2. Myndigheden kan, når det er hensigtsmæssigt, udvikle nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

Artikel 30

Peerevaluering af kompetente myndigheder

1. Myndigheden tilrettelægger og gennemfører regelmæssigt peerevalueringer af nogle eller alle af de kompetente myndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peerevaluerede myndigheder. Ved gennemførelsen af peerevalueringer tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført i forbindelse med den pågældende kompetente myndighed.

2. En peerevaluering omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:

a) hvorvidt den kompetente myndigheds ressourcer og organisatoriske ordninger er hensigtsmæssige, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse af de i artikel 10-15 nævnte reguleringsmæssige og gennemførelsmæssige tekniske standarder og de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter og til kapaciteten til at reagere på markedsudviklingen

b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af EU-retten og med hensyn til tilsynspraksis, herunder reguleringsmæssige og gennemførelsmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 10-16, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i EU-retten

c) bedste praksis udviklet af visse kompetente myndigheder, som måske med fordel kan anvendes af andre kompetente myndigheder

d) den effektivitet og omfanget af den konvergens, der er opnået med hensyn til håndhævelsen af de bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, herunder de administrative foranstaltninger og sanktioner, som de ansvarlige personer pålægges, i tilfælde hvor disse bestemmelser ikke er overholdt.

3. På grundlag af en peerevaluering kan myndigheden udstede retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder bestræbe sig på at følge disse retningslinjer og henstillinger. Myndigheden tager hensyn til resultatet af peerevalueringen i forbindelse med udarbejdelsen af udkast til reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-15.

4. Myndigheden offentliggør den bedste praksis, der afdækkes i disse peerevalueringer. Derudover kan alle andre resultater fra peerevalueringer offentliggøres med forbehold af tilsagn fra den kompetente myndighed, der er genstand for peerevalueringen.

Artikel 31

Koordineringsfunktion

Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de kompetente myndigheder, navnlig i situationer, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Unionen bringes i fare.

Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra Unionen, bl.a. ved:

- a) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- b) når det er muligt og hensigtsmæssigt, at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle berørte kompetente myndigheder
- c) at foretage ikke-bindende mægling på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 19
- d) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt
- e) at træffe alle passende foranstaltninger med henblik på at lette koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante kompetente myndigheder, i tilfælde af en udvikling, der kan bringe de finansielle markeders funktion i fare
- f) at samle oplysninger centralt, der er modtaget fra kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 og 35 som følge af de reguleringsmæssige rapporteringsforpligtelser for finansielle institutioner, der opererer i mere end en medlemsstat. Myndigheden videregiver disse oplysninger til de andre berørte kompetente myndigheder.

Artikel 32

Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske

Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder. Myndigheden medtager i sine vurderinger en økonomisk analyse af de markeder, som finansielle institutioner opererer på, samt en vurdering af de potentielle markedsudviklingers indvirkning på sådanne institutioner.

2. I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på EU-plan af de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Med henblik herpå udvikler den til brug for de kompetente myndigheder:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers virkninger for en institutions finansielle stilling
- b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af finansielle institutioners modstandsdygtighed
- c) fælles metoder til vurdering af særlige produkters eller distributionsprocessers virkninger for en institutions finansielle stilling og for forsikringstagere, medlemmer af pensionsordninger og begunstigede samt forbrugeroplysning.

3. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1092/2010.

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt forebyggende og afhjælpende tiltag.

4. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) gennem Det Fælles Udvalg.

Artikel 33

Internationale forbindelser

1. Myndigheden kan, uden at dette berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive kompetenceområder, udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater og forhindrer heller ikke medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med disse tredjelande.

2. Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af afgørelser om ækvivalens vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter.

3. Myndigheden giver i den rapport, der er omhandlet i artikel 43, stk. 5, oplysning om de aftaler om administrative ordninger, der er blevet indgået med internationale organisationer eller forvaltninger i tredjelande, samt om bistand ydet ved udarbejdelsen af afgørelser om ækvivalens.

Artikel 34

Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.

2. Med hensyn til tilsynsmæssige vurderinger af fusioner og erhvervelser, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF og 2005/68/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til disse direktiver kræver høring mellem kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater, kan myndigheden efter anmodning fra en af de berørte kompetente myndigheder afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsmæssig vurdering, dog ikke i forbindelse med kriterierne i artikel 15b, stk. 1, litra e), i direktiv 92/49/EØF, artikel 15b, stk. 1, litra e), i direktiv 2002/83/EF og artikel 19a, stk. 1, litra e), i direktiv 2005/68/EF. Udtalelsen skal afgives hurtigt og under alle omstændigheder inden udgangen af vurderingsperioden i overensstemmelse med direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF og 2005/68/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF. Artikel 35 finder anvendelse på de områder, som myndigheden kan afgive udtalelse om.

Artikel 35

Indsamling af oplysninger

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, under forudsætning af at de har lovlig adgang til de relevante oplysninger, og at anmodningen om oplysninger er nødvendig i forhold til arten af den pågældende opgave.

2. Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum og i nærmere angivne formater. Sådanne anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, med anvendelse af fælles indberetningsformater.

3. Efter en behørigt begrundet anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat kan myndigheden stille alle oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan udføre sine opgaver, under overholdelse af såvel tavshedspligtreglerne i den sektorspecifikke lovgivning og i artikel 70.

4. Før myndigheden anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel og for at undgå overlappning af indberetningsforpligtelserne, skal den tage hensyn til alle relevante eksisterende statistikker, der udarbejdes og formidles af Det Europæiske Statistiske System og Det Europæiske System af Centralbanker.

5. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, til det ministerium, der har ansvaret for finans, hvis det har tilsynsoplysninger til sin rådighed, til den nationale centralbank eller til det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.

6. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt i henhold til stk. 1 eller 5, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning direkte til de relevante finansielle institutioner. I den begrundede anmodning forklares det, hvorfor oplysningerne om de respektive individuelle finansielle institutioner er nødvendige.

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i henhold til nærværende stykke og stk. 5.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder myndigheden med at indsamle oplysningerne.

7. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel, til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Artikel 36

Forholdet til ESRB

1. Myndigheden samarbejder tæt og regelmæssigt med ESRB.

2. Myndigheden giver ESRB de regelmæssige, rettidige oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver. Data, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, og som ikke er i summarisk eller sammenfattet form, leveres hurtigst muligt til ESRB efter begrundet anmodning, jf. artikel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Myndigheden fastlægger i samarbejde med ESRB passende interne procedurer for videregivelse af fortrolige oplysninger, navnlig oplysninger vedrørende individuelle finansielle institutioner.

3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og henstillinger, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

4. Når myndigheden modtager en advarsel eller henstilling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder myndigheden hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller henstillingen har for udførelsen af dens opgaver.

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til alle foranstaltninger, der skal træffes i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslerne eller henstillingerne.

Hvis myndigheden ikke følger op på en henstilling, begrundes den dette over for ESRB og Rådet.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller henstilling fra ESRB rettet til en kompetent national tilsynsmyndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's henstilling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter Rådet og ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

6. Ved udførelsen af opgaverne i denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og henstillinger.

Artikel 37

Interessentgruppe for forsikrings- og genforsikringsordninger og interessentgruppe for arbejdsmarkedspensionsordninger

1. Der nedsættes en interessentgruppe for forsikrings- og genforsikringsordninger og en interessentgruppe for arbejdsmarkedspensionsordninger (i det følgende samlet benævnt »interessentgrupperne«) for at fremme høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver. Interessentgrupperne høres om foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 10-15 vedrørende reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og, i det omfang de ikke vedrører individuelle finansielle institutioner, artikel 16 vedrørende retningslinjer og henstillinger. Hvis der skal træffes omgående foranstaltninger, og det ikke er muligt at foretage høring, informeres interessentgrupperne hurtigst muligt.

Interessentgrupperne holder møde mindst fire gange om året. De kan i fællesskab drøfte områder af fælles interesse og orienterer hinanden om de andre emner, der bliver drøftet.

Et medlem af en interessentgruppe kan også være medlem af den anden interessentgruppe.

2. Interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på forsikrings- og genforsikringsselskaber og forsikringsformidlere, der opererer i Unionen, og repræsentanter for disses ansatte, samt forbrugere og brugere af ydelser fra forsikrings- og genforsikringsordninger, repræsentanter for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og repræsentanter for relevante faglige sammenslutninger. Mindst fem af medlemmerne skal være uafhængige anerkendte akademikere. Ti af medlemmerne repræsenterer forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber eller forsikringsformidlere, og tre af disse

repræsenterer kooperative og gensidige forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber.

3. Interessentgruppen for arbejdsmarkedspensionsordninger består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på arbejdsmarkedrelaterede pensionskasser, der opererer i Unionen, repræsentanter for disses ansatte, repræsentanter for begunstigede, repræsentanter for SMV'er og repræsentanter for relevante faglige sammenslutninger. Mindst fem af medlemmerne skal være uafhængige anerkendte akademikere. Ti af medlemmerne repræsenterer arbejdsmarkedrelaterede pensionskasser.

4. Medlemmerne af interessentgrupperne udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter. I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk og kønsmæssig balance og en repræsentation af interessenter, der dækker hele Unionen.

5. Myndigheden tilvejebringer al nødvendig information med forbehold af den i artikel 70 omhandlede tavshedspligt og sikrer den nødvendige sekretariatsbistand til interessentgrupperne. Der skal ydes tilstrækkelig godtgørelse til medlemmer af interessentgrupper, der repræsenterer ikke-udbyttegivende organisationer bortset fra repræsentanter for erhvervet. Interessentgrupperne kan nedsætte arbejdsgrupper om tekniske spørgsmål. Medlemmerne af interessentgrupperne har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

Medlemmerne af interessentgrupperne kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

6. Interessentgrupperne kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver, med særlig vægt på opgaverne fastlagt i artikel 10-16 og artikel 29, 30 og 32.

7. Interessentgrupperne vedtager selv deres forretningsorden med et flertal på to tredjedele af deres respektive medlemmer.

8. Myndigheden offentliggør interessentgruppernes udtalelser og rådgivning samt resultaterne af deres høring.

Artikel 38

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Myndigheden sikrer, at afgørelser vedtaget i henhold til artikel 18 eller 19 ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

2. Finder en medlemsstat, at en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest to uger efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens afgørelse, meddele myndigheden og Kommissionen, at den kompetente myndighed ikke gennemfører afgørelsen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart og specifikt rede for, hvorfor og på hvilken måde afgørelsen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I tilfælde af en sådan meddelelse suspenderes myndighedens afgørelse.

Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten oplyser myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin afgørelse, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage. Fastholder eller ændres afgørelsen, skal myndigheden afgive en erklæring om, at det finanspolitiske ansvar ikke er berørt.

Fastholder myndigheden sin afgørelse, træffer Rådet med et flertal af de afgivne stemmer på en af sine samlinger senest to måneder efter, at myndigheden har underrettet medlemsstaten som omhandlet i fjerde afsnit, afgørelse om, hvorvidt myndighedens afgørelse fastholdes.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om fastholdelse af myndighedens afgørelse i overensstemmelse med femte afsnit, bortfalder myndighedens afgørelse.

3. Finder en medlemsstat, at en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest tre arbejdsdage efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens afgørelse, meddele myndigheden, Kommissionen og Rådet, at den kompetente myndighed ikke gennemfører afgørelsen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart og specifikt rede for, hvorfor og på hvilken måde afgørelsen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I tilfælde af en sådan meddelelse suspenderes myndighedens afgørelse.

Rådet indkalder inden for en frist på ti arbejdsdage til en samling og træffer med simpelt flertal af sine medlemmer afgørelse om, hvorvidt myndighedens afgørelse trækkes tilbage.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om tilbagemækning af myndighedens afgørelse i overensstemmelse med fjerde afsnit, ophører suspensionen af myndighedens afgørelse.

4. Har Rådet truffet en afgørelse i henhold til stk. 3 om ikke at trække en afgørelse truffet af myndigheden i forbindelse med artikel 18, stk. 3, tilbage, og finder den berørte medlemsstat fortsat, at myndighedens afgørelse indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan medlemsstaten underrette Kommissionen og myndigheden og anmode Rådet om at tage sagen op til fornyet behandling. Den berørte medlemsstat skal give en klar begrundelse for, hvorfor den ikke er enig i Rådets afgørelse.

Rådet stadfæster inden for en frist på fire uger efter den i første afsnit nævnte underretning sin oprindelige afgørelse eller træffer en ny afgørelse i henhold til stk. 3.

Rådet kan forlænge fristen på fire uger med yderligere fire uger, hvis særlige omstændigheder i sagen kræver det.

5. Ethvert misbrug af denne artikel, særlig i forbindelse med en af myndigheden vedtaget afgørelse, der ikke har en betydelig eller væsentlig budgetmæssig virkning, er uforeneligt med det indre marked og er forbudt.

Artikel 39

Beslutningsprocedurer

1. Inden myndigheden vedtager de i denne forordning omhandlede afgørelser, underretter den enhver navngiven adressat om, at den agter at træffe en sådan afgørelse, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, dens kompleksitet og potentielle konsekvenser, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter. Det samme gælder for de i artikel 17, stk. 3, nævnte henstillinger.

2. Myndighedens afgørelser skal begrundes.

3. Adressaterne for myndighedens afgørelser underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.

4. Har myndigheden vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 18, stk. 3 eller 4, tager den afgørelsen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.

5. Afgørelser, der vedtages af myndigheden i henhold til artikel 17, 18 eller 19, offentliggøres med angivelse af den berørte kompetente myndighed eller den berørte finansielle institution og hovedindholdet af afgørelsen, medmindre en sådan offentliggørelse strider mod finansielle institutioners legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder eller kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i fare.

KAPITEL III

ORGANISATION

AFDELING 1

Tilsynsrådet

Artikel 40

Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:

- a) formanden, der ikke har stemmeret
- b) lederne af de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle institutioner i hver af medlemsstaterne, og som skal mødes personligt mindst to gange årligt
- c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
- d) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret
- e) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.

2. Tilsynsrådet indkalder til møde med interessentgrupperne regelmæssigt og mindst to gange årligt.

3. Hver enkelt kompetent myndighed er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), omhandlede medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde.

4. I medlemsstater, hvor mere end én myndighed er ansvarlig for tilsynet i medfør af denne forordning, skal disse myndigheder indgå aftale om en fælles repræsentant. Når et spørgsmål, der skal drøftes af tilsynsrådet, ikke henhører under den nationale myndighed, der er repræsenteret af det medlem, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan dette medlem dog lade sig ledsage af en repræsentant fra den relevante nationale myndighed, som ikke får stemmeret.

5. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Artikel 41

Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og delegere visse klart definerede opgaver og afgørelser til disse interne udvalg eller paneler, styrelsesudvalget eller formanden.

2. Med henblik på artikel 19 indkalder tilsynsrådet for at lette en upartisk bilæggelse af tvisten et uafhængigt panel bestående af formanden og to medlemmer af tilsynsrådet, som ikke er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er part i tvisten, og som hverken har nogen interesse i konflikten eller nogen direkte forbindelse med de berørte kompetente myndigheder.

3. Med forbehold af artikel 19, stk. 2, foreslår panelet en afgørelse til endelig vedtagelse i tilsynsrådet i overensstemmelse med proceduren i artikel 44, stk. 1, tredje afsnit.

4. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for det i stk. 2 omhandlede panel.

Artikel 42

Uafhængighed

Ved udførelsen af de opgaver, der er tillagt tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt udelukkende i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke medlemmerne af tilsynsrådet i udøvelsen af deres opgaver.

Artikel 43

Opgaver

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarligt for at vedtage de i kapitel II omhandlede afgørelser.

2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og afgørelser og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.

3. Tilsynsrådet udpeger formanden.

4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra styrelsesudvalget myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

5. Tilsynsrådet vedtager efter forslag fra styrelsesudvalget årsberetningen om myndighedens virksomhed, herunder formandens udførelse af sine opgaver, på grundlag af det i artikel 53, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning og fremsender den hvert år senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Beretningen offentliggøres.

6. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

7. Tilsynsrådet vedtager budgettet i overensstemmelse med artikel 63.

8. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 48, stk. 5, og artikel 51, stk. 5.

Artikel 44

Beslutningstagning

1. Tilsynsrådets afgørelser træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

I forbindelse med de i artikel 10-16 omhandlede retsakter, og foranstaltninger og afgørelser, der vedtages i medfør af artikel 9, stk. 5, tredje afsnit, og kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra første afsnit i nærværende stykke afgørelser med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

I forbindelse med afgørelser i medfør af artikel 19, stk. 3, for så vidt angår afgørelser, der vedtages af koncerntilsynsmyndigheden, anses den afgørelse, som er foreslået af panelet, for at være vedtaget, hvis den godkendes med simpelt flertal, medmindre den forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

I forbindelse med alle andre afgørelser i medfør af artikel 19, stk. 3, vedtages den afgørelse, som er foreslået af panelet, med simpelt flertal af medlemmerne af tilsynsrådet. Hvert medlem har én stemme.

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.

3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

4. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler samt i givet fald også reglerne for, hvornår tilsynsrådet er beslutningsdygtigt. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden og den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansielle institutioner, medmindre andet er fastsat i artikel 75, stk. 3, eller i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

AFDELING 2

Styrelsesudvalget

Artikel 45

Sammensætning

1. Styrelsesudvalget er sammensat af formanden og yderligere seks medlemmer af tilsynsrådet, som vælges af og blandt de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Hvert medlem af styrelsesudvalget, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan træde i stedet for den pågældende, hvis denne er forhindret i at deltage.

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på to et halvt år. Denne periode kan forlænges én gang. Sammensætningen af styrelsesudvalget skal være afbalanceret og forholds-mæssigt afpasset og afspejle Unionen som helhed. Mandaterne skal overlappes hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.

2. Styrelsesudvalget vedtager sine afgørelser med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Den administrerende direktør og en repræsentant for Kommissionen deltager i styrelsesudvalgets møder uden stemmeret.

Repræsentanten for Kommissionen har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 63.

Styrelsesudvalget vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Styrelsesudvalget indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.

Styrelsesudvalget afholder møder forud for hvert møde i tilsynsrådet og så ofte, som styrelsesudvalget anser det for nødvendigt. Der afholdes møder mindst fem gange om året.

4. Medlemmerne af styrelsesudvalget kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter. Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under styrelsesudvalgets drøftelser vedrørende individuelle finansielle institutioner.

Artikel 46

Uafhængighed

Medlemmerne af styrelsesudvalget handler uafhængigt og objektivt alene i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke medlemmerne af styrelsesudvalget i udførelsen af deres opgaver.

Artikel 47

Opgaver

1. Styrelsesudvalget sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.

2. Styrelsesudvalget fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.

3. Styrelsesudvalget udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 63 og 64.

4. Styrelsesudvalget vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 68, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »vedtægten for tjenestemænd«).

5. Styrelsesudvalget vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 72.

6. Styrelsesudvalget foreslår på grundlag af det i artikel 53, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning en årsberetning om myndighedens virksomhed, herunder formandens opgaver, til tilsynsrådet til godkendelse.

7. Styrelsesudvalget vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

8. Styrelsesudvalget udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 58, stk. 3 og 5.

AFDELING 3

Formanden

Artikel 48

Udpegelse og opgaver

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og styrelsesudvalget.

2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt på grundlag af relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure.

Før kandidaten påbegynder sit arbejde og indtil en måned efter tilsynsrådets udvælgelse, kan Europa-Parlamentet efter at have hørt den kandidat, tilsynsrådet har udvalgt, gøre indsigelse mod udpegelsen af den udvalgte person.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær. Denne suppleant må ikke vælges blandt medlemmerne af styrelsesudvalget.

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:

a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på

b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes af Europa-Parlamentet efter afgørelse vedtaget af tilsynsrådet.

Formanden hindrer ikke tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

Artikel 49

Uafhængighed

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke formanden i udøvelsen af dennes opgaver.

Formanden skal i overensstemmelse med tjenstemandsvedtægten som omhandlet i artikel 68 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 50

Rapport

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, under fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring. Formanden afgiver en erklæring over for Europa-Parlamentet og besvarer ethvert spørgsmål fra dets medlemmer, når som helst der anmodes herom.

2. Formanden aflægger en skriftlig rapport om myndighedens vigtigste aktiviteter til Europa-Parlamentet, når det anmoder herom og mindst 15 dage før afgivelsen af den i stk. 1 omhandlede erklæring.

3. Rapporten skal ud over oplysningerne omhandlet i artikel 11-18 og artikel 20 og 33 indeholde alle relevante oplysninger, som Europa-Parlamentet anmoder om på ad hoc-basis.

AFDELING 4

Den administrerende direktør

Artikel 51

Udpegelse

1. Myndigheden ledes af en administrerende direktør, som er en fuldtidsansat uafhængig fagkyndig.

2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet, efter at være blevet bekræftet af Europa-Parlamentet, på grundlag af sine kvalifikationer, færdigheder, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure.

3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.
4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs mandatperiode evaluerer tilsynsrådet især:
  - a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
  - b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen, jf. første afsnit, forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter afgørelse vedtaget af tilsynsrådet.

Artikel 52

Uafhængighed

Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, fra medlemsstaternes regeringer eller fra noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis styrelsesudvalget og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke den administrerende direktør i udøvelsen af dennes opgaver.

Den administrerende direktør skal i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 68 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 53

Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder styrelsesudvalgets arbejde.
2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under styrelsesudvalgets kontrol.
3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.
4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 47, stk. 2.
5. Hvert år senest den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 47, stk. 2.

6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 63 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 64.
7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.
8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 68, og varetager personalespørgsmål.

KAPITEL IV

FÆLLES ORGANER FOR DE EUROPÆISKE TILSYNSMYNDIGHEDER

AFDELING 1

Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder

Artikel 54

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.
2. Det Fælles Udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden indgår i et regelmæssigt og tæt samarbejde og sikrer tværsektoriel sammenhæng med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), navnlig hvad angår:
  - finansielle konglomerater
  - regnskabsføring og revision
  - mikrotilsynsanalyser af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder med henblik på finansiell stabilitet
  - produkter for private investorer
  - foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og
  - udveksling af oplysninger med ESRB og udvikling af forbindelserne mellem ESRB og ESA'erne.
3. Det Fælles Udvalg får eget personale, der stilles til rådighed af ESA'erne, og som fungerer som sekretariat. Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til administrative, infrastrukturelle og driftsmæssige udgifter.
4. Hvis en finansiell institution omfatter forskellige sektorer, skal Det Fælles Udvalg bilægge eventuelle tvister i overensstemmelse med artikel 56.

Artikel 55

Sammensætning

1. Det Fælles Udvalg er sammensat af formændene for ESA'erne og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 57 nedsat underudvalg.

2. Den administrerende direktør, en repræsentant for Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i Det Fælles Udvalg samt ethvert af de i artikel 57 omhandlede underudvalg som observatører.

3. Formanden for Det Fælles Udvalg udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for ESA'erne. Formanden for Det Fælles Udvalg er næstformand for ESRB.

4. Det Fælles Udvalg vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i Det Fælles Udvalgs møder.

Det Fælles Udvalg mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 56

Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), alt efter hvad der er relevant, nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 10-15, 17, 18 eller 19 vedrørende anvendelsen af direktiv 2002/87/EF og af eventuelle andre EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), vedtages parallelt af myndigheden, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), alt efter hvad der er relevant.

Artikel 57

Underudvalg

1. Med henblik på artikel 56 nedsættes der under Det Fælles Udvalg et underudvalg for finansielle konglomerater.

2. Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 55, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante kompetente myndighed fra hver medlemsstat.

3. Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af Det Fælles Udvalg.

4. Det Fælles Udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

AFDELING 2

Klagenævn

Artikel 58

Sammensætning og funktion

1. Klagenævnet er et fælles organ for ESA'erne.

2. Klagenævnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden og erhvervsmæssig erfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkeligt højt niveau inden for bankvæsen, forsikring, arbejdsmarkedspensioner, værdipapirmarkeder eller andre finansielle tjenesteydelser, men omfatter ikke nuværende personale hos de kompetente myndigheder eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner, som er involveret i myndighedens aktiviteter. Klagenævnet skal have tilstrækkelig juridisk ekspertise til at kunne yde juridisk ekspertrådgivning om lovligheden af myndighedens udøvelse af sine beføjelser.

Klagenævnet udpeger sin formand.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens styrelsesudvalg ud fra en liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendigelser, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.

5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens styrelsesudvalg, afsættes ikke i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og styrelsesudvalget efter høring af tilsynsrådet træffer afgørelse herom.

6. Klagenævnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. Hvis den påklagede afgørelse henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenævnet, der er udpeget af myndigheden.

7. Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

8. ESA'erne yder passende drifts- og sekretariatsbistand til klagenævnet gennem Det Fælles Udvalg.

Artikel 59

Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De udøver ikke andre funktioner i forbindelse med myndigheden, styrelsesudvalget eller tilsynsrådet.

2. Medlemmerne af klagenævnet deltager ikke i behandlingen af nogen klage, i relation til hvilken de har en personlig interesse, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den afgørelse, som klagen vedrører.

3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenavnets deltagelse med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Ingen indsigelse kan gøres med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en indsigelse kan ikke antages til behandling, hvis parten i en klagesag efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget andre processuelle skridt end at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem afgørelse om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne afgørelse erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant. Er suppleanten selv i en lignende situation udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en erklæring om hverv og en erklæring om interesser, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, afgives og offentliggøres hvert år.

KAPITEL V

RETSMIDLER

Artikel 60

Klager

1. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder kompetente myndigheder, kan påklage en i artikel 17, 18 og 19 omhandlet afgørelse truffet af myndigheden eller enhver anden afgørelse, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en afgørelse som, skønt den er i form af en afgørelse rettet til en anden person, berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

2. Klagen tillige med en begrundelse indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter den dato, hvor afgørelsen blev meddelt den pågældende, eller i mangel af sådan meddelelse, senest to måneder efter dagen for offentliggørelsen af myndighedens afgørelse.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenavnets egne meddelelser eller andre parters indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

5. Klagenævnet kan enten stadfæste myndighedens kompetente organs afgørelse eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenavnets afgørelse og skal vedtage en ændret afgørelse om den pågældende sag.

6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 61

Indbringelse af sager for Den Europæiske Unions Domstol

1. Der kan anlægges sag ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en afgørelse truffet af myndigheden.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk eller juridisk person kan anlægge sag ved Den Europæiske Unions Domstol vedrørende myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF.

3. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en afgørelse, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 265 i TEUF.

4. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Den Europæiske Unions Domstol.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 62

Myndighedens budget

1. Myndigheden er et organ i henhold til artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«), og dens indtægter udgøres navnlig af enhver kombination af følgende:

- a) obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle institutioner, som fordeles i overensstemmelse med den stemmevægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser. For så vidt angår nærværende artikel finder artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser fortsat anvendelse efter den 31. oktober 2014, der er fastsat som frist heri
  - b) et tilskud fra Unionen opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)
  - c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante EU-retlige instrumenter.
2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration og infrastruktur, faglig uddannelse og driftsudgifter.
3. Indtægter og udgifter skal balancere.
4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, der svarer til kalenderåret, og de opføres i myndighedens budget.

Artikel 63

Opstilling af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette til styrelsesudvalget og tilsynsrådet sammen med en stillingsfortegnelse. Tilsynsrådet udarbejder hvert år på grundlag af udkastet til overslag, der er udarbejdet af den administrerende direktør og godkendt af styrelsesudvalget et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Tilsynsrådet fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender styrelsesudvalget det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

2. Kommissionen videresender dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende samlet benævnt »budgetmyndigheden«) sammen med forslaget til Den Europæiske Unions budget.

3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i forslaget til Den Europæiske Unions budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i overensstemmelse med artikel 313 og 314 i TEUF.

4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til myndigheden.

5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

6. Styrelsesudvalget underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på styrelsesudvalgets underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.

7. I det første år af myndighedens drift, dvs. indtil den 31. december 2011, finder Unionens finansiering af myndigheden sted på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 64

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.

2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige regnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i finansforordningen.

3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til styrelsesudvalget til udtalelse.

4. Styrelsesudvalget afgiver udtalelse om myndighedens endelige regnskab.

5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af styrelsesudvalgets udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

6. Det endelige regnskab offentliggøres.

7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til styrelsesudvalget og Kommissionen.

8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.

9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet, der omfatter indtægter fra Den Europæiske Unions almindelige budget og kompetente myndigheder, for regnskabsåret n .

Artikel 65

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af styrelsesudvalget efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser må kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽¹⁾, hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 66

Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige handlinger finder forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.

2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.

3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 67

Privilegier og immuniteter

Protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, gælder for myndigheden og dens personale.

Artikel 68

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne sammen har vedtaget om anvendelsen af dem, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør og formanden.

2. Styrelsesudvalget vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.

3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.

4. Styrelsesudvalget vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 69

Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.

2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

Artikel 70

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og styrelsesudvalget, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne i artikel 339 i TEUF og de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen om tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.

Tjenestemandsvedtægtens artikel 16 finder anvendelse på dem.

I medfør af tjenestemandsvedtægten er personalet efter fratræden fortsat forpligtet til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke myndighedens personale i udførelsen af deres opgaver.

2. Uden at det berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at individuelle finansielle institutioner ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1 og i nærværende stykkes første afsnit omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter, navnlig i retlige procedurer med henblik på vedtagelse af afgørelser.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden EU-lovgivning vedrørende finansielle institutioner.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden⁽¹⁾.

Artikel 71

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

Artikel 72

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der er i myndighedens besiddelse.

2. Styrelsesudvalget vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.

3. De afgørelser, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for Ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol efter påklage til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF.

Artikel 73

Sprogordning

1. Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område⁽²⁾ finder anvendelse på myndigheden.

2. Styrelsesudvalget træffer afgørelse om myndighedens interne sprogordning.

3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 74

Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af styrelsesudvalget, myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i styrelsesudvalget indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 75

Tredjelandes deltagelse

1. Tredjelands som har indgået aftaler med Unionen, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten inden for myndighedens kompetenceområder, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

⁽²⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

2. Myndigheden kan samarbejde med de i stk. 1 omhandlede lande, der anvender lovgivning, der anerkendes som ækvivalent inden for de af myndighedens kompetenceområder, der omhandles i artikel 1, stk. 2, i henhold til internationale aftaler, der er indgået af Unionen i overensstemmelse med artikel 216 i TEUF.

3. I medfør af de relevante bestemmelser i de i stk. 1 og 2 omhandlede aftaler fastsættes ordninger for arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af de i stk. 1 omhandlede landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansielle institutioner, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 76

Forberedende foranstaltninger

1. Efter denne forordnings ikrafttræden og inden oprettelsen af myndigheden arbejder CEIOPS tæt sammen med Kommissionen om at forberede erstatningen af CEIOPS med myndigheden.

2. Når myndigheden er oprettet, har Kommissionen ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har udnævnt en administrerende direktør.

Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udpeget af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 51, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør. Denne periode må ikke være længere end det tidsrum, der er nødvendigt for at udpege en administrerende direktør for myndigheden.

Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når styrelsesudvalget har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og styrelsesudvalgets beføjelser.

4. Myndigheden anses for at være den juridiske efterfølger for CEIOPS. Senest på datoen for oprettelse af myndigheden overføres alle CEIOPS' aktiver og passiver og alle dets uafsluttede operationer automatisk til myndigheden. CEIOPS udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til aktiver og passiver på datoen for denne overførsel. Denne erklæring revideres og godkendes af CEIOPS og af Kommissionen.

Artikel 77

Overgangsbestemmelser vedrørende personale

1. Uanset artikel 68 opfyldes alle ansættelseskontrakter og udstationeringsaftaler indgået af CEIOPS eller dets sekretariat, som var i kraft den 1. januar 2011, indtil de udløber. De må ikke forlænges.

2. Alle medlemmer af personalet med en ansættelseskontrakt som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprocedure for de medlemmer af personalet, der har indgået kontrakter med CEIOPS eller dets sekretariat. Den interne udvælgelsesprocedure tager fuldt ud hensyn til de kvalifikationer og erfaringer, som de enkelte har udvist i udførelsen af deres funktioner forud for ansættelsen.

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

Artikel 78

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre, at denne forordning anvendes effektivt.

Artikel 79

Ændringer

Afgørelse nr. 716/2009/EF ændres hermed, idet CEIOPS udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 80

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/79/EF om oprettelse af CEIOPS ophæves hermed med virkning fra den 1. januar 2011.

Artikel 81

Revisionsklausul

1. Senest den 2. januar 2014 og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer. I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

- a) i hvilket omfang de kompetente myndigheder har opnået konvergens med hensyn til tilsynspraksis
  - i) harmoniseringen af de kompetente myndigheders funktionelle uafhængighed og af standarder svarende til selskabsstyring
  - ii) myndighedens upartiskhed, objektivitet og selvstændighed
- b) tilsynskollegiernes virkemåde
- c) hvilke fremskridt der er gjort i retning af harmonisering inden for kriseforebyggelse, -styring og -løsning, herunder EU-finansieringsmekanismer
- d) myndighedens rolle i forbindelse med systemiske risici
- e) anvendelsen af beskyttelsesklausulen i artikel 38
- f) anvendelsen af den retligt bindende mæglerrolle i artikel 19.

2. I den rapport, der er omhandlet i stk. 1, undersøges også, hvorvidt:

- a) det er hensigtsmæssigt at fortsætte med separat tilsyn med bankvæsen, forsikringer, arbejdsmarkedspensioner, værdipapirer og finansielle markeder
- b) det er hensigtsmæssigt at foretage virksomhedstilsyn og føre tilsyn med forretningspraksis hver for sig, eller om begge opgaver skal påhvile den samme tilsynsmyndighed

- c) det er hensigtsmæssigt at forenkle og styrke ESFS's struktur for at øge sammenhængen mellem makro- og mikroniveau og mellem ESA'erne
- d) ESFS's udvikling er i overensstemmelse med den globale udvikling
- e) der er tilstrækkelig alsidighed og kompetence i ESFS
- f) ansvarligheden og gennemsigtigheden i forbindelse med krav om offentliggørelse er tilstrækkelig
- g) myndigheden har tilstrækkelige midler til at kunne varetage sine opgaver
- h) det er hensigtsmæssigt at opretholde myndighedens hjemsted eller at flytte ESA'erne til et fælles hjemsted for at øge koordineringen mellem dem.

3. Med hensyn til spørgsmålet om direkte tilsyn med paneuropæiske institutioner eller infrastrukturer og under hensyntagen til markedsudviklingen aflægger Kommissionen en årsberetning om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at tildele myndigheden flere tilsynsopgaver på dette område.

4. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 82

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2011 med undtagelse af artikel 76 og artikel 77, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen.

Myndigheden oprettes den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
O. CHASTEL
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) nr. 1095/2010

af 24. november 2010

om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Finanskrisen i 2007 og 2008 afslørede væsentlige mangler ved finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i forbindelse med det finansielle system som en helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation med finansiell globalisering og de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansielle institutioner driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af EU-retten og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.
- (2) Før og under finanskrisen har Europa-Parlamentet opfordret til at gå i retning af et mere integreret europæisk tilsyn for at sikre reelt ensartede vilkår for alle aktører på EU-plan, og for at afspejle de finansielle markeders voksende integration i Unionen (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽⁴⁾, af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Unionen ⁽⁵⁾, af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) — hvidbog ⁽⁶⁾, af 23. september 2008 med henstillinger til

Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁷⁾ og af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁸⁾ samt i sine holdninger af 22. april 2009 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽⁹⁾ og af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁰⁾).

- (3) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand mandat til at fremsætte anbefalinger om, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system. I sin endelige rapport (de Larosière-rapporten), som blev fremlagt den 25. februar 2009, anbefalede højniveaugruppen, at tilsynssystemet styrkes for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Den anbefalede at indføre reformer af strukturen i tilsynet med Unionens finanssektor. Gruppen konkluderede også, at der bør oprettes et europæisk finanstillinsssystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for banksektoren, en for værdipapirsektoren og en for sektoren for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og anbefalede, at der oprettes et europæisk råd for systemiske risici. Rapporten repræsenterede de reformer, som eksperterne mente var nødvendige, og som skulle igangsættes med det samme.
- (4) I sin meddelelse af 4. marts 2009 om »fremdrift i den europæiske genopretning« foreslog Kommissionen at forelægge et udkast til lovgivning til oprettelse af et europæisk finanstillinsssystem og et europæisk udvalg for systemiske risici. I sin meddelelse af 27. maj 2009 om »finansielt tilsyn i Europa« gjorde Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes, der afspejlede hovedtanken i de Larosière-rapporten.
- (5) Det Europæiske Råd bekræftede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der bør oprettes et europæisk finanstillinsssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet bør være at forbedre kvaliteten af og konsekvensen i det nationale tilsyn, styrke

⁽¹⁾ EUT C 13 af 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse af 22.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 22.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.11.2010.

⁽⁴⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 292.

kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle deltagere på det finansielle marked på det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstillsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheds afgørelser ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Kommissionen har fremlagt et forslag til forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁾. Europa-Parlamentet og Rådet bør overveje dette forslag for at sikre, at Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »myndigheden«) får tilstrækkelige tilsynsbeføjelser over for kreditvurderingsbureauer under hensyn til, at myndigheden bør udøve de eksklusive tilsynsbeføjelser over for de kreditvurderingsbureauer, der er tillagt den ved forordning (EF) nr. 1060/2009. Myndigheden bør med henblik herpå have de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser som fastsat i den relevante lovgivning, ligesom den bør have mulighed for at opkræve gebyrer.

(6) Den 17. juni 2010 blev Det Europæiske Råd enigt om, at »medlemsstaterne bør indføre ordninger med afgifter og skatter for de finansielle institutioner for at sikre en retfærdig fordeling af byrderne og indføre incitamenter til at dæmme op for systemiske risici. Sådanne afgifter og skatter bør være en del af en troværdig kriseløsningsramme. Der er her og nu behov for, at der arbejdes videre med deres væsentligste karakteristika, og spørgsmål vedrørende ensartede vilkår og de kumulative virkninger af forskellige regulerende foranstaltninger bør vurderes nøje.«

(7) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det finansielle systems stabilitet og det indre markeds funktion. Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og derved at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke chok.

(8) Unionen har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsynsudvalgs nuværende status. Situationen er uholdbar for Unionen, når der ikke findes en mekanisme,

der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsafgørelser vedrørende deltagere på det finansielle marked, der opererer på tværs af grænserne, når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkelige, når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler, når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på EU-plan, og når der benyttes forskellige fortolkninger af de samme bestemmelser. Det Europæiske Finanstillsynssystem (i det følgende benævnt »ESFS«) bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt finansielt indre marked for finansielle tjenesteydelser i Unionen, hvor de nationale tilsynsmyndigheder indgår i et stærkt EU-netværk.

(9) ESFS bør være et integreret netværk af nationale tilsynsmyndigheder og EU-tilsynsmyndigheder, hvor det daglige tilsyn overlades til det nationale niveau. Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for deltagerne på det finansielle marked i hele Unionen. Foruden myndigheden bør der oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) samt Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (i det følgende benævnt »Det Fælles Udvalg«). Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (i det følgende benævnt »ESRB«) bør udgøre en del af ESFS, som skal varetage de opgaver, der er fastsat i nærværende forordning og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 ⁽²⁾.

(10) De europæiske tilsynsmyndigheder (i det følgende samlet benævnt »ESA'erne«) bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF ⁽³⁾, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF ⁽⁴⁾, og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ⁽⁵⁾, og bør overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser, herunder fortsættelse af igangværende arbejde og projekter, hvis det er relevant. Omfanget af hver europæisk tilsynsmyndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset. ESA'erne bør stå til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet. Når denne ansvarlighed vedrører tværsektorielle spørgsmål, der er blevet koordineret gennem Det Fælles Udvalg, bør ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg være ansvarlige for en sådan koordination.

⁽²⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽³⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.

⁽⁵⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

⁽¹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

- (11) Myndigheden bør have til formål at forbedre det indre markeds funktion, bl.a. ved at sikre et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser og den forskellige karakter af deltagerne på det finansielle marked. Myndigheden bør beskytte offentlige værdier såsom det finansielle systems integritet og stabilitet, markeders og finansielle produkters gennemsigtighed samt beskyttelse af investorer. Myndigheden bør også hindre tilsynsarbitrage og sikre ensartede vilkår og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansielle institutioner og andre interessenter, forbrugere og ansatte. Dens opgaver bør også omfatte fremme af tilsynskonvergens og rådgivning til EU-institutionerne inden for dens ansvarsområder. Myndigheden bør også have et vist ansvar for eksisterende og nye finansielle aktiviteter.
- (12) Myndigheden bør også kunne midlertidigt forbyde eller begrænse visse finansielle aktiviteter, der truer finansmarkedernes ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de tilfælde og på de betingelser, der er fastlagt i de i denne forordning nævnte lovgivningsmæssige retsakter. Hvis det er påkrævet at indføre et sådant midlertidigt forbud i tilfælde af en krisesituation, bør myndigheden gøre dette i overensstemmelse med denne forordning og på de betingelser, der er fastlagt heri. I tilfælde, hvor et midlertidigt forbud mod eller en midlertidig begrænsning af visse finansielle aktiviteter har virkninger på tværs af sektorerne, bør den sektor-specifikke lovgivning bestemme, at myndigheden efter behov bør rådføre sig med og samordne sin virksomhed med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) via Det Fælles Udvalg.
- (13) Myndigheden bør tage behørigt hensyn til indvirkningen af dens aktiviteter på konkurrence og innovation på det indre marked, på Unionens globale konkurrenceevne, på finansiell inddragelse samt på Unionens nye strategi for beskæftigelse og vækst.
- (14) For at kunne opfylde sine målsætninger bør myndigheden have status som juridisk person samt administrativ og finansiell selvstændighed.
- (15) På grundlag af arbejdet i internationale organer bør systemiske risici defineres som en risiko for forstyrrelse af det finansielle system med potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan være potentielt systemisk vigtige i en vis grad.
- (16) Grænseoverskridende risici omfatter alle risici, der opstår som følge af økonomiske ubalancer eller finansielle svigt i hele eller dele af Unionen, som potentielt kan have væsentlige negative konsekvenser for transaktionerne mellem økonomiske operatører i to eller flere medlemsstater, for det indre markeds funktion eller for de offentlige finanser i Unionen eller en af dens medlemsstater.
- (17) Den Europæiske Unions Domstol udtalte i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union) at »intet i ordlyden af artikel 95 EF [nu artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)] gør det muligt at konkludere, at de foranstaltninger, der vedtages af fællesskabslovgiver, skal begrænses til alene at have medlemsstaterne som adressater. Det kan således vise sig nødvendigt i henhold til nævnte lovgivers vurdering at fastsætte bestemmelser om oprettelse af et fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces i situationer, hvor vedtagelsen af ikke-bindende ledsage- og rammeforanstaltninger forekommer egnede til at lette gennemførelsen og den ensartede anvendelse af retsakter vedtaget med hjemmel i denne bestemmelse«⁽¹⁾. Myndighedens formål og opgaver — at bistå de kompetente nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af EU-bestemmelserne og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration — er nært forbundet med målsætningerne for den gældende EU-ret vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Myndigheden bør derfor oprettes med hjemmel i artikel 114 i TEUF.
- (18) Følgende lovgivningsmæssige retsakter fastsætter medlemsstaternes kompetente myndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug)⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv

(1) Samling af afgørelser fra Domstolen og Retten 2006, side I-03771, præmis 44.

(2) EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

(3) EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

(4) EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1.

(5) EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.

(6) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

- 2001/34/EF⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag⁽⁴⁾, uden at det berører Den Europæiske Tilsynsmyndigheds (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) kompetence for så vidt angår tilsynsvirksomhed, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)⁽⁵⁾, enhver fremtidig lovgivning på området for forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF) og forordning (EF) nr. 1060/2009.
- (19) Gældende EU-lovgivning, som regulerer nærværende forordnings anvendelsesområde, omfatter også Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringselskaber i et finansielt konglomerat⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler⁽⁸⁾, samt de relevante dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme⁽⁹⁾ og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne⁽¹⁰⁾.
- (20) Det er ønskeligt, at myndigheden bidrager til at sikre en konsekvent fremgangsmåde inden for investorgarantiordninger for at sikre ensartede vilkår og retfærdig behandling af investorer i hele Unionen. Da investorgarantiordninger snarere er underkastet kontrol i medlemsstaterne end et lovmæssigt tilsyn, bør myndigheden kunne udøve sine beføjelser i henhold til denne forordning for så vidt angår selve investorgarantiordningen og den institution, som administrerer ordningen.
- (21) I overensstemmelse med erklæring (nr. 39) ad artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, kræver udarbejdelsen af reguleringsmæssige tekniske standarder teknisk ekspertbistand i en form, der er specifik for området finansielle tjenesteydelser. Det er nødvendigt at give myndigheden mulighed for at levere en sådan ekspertise, herunder i forbindelse med standarder eller dele af standarder, der ikke bygger på et udkast til teknisk standard, som myndigheden selv har udarbejdet.
- (22) Der er behov for at indføre et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede reguleringsmæssige tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af investorer og forbrugere i hele Unionen. Da myndigheden er i besiddelse af højt specialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i EU-retten, udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg.
- (23) Kommissionen bør godkende disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at de kan få bindende retsvirkning. De bør kun kunne ændres i meget begrænsede og ekstraordinære tilfælde, idet myndigheden er den aktør, der er i tæt kontakt med og har bedst kendskab til de finansielle marketers daglige funktionsmåde. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer i udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, hvis de er uforenelige med EU-retten, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper på det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i den gældende EU-lovgivning om finansielle tjenesteydelser. Kommissionen bør ikke ændre indholdet af udkast til de reguleringsmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens afgørelse om godkendelse af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.
- (24) I betragtning af myndighedens tekniske ekspertise på områder, hvor reguleringsmæssige tekniske standarder bør udarbejdes, bør der tages notits af Kommissionens erklærende hensigt om i reglen at gøre brug af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, myndigheden forelægger den med henblik på vedtagelse af de tilsvarende delegerede retsakter. I tilfælde, hvor myndigheden ikke er i stand til at fremlægge et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for den af retsakten fastsatte tidsfrist, bør det sikres, at resultatet af udøvelsen af delegerede beføjelser rent faktisk opnås, og at beslutningsprocessen forbliver effektiv. Kommissionen bør derfor i disse tilfælde have beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, hvis der ikke foreligger et udkast fra myndigheden.

(1) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.

(2) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

(3) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

(4) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

(5) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

(6) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

(7) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

(8) EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.

(9) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

(10) EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

- (25) Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF.
- (26) Inden for de områder, som ikke er omfattet af reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelse til at udstede retningslinjer og henstillinger om anvendelse af EU-retten. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør det være muligt for myndigheden at offentliggøre begrundelserne for tilsynsmyndigheders ikke-overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger.
- (27) Korrekt og fyldestgørende anvendelse af EU-retten er en fundamental forudsætning for de finansielle markeders integritet, gennemsigtighed, effektivitet og ordnede funktion, for det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for deltagere på det finansielle marked i Unionen. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i tilfælde af manglende eller ukorrekt anvendelse af EU-retten, som udgør et brud herpå. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i EU-retten er fastsat klare og ubetingede forpligtelser.
- (28) For at sikre en forholdsmæssigt afpasset reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af EU-retten, bør en tretrinmekanisme finde anvendelse. For det første bør myndigheden have beføjelse til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af EU-retten i forbindelse med tilsyn, hvilket afsluttes med en henstilling. Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, bør Kommissionen for det andet have beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til myndighedens henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-retten.
- (29) I ekstraordinære tilfælde, hvor den berørte kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden for det tredje have beføjelse til som sidste udvej at vedtage afgørelser, der rettes til individuelle deltagere på det finansielle marked. Denne beføjelse bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever den formelle udtalelse, der er rettet til den, og hvor EU-retten finder umiddelbar anvendelse på deltagere på det finansielle marked i henhold til gældende eller kommende EU-forordninger.
- (30) Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Unionen kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på EU-plan. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. Beføjelsen til at afgøre, om der foreligger en krisesituation bør tillægges Rådet efter anmodning fra en af ESA'erne, Kommissionen eller ESRB.
- (31) Myndigheden bør kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. Det tiltag, der gennemføres af myndigheden i den forbindelse, bør gennemføres med forbehold af Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF til at indlede overtrædelsessøgsmål mod den pågældende tilsynsmyndigheds medlemsstat, hvis den undlader at gennemføre et sådant tiltag, og med forbehold af Kommissionens ret til i sådanne situationer at træffe midlertidige foranstaltninger i henhold til procesreglementet for Den Europæiske Unions Domstol. Det bør endvidere være med forbehold af ethvert ansvar, som den pågældende medlemsstat kan pådrage sig i henhold til retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, hvis dens tilsynsmyndigheder undlader at gennemføre de tiltag, som myndigheden kræver.
- (32) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister i grænseoverskridende situationer mellem disse kompetente myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de kompetente myndigheder har mulighed for at nå til enighed. Myndighedens kompetence bør omfatte tvister om fremgangsmåde eller indhold i en medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i de tilfælde, der er specificeret i de juridisk bindende EU-retsakter, der er omhandlet i denne forordning. I en sådan situation bør en af de berørte tilsynsmyndigheder være berettiget til at indbringe spørgsmålet for myndigheden, der bør gribe ind i overensstemmelse med denne forordning. Myndigheden bør have beføjelser til at kræve, at de berørte kompetente myndigheder træffer specifikke foranstaltninger eller undlader at træffe foranstaltninger for at bilægge sagen for at sikre, at EU-retten overholdes med bindende virkninger for de berørte kompetente myndigheder. Overholder en kompetent myndighed ikke den bilæggesafgørelse, der er rettet til den, bør myndigheden have beføjelser til at vedtage afgørelser, som rettes direkte til deltagere på det finansielle marked på områder inden for EU-retten, som finder umiddelbar anvendelse på dem. Beføjelsen til at vedtage en sådan afgørelse bør kun finde anvendelse som en sidste udvej og i givet fald kun for at sikre korrekt og konsekvent anvendelse af EU-retten. I tilfælde, hvor den relevante EU-lovgivning tildeler medlemsstaternes kompetente myndigheder skønsmæssige beføjelser, kan afgørelser truffet af myndigheden ikke træde i stedet for udøvelsen af dette skøn i overensstemmelse med EU-retten.
- (33) Krisen har vist, at det nuværende system med samarbejde mellem nationale myndigheder, hvis beføjelser er begrænset til de enkelte medlemsstater, er utilstrækkeligt for så vidt angår finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne.
- (34) Ekspertgrupper, som medlemsstaterne har nedsat til at undersøge årsagerne til krisen og fremsætte forslag til forbedring af regulering af og tilsyn med den finansielle sektor, har bekræftet, at de nuværende ordninger ikke er et sundt grundlag for den fremtidige regulering af og tilsyn med finansielle institutioner, der opererer på tværs af Unions grænser.

- (35) Som det anføres i de Larosière-rapporten, er der grundlæggende to alternativer: det første »chacun pour soi«, »bring din nabo til tiggerstaven«-løsninger eller det andet — et forbedret, pragmatisk, fornuftigt europæisk samarbejde til fordel for alle for at bevare en åben verdensøkonomi. Dette vil bringe ubestridelige økonomiske gevinster.
- (36) Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med deltagere på det finansielle marked, der opererer på tværs af grænserne. Myndigheden bør bidrage til at fremme og overvåge tilsynskollegiernes effektive og konsekvente virkemåde og i den forbindelse være ledende i at sikre tilsynskollegiers sammenhængende og konsekvente virkemåde for grænseoverskridende finansielle institutioner i hele Unionen. Myndigheden bør derfor have ret til fuld deltagelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og processen for informationsudveksling og gøre kollegiernes anvendelse af EU-retten mere ensartet og konsekvent. Som det fremgår af de Larosière-rapporten, skal konkurrenceforvridning og tilsynsarbitrage, der skyldes forskellige former for tilsynspraksis, undgås, fordi de potentielt kan undergrave den finansielle stabilitet — blandt andet ved at tilskynde til at flytte finansielle aktiviteter til lande med mere lempeligt tilsyn. Tilsynssystemet skal kunne opfattes som retfærdigt og afbalanceret.
- (37) Myndigheden bør inden for sine kompetenceområder bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af effektive og konsekvente genopretnings- og afviklingsplaner, procedurer for krisesituationer og forebyggende foranstaltninger til at sikre, at det finansielle system internaliserer omkostningerne, med henblik på at minimere de systemiske virkninger af, at en institution bliver nødlidende, og trække mindre på skatteyderpenge til at redde deltagere på det finansielle marked. Den bør bidrage til at udarbejde metoder til afvikling af nødlidende centrale deltagere på det finansielle marked på måder, der kan undgå skadelig indflydelse, som gør det muligt at afvikle dem på en velordnet og rettidig måde, og som når det er hensigtsmæssigt, omfatter sammenhængende og troværdige finansieringsmekanismer.
- (38) I forbindelse med den igangværende revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger ⁽¹⁾ og direktiv 97/9/EF noteres det, at det er Kommissionens hensigt at lægge særlig vægt på behovet for at sikre yderligere harmonisering i hele Unionen. Det noteres også, at det i forsikringssektoren er Kommissionens hensigt at undersøge muligheden for at indføre EU-regler til beskyttelse af forsikringstagere i tilfælde af et nødlidende forsikringselskab. ESA'erne bør spille en vigtig rolle på disse områder, og de bør tillægges passende beføjelser vedrørende de europæiske investorgarantiordningssystemer.
- (39) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at delegerer opgaver og ansvar for at begrænse overlappningen af tilsynsopgaver, at fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og at mindske den byrde, der pålægges deltagerne på det finansielle marked. Denne forordning bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne delegering. Medlemsstaterne bør under overholdelse af den generelle bestemmelse om, at delegering bør være tilladt, kunne indføre specifikke betingelser for delegering af ansvar, f.eks. vedrørende oplysninger og meddelelse om delegeringsordninger. Delegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af myndigheden eller af en anden national tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, medens ansvaret for tilsynsafgørelserne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved delegering af ansvar bør myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, kunne træffe afgørelse i en tilsynssag på egne vegne i stedet for på vegne af den delegerende myndighed. Delegering bør ske ud fra princippet om, at tilsynskompetencen delegeres til en tilsynsmyndighed, som har de bedste forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar vil være hensigtsmæssig eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale tilsynsmyndigheder. Afgørelser truffet af den, der får overdraget ansvaret, bør anerkendes af den delegerende myndighed og andre kompetente myndigheder som endelige, hvis disse afgørelser ligger inden for delegeringsens rammer. Den relevante EU-lovgivning kan eventuelt indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordelingen af ansvar efter aftale. Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette og overvåge indgåelsen af delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder.
- Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentliggørelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres rettidige, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne. Den bør fastlægge og udbrede bedste praksis med hensyn til delegering og delegeringsaftaler
- (40) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergen i hele Unionen med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.
- (41) Peerevalueringer er et effektivt middel til at fremme konsistensen i netværket af finanstilsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse evalueringer og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse evalueringer bør ikke kun fokusere på konvergen med hensyn til tilsynspraksis, men også

(¹) EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af høj kvalitet samt på disse kompetente myndigheders uafhængighed. Resultatet af peerevalueringer bør offentliggøres efter samtykke fra den kompetente myndighed, der er genstand for peerevalueringen. God praksis bør også identificeres og offentliggøres.

(42) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af Unionens tilsynsarbejde, navnlig med henblik på at sikre de finansielle markeders ordnede funktion og integritet og stabiliteten i det finansielle system i Unionen. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør myndigheden derfor varetage den generelle koordinering inden for ESFS. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de kompetente myndigheder.

(43) For at sikre finansiell stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og ESRB herom med regelmæssige mellemrum og ad hoc efter behov. Myndigheden bør også i samarbejde med ESRB indlede og koordinere stresstests på EU-plan for at vurdere modstandsdygtigheden hos deltagerne på det finansielle marked over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at der på nationalt plan ved sådanne tests anvendes en metodologi, der er så konsekvent som muligt. Myndigheden bør med henblik på at varetage sine funktioner korrekt gennemføre økonomiske analyser af markederne og de potentielle markedsudviklingers indvirkning på dem.

(44) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden også fremme dialog og samarbejde med tilsynsmyndigheder uden for Unionen. Den bør tillægges beføjelse til at udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med tilsynsmyndighederne og forvaltninger i tredjelande og med internationale organisationer, samtidig med at medlemsstaternes og EU-institutionernes nuværende roller og respektive beføjelser respekteres fuldt ud. Lande, som har indgået aftaler med Unionen, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten, bør kunne deltage i myndighedens arbejde, og myndigheden bør kunne samarbejde med tredjelande, der anvender lovgivning, der er anerkendt som ækvivalent med Unionens.

(45) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Med forbehold af de berørte kompetente myndigheders kompetence bør myndigheden kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og erhvervelser i henhold til Europa-Parlamentets

og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 2007/44/EF ⁽²⁾, i de tilfælde, hvor nævnte direktiv kræver høring mellem de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater.

(46) For at kunne udføre sine pligter effektivt bør myndigheden have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger. For at undgå overlappning af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt deltagerne på det finansielle marked, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og deltagerne på det finansielle marked, og bør tage hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheden bør imidlertid som en sidste udvej kunne rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning om oplysninger direkte til en deltager på det finansielle marked, såfremt en national kompetent myndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger rettidigt. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger. I den forbindelse er arbejdet med fælles indberetningsformater af afgørende betydning. Foranstaltningerne med henblik på indsamling af oplysninger bør ikke berøre de retlige rammer for det europæiske statistiske system og Det Europæiske System af Centralbanker på det statistiske område. Nærværende forordning berører derfor hverken Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽³⁾ eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽⁴⁾.

(47) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og ESRB, for at ESRB fungerer fuldt ud efter hensigten, og dets advarsler og henstillinger følges effektivt op. Myndigheden og ESRB bør dele relevante oplysninger indbyrdes. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller henstillinger fra ESRB rettet til myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, bør myndigheden om nødvendigt sikre opfølgningen.

(48) Myndigheden bør høre berørte parter angående regelsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger og give dem en rimelig mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. Inden der vedtages udkast til regelsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder,

⁽¹⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2007/44/EF af 5.9.2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

⁽⁴⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

- retningslinjer og henstillinger, bør myndigheden gennemføre en konsekvensanalyse. Af effektivitetshensyn bør der til dette formål anvendes en interessentgruppe for værdipapirer og markeder, der ligeligt bør repræsentere deltagere på det finansielle marked, små og mellemstore virksomheder (SMV'er), akademikere og forbrugere og andre private brugere af finansielle tjenesteydelser. Interessentgruppen for værdipapirer og markeder bør fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er fastsat af Kommissionen eller ved EU-lovgivning.
- (49) Medlemmer af interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der repræsenterer nonprofitorganisationer eller akademikere, bør modtage passende kompensation for at gøre det muligt for personer, der hverken har tilstrækkelige finansielle midler eller er repræsentanter for erhvervslevet, at deltage fuldt ud i debatten om finansiell regulering.
- (50) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for at sikre en koordineret krisestyring og for at opretholde den finansielle stabilitet i krisesituationer, bl.a. med henblik på at stabilisere og afvikle individuelle kriseramte deltagere på det finansielle marked. De afgørelser, som myndigheden træffer i krisesituationer eller ved bilæggelse af tvister, der berører stabiliteten hos en deltager på det finansielle marked, bør ikke indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og i sidste instans indbringe sagen for Rådet med henblik på en afgørelse. Denne beskyttelsesmekanisme bør dog ikke misbruges, særlig i forbindelse med en af myndigheden truffet afgørelse, der ikke har en betydelig eller væsentlig budgetmæssig virkning, såsom formindskelse af indtægter i forbindelse med et midlertidigt forbud mod specifikke aktiviteter eller produkter i forbrugerbeskyttelsesøjemed. Rådet bør, når der træffes en afgørelse efter beskyttelsesmekanismen, stemme efter princippet om, at hvert medlem har én stemme. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende. I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør der sikres streng fortrolighed.
- (51) Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde EU-reglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten for adressater for myndighedens afgørelser til at blive hørt bør overholdes fuldt ud. Myndighedens afgørelser bør udgøre en integreret del af EU-retten.
- (52) Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af de relevante kompetente myndigheder i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, ESRB, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i Unionens interesse.
- (53) Som hovedregel bør tilsynsrådet træffe afgørelser med simpelt flertal i overensstemmelse med princippet om, at hvert medlem har én stemme. For afgørelser af generel art, herunder vedrørende reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger i budgetspørgsmål samt for så vidt angår en medlemsstats anmodninger om at genoverveje en afgørelse truffet af myndigheden om midlertidigt at forbyde eller begrænse visse finansielle aktiviteter, er det imidlertid hensigtsmæssigt at anvende reglerne om afstemning ved kvalificeret flertal i artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert, objektivt panel bestående af medlemmer, der hverken er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er parter i tvisten, eller har nogen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de pågældende kompetente myndigheder. Panelet bør være sammensat på en passende afbalanceret måde. Panelets afgørelser bør godkendes af tilsynsrådet med simpelt flertal i overensstemmelse med princippet om, at hvert medlem har én stemme. Dog vil den afgørelse, som er foreslået af panelet, i forbindelse med afgørelser, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, kunne forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (54) Et styrelsesudvalg sammensat af myndighedens formand, af repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og for Kommissionen bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Styrelsesudvalget bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, at udøve visse budgetbeføjelser, at vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, at vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og at fremsætte forslag til årsberetningen.
- (55) Myndigheden bør være repræsenteret ved en fuldtidsansat formand, der udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt på grundlag af relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure, der tilrettelægges og forvaltes af tilsynsrådet med bistand fra Kommissionen. Med henblik på udvælgelsen af den første formand for myndigheden bør Kommissionen bl.a. opstille en liste over kandidater på grundlag af kvalifikationer, kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering. Med henblik på følgende udvælgelser bør muligheden for at få en liste udarbejdet af Kommissionen

- blive revurderet i en rapport, der skal udarbejdes i henhold til denne forordning. Før den udvalgte person påbegynder sit arbejde og indtil en måned efter tilsynsrådets udvælgelse af denne, bør Europa-Parlamentet være berettiget til, efter at have hørt den udvalgte person, at gøre indsigelse mod dennes udpegelse.
- (56) Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og styrelsesudvalgets møder uden stemmeret.
- (57) For at sikre konsekvens i ESA'ernes tværsektorielle aktiviteter bør de foretage en nøje koordinering i et fælles udvalg og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. Det Fælles Udvalg bør koordinere ESA'ernes opgaver med hensyn til finansielle konglomerater og andre tværsektorielle emner. Hvor det er relevant, bør afgørelser, der også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), vedtages parallelt af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder. Det Fælles Udvalg bør ledes af formændene for ESA'erne for en periode på 12 måneder på skift. Formanden for Det Fælles Udvalg bør være næstformand for ESRB. Det Fælles Udvalg bør have eget personale, der stilles til rådighed af ESA'erne, for at give mulighed for uformel udveksling af oplysninger og udvikling af en fælles tilsynskulturtilgang på tværs af ESA'erne.
- (58) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens afgørelser, kan gøre brug af de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har afgørelsesbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en afgørelse for et klagenævn. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagenævnet være et fælles organ sammensat af ESA'erne, men bør handle uafhængigt af deres administrative strukturer og reguleringsstrukturer. Klagenævnets afgørelse bør kunne indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.
- (59) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget. Unionens finansiering af myndigheden finder sted på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾. Unionens budgetprocedure bør finde anvendelse. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten. Det samlede budget er omfattet af dechargeproceduren.
- (60) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾, bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne ⁽⁴⁾ finde anvendelse på myndighedens personale.
- (62) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. De oplysninger, der stilles til rådighed for myndigheden og udveksles inden for netværket, bør være omfattet af strenge og effektive fortrolighedsbestemmelser.
- (63) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁶⁾, finder fuldt ud anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (64) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽⁷⁾ finde anvendelse på myndigheden.
- (65) Det bør være tilladt tredjelande at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået af Unionen.
- (66) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds funktion gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte investorer, at beskytte de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede funktion, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽⁶⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (67) Myndigheden bør overtage alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg. Kommissionens afgørelse 2009/77/EF bør derfor ophæves på datoen for oprettelsen af myndigheden, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 716/2009/EF af 16. september 2009 om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. I betragtning af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs eksisterende strukturer og operationer er det vigtigt at sikre et meget snævert samarbejde mellem Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg og Kommissionen ved udformningen af passende overgangsordninger, for at sikre, at den periode, hvor Kommissionen er ansvarlig for den administrative etablering og den indledende administrative drift af myndigheden, bliver så kort som muligt.
- (68) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg sker så smidigt som muligt. Myndigheden bør finansieres på passende vis. I det mindste i begyndelsen bør den finansieres 40 % med EU-midler og 60 % med bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med stemmevægtningen i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (69) Med henblik på at gøre det muligt at oprette myndigheden pr. 1. januar 2011 bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS

Artikel 1

Oprettelse og indsatsområde

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »myndigheden«).

⁽¹⁾ EUT L 253 af 25.9.2009, s. 8.

2. Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den får tildelt med nærværende forordning, og inden for rammerne af direktiv 97/9/EF, direktiv 98/26/EF, direktiv 2001/34/EF, direktiv 2002/47/EF, direktiv 2003/6/EF, direktiv 2003/71/EF, direktiv 2004/39/EF, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2009/65/EF og direktiv 2006/49/EF, uden at det berører Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds tilsynskompetence for så vidt angår makrotilsyn, enhver fremtidig lovgivning på området for forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF) og forordning (EF) nr. 1060/2009 og, i den udstrækning de finder anvendelse på firmaer, der yder investeringservice, eller på institutter for kollektiv investering, der markedsfører deres andele eller aktier, og de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med dem, inden for rammerne af de relevante dele af direktiv 2002/87/EF, direktiv 2005/60/EF og direktiv 2002/65/EF, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.

3. Myndigheden handler også på markedsdeltageres aktivitetsområder i forbindelse med spørgsmål, der ikke er direkte omfattet af de i stk. 2 nævnte retsakter, herunder i forbindelse med spørgsmål om selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse, såfremt en sådan indsats fra myndighedens side er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af disse retsakter. Myndigheden træffer også passende foranstaltninger vedrørende overtagestilbud, clearing og afregning samt derivater.

4. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af EU-retten, navnlig i henhold til artikel 258 i TEUF.

5. Formålet med myndigheden er at beskytte offentlige interesser ved at bidrage til det finansielle systems stabilitet og effektivitet på kort, mellemlang og lang sigt af hensyn til Unionens økonomi, dens borgere og virksomheder. Myndigheden bidrager til:

- a) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et fornuftigt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn
- b) at sikre de finansielle markeders integritet, gennemsigtighed, effektivitet og ordnede funktion
- c) at styrke den internationale tilsynskoordinering
- d) at undgå tilsynsarbitrage og fremme ensartede konkurrencevilkår
- e) at sikre, at der føres tilstrækkeligt tilsyn med investeringsrisici og andre risici, og at disse reguleres i tilstrækkeligt omfang, og
- f) at øge forbrugerbeskyttelsen.

Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af de i stk. 2 nævnte retsakter, at fremme tilsynskonvergens, at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og at foretage økonomiske markedsanalyser for at fremme opfyldelsen af myndighedens målsætninger.

Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til myndigheden ved denne forordning, er den særlig opmærksom på enhver systemisk risiko, der udgøres af deltagere på det finansielle marked, hvis svigt kan forringe det finansielle systems eller realøkonomiens virkemåde.

Myndigheden skal handle uafhængigt og objektivt og udelukkende i Unionens interesse i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver.

Artikel 2

Europæisk finanstillssystem

1. Myndigheden er en del af et europæisk finanstillssystem (ESFS). Hovedformålet med ESFS er at sikre, at de bestemmelser, der gælder for den finansielle sektor, gennemføres i tilstrækkelig grad for at bibeholde den finansielle stabilitet og sikre tillid til det finansielle system som en helhed og en tilstrækkelig beskyttelse af brugerne af de finansielle tjenesteydelser.

2. ESFS består af følgende:

- a) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), som skal varetage de i forordning (EU) nr. 1092/2010 ⁽¹⁾ og i nærværende forordning fastsatte opgaver
- b) myndigheden
- c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²⁾
- d) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽³⁾
- e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (»Det Fælles Udvalg«), som skal varetage de i artikel 54-57 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1094/2010 fastsatte opgaver
- f) de kompetente eller tilsynsførende myndigheder i medlemsstaterne som fastlagt i de EU-retsakter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i nærværende forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde med ESRB samt med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) gennem Det Fælles

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 12 i denne EUT.

⁽³⁾ Se side 48 i denne EUT.

Udvalg, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål.

4. I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union skal parterne i ESFS samarbejde i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige.

5. De tilsynsmyndigheder, der er parter i ESFS, er forpligtet til at føre tilsyn med deltagere på det finansielle marked, der opererer i Unionen, i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

Artikel 3

Myndighedernes ansvar

De i artikel 2, stk. 2, litra a)-d), nævnte myndigheder står til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »deltager på det finansielle marked«: enhver person, som er omfattet af kravene i de i artikel 1, stk. 2, nævnte EU-retsakter eller i national lovgivning til gennemførelse af disse retsakter
- 2) »central deltager på det finansielle marked«: en deltager på det finansielle marked, hvis almindelige aktiviteter eller finansielle levedygtighed har eller sandsynligvis vil få en væsentlig indvirkning på stabiliteten, integriteten eller effektiviteten på de finansielle markeder i Unionen
- 3) »kompetente myndigheder«:
  - i) kompetente myndigheder og/eller tilsynsmyndigheder som defineret i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning.
  - ii) i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at firmaer, der yder investeringsservice, eller institutter for kollektiv investering, der markedsfører deres andele eller aktier, overholder kravene i disse direktiver
  - iii) i forbindelse med investorgarantiordninger, de organer, der forvalter nationale garantiordninger i medfør af direktiv 97/9/EF, eller, hvis driften af investorgarantiordningen forestås af en privat virksomhed, den offentlige myndighed, der fører tilsyn med disse ordninger i medfør af nævnte direktiv.

Artikel 5

Juridisk status

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løse og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af sin formand.

Artikel 6

Sammensætning

Myndigheden består af:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 43 nævnte opgaver
- 2) et styrelsesudvalg, der varetager de i artikel 47 nævnte opgaver
- 3) en formand, der varetager de i artikel 48 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 53 nævnte opgaver
- 5) et klagenevni, der varetager de i artikel 60 nævnte opgaver.

Artikel 7

Hjemsted

Myndigheden har hjemsted i Paris.

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 8

Myndighedens opgaver og beføjelser

1. Myndigheden har følgende opgaver:
  - a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til EU-institutionerne og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder på grundlag af de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter
  - b) at bidrage til den konsekvente anvendelse af juridisk bindende EU-retsakter, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, sikre effektivt og konsekvent tilsyn med deltagere på det

finansielle marked og sikre tilsynskollegiers konsekvente funktion og gribe ind i bl.a. krisesituationer

- c) at fremme og lette delegeringen af opgaver og ansvarsområder blandt kompetente myndigheder
  - d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og henstillinger
  - e) at tilrettelægge og gennemføre peerevalueringsanalyser af kompetente myndigheder, herunder retningslinjer og henstillinger og fastlægge bedste praksis, for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne
  - f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde
  - g) at foretage en økonomisk markedsanalyse med henblik på varetagelsen af sine opgaver
  - h) at fremme beskyttelse af investorer
  - i) at bidrage til, at tilsynskollegierne fungerer konsekvent, at bidrage til overvågningen, vurderingen og målingen af systemiske risici, udviklingen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner, idet alle investorer i hele Unionen sikres et højt beskyttelsesniveau samt til at udarbejde metoder til afvikling af nødlidende deltagere på det finansielle marked og en vurdering af behovet for passende finansieringsinstrumenter i henhold til artikel 21-26
  - j) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i andre lovgivningsmæssige retsakter
  - k) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sin hjemmeside i relation til sit aktivitetsområde, navnlig inden for sit kompetenceområde, om registrerede deltagere på det finansielle marked, for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger
  - l) i nødvendigt omfang at overtage alle eksisterende og igangværende opgaver fra Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR).
2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:
    - a) at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 10
    - b) at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 15
    - c) at udstede retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 16

- d) at udstede henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 17, stk. 3
- e) at træffe individuelle afgørelser rettet til de kompetente myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 18, stk. 3 og artikel 19, stk. 3
- f) i tilfælde vedrørende EU-ret, der finder umiddelbar anvendelse, at træffe individuelle afgørelser rettet til deltagere på det finansielle marked i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 17, stk. 6, artikel 18, stk. 4, og artikel 19, stk. 4
- g) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 34
- h) at indsamle nødvendige oplysninger vedrørende deltagere på det finansielle marked som fastsat i artikel 35
- i) at udvikle fælles metoder til vurdering af produktegenskaberne og distributionsprocessernes betydning for den finansielle stilling for deltagerne på det finansielle marked og for forbrugerbeskyttelsen
- j) at oprette en centralt tilgængelig database over registrerede deltagere på det finansielle marked på dens kompetenceområde og, hvis det foreskrives i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

Artikel 9

Opgaver i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og finansielle aktiviteter

1. Myndigheden indtager en ledende rolle med hensyn til at fremme gennemsigtighed, enkelhed og retfærdighed på markedet for finansielle produkter eller tjenesteydelser på det indre marked, herunder ved:
  - a) at indsamle, analysere og rapportere om forbrugertendenser
  - b) at revidere og koordinere finansielle færdigheder og uddannelsesinitiativer fra de kompetente myndigheder
  - c) at udvikle uddannelsesstandarder for erhvervet og
  - d) at bidrage til udviklingen af fælles regler om videregivelse af oplysninger.
2. Myndigheden overvåger nye og eksisterende finansielle aktiviteter og kan vedtage retningslinjer og henstillinger med henblik på at fremme markedernes sikkerhed og soliditet og konvergens med hensyn til reguleringspraksis.
3. Myndigheden kan også udstede advarsler i tilfælde, hvor finansielle aktiviteter udgør en alvorlig trussel mod målsætningerne i artikel 1, stk. 5.
4. Myndigheden etablerer som en integreret del af myndigheden et udvalg om finansiell innovation, der samler alle relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder med henblik på at opnå en koordineret tilgang til den reguleringsmæssige og tilsynsmæssige behandling af nye eller innovative finansielle aktiviteter

og yde rådgivning, som myndigheden kan fremlægge for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

5. Myndigheden kan midlertidigt forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter, der truer de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de tilfælde og i henhold til de betingelser, der er omhandlet i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, eller, hvis det er påkrævet i tilfælde af en krisituation, i henhold til og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 18.

Myndigheden tager den i første afsnit omhandlede afgørelse op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst hver tredje måned. Såfremt afgørelsen ikke forlænges efter en periode på tre måneder, udløber den automatisk.

En medlemsstat kan anmode myndigheden om at genoverveje sin afgørelse. I så fald afgør myndigheden i henhold til proceduren i artikel 44, stk. 1, andet afsnit, om den fastholder sin afgørelse.

Myndigheden kan også vurdere behovet for at forbyde eller begrænse visse typer finansiell aktivitet og, hvor der er et sådant behov, underrette Kommissionen med henblik på at lette vedtagelsen af et eventuelt forbud eller en eventuel begrænsning.

Artikel 10

Reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Når Europa-Parlamentet og Rådet delegerer beføjelser til Kommissionen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at sikre konsekvent harmonisering på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder. Myndigheden forelægger sine udkast til standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse.

Reguleringsmæssige tekniske standarder er tekniske og repræsenterer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er begrænset af de lovgivningsmæssige retsakter, som de er baseret på.

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for værdipapirer og markeder.

Når myndigheden fremlægger et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard, skal Kommissionen straks fremsende det til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender det. Kommissionen kan godkende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard eller kun at godkende det delvis eller med ændringer, sender den udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at godkende det, eller med en forklaring på sine ændringer. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af denne periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen må ikke ændre indholdet af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2, kan Kommissionen vedtage en reguleringsmæssig teknisk standard i form af en delegeret retsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Kommissionen anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for værdipapirer og markeder.

Kommissionen fremsender straks udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender sit udkast til reguleringsmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den periode på seks uger, der er omhandlet i fjerde afsnit, ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for perioden på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante. Kommissionen ændrer ikke indholdet af udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. Reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages gennem forordninger eller afgørelser. De offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 11

Udøvelse af delegationen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i artikel 10 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder for en periode på fire år fra den 16. december 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fire år. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk i perioder af en tilsvarende varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder den i overensstemmelse med artikel 14.

2. Så snart Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Beføjelsen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen på de i artikel 12-14 anførte betingelser.

Artikel 12

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure for at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, med angivelse af, hvilke delegerede beføjelser der vil kunne tilbagekaldes.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning straks eller på et senere tidspunkt, hvis dette er angivet i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Indsigelse mod reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden for tre måneder fra datoen for Kommissionens underretning om den vedtagne reguleringsmæssige tekniske standard. Fristen kan forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Hvis Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, som er identisk med det af myndigheden forelagte udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, er fristen for indsigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets side på en måned fra datoen for Kommissionens underretning. På Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ kan denne periode forlænges med en måned.

2. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den reguleringsmæssige tekniske standard ved udløbet af den i stk. 1 nævnte periode, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført i den.

Den reguleringsmæssige tekniske standard kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør enten Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden udløbet af fristen, jf. stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse, angiver i overensstemmelse med artikel 296 i TEUF grundene til indsigelsen mod den reguleringsmæssige tekniske standard.

Artikel 14

Manglende godkendelse eller ændring af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Hvis Kommissionen ikke godkender et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller ændrer det i henhold til artikel 10, skal Kommissionen underrette myndigheden, Europa-Parlamentet og Rådet og angive begrundelsen herfor.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan, når det er relevant, indkalde den ansvarlige kommissær sammen med myndighedens formand inden for en måned efter den i stk. 1 omhandlede underretning til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg eller i Rådet, så de kan fremlægge og redegøre for uoverensstemmelserne.

Artikel 15

Gennemførelsesmæssige tekniske standarder

1. Myndigheden kan udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter. Gennemførelsesmæssige tekniske standarder er tekniske og indebærer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er at

fastlægge betingelserne for anvendelse af disse retsakter. Myndigheden forelægger Kommissionen sine udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på godkendelse.

Inden myndigheden forelægger udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for værdipapirer og markeder.

Når myndigheden fremlægger et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, fremsender Kommissionen det straks til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender det. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har til hensigt kun at godkende det delvis eller med ændringer, sender den det tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at godkende det, eller med en forklaring på sine ændringer. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og til Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den i femte afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, eller har forelagt et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesmæssig teknisk standard i form af en gennemførelsesretsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for værdipapirer og markeder.

Kommissionen fremsender straks udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den periode på seks uger, der er omhandlet i fjerde afsnit, ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for denne periode på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af de udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtages gennem forordninger eller afgørelser. De offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 16

Retningslinjer og henstillinger

1. Myndigheden udsteder retningslinjer og henstillinger rettet til kompetente myndigheder eller deltagere på det finansielle marked med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten.

2. Myndigheden gennemfører om nødvendigt åbne offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved. Disse høringer og analyser skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af retningslinjerne eller henstillingerne. Myndigheden anmoder, når det er relevant, også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for værdipapirer og markeder.

3. De kompetente myndigheder og deltagere på det finansielle marked bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

Senest to måneder efter udstedelsen af en retningslinje eller henstilling bekræfter hver enkelt kompetent myndighed, om den efterlever eller agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Hvis en kompetent myndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve den, underretter den myndigheden og angiver sin begrundelse herfor.

Myndigheden offentliggør det faktum, at en kompetent myndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Myndigheden kan også i hvert enkelt tilfælde beslutte, om den vil offentliggøre begrundelserne fra den kompetente myndighed for ikke at efterleve den retningslinje eller henstilling. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Hvis det kræves i henhold til retningslinjen eller henstillingen, rapporterer alle deltagere på det finansielle marked på en klar og detaljeret måde, om de efterlever retningslinjen eller henstillingen.

4. Myndigheden underretter i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede rapport Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de retningslinjer og henstillinger, der er blevet udstedt, idet den oplyser, hvilken kompetent myndighed der ikke har efterlevet dem og redegør for, hvordan myndigheden agter at sikre, at den berørte kompetente myndighed følger dens henstillinger og retningslinjer i fremtiden.

Artikel 17

Overtrædelse af EU-retten

1. Har en kompetent myndighed ikke anvendt de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, eller har den anvendt dem på en måde, som synes at være i strid med EU-retten, herunder de reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10 og 15, navnlig ved ikke at påse, at en deltager på det finansielle marked opfylder kravene i disse retsakter, anvender myndigheden de i nærværende artikels stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.

2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller interessentgruppen for værdipapirer og markeder eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed foretage en undersøgelse af den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten.

Den kompetente myndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, uden at dette berører de i artikel 35 fastsatte beføjelser.

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til den berørte kompetente myndighed om de skridt, der er nødvendige for at efterleve EU-retten.

Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af EU-retten.

4. Har den kompetente myndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med EU-retten senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ afgive en formel udtalelse, hvorved den kræver, at den kompetente myndighed tager de nødvendige skridt til at efterleve EU-retten. Kommissionen tager i sin formelle udtalelse hensyn til myndighedens henstilling.

Kommissionen afgiver en sådan formel udtalelse senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

Myndigheden og de kompetente myndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme denne formelle udtalelse.

6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe en sådan misligholdelse rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede funktion og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter finder umiddelbar anvendelse på deltagere på det finansielle marked, vedtage en individuel afgørelse rettet til en deltager på det finansielle marked, hvorved den kræver, at denne tager de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

Myndighedens afgørelse skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4.

7. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 6, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget i samme sag.

Når der iværksættes tiltag vedrørende spørgsmål, der er genstand for en formel udtalelse i medfør af stk. 4 eller en afgørelse i medfør af stk. 6, skal de kompetente myndigheder efterkomme denne formelle udtalelse eller afgørelse afhængigt af tilfældet.

8. Myndigheden anfører i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede beretning, hvilke kompetente myndigheder og deltagere på det finansielle marked der ikke har efterlevet de i nærværende artikels stk. 4 og 6 omhandlede formelle udtalelser eller afgørelser.

Artikel 18

Tiltag i krisesituationer

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, fremmer myndigheden aktivt, og koordinerer når det findes nødvendigt, enhver foranstaltning, der træffes af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.

For at kunne spille denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.

2. Rådet kan i samråd med Kommissionen og ESRB samt, hvis det er hensigtsmæssigt, ESA'erne vedtage en afgørelse rettet til myndigheden, hvori det fastslås, at der foreligger en krisesituation som omhandlet i denne forordning, på baggrund af en anmodning fra myndigheden, Kommissionen eller ESRB. Rådet tager denne afgørelse op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst en gang om måneden. Såfremt afgørelsen ikke forlænges ved afslutningen af en periode på en måned, udløber den automatisk. Rådet kan til enhver tid erklære krisesituationen for ophørt.

Når ESRB eller myndigheden skønner, at en krisesituation kan opstå, udsteder de en fortløbig henstilling til Rådet og foretager en vurdering af situationen. Rådet vurderer derefter, om der er behov for at indkalde til et møde. I denne proces sikres det, at der tages behørig fortløbighedshensyn.

Hvis Rådet fastslår, at der foreligger en krisesituation, underretter den omgående og på behørig vis Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.

3. Hvis Rådet har vedtaget en afgørelse i medfør af stk. 2 og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de nationale myndigheders side som reaktion på ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, kan myndigheden vedtage individuelle afgørelser, hvorved den kræver, at de kompetente myndigheder tager de nødvendige skridt i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning for at imødegå sådanne udviklinger, ved at påse, at deltagere på det finansielle marked og kompetente myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke den afgørelse fra myndigheden, der er omhandlet i stk. 3, inden for den i den pågældende afgørelse fastsatte frist, kan myndigheden, hvis de relevante krav i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, herunder i reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med disse retsakter, finder umiddelbar anvendelse på deltagere på det

finansielle marked, vedtage en individuel afgørelse rettet til en deltager på det finansielle marked, hvorved den kræver, at denne tager de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lovgivning, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF. Dette gælder kun i situationer, hvor en kompetent myndighed ikke anvender de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, herunder reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med disse retsakter, eller anvender dem på en måde, der synes at være et åbenlyst brud på disse retsakter, og hvor det er nødvendigt at handle omgående for at genoprette de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen.

5. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget i samme sag.

Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder, vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med en sådan afgørelse.

Artikel 19

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder i grænseoverskridende situationer

1. Er en kompetent myndighed uenig i en anden medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag — med hensyn til fremgangsmåde eller indhold — i tilfælde, der er specificeret i de retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, kan myndigheden efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i nærværende artikels stk. 2-4, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 17.

I tilfælde, der er specificeret i den i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivning, og hvor der på grundlag af objektive kriterier kan konstateres uenighed mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater, kan myndigheden på eget initiativ bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i nærværende artikels stk. 2-4.

2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de kompetente myndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter samt til sagens kompleksitet og hastende karakter. På det stadium virker myndigheden som mægler.

3. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke når til enighed under forligsfasen, jf. stk. 2, kan myndigheden i overensstemmelse med proceduren i artikel 44, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, med bindende virkning for de pågældende kompetente myndigheder vedtage en afgørelse, hvorved den pålægger dem at tage eller undlade at tage specifikke skridt, til at bilægge sagen for at sikre overholdelse af EU-retten.

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke myndighedens afgørelse, idet den ikke påser, at en deltager på det finansielle marked overholder krav, der finder umiddelbar anvendelse på den i medfør af de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, kan myndigheden vedtage en individuel afgørelse rettet til en deltager på det finansielle marked, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

5. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget vedrørende samme sagsforhold. Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med disse afgørelser.

6. Myndighedens formand giver i den i artikel 50, stk. 2, omhandlede rapport oplysning om tvister mellem kompetente myndigheder og deres karakter og type, indgåede aftaler samt de afgørelser, der er vedtaget til bilæggelse af sådanne tvister.

Artikel 20

Bilæggelse af tværsæktorielle tvister mellem kompetente myndigheder

Det Fælles Udvalg bilægger i henhold til proceduren i artikel 19 og artikel 56 de tværsæktorielle tvister, der måtte opstå mellem kompetente myndigheder som fastsat i artikel 4, nr. 2, i henholdsvis denne forordning, forordning (EU) nr. 1093/2010 og forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 21

Tilsynskollegier

1. Myndigheden bidrager til at fremme og overvåge de i henhold til de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter oprettede tilsynskollegiers effektive og konsekvente virkemåde og fremme en sammenhængende anvendelse af EU-retten i disse tilsynskollegier. Med det formål at tilnærme bedste tilsynspraksis skal myndighedens personale kunne deltage i tilsynskollegiernes aktiviteter, bl.a. undersøgelser på stedet foretaget af to eller flere kompetente myndigheder i fællesskab.

2. Myndigheden skal være ledende i at sikre tilsynskollegiers sammenhængende og konsekvente virkemåde for grænseoverskridende institutioner i hele Unionen under hensyn til den systemiske risiko, som de i artikel 23 omhandlede deltagere på det finansielle marked udgør.

Ved anvendelse af dette stykke og denne artikels stk. 1 anses myndigheden for at være en »kompetent myndighed« i henhold til den relevante lovgivning.

Myndigheden kan:

- a) indsamle og udveksle al relevant information i samarbejde med de kompetente myndigheder for at lette kollegiets arbejde og oprette og forvalte et centralt system til at gøre sådan information tilgængelig for de kompetente myndigheder i kollegiet
- b) indlede og koordinere stresstests på EU-plan i overensstemmelse med artikel 32 for at vurdere modstandsdygtigheden hos deltagere på det finansielle marked, navnlig den systemiske risiko, som de i artikel 23 nævnte centrale deltagere på det finansielle marked udgør, over for ugunstige markedsudviklinger, og evaluere potentialet for, at den systemiske risiko, som centrale deltagere på det finansielle marked udgør, øges i stresssituationer, og sikre, at der anvendes en konsekvent metode på nationalt niveau for sådanne tests, og, hvor det er hensigtsmæssigt, at rette en henstilling til den kompetente myndighed for at korrigere forhold identificeret i stresstesten
- c) fremme effektive tilsynsaktiviteter, herunder evaluering af risici, som deltagere på det finansielle marked er eller kan blive udsat for i stresssituationer
- d) i overensstemmelse med de i denne forordning omhandlede opgaver og beføjelser tilse de opgaver, de kompetente myndigheder udfører, og
- e) anmode et kollegium om yderligere overvejelser i tilfælde, hvor det mener, at afgørelsen vil føre til en ukorrekt anvendelse af EU-retten eller ikke vil bidrage til målet om konvergens med hensyn til tilsynspraksis. Den kan også anmode om, at der planlægges et møde i kollegiet eller tilføjes et punkt på dagsordenen for et møde.

3. Myndigheden kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartede betingelser for anvendelse med hensyn til bestemmelserne vedrørende tilsynskollegierne operationelle funktion og udstede retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16 for at fremme konvergens med hensyn til tilsynsfunktioner og den bedste praksis, som tilsynskollegierne har vedtaget.

4. Myndigheden har en retligt bindende mæglerrolle med henblik på at bilægge tvister mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med proceduren i artikel 19. Myndigheden kan træffe tilsynsafgørelser, der finder umiddelbar anvendelse på den berørte deltager på det finansielle marked i overensstemmelse med artikel 19.

Artikel 22

Almindelige bestemmelser

1. Myndigheden skal behørigt overveje systemiske risici som defineret i forordning (EU) nr. 1092/2010. Den skal behandle enhver risiko for forstyrrelse af de finansielle tjenester, der:

- a) skyldes en svækkelse af hele eller dele af det finansielle system og

- b) har potentiale til at få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien.

Myndigheden skal, hvor det er hensigtsmæssigt, overveje overvågning og vurdering af systemiske risici som udarbejdet af ESRB og myndigheden og reagere på advarsler og henstillinger fra ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

2. Myndigheden udarbejder i samarbejde med ESRB og i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, en fælles tilgang til identifikation og måling af systemiske risici, som centrale deltagere på det finansielle marked udgør, herunder kvantitative og kvalitative indikatorer, hvis det er hensigtsmæssigt.

Disse indikatorer vil være et vigtigt element i fastlæggelsen af passende tilsynsvirksomhed. Myndigheden skal overvåge, i hvor høj grad de trufne afgørelser er konvergente med henblik på at fremme en fælles tilgang.

3. Myndigheden udarbejder, når det er nødvendigt, supplerende retningslinjer og henstillinger til centrale deltagere på det finansielle marked for at tage hensyn til den systemiske risiko, de udgør, jf. dog de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter.

Myndigheden skal sikre, at den systemiske risiko, som centrale deltagere på det finansielle marked udgør, tages i betragtning, når der udarbejdes udkast til forskriftmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder på de områder, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter.

4. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ foretage en undersøgelse af en bestemt type finansiell aktivitet eller produkttype eller adfærd for at vurdere potentielle trusler mod de finansielle markeders integritet eller det finansielle systems stabilitet og fremsætte passende henstillinger vedrørende foranstaltninger til de berørte kompetente myndigheder.

Med henblik herpå kan myndigheden bruge de beføjelser, den tillægges i henhold til denne forordning, herunder artikel 35.

5. Det Fælles Udvalg sikrer overordnet tværsektoriell koordinering af de aktiviteter, der udføres i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 23

Identifikation og måling af systemiske risici

1. Myndigheden skal i samråd med ESRB udarbejde kriterier for identifikation og måling af systemiske risici og en passende ordning for stresstest, der omfatter en evaluering af potentialet for, at den systemiske risiko, som deltagere på det finansielle marked udgør, stiger i stresssituationer. Tilsynet med de deltagere på det finansielle marked, der måtte udgøre en systemisk risiko, skal styrkes, og om nødvendigt skal de genopretnings- og afviklingsplaner, der er omhandlet i artikel 25, finde anvendelse.

2. Myndigheden skal fuldt ud tage hensyn til de relevante internationale strategier, når den udarbejder kriterierne for identifikation og måling af systemisk risiko, som deltagere på det finansielle marked udgør, herunder dem, der er fastlagt af Rådet for Finansiell Stabilitet, Den Internationale Valutafond (IMF) og Den Internationale Betalingsbank (BIS).

Artikel 24

Permanent kapacitet til at reagere på systemiske risici

1. Myndigheden skal sikre, at den har specialiseret og konstant kapacitet til at reagere effektivt på fremkomsten af systemiske risici som omhandlet i artikel 22 og 23, navnlig i forbindelse med institutioner, der udgør en systemisk risiko.

2. Myndigheden skal udføre de opgaver, der er pålagt den i denne forordning, og i den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og skal bidrage til at sikre en sammenhængende og koordineret krisestyring og afviklingsordning i Unionen.

Artikel 25

Genopretnings- og afviklingsplaner

1. Myndigheden skal bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af effektive og konsekvente genopretnings- og afviklingsplaner, procedurer for krisesituationer og forebyggende foranstaltninger til at minimere de systemiske virkninger af et eventuelt svigt.

2. Myndigheden kan udarbejde reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder som fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-15.

Artikel 26

Det europæiske system af nationale investorgarantiordninger

1. Myndigheden bidrager til at styrke det europæiske system af nationale investorgarantiordninger ved at udnytte de beføjelser, den har fået tillagt i henhold til denne forordning, til at sikre en korrekt gennemførelse af direktiv 97/9/EF med henblik på at sikre, at nationale investorgarantiordninger finansieres passende gennem bidrag fra de berørte deltagere på det finansielle marked, herunder eventuelt deltagere på det finansielle marked med hovedsæde i tredjelande, og yder et højt beskyttelsesniveau til alle investorer inden for en harmoniseret ramme i hele Unionen.

2. Artikel 16 vedrørende myndighedens beføjelser til at vedtage retningslinjer og henstillinger finder anvendelse på investorgarantiordninger.

3. Myndigheden kan udarbejde reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder som fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-15.

4. Revisionen af denne forordning som omhandlet i artikel 81 skal navnlig omfatte en undersøgelse af konvergenen i det europæiske system af nationale investorgarantiordninger.

Artikel 27

Det europæiske afviklingssystem og finansieringsordninger

1. Myndigheden bidrager på sine kompetenceområder til at udarbejde metoder til afvikling af nødlidende centrale deltagere på det finansielle marked på måder, der kan undgå afsmittende virkninger og gøre det muligt at afvikle dem på en velordnet og rettidig måde, herunder, når det er hensigtsmæssigt, sammenhængende og troværdige finansieringsmekanismer.

2. Myndigheden bidrager til arbejdet med spørgsmål om ensartede vilkår og samlede konsekvenser af systemer med afgifter og bidrag for finansielle institutioner for at sikre en retfærdig fordeling af byrderne og indføre incitamenter til at dæmme op for systemiske risici som en del af en sammenhængende og troværdig ramme for afvikling.

Revisionen af denne forordning som omhandlet i artikel 81 skal navnlig omfatte en undersøgelse af muligheden for at styrke den rolle, som myndigheden spiller inden for rammerne af kriseforebyggelse, -styring og -løsning.

Artikel 28

Delegering af opgaver og ansvarsområder

1. De kompetente myndigheder kan, med samtykke fra den myndighed, der får overdraget ansvar, delegerer opgaver og ansvarsområder til myndigheden eller andre kompetente myndigheder, med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende delegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne delegeringsaftaler, og de kan begrænse omfanget af delegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med grænseoverskridende deltagere på det finansielle marked eller koncerner.

2. Myndigheden stimulerer og letter delegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan delegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.

3. Delegering af ansvarsområder medfører en omfordeling af de kompetencer, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter. Den lov, der gælder for den myndighed, der får overdraget ansvaret, finder anvendelse på proceduren, håndhævelsen, den administrative kontrol og domstolskontrollen i forbindelse med de delegerede ansvarsområder.

4. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør på passende måde enhver delegeringsaftale, der indgås af de kompetente myndigheder, for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Artikel 29

Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles EU-tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele Unionen. Myndigheden sørger i den forbindelse som minimum for:

- a) at afgive udtalelser til kompetente myndigheder
  - b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem kompetente myndigheder under fuld overholdelse af de gældende fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelser i den relevante EU-lovgivning
  - c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandarder af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandarder og internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3
  - d) at vurdere anvendelsen af de relevante reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udstedt af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil og
  - e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de kompetente myndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.
2. Myndigheden kan, når det er hensigtsmæssigt, udvikle nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

Artikel 30

Peerevaluering af kompetente myndigheder

1. Myndigheden tilrettelægger og gennemfører regelmæssigt peerevalueringer af nogle eller alle af de kompetente myndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peerevaluerede myndigheder. Ved gennemførelsen af peerevalueringer tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført i forbindelse med den pågældende kompetente myndighed.

2. En peerevaluering omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:

- a) hvorvidt den kompetente myndigheds ressourcer og organisatoriske ordninger er hensigtsmæssige, særlig med

hensyn til en effektiv anvendelse af de i artikel 10-15 nævnte reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter og til kapaciteten til at reagere på markedsudviklingen

- b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af EU-lovgivningen og med hensyn til tilsynspraksis, herunder reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 10-16, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i EU-retten
- c) bedste praksis udviklet af visse kompetente myndigheder, som måske med fordel kan anvendes af andre kompetente myndigheder
- d) den effektivitet og omfanget af den konvergens, der er opnået med hensyn til håndhævelsen af de bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, herunder de administrative foranstaltninger og sanktioner, som de ansvarlige personer pålægges, i tilfælde hvor disse bestemmelser ikke er overholdt.

3. På grundlag af en peerevaluering kan myndigheden udstede retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder bestræbe sig på at følge disse retningslinjer og henstillinger. Myndigheden tager hensyn til resultatet af peerevalueringen i forbindelse med udarbejdelsen af udkast til reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-15.

4. Myndigheden offentliggør den bedste praksis, der afdækkes i disse peerevalueringer. Derudover kan alle andre resultater fra peerevalueringer offentliggøres med forbehold af tilsagn fra den kompetente myndighed, der er genstand for peerevalueringen.

Artikel 31

Koordineringsfunktion

Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de kompetente myndigheder, navnlig i situationer, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Unionen bringes i fare.

Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra Unionen, bl.a. ved:

- a) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- b) når det er muligt og hensigtsmæssigt, at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle de berørte kompetente myndigheder

- c) at foretage ikke-bindende mægling på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 19
- d) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt
- e) at træffe alle passende foranstaltninger med henblik på at lette koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante kompetente myndigheder, i tilfælde af en udvikling, der kan bringe de finansielle markeders funktion i fare
- f) at samle oplysninger centralt, der er modtaget fra kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 og 35 som følge af rapporteringsforpligtelserne for deltagere på det finansielle marked, der opererer i mere end en medlemsstat. Myndigheden videregiver disse oplysninger til de andre berørte kompetente myndigheder.

Artikel 32

Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder. Myndigheden medtager i sine vurderinger en økonomisk analyse af de markeder, som deltagere på det finansielle marked opererer på, samt en vurdering af de potentielle markedsudviklingers indvirkning på sådanne deltagere på det finansielle marked.

2. I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på EU-plan af modstandsdygtigheden hos deltagere på det finansielle marked over for ugunstige markedsudviklinger. Med henblik herpå udvikler den til brug for de kompetente myndigheder:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers virkninger for den finansielle stilling hos en deltager på det finansielle marked
- b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af modstandsdygtigheden hos deltagere på det finansielle marked
- c) fælles metoder til vurdering af særlige produkters eller distributionsprocessers virkninger for den finansielle stilling hos en deltager på det finansielle marked og for investorer samt forbrugeroplysning.

3. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1092/2010.

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt forebyggende og afhjælpende tiltag.

4. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) gennem Det Fælles Udvalg.

Artikel 33

Internationale forbindelser

1. Myndigheden kan uden at dette berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive kompetenceområder udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater og forhindrer heller ikke medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med disse tredjelande.

2. Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af afgørelser om ækvivalens vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter.

3. Myndigheden giver i den rapport, der er omhandlet i artikel 43, stk. 5, oplysning om de aftaler om administrative ordninger, der er blevet indgået med internationale organisationer eller forvaltninger i tredjelande, samt om bistand ydet ved udarbejdelsen af afgørelser om ækvivalens.

Artikel 34

Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.

2. Med hensyn til tilsynsmæssige vurderinger af fusioner og erhvervelser, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2004/39/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til nævnte direktiv kræver høring mellem kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater, kan myndigheden efter anmodning fra en af de berørte kompetente myndigheder afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsmæssig vurdering, dog ikke i forbindelse med kriterierne i artikel 10b, litra e), i direktiv 2004/39/EF. Udtalelsen skal afgives hurtigt og under alle omstændigheder inden udgangen af vurderingsperioden i overensstemmelse med direktiv 2004/39/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF. Artikel 35 finder anvendelse på de områder, som myndigheden kan afgive udtalelse om.

Artikel 35

Indsamling af oplysninger

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, under forudsætning af at de har lovlig adgang til de relevante oplysninger, og at anmodningen om oplysninger er nødvendig i forhold til arten af den pågældende opgave.

2. Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum og i nærmere angivne formater. Sådanne anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, med anvendelse af fælles indberetningsformater.

3. Efter en behørigt begrundet anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat kan myndigheden stille alle oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan udføre sine opgaver, under overholdelse af tavshedspligtreglerne i den sektorspecifikke lovgivning og i artikel 70.

4. Før myndigheden anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel og for at undgå overlappning af indberetningsforpligtelserne, skal den tage hensyn til alle relevante eksisterende statistikker, der udarbejdes og formidles af Det Europæiske Statistiske System og Det Europæiske System af Centralbanker.

5. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, til det ministerium, der har ansvaret for finans, hvis det har tilsynsoplysninger til sin rådighed, til den nationale centralbank eller det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.

6. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt i henhold til stk. 1 eller 5, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning direkte til de relevante deltagere på det finansielle marked. I den begrundede anmodning forklares det, hvorfor oplysningerne om de respektive individuelle deltagere på det finansielle marked er nødvendige.

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i henhold til nærværende stykke og stk. 5.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder myndigheden med at indsamle oplysningerne.

7. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel, til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Artikel 36

Forholdet til ESRB

1. Myndigheden samarbejder tæt og regelmæssigt med ESRB.

2. Myndigheden giver ESRB de regelmæssige, rettidige oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver. Data, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, og som ikke er i summarisk eller sammenfattet form, leveres hurtigst muligt til ESRB efter begrundet anmodning, jf. artikel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Myndigheden fastlægger i samarbejde med ESRB passende interne procedurer for videregivelse af fortrolige oplysninger, navnlig oplysninger vedrørende individuelle deltagere på det finansielle marked.

3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og henstillinger, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

4. Når myndigheden modtager en advarsel eller henstilling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder myndigheden hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller henstillingen har for udførelsen af dens opgaver.

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til alle foranstaltninger, der skal træffes i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarselne eller henstillingerne.

Hvis myndigheden ikke følger op på en henstilling, begrunder den dette over for ESRB og Rådet.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller henstilling fra ESRB rettet til en kompetent national tilsynsmyndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's henstilling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter Rådet og ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

6. Ved udførelsen af opgaverne i denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og henstillinger.

Artikel 37

Interessentgruppe for værdipapirer og markeder

1. Der nedsættes en interessentgruppe for værdipapirer og markeder for at fremme høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver. Interessentgruppen for værdipapirer og markeder skal høres om foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 10-15 vedrørende reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og, i det omfang de ikke vedrører individuelle deltagere på det finansielle marked, artikel 16 vedrørende retningslinjer og henstillinger. Hvis det er nødvendigt omgående at træffe foranstaltninger, og det ikke er muligt at foretage høring, informeres interessentgruppen for værdipapirer og markeder hurtigst muligt.

Interessentgruppen for værdipapirer og markeder afholder mindst fire møder om året.

2. Interessentgruppen for værdipapirer og markeder består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på deltagere på det finansielle marked, som opererer i Unionen, og repræsentanter for disses ansatte samt forbrugere, brugere af finansielle ydelser og repræsentanter for SMV'er. Mindst fem af medlemmerne skal være uafhængige anerkendte akademikere. Ti af medlemmerne repræsenterer deltagere på det finansielle marked.

3. Medlemmerne af interessentgruppen for værdipapirer og markeder udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter. I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk og kønsmæssig balance og en repræsentation af interessenterne, der dækker hele Unionen.

4. Myndigheden tilvejebringer al nødvendig information med forbehold af den i artikel 70 omhandlede tavshedspligt og sikrer den nødvendige sekretariatsbistand til interessentgruppen for værdipapirer og markeder. Der skal ydes tilstrækkelig godtgørelse til medlemmer af interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der repræsenterer nonprofitorganisationer bortset fra repræsentanter for erhvervet. Interessentgruppen for værdipapirer og markeder kan nedsætte arbejdsgrupper om tekniske spørgsmål. Medlemmerne af interessentgruppen for værdipapirer og markeder har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

Medlemmerne af interessentgruppen for værdipapirer og markeder kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

5. Interessentgruppen for værdipapirer og markeder kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver, med særlig vægt på opgaverne i artikel 10-16 og artikel 29, 30 og 32.

6. Interessentgruppen for værdipapirer og markeder vedtager selv sin forretningsorden med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer.

7. Myndigheden offentliggør udtalelser og rådgivning fra interessentgruppen for værdipapirer og markeder samt resultaterne af dens høringer.

Artikel 38

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Myndigheden sikrer, at afgørelser vedtaget i henhold til artikel 18 eller 19 ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finansielle ansvar.

2. Finder en medlemsstat, at en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, indvirker på dens finansielle ansvar, kan den senest to uger efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens afgørelse, meddele myndigheden og Kommissionen, at den kompetente myndighed ikke gennemfører afgørelsen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart og specifikt rede for, hvorfor og på hvilken måde afgørelsen indvirker på dens finansielle ansvar.

I tilfælde af en sådan meddelelse suspenderes myndighedens afgørelse.

Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten oplyser myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin afgørelse, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage. Fastholdes eller ændres afgørelsen, skal myndigheden afgive en erklæring om, at det finansielle ansvar ikke er berørt.

Fastholder myndigheden sin afgørelse, træffer Rådet med et flertal af de afgivne stemmer på en af sine samlinger senest to måneder efter, at myndigheden har underrettet medlemsstaten som omhandlet i fjerde afsnit, afgørelse om, hvorvidt myndighedens afgørelse fastholdes.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om fastholdelse af myndighedens afgørelse i overensstemmelse med femte afsnit, bortfalder myndighedens afgørelse.

3. Finder en medlemsstat, at en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, indvirker på dens finansielle ansvar, kan den senest tre arbejdsdage efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens afgørelse, meddele myndigheden, Kommissionen og Rådet, at den kompetente myndighed ikke gennemfører afgørelsen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart og specifikt rede for, hvorfor og på hvilken måde afgørelsen indvirker på dens finansielle ansvar.

I tilfælde af en sådan meddelelse suspenderes myndighedens afgørelse.

Rådet indkalder inden for en frist på ti arbejdsdage til en samling og træffer med simpelt flertal af sine medlemmer afgørelse om, hvorvidt myndighedens afgørelse trækkes tilbage.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om tilbagetrækning af myndighedens afgørelse i overensstemmelse med fjerde afsnit, ophører suspensionen af myndighedens afgørelse.

4. Har Rådet truffet en afgørelse i henhold til stk. 3 om ikke at trække en afgørelse truffet af myndigheden i forbindelse med artikel 18, stk. 3, tilbage, og finder den berørte medlemsstat fortsat, at myndighedens afgørelse indvirker på dens finansielle ansvar, kan medlemsstaten underrette Kommissionen og myndigheden og anmode Rådet om at tage sagen op til fornyet behandling. Den berørte medlemsstat skal give en klar begrundelse for, hvorfor den ikke er enig i Rådets afgørelse.

Rådet stadfæster inden for en frist på fire uger efter den i første afsnit nævnte underretning sin oprindelige afgørelse eller træffer en ny afgørelse i henhold til stk. 3.

Rådet kan forlænge fristen på fire uger med yderligere fire uger, hvis særlige omstændigheder i sagen kræver det.

5. Ethvert misbrug af denne artikel, særlig i forbindelse med en af myndigheden vedtaget afgørelse, der ikke har en betydelig eller væsentlig budgetmæssig virkning, er uforeneligt med det indre marked og er forbudt.

Artikel 39

Beslutningsprocedurer

1. Inden myndigheden vedtager de i denne forordning omhandlede afgørelser, underretter den enhver navngiven adressat om, at den agter at træffe en sådan afgørelse, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, dens kompleksitet og potentielle konsekvenser, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter. Det samme gælder for de i artikel 17, stk. 3, nævnte henstillinger.

2. Myndighedens afgørelser skal begrundes.

3. Adressaterne for myndighedens afgørelser underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.

4. Har myndigheden vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 18, stk. 3 eller 4, tager den afgørelsen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.

5. Afgørelser, der vedtages af myndigheden i henhold til artikel 17, 18 eller 19, offentliggøres med angivelse af den berørte kompetente myndighed eller den berørte deltager på det finansielle marked og hovedindholdet af afgørelsen, medmindre en sådan offentliggørelse strider mod den legitime interesse, som deltager på det finansielle marked har i at beskytte deres forretningshemmeligheder, eller kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i fare.

KAPITEL III

ORGANISATION

AFDELING 1

Tilsynsrådet

Artikel 40

Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:
  - a) formanden, der ikke har stemmeret
  - b) lederne af de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med deltagere på det finansielle marked i hver af medlemsstaterne, og som skal mødes personligt mindst to gange årligt
  - c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
  - d) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret

e) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.

2. Tilsynsrådet indkalder til møde med interessentgruppen for værdipapirer og markeder regelmæssigt og mindst to gange årligt.

3. Hver enkelt kompetent myndighed er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), omhandlede medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde.

4. I medlemsstater, hvor mere end én myndighed er ansvarlig for tilsynet i medfør af denne forordning, skal disse myndigheder indgå aftale om en fælles repræsentant. Når et spørgsmål, der skal drøftes af tilsynsrådet, ikke henhører under kompetencen for den nationale myndighed, der er repræsenteret af det medlem, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan dette medlem dog lade sig ledsage af en repræsentant fra den relevante nationale myndighed, som ikke får stemmeret.

5. Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 97/9/EF kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for de relevante organer, der forvalter investorgarantiordninger i medlemsstaterne.

6. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Artikel 41

Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og delegere visse klart definerede opgaver og afgørelser til disse interne udvalg eller paneler, styrelsesudvalget eller formanden.

2. Med henblik på artikel 19 indkalder tilsynsrådet for at lette en upartisk bilæggelse af tvisten et uafhængigt panel bestående af formanden og to medlemmer af tilsynsrådet, som ikke er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er part i tvisten, og som hverken har nogen interesse i konflikten eller nogen direkte forbindelse med de berørte kompetente myndigheder.

3. Med forbehold af artikel 19, stk. 2, foreslår panelet en afgørelse til endelig vedtagelse i tilsynsrådet i overensstemmelse med proceduren i artikel 44, stk. 1, tredje afsnit.

4. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for det i stk. 2 omhandlede panel.

*Artikel 42***Uafhængighed**

Ved udførelsen af de opgaver, der er tillagt tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt udelukkende i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke medlemmerne af tilsynsrådet i udøvelsen af deres opgaver.

*Artikel 43***Opgaver**

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarligt for at vedtage de i kapitel II omhandlede afgørelser.

2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og afgørelser og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.

3. Tilsynsrådet udpeger formanden.

4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra styrelsesudvalget myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

5. Tilsynsrådet vedtager efter forslag fra styrelsesudvalget årsberetningen om myndighedens virksomhed, herunder formandens udførelse af sine opgaver, på grundlag af det i artikel 53, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning og fremsender den hvert år senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Beretningen offentliggøres.

6. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

7. Tilsynsrådet vedtager budgettet i overensstemmelse med artikel 63.

8. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 48, stk. 5, og artikel 51, stk. 5.

*Artikel 44***Beslutningstagning**

1. Tilsynsrådets afgørelser træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

I forbindelse med de i artikel 10-16 omhandlede retsakter, og foranstaltninger og afgørelser, der vedtages i medfør af artikel 9, stk. 5, tredje afsnit, og kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra første afsnit i nærværende stykke afgørelser med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

I forbindelse med afgørelser i medfør af artikel 19, stk. 3, for så vidt angår afgørelser, der vedtages af den konsoliderende tilsynsmyndighed, anses den afgørelse, som er foreslået af panelet, for at være vedtaget, hvis den godkendes med simpelt flertal, medmindre den forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

I forbindelse med alle andre afgørelser i medfør af artikel 19, stk. 3, vedtages den afgørelse, som er foreslået af panelet, med simpelt flertal af medlemmerne af tilsynsrådet. Hvert medlem har én stemme.

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.

3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

4. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler samt i givet fald også reglerne for, hvornår tilsynsrådet er beslutningsdygtigt. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden og den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle deltagere på det finansielle marked, medmindre andet er fastsat i artikel 75, stk. 3, eller i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

*AFDELING 2***Styrelsesudvalget***Artikel 45***Sammensætning**

1. Styrelsesudvalget er sammensat af formanden og yderligere seks medlemmer af tilsynsrådet, som vælges af og blandt de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Hvert medlem af styrelsesudvalget, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan træde i stedet for den pågældende, hvis denne er forhindret i at deltage.

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på to et halvt år. Denne periode kan forlænges én gang. Sammensætningen af styrelsesudvalget skal være afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle Unionen som helhed. Mandaterne skal overlappe hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.

2. Styrelsesudvalget vedtager sine afgørelser med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Den administrerende direktør og en repræsentant for Kommissionen deltager i styrelsesudvalgets møder uden stemmeret.

Repræsentanten for Kommissionen har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 63.

Styrelsesudvalget vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Styrelsesudvalget indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.

Styrelsesudvalget afholder møder forud for hvert møde i tilsynsrådet og så ofte, som styrelsesudvalget anser det for nødvendigt. Der afholdes møder mindst fem gange om året.

4. Medlemmerne af styrelsesudvalget kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter. Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under styrelsesudvalgets drøftelser vedrørende individuelle deltagere på det finansielle marked.

Artikel 46

Uafhængighed

Medlemmerne af styrelsesudvalget handler uafhængigt og objektivt alene i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke medlemmerne af styrelsesudvalget i udførelsen af deres opgaver.

Artikel 47

Opgaver

1. Styrelsesudvalget sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.

2. Styrelsesudvalget fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.

3. Styrelsesudvalget udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 63 og 64.

4. Styrelsesudvalget vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 68, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »vedtægten for tjenestemænd«).

5. Styrelsesudvalget vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 72.

6. Styrelsesudvalget foreslår på grundlag af det i artikel 53, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning en årsberetning om myndighedens virksomhed, herunder formandens opgaver, til tilsynsrådet til godkendelse.

7. Styrelsesudvalget vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

8. Styrelsesudvalget udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 58, stk. 3 og 5.

AFDELING 3

Formanden

Artikel 48

Udpegelse og opgaver

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og styrelsesudvalget.

2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til deltagere på det finansielle marked og markeder samt på grundlag af relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure.

Før kandidaten påbegynder sit arbejde og indtil en måned efter tilsynsrådets udvælgelse kan Europa-Parlamentet efter at have hørt den kandidat, tilsynsrådet har udvalgt, gøre indsigelse mod udpegelsen af den udvalgte person.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær. Denne suppleant må ikke vælges blandt medlemmerne af styrelsesudvalget.

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes af Europa-Parlamentet efter afgørelse vedtaget af tilsynsrådet.

Formanden hindrer ikke tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

Artikel 49

Uafhængighed

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke formanden i udøvelsen af dennes opgaver.

Formanden skal i overensstemmelse med tjenstemandsvedtægten som omhandlet i artikel 68 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 50

Rapport

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, under fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring. Formanden afgiver en erklæring over for Europa-Parlamentet og besvarer ethvert spørgsmål fra dets medlemmer, når som helst der anmodes herom.

2. Formanden aflægger en skriftlig rapport om myndighedens vigtigste aktiviteter til Europa-Parlamentet, når det anmoder herom og mindst 15 dage før afgivelsen af den i stk. 1 omhandlede erklæring.

3. Rapporten skal ud over oplysningerne omhandlet i artikel 11-18 og artikel 20 og 33 indeholde alle relevante oplysninger, som Europa-Parlamentet anmoder om på ad hoc-basis.

AFDELING 4

Den administrerende direktør

Artikel 51

Udpegelse

1. Myndigheden ledes af en administrerende direktør, som er en fuldtidsansat uafhængig fagkyndig.

2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet, efter at være blevet bekræftet af Europa-Parlamentet, på grundlag af sine kvalifikationer, færdigheder, sit kendskab til deltagere på det finansielle marked og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure.

3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs mandatperiode evaluerer tilsynsrådet især:

a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på

b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen, jf. første afsnit, forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter afgørelse vedtaget af tilsynsrådet.

Artikel 52

Uafhængighed

Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, fra en medlemsstats regering eller fra noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis styrelsesudvalget og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke den administrerende direktør i udøvelsen af dennes opgaver.

Den administrerende direktør skal i overensstemmelse med vedtægten for tjenstemænd som omhandlet i artikel 68 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 53

Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder styrelsesudvalgets arbejde.

2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under styrelsesudvalgets kontrol.

3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.

4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 47, stk. 2.
5. Hvert år senest den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 47, stk. 2.
6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 63 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 64.
7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.
8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 68, og varetager personalepørgsmål.

KAPITEL IV

FÆLLES ORGANER FOR DE EUROPÆISKE TILSYNSMYNDIGHEDER

AFDELING 1

Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder

Artikel 54

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.
2. Det Fælles Udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden indgår i et regelmæssigt og tæt samarbejde og sikrer tværsektoriel sammenhæng med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), navnlig hvad angår:
  - finansielle konglomerater
  - regnskabsføring og revision
  - mikrotilsynsanalyser af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder med henblik på finansiel stabilitet
  - produkter for private investorer
  - foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og
  - udveksling af oplysninger med ESRB og udvikling af forbindelserne mellem ESRB og ESA'erne.

3. Det Fælles Udvalg får eget personale, der stilles til rådighed af ESA'erne, og som fungerer som sekretariat. Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til administrative, infrastrukturelle og driftsmæssige udgifter.

4. Hvis en deltager på det finansielle marked omfatter forskellige sektorer, skal Det Fælles Udvalg bilægge eventuelle tvister i overensstemmelse med artikel 56.

Artikel 55

Sammensætning

1. Det Fælles Udvalg er sammensat af formændene for ESA'erne og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 57 nedsat underudvalg.

2. Den administrerende direktør, en repræsentant for Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i Det Fælles Udvalg samt ethvert af i de i artikel 57 omhandlede underudvalg som observatører.

3. Formanden for Det Fælles Udvalg udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for ESA'erne. Formanden for Det Fælles Udvalg er næstformand for ESRB.

4. Det Fælles Udvalg vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i Det Fælles Udvalgs møder.

Det Fælles Udvalg mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 56

Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), alt efter hvad der er relevant, nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 10-15, 17, 18 eller 19 vedrørende anvendelsen af direktiv 2002/87/EF og af eventuelle andre EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), vedtages parallelt af myndigheden, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), alt efter hvad der er relevant.

Artikel 57

Underudvalg

1. Med henblik på artikel 56 nedsættes der under Det Fælles Udvalg et underudvalg for finansielle konglomerater.
2. Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 55, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante kompetente myndighed fra hver medlemsstat.
3. Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af Det Fælles Udvalg.
4. Det Fælles Udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

AFDELING 2

Klagenævn

Artikel 58

Sammensætning og funktion

1. Klagenævnet er et fælles organ for ESA'erne.
2. Klagenævnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden og erhvervsmæssig erfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen, forsikring, arbejdsmarkedspensioner, værdipapirmarkedet eller andre finansielle tjenesteydelser, men omfatter ikke nuværende personale hos de kompetente myndigheder eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner, som er involveret i myndighedens aktiviteter. Klagenævnet skal have tilstrækkelig juridisk ekspertise til at kunne yde juridisk ekspertrådgivning om lovligheden af myndighedens udøvelse af sine beføjelser.

Klagenævnet udpeger sin formand.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens styrelsesudvalg ud fra en liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010 og forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. Klagenavnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.

5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens styrelsesudvalg, afsættes ikke i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og styrelsesudvalget efter høring af tilsynsrådet træffer afgørelse herom.

6. Klagenavnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. Hvis den påklagede afgørelse henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenævnet, der er udpeget af myndigheden.

7. Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

8. ESA'erne yder passende drifts- og sekretariatsbistand til klagenævnet gennem Det Fælles Udvalg.

Artikel 59

Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenavnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De udfører ikke andre funktioner i forbindelse med myndigheden, styrelsesudvalget eller tilsynsrådet.

2. Medlemmerne af klagenævnet deltager ikke i behandlingen af nogen klage, i relation til hvilken de har en personlig interesse, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den afgørelse, som klagen vedrører.

3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenavnets deltagelse med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Ingen indsigelse kan gøres med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en indsigelse kan ikke antages til behandling, hvis parten i en klagesag efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget andre processuelle skridt end at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem afgørelse om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne afgørelse erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant. Er suppleanten selv i en lignende situation udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en erklæring om hverv og en erklæring om interesser, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, afgives og offentliggøres hvert år.

KAPITEL V

RETSMIDLER

Artikel 60

Klager

1. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder kompetente myndigheder, kan påklage en i artikel 17, 18 og 19 omhandlet afgørelse truffet af myndigheden eller enhver anden afgørelse, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en afgørelse, som, skønt den er i form af en afgørelse rettet til en anden person, berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

2. Klagen tillige med en begrundelse indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter den dato, hvor afgørelsen blev meddelt den pågældende, eller i mangel af sådan meddelelse senest to måneder efter dagen for offentliggørelsen af myndighedens afgørelse.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenavnets egne meddelelser eller andre parter indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

5. Klagenævnet kan enten stadfæste myndighedens kompetente organs afgørelse eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenavnets afgørelse og skal vedtage en ændret afgørelse om den pågældende sag.

6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 61

Indbringelse af sager for Den Europæiske Unions Domstol

1. Der kan anlægges sag ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en afgørelse truffet af myndigheden.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk eller juridisk person kan anlægge sag ved Den Europæiske Unions Domstol vedrørende myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF.

3. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en afgørelse, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 265 i TEUF.

4. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Den Europæiske Unions Domstol.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 62

Myndighedens budget

1. Myndigheden er et organ i henhold til artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«), og dens indtægter udgøres navnlig af enhver kombination af følgende:

- obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med deltagere på det finansielle marked, som fordeles i overensstemmelse med den stemmевægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser. For så vidt angår nærværende artikel finder artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser fortsat anvendelse efter den 31. oktober 2014, der er fastsat som frist heri
- et tilskud fra Unionen opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)
- eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante EU-retlige instrumenter.

2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration og infrastruktur, faglig uddannelse og driftsudgifter.

3. Indtægter og udgifter skal balancere.

4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, der svarer til kalenderåret, og de opføres i myndighedens budget.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

*Artikel 63***Opstilling af budgettet**

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette til styrelsesudvalget og tilsynsrådet sammen med en stillingsfortegnelse. Tilsynsrådet udarbejder hvert år på grundlag af udkastet til overslag, der er udarbejdet af den administrerende direktør og godkendt af styrelsesudvalget, et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Tilsynsrådet fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender styrelsesudvalget det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.
2. Kommissionen videresender dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende samlet benævnt »budgetmyndigheden«) sammen med det forslaget til Den Europæiske Unions budget.
3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i forslaget til Den Europæiske Unions budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i overensstemmelse med artikel 313 og 314 i TEUF.
4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til myndigheden.
5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
6. Styrelsesudvalget underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på styrelsesudvalgets underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.
7. I det første år af myndighedens drift, dvs. indtil den 31. december 2011, finder Unionens finansiering af myndigheden sted på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning.

*Artikel 64***Gennemførelse af og kontrol med budgettet**

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.
2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen

om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige regnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i finansforordningen.

3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til styrelsesudvalget til udtalelse.
4. Styrelsesudvalget afgiver udtalelse om myndighedens endelige regnskab.
5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af styrelsesudvalgets udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
6. Det endelige regnskab offentliggøres.
7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til styrelsesudvalget og Kommissionen.
8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.
9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet, der omfatter indtægter fra Den Europæiske Unions almindelige budget og kompetente myndigheder, for regnskabsåret n .

*Artikel 65***Finansielle bestemmelser**

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af styrelsesudvalget efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser må kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

*Artikel 66***Forholdsregler mod svig**

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige handlinger finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.
2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.
3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER*Artikel 67***Privilegier og immuniteter**

Protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, gælder for myndigheden og dens personale.

*Artikel 68***Personale**

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne sammen har vedtaget om anvendelsen af dem, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør og formanden.
2. Styrelsesudvalget vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.
4. Styrelsesudvalget vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

*Artikel 69***Myndighedens ansvar**

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte under udøvelsen af

deres hverv. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.

2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

*Artikel 70***Tavshedspligt**

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og styrelsesudvalget, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne i artikel 339 i TEUF og de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen om tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.

Tjenestemandsvedtægtens artikel 16 finder anvendelse på dem.

I medfør af tjenestemandsvedtægten er personalet efter fratræden fortsat forpligtet til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke myndighedens personale i udførelsen af deres opgaver.

2. Uden at det berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at individuelle deltagere på det finansielle marked ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1 og i nærværende stykkes første afsnit omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter, navnlig i retlige procedurer med henblik på vedtagelse af afgørelser.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden EU-lovgivning vedrørende deltagere på det finansielle marked.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden (¹).

(¹) EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

Artikel 71

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

Artikel 72

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der er i myndighedens besiddelse.
2. Styrelsesudvalget vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. De afgørelser, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for Ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol efter påklage til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF.

Artikel 73

Sprogordning

1. Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽¹⁾ finder anvendelse på myndigheden.
2. Styrelsesudvalget træffer afgørelse om myndighedens interne sprogordning.
3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 74

Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af styrelsesudvalget, myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i styrelsesudvalget indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

Artikel 75

Tredjelandes deltagelse

1. Tredjelande som har indgået aftaler med Unionen, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten inden for myndighedens kompetenceområder, jf. artikel 1, stk. 2, at deltage i myndighedens arbejde.
2. Myndigheden kan samarbejde med de i stk. 1 omhandlede lande, der anvender lovgivning, der anerkendes som ækvivalent inden for de af myndighedens kompetenceområder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i henhold til internationale aftaler, der er indgået af Unionen i overensstemmelse med artikel 216 i TEUF.
3. I medfør af de relevante bestemmelser i de i stk. 1 og 2 omhandlede aftaler fastsættes ordninger for arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af de i stk. 1 omhandlede landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle deltagere på det finansielle marked, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 76

Forberedende foranstaltninger

1. Efter denne forordnings ikrafttræden og inden oprettelsen af myndigheden arbejder CESR tæt sammen med Kommissionen om at forberede erstatningen af CESR med myndigheden.
2. Når myndigheden er oprettet, har Kommissionen ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har udnævnt en administrerende direktør.

Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udpeget af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 51, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør. Denne periode må ikke være længere end det tidsrum, der er nødvendigt for at udpege en administrerende direktør for myndigheden.

Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når styrelsesudvalget har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og styrelsesudvalgets beføjelser.

4. Myndigheden anses for at være den juridiske efterfølger for CESR. Senest på datoen for oprettelse af myndigheden overføres alle CESR's aktiver og passiver og alle dets uafsluttede operationer automatisk til myndigheden. CESR udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til aktiver og passiver på datoen for denne overførsel. Denne erklæring revideres og godkendes af CESR og af Kommissionen.

Artikel 77

Overgangsbestemmelser vedrørende personale

1. Uanset artikel 68 opfyldes alle ansættelseskontrakter og udstationeringsaftaler indgået af CESR eller dets sekretariat, som var i kraft den 1. januar 2011, indtil de udløber. De må ikke forlænges.

2. Alle medlemmer af personalet med en ansættelseskontrakt som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprocedure for de medlemmer af personalet, der har indgået kontrakter med CESR eller dets sekretariat. Den interne udvælgelsesprocedure tager fuldt ud hensyn til de kvalifikationer og erfaringer, som den enkelte har udvist i udførelsen af sin funktion forud for ansættelsen.

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

Artikel 78

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre, at denne forordning anvendes effektivt.

Artikel 79

Ændringer

Afgørelse nr. 716/2009/EF ændres hermed, idet CESR udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 80

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/77/EF om oprettelse af CESR ophæves hermed med virkning fra den 1. januar 2011.

Artikel 81

Revisionsklausul

1. Senest den 2. januar 2014 og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer. I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

- a) i hvilket omfang de kompetente myndigheder har opnået konvergens med hensyn til tilsynspraksis
  - i) harmoniseringen af de kompetente myndigheders funktionelle uafhængighed og af standarder svarende til selskabsstyring
  - ii) myndighedens upartiskhed, objektivitet og selvstændighed
- b) tilsynskollegiernes virkemåde
- c) hvilke fremskridt der er gjort i retning af harmonisering inden for kriseforebyggelse, -styring og -løsning, herunder EU-finansieringsmekanismer
- d) myndighedens rolle i forbindelse med systemiske risici
- e) anvendelsen af beskyttelsesklausulen i artikel 38
- f) anvendelsen af den bindende mæglerrolle i artikel 19.

2. I den rapport, der er omhandlet i stk. 1, undersøges også, hvorvidt:

- a) det er hensigtsmæssigt at fortsætte med separat tilsyn med bankvæsen, forsikringer, arbejdsmarkedspensioner, værdipapirer og finansielle markeder
- b) det er hensigtsmæssigt at foretage virksomhedstilsyn og føre tilsyn med forretningspraksis hver for sig, eller om begge opgaver skal påhvile den samme tilsynsmyndighed
- c) det er hensigtsmæssigt at forenkle og styrke ESFS's struktur for at øge sammenhængen mellem makro- og mikroniveau og mellem ESA'erne
- d) ESFS's udvikling er i overensstemmelse med den globale udvikling
- e) der er tilstrækkelig alsidighed og kompetence i ESFS
- f) ansvarligheden og gennemsigtigheden i forbindelse med krav om offentliggørelse er tilstrækkelig
- g) myndigheden har tilstrækkelige midler til at kunne varetage sine opgaver

h) det er hensigtsmæssigt at opretholde myndighedens hjemsted, eller at flytte ESA'erne til et fælles hjemsted for at øge koordineringen mellem dem.

3. Med hensyn til spørgsmålet om direkte tilsyn med paneuropæiske institutioner eller infrastrukturer og under hensyntagen til markedsudviklingen aflægger Kommissionen en årsberetning om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at tildele myndigheden flere tilsynsopgaver på dette område.

4. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 82

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2011 med undtagelse af artikel 76 og artikel 77, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen.

Myndigheden oprettes den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
O. CHASTEL
Formand

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2010/78/EU

af 24. november 2010

om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, artikel 53, stk. 1 og artikel 62 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Finanskrisen i 2007 og 2008 afslørede væsentlige mangler ved finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i det finansielle system som helhed. De nationalt baserede tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation med finansiell globalisering og de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansielle institutioner driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af EU-retten og tilliden mellem de nationale kompetente myndigheder.

(1) Udtalelse af 18.3.2010 (EUT C 87 af 1.4.2010, s. 1).

(2) Udtalelse af 18.3.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(3) Europa-Parlamentets holdning af 22.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.11.2010.

(2) I flere beslutninger før og under finanskrisen har Europa-Parlamentet opfordret til at gå i retning af et mere integreret europæisk tilsyn for at sikre reelt lige vilkår for alle aktører på EU-plan, og afspejle de finansielle markeders voksende integration i EU (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen om etablering af en ramme for finansielle tjenesteydelser: en handlingsplan, af 21. november 2002 om tilsyn med finansielle institutioner, af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) — hvidbog, af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity og af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur samt i sine holdninger af 22. april 2009 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) og af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer).

(3) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand mandat til at fremsætte anbefalinger om, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system. I sin endelige rapport (de Larosière-rapporten), som blev fremlagt den 25. februar 2009 anbefalede højniveaugruppen, at tilsynssystemet styrkes for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Den anbefalede at indføre omfattende reformer af strukturen i tilsynet med Unionens finanssektor. De Larosière-rapporten anbefalede endvidere, at der oprettes et europæisk finanstilsynssystem (ESFS), der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) - én myndighed for hver af bank-, værdipapir-, forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordningssektorerne samt et europæisk råd for systemiske risici.

- (4) I sin meddelelse af 4. marts 2009 om fremdrift i den europæiske genopretning foreslog Kommissionen at fremlægge et udkast til lovgivning om oprettelse af ESFS, og i sin meddelelse af 27. maj 2009 om finansielt tilsyn i Europa gjorde den nærmere rede for, hvordan dette nye tilsynssystem kan udformes.
- (5) Det Europæiske Råd anbefalede i sine konklusioner fra mødet den 18. og 19. juni 2009, at der blev oprettet et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye ESA'er. Formålet med systemet bør være at opgradere kvaliteten af og konsekvensen i det nationale tilsyn, styrke det overordnede tilsyn med grænseoverskridende koncerner og fastlægge et fælles europæisk regelsæt, der gælder for alle finansielle institutioner på det indre marked. Det understregede, at ESA'erne også bør have tilsynsbeføjelser over for kreditvurderingsbureauer, og opfordrede Kommissionen til at fremsætte konkrete forslag til, hvordan ESFS kan spille en vigtig rolle i krisesituationer.
- (6) Den 23. september 2009 vedtog Kommissionen forslag til tre forordninger om oprettelse af ESFS, herunder om oprettelse af de tre ESA'er.
- (7) For at ESFS kan fungere effektivt, er det nødvendigt at foretage ændringer i EU-retsakter inden for de tre ESA'ers aktivitetsområde. De pågældende ændringer vedrører fastlæggelsen af omfanget af visse af ESA'ers beføjelser, integration af visse beføjelser oprettet ved EU-retsakter og ændringer, som skal sikre ESA'ernes gnidningsfrie og effektive virkemåde i forbindelse med ESFS.
- (8) Oprettelsen af de tre ESA'er bør følges op med udarbejdelse af et fælles regelsæt, der sikrer konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse og således bidrager til et mere effektivt indre marked.
- (9) I henhold til forordningerne om oprettelse af ESFS kan ESA'erne udarbejde udkast til tekniske standarder på de områder, der specifikt er fastsat i den relevante lovgivning, som forelægges Kommissionen til vedtagelse i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter. Dette direktiv bør fastlægge et første sæt af sådanne områder, uden at dette berører tilføjes af yderligere områder i fremtiden.
- (10) Den relevante lovgivning bør definere de områder inden for hvilke ESA'erne tillægges beføjelse til at udarbejde udkast til tekniske standarder, og hvordan disse standarder bør vedtages. Den relevante lovgivning bør fastsætte elementer, vilkår og specifikationer i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, når der er tale om delegerede retsakter.
- (11) Der bør ved fastlæggelsen af områder for tekniske standarder findes en passende balance mellem udarbejdelse af et enkelt sæt harmoniserede regler og undgåelse af ubehørigt kompliceret regulering og håndhævelse. Kun de områder bør udvælges, hvor konsekvente tekniske regler vil bidrage væsentligt og effektivt til opfyldelse af den relevante lovgivnings målsætninger, samtidig med at det sikres, at politiske beslutninger træffes af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen efter de sædvanlige procedurer.
- (12) Områder, der er omfattet af tekniske standarder, bør være rent tekniske områder, hvor der er behov for tilsyns eksperter til at udvikle standarderne. De tekniske standarder, der vedtages som delegerede retsakter, bør yderligere udvikle, specificere og fastlægge betingelserne for konsekvent harmonisering af de regler, der indgår i basisretsakter vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, som supplerer eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt. Tekniske standarder, der vedtages som gennemførelsesretsakter, bør fastsætte vilkårene for en ensartet gennemførelse af retligt bindende EU-retsakter. Tekniske standarder bør ikke indebære politiskvalg.
- (13) Når der er tale om reguleringsmæssige tekniske standarder, er det hensigtsmæssigt at indføre den procedure, der er omhandlet i artikel 10 til 14 i henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) ⁽³⁾. Gennemførelsesmæssige tekniske standarder bør vedtages efter proceduren i artikel 15 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010. Det Europæiske Råd har godkendt den såkaldte Lamfalussyprocedure med fire niveauer med henblik på at gøre lovgivningsprocessen inden for EU's finanslovgivning mere effektiv og gennemsigtig. Kommissionen har beføjelse til at vedtage niveau 2-foranstaltninger på mange områder, og en lang række niveau 2-kommissionsforordninger og -direktiver er trådt i kraft. I tilfælde hvor de reguleringsmæssige tekniske standarder er udarbejdet med henblik på videreudvikling, præcisering eller fastlæggelse af betingelserne for anvendelse af sådanne niveau 2-foranstaltninger, bør de først vedtages, når de relevante niveau 2-foranstaltninger er vedtaget, og bør være forenelige med den pågældende niveau 2-foranstaltning.

⁽¹⁾ Se side 12 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 48 i denne EUT.

⁽³⁾ Se side 84 i denne EUT.

- (14) Bindende tekniske standarder bidrager til et fælles regelsæt for lovgivning vedrørende finansielle tjenester som godkendt af Det Europæiske Råd i dets konklusioner fra juni 2009. I det omfang visse krav i Unionens lovgivningsmæssige retsakter ikke er fuldt ud harmoniseret og i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet for tilsyn, bør bindende tekniske standarder, der videreudvikler, præciserer eller fastlægger betingelserne for anvendelse af disse krav, ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan kræve yderligere oplysninger eller indføre strengere krav. Tekniske standarder bør derfor give medlemsstaterne mulighed herfor på specifikke områder, når de pågældende lovgivningsmæssige retsakter indeholder bestemmelser om sådanne hensyn.
- (15) Som fastlagt i forordningerne om oprettelse af ESFS bør ESA'erne, hvis det er hensigtsmæssigt, inden de forelægger tekniske standarder for Kommissionen, gennemføre åbne offentlige høringer herom og foretage en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved.
- (16) Der bør være mulighed for, at tekniske standarder kan indeholde bestemmelser om overgangsforanstaltninger med hensigtsmæssige frister, hvis omkostningerne i forbindelse med en øjeblikkelig gennemførelse ville være for høje i forhold til fordelene herved.
- (17) Forordningerne om oprettelse af ESFS indfører en mekanisme til bilæggelse af tvister mellem nationale kompetente myndigheder. Er en kompetent myndighed uenig i en anden kompetent myndigheds tiltag eller mangel på tiltag — med hensyn til fremgangsmåde eller indhold — på områder fastlagt i EU-retsakter i medfør af forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010, hvor lovgivningen kræver samarbejde, koordinering eller fælles beslutningstagning mellem nationale kompetente myndigheder i flere medlemsstater, bør ESA'erne efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder kunne bistå disse myndigheder med at nå til enighed inden for den af ESA'erne fastsatte tidsfrist, som bør tage hensyn til eventuelle relevante frister i den relevante lovgivning samt til sagens kompleksitet og mere eller mindre hastende karakter. Fortsætter en sådan tvist, bør ESA'erne kunne bilægge den.
- (18) Forordningerne om oprettelse af ESA'erne kræver, at de tilfælde, hvor mekanismen til bilæggelse af tvister mellem nationale kompetente myndigheder kan anvendes, præciseres i den sektorspecifikke lovgivning. Dette direktiv bør fastlægge et første sæt af sådanne tilfælde, uden at dette berører tilføjelsen af yderligere tilfælde i fremtiden. Dette direktiv bør ikke forhindre ESA'erne i at gribe ind i overensstemmelse med andre beføjelser eller udføre opgaver, der er præciseret i forordningerne om deres oprettelse, herunder ikke-bindende mægling og bidrag til en konsekvent og effektiv anvendelse af EU-retsakter. Hertil kommer, at inden for de områder, hvor der allerede er indført en form for ikke-bindende mægling i den relevante retsakt, eller hvor der er fastsat tidsfrister for fælles beslutninger, som skal træffes af en eller flere nationale kompetente myndigheder, er det nødvendigt at foretage ændringer for at sikre gennemsigtighed og minimal indgriben i proceduren for fælles beslutningstagning, men også om nødvendigt for at sikre, at ESA'erne bør kunne bilægge tvister. Den bindende procedure for tvistbilæggelse tager sigte på at finde en løsning i situationer, hvor de nationale kompetente myndigheder ikke selv er i stand til at løse proceduremæssige eller indholdsmæssige problemer i forbindelse med EU-retsakters overholdelse.
- (19) Dette direktiv bør derfor identificere situationer, hvor der skal findes en løsning på et proceduremæssigt eller et faktisk spørgsmål vedrørende overholdelsen af EU-retten, og de nationale kompetente myndigheder ikke er i stand til selv at løse problemet. I en sådan situation bør en af de berørte nationale kompetente myndigheder have mulighed for at henvise spørgsmålet til den berørte europæiske tilsynsmyndighed. Denne europæiske tilsynsmyndighed bør handle i overensstemmelse med forordningen om dens oprettelse og dette direktiv. Den berørte europæiske tilsynsmyndighed bør kunne kræve, at de berørte kompetente myndigheder træffer særlige foranstaltninger eller afstår herfra for at finde en løsning på sagen og sikre overensstemmelse med EU-retten med bindende virkninger for de berørte kompetente myndigheder. I tilfælde hvor den relevante EU-retsakt tillægger medlemsstaterne skønsbeføjelser, bør beslutninger, som en europæisk tilsynsmyndighed har truffet, ikke erstatte de nationale tilsynsmyndigheders udøvelse af skøn i overensstemmelse med EU-retten.
- (20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽¹⁾ foreskriver mægling eller fælles beslutninger for så vidt angår udpegningen af væsentlige filialer med henblik på medlemskab af tilsynskollegier, validering af modeller og vurdering af koncernrisici. Inden for alle disse områder bør det ved ændringer klart tilkendegives, at i tilfælde af tvister i en angiven tidsperiode kan Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) bilægge tvisten ved at anvende den procedure, der er beskrevet i forordning (EU) nr. 1093/2010. Denne tilgang viser tydeligt, at selv om Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) ikke bør erstatte de nationale tilsynsmyndigheders udøvelse af skøn i overensstemmelse med EU-retten, bør der være mulighed for, at tvister bilægges og samarbejdet styrkes, inden en endelig beslutning træffes, eller en institution gøres bekendt med en sådan.

(¹) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

- (21) For at sikre, at de nye ESA'er gnidningsfrit viderefører de opgaver, der nu varetages af Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, bør henvisninger til disse udvalg i den relevante lovgivning erstattes af henvisninger til henholdsvis Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed).
- (22) For at det nye system i henhold til TEUF kan få fuld virkning, er det nødvendigt at tilpasse og erstatte de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i henhold til artikel 202 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten), med de passende bestemmelser i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i TEUF. Denne revidering bør afsluttes senest tre år efter Lissabontraktatens ikrafttræden, og de tilbageværende beføjelser, der er tillagt i henhold til artikel 202 i EF-traktaten, bør ikke længere finde anvendelse fra denne dato.
- (23) Tilpasningen af udvalgsprocedurerne til TEUF og særligt til artikel 290 og 291 bør ske fra sag til sag. Med henblik på at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og for at præcisere de krav, der er fastsat i de ved dette direktiv ændrede direktiver, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF.
- (24) Europa-Parlamentet og Rådet bør have tre måneder fra meddelelsesdatoen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. På Europa-Parlamentet eller Rådets foranledning bør det være muligt at forlænge denne periode med tre måneder i forbindelse med områder af særlig betydning. Europa-Parlamentet og Rådet bør også kunne underrette de øvrige institutioner om, at de ikke agter at gøre indsigelse. En sådan tidlig godkendelse af delegerede retsakter er særlig hensigtsmæssig, når tidsfrister skal overholdes, eksempelvis når der er tidsplaner i basisretsakten for Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter.
- (25) I erklæringen (nr. 39) til artikel 290 i TEUF, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, tog konferencen til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis fortsat agter at høre eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede retsakter på området for finansielle tjenesteydelser.
- (26) Den nye tilsynsarkitektur, der oprettes via ESFS, vil kræve, at nationale kompetente myndigheder indgår i et tæt samarbejde med ESA'erne. Ændringer af den relevante lovgivning bør sikre, at der ikke findes nogen retlige hindringer for krav om udveksling af oplysninger i forordningerne om oprettelse af ESA'erne.
- (27) Oplysninger, som er fremsendt til eller udvekslet mellem de kompetente myndigheder og ESA'erne eller ESRB, bør være omfattet af den tavshedspligt, der påhviler personer, som er eller har været beskæftiget hos de kompetente myndigheder, der modtager de pågældende oplysninger.
- (28) Det fastsættes i forordningerne om oprettelse af ESA'erne, at disse kan udvikle kontakter med tilsynsmyndigheder fra tredjelande og medvirke ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger vedrørende tilsynsordninger i tredjelande. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽¹⁾ og direktiv 2006/48/EF bør ændres for at give ESA'erne mulighed for at indgå samarbejdsaftaler med tredjelande og udveksle oplysninger, forudsat at nævnte tredjelande kan sikre, at tavshedspligten overholdes.
- (29) En enkelt konsolideret liste eller et enkelt konsolideret register for hver kategori af finansielle institutioner i Unionen, som de enkelte nationale kompetente myndigheder på indeværende tidspunkt har pligt til at udarbejde, vil forbedre gennemsigtigheden og er mere hensigtsmæssig i forbindelse med det indre finansielle marked. ESA'erne bør have til opgave at udarbejde, offentliggøre og regelmæssigt opdatere registre og lister over finansielle aktører i Unionen. Disse registre og lister vedrører listen over godkendelser af kreditinstitutter udstedt af nationale kompetente myndigheder, registret over alle investeringsselskaber og listen over regulerede markeder i henhold til direktiv 2004/39/EF. På samme måde bør Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) have til opgave at udarbejde, offentliggøre og regelmæssigt opdatere listen over godkendte prospekter og godkendelsescertifikaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel ⁽²⁾.
- (30) Inden for de områder, hvor ESA'erne er forpligtet til at udarbejde udkast til tekniske standarder, bør disse udkast til tekniske standarder forelægges Kommissionen senest tre år efter ESA'ernes oprettelse, medmindre der er fastsat en anden frist i den relevante lovgivningsmæssige retsakt.
- (31) Den Europæiske Tilsynsmyndigheds (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) opgaver i forhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer ⁽³⁾ bør ikke berøre Det Europæiske System af Centralbankers beføjelser til at fremme betalingssystemernes smidige funktion i overensstemmelse med artikel 127, stk. 2, fjerde led, i TEUF.

⁽¹⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

- (32) De tekniske standarder, der skal udarbejdes af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæisk Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) i overensstemmelse med dette direktiv og i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed ⁽¹⁾, bør ikke berøre medlemsstaternes beføjelser med hensyn til tilsynskrav til sådanne institutioner, som fastlagt i direktiv 2003/41/EF.
- (33) I henhold til artikel 13, stk. 5, i direktiv 2003/71/EF kan hjemlandets kompetente myndighed henvise godkendelsen af et prospekt til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, forudsat at denne kompetente myndighed giver sin tilslutning hertil. Artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1095/2010 stiller krav om, at sådanne delegationsaftaler generelt meddeles Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) mindst én måned inden, de træder i kraft. På baggrund af erfaringerne med henvisning af godkendelse i henhold til direktiv 2003/71/EF, der fastsætter kortere frister, er det dog hensigtsmæssigt at undlade at anvende artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1095/2010 på denne situation.
- (34) Der er ikke i øjeblikket behov for, at ESA'erne udarbejder udkast til tekniske standarder på grundlag af de eksisterende krav om, at de personer, der faktisk leder forretningerne i investeringsselskaber, kreditinstitutter, investeringsinstitutter og disses administrationselskaber, har et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til at sikre en sund og forsigtig ledelse. På grund af disse kravs vigtighed bør ESA'erne dog prioritere at fastlægge bedste praksis i retningslinjer og sikre konvergens i tilsyns- og forsigtighedsprocesser hen imod denne bedste praksis. De bør ligeledes fastlægge bedste praksis i retningslinjer og sikre konvergens hensyn til forsigtighedskrav vedrørende disse organers hovedkontor.
- (35) Det fælles europæiske regelsæt, der gælder for alle finansielle institutioner på det indre marked, bør sikre passende harmonisering af kriterier og metodologi, så de kan anvendes af de kompetente myndigheder til vurdering af risikoen ved kreditinstitutter. Formålet med at udarbejde udkast til tekniske standarder i relation til metoden med interne ratings, metoden med avanceret måling, metoden med en intern model for markedsrisiko og metoden med markedsrisiko, jf. nærværende direktiv, bør navnlig være at sikre sådanne metoders kvalitet og soliditet samt konsekvent kontrol fra de kompetente myndigheders side. Disse tekniske standarder bør give de kompetente myndigheder mulighed for at tillade, at finansielle institutioner udvikler forskellige metoder på grundlag af deres erfaringer og særlige kendetegn i overensstemmelse med kravene i direktiv 2006/48/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investerings-selskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ⁽²⁾ og kravene i de relevante tekniske standarder.
- (36) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre det indre markeds funktion gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte indskydere, investorer og modtagere og dermed virksomheder og forbrugere, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede funktion, at opretholde det finansielle systems stabilitet og bæredygtighed, at bevare realøkonomien, at beskytte de offentlige finanser og at styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af deres omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (37) Kommissionen bør senest den 1. januar 2014 redegøre over for Europa-Parlamentet og Rådet om ESA'ernes forelæggelse af udkast til de tekniske standarder, der er foreskrevet i dette direktiv, og fremlægge eventuelle hensigtsmæssige forslag.
- (38) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringselskaber i et finansielt konglomerat ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) ⁽⁵⁾, direktiv 2003/41/EF, direktiv 2003/71/EF, direktiv 2004/39/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ⁽⁷⁾, direktiv 2006/48/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽⁸⁾, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽²⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

⁽³⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

⁽⁷⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽⁸⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

⁽¹⁾ EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 98/26/EF

I direktiv 98/26/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. Den i stk. 2 omhandlede medlemsstat underretter straks Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, de øvrige medlemsstater og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »ESMA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*).

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 84.

2) Artikel 10, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Medlemsstaterne angiver, hvilke systemer og respektive systemoperatører der skal omfattes af dette direktiv, og anmelder disse til ESMA og meddeler, hvilken myndighed de har gjort ansvarlig, jf. artikel 6, stk. 2. ESMA offentliggør disse oplysninger på sit websted.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

1. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010

2. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 2

Ændring af direktiv 2002/87/EF

I direktiv 2002/87/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Den koordinator, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 10, underretter modervirksomheden i spidsen for en gruppe eller, hvis der ingen modervirksomhed er, den regulerede enhed med den største balancenummer i den mest betydningsfulde finansielle sektor inden for en gruppe om, at gruppen er identificeret som et finansielt konglomerat, og om udpegningen af koordinatoren.

Koordinatoren underretter også de kompetente myndigheder, der har meddelt koncernens regulerede enheder tilladelse, og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedkontor, samt Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (ESA'er) nedsat i henhold til artikel 54 i henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (*), Europa-Parlamentets

og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (**) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (***) (i det følgende benævnt »Det Fælles Udvalg«).

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 84.

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Det Fælles Udvalg offentliggør listen over identificerede finansielle konglomerater på sit websted og holder listen opdateret. Disse oplysninger skal være tilgængelige via et hyperlink på alle de europæiske tilsynsmyndigheders websteder.«

2) I artikel 9, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»d) ordninger til at bidrage til og, hvis det er påkrævet, udarbejde passende genopretnings- og saneringsordninger og -planer. De pågældende ordninger ajourføres løbende.«

3) Overskriften til afdeling 3 affattes således:

»FORANSTALTNINGER TIL FREMME AF DET SUPPLERENDE TILSYN OG DET FÆLLES UDVALGS BEFØJELSER.«

4) Følgende artikel indsættes i afdeling 3:

»Artikel 9a

Det Fælles Udvalgs rolle

Det Fælles Udvalg sørger i overensstemmelse med artikel 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 for sammenhængende, tværsektorielle og grænseoverskridende tilsyn med og overholdelse af EU-lovgivningen.«

5) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Med henblik på at sikre et korrekt supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat udpeges der én koordinator, der har ansvar for koordinering og udøvelse af det supplerende tilsyn, blandt de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, herunder myndighederne i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedkontor. Navnet på den udpegede koordinator offentliggøres på Det Fælles Udvalgs websted.«

6) Artikel 11, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»For at lette det supplerende tilsyn og basere det på et bredt retsgrundlag iværksætter koordinatoren og de andre relevante kompetente myndigheder samt om nødvendigt de andre berørte kompetente myndigheder koordineringsordninger. En koordineringsordning kan pålægge koordinatoren yderligere opgaver og kan præcisere procedurerne for den beslutningsproces, der gælder for de relevante kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 4, artikel 6, artikel 12, stk. 2, artikel 16 og 18, og for samarbejdet med andre kompetente myndigheder.

I overensstemmelse med artikel 8 og efter proceduren i artikel 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010, udarbejder ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg retningslinjer, der sigter mod konvergens i tilsynspraksis, hvad angår konsekvent implementering af tilsynskoordinerende ordninger, jf. artikel 131a i direktiv 2006/48/EF og artikel 248, stk. 4, i direktiv 2009/138/EF.«

7) Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med sektorreglernes bestemmelser også udveksle oplysninger med følgende myndigheder, hvis det er nødvendigt for udøvelsen af deres respektive opgaver vedrørende regulerede enheder i et finansielt konglomerat: centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker, Den Europæiske Centralbank og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, jf. artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (*).

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 1.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12a

Samarbejde og udveksling af oplysninger med Det Fælles Udvalg

1. De kompetente myndigheder samarbejder med Det Fælles Udvalg, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt Det Fælles Udvalg alle de oplysninger, der er nødvendige for, at udvalget kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

9) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke inden for deres jurisdiktion findes retlige hindringer for, at fysiske eller juridiske personer, der er underlagt supplerende tilsyn, uanset om det er en reguleret enhed, indbyrdes udveksler oplysninger, som måtte være relevante i forbindelse med supplerende tilsyn, eller udveksler oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv og med ESA'erne, jf. artikel 35 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010, om nødvendigt gennem Det Fælles Udvalg.«

10) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

»Medlemsstaterne kan beslutte, hvilke foranstaltninger de kompetente myndigheder skal træffe med hensyn til blandede finansielle holdingselskaber, jf. dog artikel 17, stk. 2. ESA'erne kan gennem Det Fælles Udvalg udarbejde retningslinjer for foranstaltninger vedrørende blandede finansielle holdingselskaber i overensstemmelse med artikel 16 og 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

11) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Uden at det berører sektorreglerne, verificerer de kompetente myndigheder i de tilfælde, hvor artikel 5, stk. 3, finder anvendelse, om de regulerede enheder, hvis modervirksomhed har hovedkontor i et tredjeland, er underlagt tilsyn af dette tredjelands kompetente myndighed svarende til det, der er foreskrevet i dette direktiv om det supplerende tilsyn med regulerede enheder som omhandlet i artikel 5, stk. 2. Verifikationen foretages af den kompetente myndighed, der, hvis kriterierne i artikel 10, stk. 2, fandt anvendelse, ville være koordinatoren, efter anmodning fra modervirksomheden eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Unionen, eller på eget initiativ.

Denne kompetente myndighed hører de øvrige relevante kompetente myndigheder og bestræber sig i videst muligt omfang på at efterleve alle gældende retningslinjer udarbejdet af Det Fælles Udvalg i overensstemmelse med artikel 16 og 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Er en kompetent myndighed uenig i en anden kompetent myndigheds beslutning i henhold til stk. 1, finder artikel 19 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 anvendelse.«

12) Artikel 19, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af artikel 218, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) undersøger Kommissionen med bistand fra Det Fælles Udvalg, Det Europæiske Bankudvalg, Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsorienterede Pensioner og Udvalget for Finansielle Konglomerater resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation.«

13) I artikel 20, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Disse foranstaltninger omfatter ikke genstanden for de beføjelser, der delegeres til og tillægges Kommissionen for så vidt angår de i artikel 21a opførte punkter.«

14) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. ESA'erne kan gennem Det Fælles Udvalg fastsætte generelle retningslinjer med hensyn til, om tredjelands kompetente myndigheders ordninger for supplerende tilsyn kan forventes at nå målene for det supplerende tilsyn som fastlagt i dette direktiv i relation til regulerede enheder i et finansielt konglomerat, som har en virksomhed i spidsen med hovedkontor i et tredjeland. Det Fælles Udvalg reviderer løbende sådanne retningslinjer og tager hensyn til alle ændringer i det supplerende tilsyn, der foretages af sådanne kompetente myndigheder.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen tager senest den 1. december 2011 artikel 20 op til vurdering og forelægger eventuelle relevante lovforslag med henblik på fuld anvendelse af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF i forbindelse med dette direktiv. Med forbehold af gennemførelsesbestemmelser, der allerede er vedtaget, ophører de efter Lissabontraktatens ikrafttræden tilbageværende beføjelser til at vedtage gennemførelsesbestemmelser, der er tillagt Kommissionen i artikel 21, med at finde anvendelse den 1. december 2012.«

15) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 21a

Tekniske standarder

1. For at sikre konsekvent harmonisering af dette direktiv kan ESA'erne i henhold til artikel 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i forbindelse med:

a) artikel 2, nr. 11), for at præcisere anvendelsen af artikel 17 i Rådets direktiv 78/660/EØF i forbindelse med nærværende direktiv

b) artikel 2, nr. 17), for at fastsætte procedurer eller præcisere kriterier til definition af »relevante kompetente myndigheder«

c) artikel 3, stk. 5, for at præcisere betingelserne for anvendelse af de alternative parametre til identifikation af et finansielt konglomerat.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv kan ESA'erne i overensstemmelse med artikel 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i forbindelse med:

a) artikel 6, stk. 2, for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af de beregningsmetoder, der er opstillet i bilag I, del II, jf. dog artikel 6, stk. 4

b) artikel 7, stk. 2, for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af procedurerne, hvorefter de elementer, der er omfattet af definitionen af »risikokoncentration«, underlægges den i artikel 7, stk. 2, andet afsnit, nævnte tilsynsmæssige overvågning

c) artikel 8, stk. 2, for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af procedurerne, hvorefter de elementer, der er omfattet af definitionen af »transaktioner inden for en gruppe«, underlægges den i artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, nævnte tilsynsmæssige overvågning.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 3

Ændring af direktiv 2003/6/EF

I direktiv 2003/6/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, nr. 5), tilføjes følgende afsnit:

»Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- Markedstilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »ESMA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*), kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af de retsakter, som Kommissionen vedtager i henhold til denne artikel vedrørende accepteret markedspraksis.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 84.«

2) I artikel 6 tilføjes følgende stykke:

»11. ESMA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af de retsakter, som Kommissionen vedtager i henhold til stk. 10, første afsnit, sjette led.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

3) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Den nuværende tekst nummereres som stk. 1.

b) Følgende stykke tilføjes:

»2. ESMA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af retsakter, som Kommissionen vedtager i henhold til stk. 1.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

4) I artikel 14 tilføjes følgende stykke:

»5. Medlemsstaterne giver årligt ESMA de sammenfattede oplysninger vedrørende alle administrative foranstaltninger og sanktioner, der er truffet eller pålagt i henhold til stk. 1 og 2.

Har den kompetente myndighed offentliggjort en administrativ foranstaltning eller en sanktion, underretter den samtidig ESMA herom.

Vedrører en offentliggjort sanktion et investeringsselskab, der har tilladelse, jf. direktiv 2004/39/EF, vedfører ESMA en henvisning til den offentliggjorte sanktion i det henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF oprettede register over investeringsselskaber.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

1. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

6) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, fjerde afsnit, affattes således:

»Uden at det berører artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), kan en kompetent myndighed, hvis anmodning om oplysninger ikke efterkommes inden for en rimelig frist, eller hvis anmodning om oplysninger afvises, indbringe afvisningen eller den manglende efterkommelse for ESMA inden for en rimelig frist. I de i første punktum omhandlede tilfælde kan ESMA handle i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010, jf. dog mulighederne for at afvise at efterkomme en anmodning om oplysninger som fastsat i andet afsnit i dette stykke og ESMA's mulighed for at handle i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

b) Stk. 4, femte afsnit, affattes således:

»Uden at det berører artikel 258 i TEUF, kan en kompetent myndighed, hvis anmodning om at indlede en undersøgelse eller om tilladelse til, at dens embedsmænd kan ledsage den anden medlemsstats kompetente myndigheds embedsmænd, ikke efterkommes inden for en rimelig frist eller afvises, indbringe afvisningen eller den manglende efterkommelse for ESMA inden for en rimelig frist. I de i sidste punktum omhandlede tilfælde kan ESMA handle i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010, jf. dog mulighederne for at afvise at efterkomme en anmodning om oplysninger som fastsat i fjerde afsnit i dette stykke, og ESMA's mulighed for at handle i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 2 og 4 kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurer og former for udveksling af oplysninger og grænseoverskridende kontrolundersøgelser som omhandlet i denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 17a

Kommissionen tager senest den 1. december 2011 artikel 1, 6, 8, 14 og 16 op til vurdering og forelægger eventuelle relevante lovforslag med henblik på fuld anvendelse af de delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF i forbindelse med dette direktiv. Med forbehold af gennemførelsesbestemmelser, der allerede er vedtaget, ophører de efter Lissabontraktatens ikrafttræden tilbageværende beføjelser til at vedtage gennemførelsesbestemmelser, der er tillagt Kommissionen i artikel 17, med at finde anvendelse den 1. december 2012.«

Artikel 4

Ændring af direktiv 2003/41/EF

I direktiv 2003/41/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) at pensionskassen er registreret i et nationalt register af den kompetente tilsynsmyndighed eller er godkendt; i tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, skal det også fremgå af registeret, i hvilke medlemsstater pensionskassen driver virksomhed; disse oplysninger meddeles Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (i det følgende benævnt »EIOPA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (*), som offentliggør dem på sit websted

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 48.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. I tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, skal vilkårene for pensionskassens drift forinden godkendes af hjemlandets kompetente myndighed. Når medlemsstaterne udsteder sådanne godkendelser, underretter de øjeblikkeligt EIOPA.«

2) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Den nuværende tekst nummereres som stk. 1.

b) Følgende stykke tilføjes:

»2. EIOPA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende former og formater for de dokumenter, der er anført i stk. 1, litra c), nr. i)-vi).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.«

3) Artikel 14, stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Ethvert forbud mod en pensionskasses virksomhed skal være nøje begrundet og meddeles den pågældende pensionskasse. Det meddeles ligeledes EIOPA.«

4) Artikel 15, stk. 6, første afsnit, affattes således:

»6. Med henblik på yderligere harmonisering af reglerne for beregning af tekniske hensættelser, der måtte være berettiget — navnlig rentesatser og andre antagelser, der har betydning for størrelsen af de tekniske hensættelser — fremlægger Kommissionen, efter at have rådført sig med EIOPA, hver andet år eller på anmodning fra en medlemsstat, en rapport om situationen vedrørende udviklingen i de grænseoverskridende aktiviteter.«

5) I artikel 20 tilføjes følgende stykke:

»11. Medlemsstaterne aflægger rapport til EIOPA om deres nationale bestemmelser af tilsynsmæssig karakter, der er relevante for arbejdsmarkedspensionsordninger, som ikke er omfattet af henvisningen til den nationale social- og arbejdsmarkedsløvgivning i stk. 1.

Medlemsstaterne ajourfører regelmæssigt og mindst hver andet år disse oplysninger, og EIOPA gør oplysningerne tilgængelige på sit websted.

Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette stykke udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende de procedurer, der skal følges, og de formater og modeller, der skal anvendes af de kompetente myndigheder, når de videregiver og ajourfører de relevante oplysninger til EIOPA. EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.«

6) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Samarbejdet mellem medlemsstaterne, EIOPA og Kommissionen.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. De kompetente myndigheder samarbejder med EIOPA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1094/2010.

De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt EIOPA alle de oplysninger, der er nødvendige for at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1094/2010.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Hver medlemsstat underretter Kommissionen og EIOPA om eventuelle større vanskeligheder som følge af anvendelsen af dette direktiv.

Kommissionen, EIOPA og de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder undersøger sådanne vanskeligheder så hurtigt som muligt med henblik på at finde en passende løsning.«

Artikel 5

Ændring af direktiv 2003/71/EF

I direktiv 2003/71/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 3, affattes således:

»3. Med henblik på at sikre konsekvent harmonisering af dette direktiv kan Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (i det følgende benævnt »ESMA«)), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*) udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af undtagelserne vedrørende stk. 1, litra a)-e) og stk. 2, litra a)-h).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 84.«

2) I artikel 5, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv og af de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager i henhold til stk. 5, udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager i henhold til stk. 5 vedrørende en ensartet model for udformningen af resuméet og for at tillade investorer at sammenligne den pågældende garanti med andre relevante produkter.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

3) I artikel 7 tilføjes følgende stykke:

»4. ESMA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager i henhold til stk. 1.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

4) I artikel 8 tilføjes følgende stykke:

»5. ESMA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager i henhold til stk. 4.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

5) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Den kompetente myndighed giver ESMA meddelelse om godkendelse af prospektet og af eventuelle tillæg hertil samtidig med, at henholdsvis udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, får meddelelse om denne godkendelse. De kompetente myndigheder fremsender samtidig en kopi af prospektet og af eventuelle tillæg hertil til ESMA.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Hjemlandets kompetente myndighed kan henvise godkendelsen af et prospekt til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, forudsat at det forinden meddeles ESMA, og den kompetente myndighed giver sin tilslutning hertil. En sådan henvisning meddeles udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, inden for tre arbejdsdage efter datoen for hjemlandets kompetente myndigheds afgørelse. Den i stk. 2 omhandlede frist finder anvendelse fra samme dato. Artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1095/2010 finder ikke anvendelse på henvisningen af godkendelsen af prospektet i henhold til dette stykke.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv og lette kommunikationen mellem de kompetente myndigheder og mellem de kompetente myndigheder og ESMA kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de meddelelser, der er omhandlet i dette stykke.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

6) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Når prospektet er godkendt, skal det arkiveres hos hjemlandets kompetente myndighed, ESMA skal have adgang til det gennem den kompetente myndighed, og det skal gøres tilgængeligt for offentligheden af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, så hurtigt som praktisk muligt og under alle omstændigheder i rimelig tid inden og senest ved starten af udbud til offentligheden eller optagelsen til handel af de pågældende værdipapirer. I tilfælde af at aktier i en klasse, der ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked, udbydes til offentligheden og dermed skal optages til handel for første gang, skal prospektet endvidere være tilgængeligt mindst seks arbejdsdage før udbuddets afslutning.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4a. ESMA offentliggør på sit websted en liste over prospekter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 13, herunder i givet fald et hyperlink til det offentliggjorte prospekt på webstedet for hjemlandets kompetente myndighed eller på udstederens eller det regulerede markeds websted. Den offentliggjorte liste opdateres løbende, og hver post forbliver på webstedet i en periode på mindst 12 måneder.«

7) I artikel 16 tilføjes følgende stykke:

»3. For at sikre konsekvent harmonisering, præcisere de forpligtelser, der er omhandlet i denne artikel, og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de situationer, hvor en væsentlig ny omstændighed, materiel fejl eller ukorrekthed i forbindelse med oplysningerne i prospektet nødvendiggør, at der skal offentliggøres et tillæg til prospektet. ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

8) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Når der planlægges et udbud eller en optagelse til handel på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater eller i en anden medlemsstat end hjemlandet, er det prospekt, der er godkendt i hjemlandet, samt eventuelle tillæg hertil, gyldigt for udbud til offentligheden eller optagelse til handel i enhver medlemsstat, såfremt ESMA og den kompetente myndighed i hvert værtsland har modtaget en anmeldelse i overensstemmelse med artikel 18, jf. dog artikel 23. Værtslandenes kompetente myndigheder foretager ikke godkendelse eller anden administrativ behandling af prospekter.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Optræder der efter prospektets godkendelse nye væsentlige omstændigheder, materielle fejl eller ukorrektheder som omhandlet i artikel 16, kræver hjemlandets kompetente myndighed offentliggørelse af et tillæg, der godkendes i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1. ESMA og værtslandets kompetente myndighed kan informere hjemlandets kompetente myndighed om behovet for nye oplysninger.«

9) I artikel 18 tilføjes følgende stykker:

»3. Hjemlandets kompetente myndighed giver ESMA meddelelse om prospektets godkendelsescertifikat samtidig med, at værtslandets kompetente myndighed får meddelelse herom.

ESMA og værtslandets kompetente myndighed offentliggør på deres websteder en liste over godkendelsescertifikater for prospekter og eventuelle tillæg hertil, der er meddelt i overensstemmelse med denne artikel, herunder i givet fald et hyperlink til disse dokumenter på webstedet for hjemlandets kompetente myndighed eller på udstederens eller det regulerede markeds websted. Den offentliggjorte liste opdateres løbende, og hver post forbliver på webstederne i en periode på mindst 12 måneder.

4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for meddelelse af godkendelsescertifikatet, kopien af prospektet, tillægget til prospektet og oversættelsen af resuméet.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

10) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykker indsættes:

»1a. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

1b. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om enhver ordning vedrørende uddelegering af opgaver, herunder de nøjagtige betingelser for uddelegeringen.«

c) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»I overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1095/2010 er ESMA berettiget til at deltage i de i litra d) omhandlede kontrolbesøg på stedet, såfremt de udføres i fællesskab af to eller flere kompetente myndigheder.«

11) I artikel 22 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»De kompetente myndigheder kan indbringe situationer, hvor en anmodning om samarbejde, navnlig med hensyn til udveksling af oplysninger, er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist, for ESMA. Uden at det berører artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), kan ESMA i de i første punktum omhandlede tilfælde, handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan udveksle fortrolige oplysninger eller sende fortrolige oplysninger til ESMA eller Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (i det følgende benævnt »ESRB«) med forbehold af begrænsninger i forbindelse med firmaspecifikke oplysninger og indvirkninger på tredjelande som fastlagt i henholdsvis forordning (EU) nr. 1095/2010 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (*). Oplysninger udvekslet mellem kompetente myndigheder og ESMA eller ESRB omfattes af den tavshedspligt, der påhviler personer, som er eller har været beskæftiget hos de kompetente myndigheder, der modtager de pågældende oplysninger.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 1.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»4. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de oplysninger, der er fastsat krav om i stk. 2.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 2 og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

12) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Forholdsregler

1. Når den værtslandets kompetente myndighed finder, at udstederen eller de finansielle institutioner med ansvar for udbuddet til offentligheden har begået uregelmæssigheder eller at udstederen ikke har overholdt sine forpligtelser som følge af, at værdipapirerne optages til handel på et reguleret marked, skal den forelægge sagen for hjemlandets kompetente myndighed og ESMA.

2. Hvis udstederen eller den finansielle institution med ansvar for udbuddet til offentligheden på trods af de forholdsregler, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, eller fordi sådanne forholdsregler viser sig utilstrækkelige, fortsat overtræder de pågældende retlige eller administrative bestemmelser, træffer værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed og ESMA samtlige passende forholdsregler for at beskytte investorerne og underretter Kommissionen og ESMA herom ved første givne lejlighed.«

Artikel 6

Ændring af direktiv 2004/39/EF

I direktiv 2004/39/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne opretter et register over alle investeringsselskaber. Registret skal være offentligt tilgængeligt og indeholde oplysninger om den investeringsservice eller -virksomhed, investeringsselskabet har tilladelse til at udøve. Registret skal ajourføres løbende. Enhver tilladelse meddeles Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »ESMA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*).

ESMA opretter et register over alle investeringsselskaber i Den Europæiske Union. Registret skal indeholde oplysninger om de tjenesteydelser eller de aktiviteter, som investeringsselskabet har tilladelse til at udøve, og skal ajourføres løbende. ESMA offentliggør og ajourfører denne fortegnelse på sit websted.

Når en kompetent myndighed har inddraget en tilladelse i henhold til artikel 8, litra b)-d), vises denne inddragelse i registret i en periode på fem år.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 84.«

2) I artikel 7 indsættes følgende stykke:

»4. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel og artikel 9, stk. 2-4, og artikel 10, stk. 1 og 2, kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de oplysninger der skal fremlægges for de kompetente myndigheder, jf. artikel 7, stk. 2, herunder driftsplanen
- b) de krav der gælder for ledelse af investeringsselskaber, jf. artikel 9, stk. 4, og oplysningerne for underretning i henhold til artikel 9, stk. 2
- c) de krav der gælder for aktionærer og selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt de gener der kan forhindre den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv, jf. artikel 10, stk. 1 og 2.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

ESMA kan med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af artikel 7, stk. 2, og artikel 9, stk. 2, udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for den underretning eller fremlæggelse af oplysninger, som er omhandlet i disse artikler.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

3) I artikel 8 tilføjes følgende stykke:

»Enhver inddragelse af tilladelse skal meddeles ESMA.«

4) I artikel 10a tilføjes følgende stykke:

»8. For at sikre konsekvent harmonisering af dette direktiv udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, som påtænkte erhververe skal forelægge i deres underretning, jf. dog stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af artikel 10, 10a og 10b udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for samråd mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 10, stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i fjerde afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

5) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og ESMA om alle generelle vanskeligheder, som deres investeringsselskaber møder i forbindelse med etablering, ydelse af investeringsservice og/eller udførelse af investeringsaktiviteter i et tredjeland.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Hvis Kommissionen på grundlag af oplysninger, som forelægges den i henhold til stk. 1, konstaterer, at et tredjeland ikke giver EU-investeringsselskaber en faktisk markedsadgang svarende til den, Unionen giver investeringsselskaber fra dette tredjeland, forelægger den efter vejledning fra ESMA Rådet forslag til et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencevilkår for EU-baserede investeringsselskaber. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Europa-Parlamentet underrettes straks fuldt ud i alle faser af proceduren, jf. artikel 217 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

ESMA bistår Kommissionen i efterlevelsen af denne artikel.«

6) I artikel 16, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»ESMA kan udarbejde retningslinjer for de i dette stykke nævnte metoder til at føre tilsyn.«

7) Artikel 19, stk. 6, første led, affattes således:

»— de i indledningen nævnte tjenesteydelser vedrører aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller på et tilsvarende tredjelandsmarked, pengemarkedsinstrumenter, obligationer og andre gældsinstrumenter (dog undtaget obligationer eller gældsbeviser, som omfatter et afledt instrument), UCITS og andre ikke-komplekse finansielle instrumenter. Et tredjelandsmarked anses for at svare til et reguleret marked, når det opfylder krav svarende til de i afsnit III fastsatte. Kommissionen og ESMA offentliggør på deres websteder en liste over de markeder, der anses for at være tilsvarende markeder. Denne liste ajourføres regelmæssigt. ESMA bistår Kommissionen med at vurdere tredjelandsmarkeder.«

8) Artikel 23, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Medlemsstater, der beslutter at tillade investeringsfirmaer at udpege tilknyttede agenter, opretter et offentligt register. Tilknyttede agenter registreres i det offentlige register i den medlemsstat, hvor de er etablerede. ESMA offentliggør på sit websted henvisninger eller hyperlinks til de offentlige registre, der er oprettet i medfør af denne artikel af medlemsstater, der beslutter at tillade investeringselskaber at udpege tilknyttede agenter.«.

9) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Uden at dette berører fordelingen af ansvaret for håndhævelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) (*), sikrer medlemsstaterne og ESMA i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010, at der er truffet passende foranstaltninger til, at den kompetente myndighed kan føre tilsyn med investeringselskabers aktiviteter for at sikre, at disse handler ærligt, redeligt og professionelt på en måde, der fremmer markedets integritet.

(*) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringselskaber sørger for, at de relevante oplysninger om samtlige transaktioner med finansielle instrumenter, som de har foretaget enten for egen eller for en kundes regning, er tilgængelige for den kompetente myndighed i mindst fem år. Ved transaktioner gennemført for kunders regning skal registre indeholde alle oplysninger og nærmere enkeltheder om kundens identitet samt de oplysninger, der kræves efter direktiv 2005/60/EF.

ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til proceduren og de betingelser, der er fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

10) Artikel 27, stk. 2, affattes således:

»2. Den myndighed, der er kompetent for det mest relevante marked målt i likviditet, som defineret i artikel 25, fastlægger for hver aktie mindst en gang om året på grundlag af den aritmetiske gennemsnitsværdi af de udførte ordrer på markedet vedrørende den pågældende aktie, hvilken aktieklasser den tilhører. Denne oplysning offentliggøres til alle markedsdeltagere og fremsendes til ESMA, som offentliggør den på sit websted.«

11) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, andet led, affattes således:

»Såfremt investeringselskabet har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, meddeler den kompetente myndighed i investeringselskabets hjemland på anmodning af den kompetente myndighed i værtslandet og inden for en rimelig frist identiteten af de tilknyttede agenter, som investeringselskabet har til hensigt at anvende i den medlemsstat. Værtslandet kan offentliggøre sådanne oplysninger. ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til proceduren og de betingelser, der er fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»7. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 2, 4 og 6.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, 4 og 6.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

12) I artikel 32 tilføjes følgende stykke:

»10. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 2, 4 og 9.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3 og 9.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

13) I artikel 36 tilføjes følgende stykke:

»6. ESMA underrettes om enhver inddragelse af tilladelse.«

14) Artikel 41, stk. 2, affattes således:

»2. En kompetent myndighed, der kræver suspension med et finansielt instrument eller fjernelse af dette fra handelen på et eller flere regulerede markeder, skal straks offentliggøre sin beslutning og underrette ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater. De øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder stiller krav om suspension af handelen med det pågældende finansielle instrument eller fjernelse af dette fra handelen på de regulerede markeder og MHF'er, der opererer under deres myndighed, medmindre det forhold, at et sådant skridt vil kunne være til betydelig skade for investorinteresser eller markedets ordnede funktion, taler imod.«

15) Artikel 42, stk. 6, andet afsnit, affattes således:

»Det regulerede marked meddeler hjemlandets kompetente myndighed hvilken medlemsstat det har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. Hjemlandets kompetente myndighed meddeler inden en måned disse oplysninger til den medlemsstat, som det regulerede marked har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til proceduren og de betingelser, der er fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

16) Artikel 47 affattes således:

»Artikel 47

Liste over regulerede markeder

Hver medlemsstat opstiller en liste over de regulerede markeder, som den er hjemland for, og meddeler de øvrige medlemsstater og ESMA denne liste. Der skal på samme måde gives underretning om enhver ændring i denne liste. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over alle regulerede markeder på sit websted.«

17) I artikel 48 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hver medlemsstat udpeger den kompetente myndighed, som skal varetage hver af de opgaver, der er fastlagt i dette direktiv. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om, hvilken kompetent myndighed der er ansvarlig for håndhævelsen af hver enkelt opgave med angivelse af eventuel opgavefordeling.«

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om eventuelle aftaler, der indgås med hensyn til uddelegering af hverv, herunder hvilke nøjagtige betingelser der gælder for en sådan uddelegering.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over de i stk. 1 og 2 nævnte kompetente myndigheder på sit websted.«

18) I artikel 51 tilføjes følgende stykker:

»4. Medlemsstaterne giver årligt ESMA de sammenfattede oplysninger vedrørende alle administrative foranstaltninger og sanktioner, der er iværksat i henhold til stk. 1 og 2.

5. Har den kompetente myndighed offentliggjort en administrativ foranstaltning eller en sanktion, underretter den samtidig ESMA herom.

6. Vedrører en offentliggjort sanktion et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i henhold til dette direktiv, vedfører ESMA en henvisning til den offentliggjorte sanktion i registret over investeringsselskaber, der er etableret under artikel 5, stk. 3.«

19) I artikel 53 tilføjes følgende stykke:

»3. De kompetente myndigheder underretter ESMA om procedurer for klager og bilæggelse af tvister, jf. stk. 1, der står til rådighed inden for deres jurisdiktion.

ESMA offentliggør og ajourfører en liste over alle udenretslige ordninger på sit websted.«

20) Overskriften til kapitel II affattes således:

»Samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og ESMA«

21) I artikel 56 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Med henblik på at lette og fremskynde samarbejdet, herunder navnlig udveksling af oplysninger, udpeger hver medlemsstat én kompetent myndighed som kontaktpunkt i dette direktivs forstand. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, ESMA og de øvrige medlemsstater navnene på de myndigheder, der er udpeget til at kunne modtage anmodninger om udveksling af oplysninger eller samarbejde i henhold til dette stykke. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over disse myndigheder på sit websted.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Når en kompetent myndighed har god grund til at formode, at foretagender, der ikke er underlagt dens tilsyn, på en anden medlemsstats område udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv, skal denne kompetente myndighed give den kompetente myndighed i den anden medlemsstat og ESMA en så nøjagtig meddelelse herom som muligt. Den underrettede kompetente myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger. Den underretter den myndighed, der har givet meddelelsen, og ESMA om resultatet og så vidt muligt om vigtige forhold i sagens videre forløb. Dette stykke berører ikke beføjelsen for den kompetente myndighed, som har givet meddelelse.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske gennemførelses for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de i stk. 2 nævnte samarbejdsordninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

22) I artikel 57 foretages følgende ændringer:

a) Den nuværende tekst nummereres som stk. 1.

b) Følgende stykker tilføjes:

»2. ESMA kan, med det formål at konvergere tilsynspraksis, deltage i kollegierne af tilsynsførendes aktiviteter, herunder kontrol på stedet eller undersøgelser, der udføres i fællesskab af to eller flere kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. For at sikre konsekvent harmonisering af stk. 1 kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal udveksles mellem de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

23) I artikel 58 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 og 2 kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for udveksling af oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Hverken denne artikel eller artikel 54 og 63 er til hinder for, at en kompetent myndighed til ESMA, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (i det følgende benævnt »ESRB«), centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank, i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, og eventuelt til andre offentlige myndigheder, der fører tilsyn med betalings- og afviklingssystemer, videregiver de fortrolige oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde; der er heller ikke noget til hinder for, at sådanne myndigheder eller organer til de kompetente myndigheder videregiver oplysninger, som de har brug for til at udføre deres opgaver i henhold til dette direktiv.«

24) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 58a

Bindende mægling

De kompetente myndigheder kan indbringe situationer for ESMA, hvor en anmodning om en af følgende er blevet nægtet eller ikke er blevet efterkommet inden for en rimelig frist:

- tilsynsaktiviteter, kontrol på stedet eller en undersøgelse som omhandlet i artikel 57, eller
- udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 58.

I de i første afsnit omhandlede situationer kan ESMA handle i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010, jf. dog mulighederne for at nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger som fastsat i artikel 59a og ESMA's mulighed for at handle i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

25) Artikel 59, stk.2, affattes således:

»I tilfælde af nægtelse skal den kompetente myndighed give den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen, og ESMA meddelelse herom og fremlægge så detaljerede oplysninger som muligt.«

26) I artikel 60 tilføjes følgende stykke:

»4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 og 2 kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for konsultation af andre kompetente myndigheder før meddelelse af tilladelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

27) I artikel 62 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Hvis investeringsselskabet trods de foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets investorers interesser eller markedernes ordnede funktion, gælder følgende:

- a) den kompetente myndighed i værtslandet træffer, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes ordnede funktion. Dette indebærer, at investeringsselskaber, der overtræder bestemmelserne, kan forhindres i at udføre yderligere forretninger på deres områder. Kommissionen og ESMA underrettes straks om sådanne foranstaltninger
- b) den kompetente myndighed i værtslandet kan desuden indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Hvis det pågældende investeringsselskab til trods for de foranstaltninger, der er truffet af værtslandet, fortsat overtræder de i første afsnit omhandlede lovbestemmelser, som finder anvendelse i værtslandet, gælder følgende:

- a) den kompetente myndighed i værtslandet træffer, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes ordnede funktion. Kommissionen og ESMA underrettes straks om sådanne foranstaltninger
- b) den kompetente myndighed i værtslandet kan desuden indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

c) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Hvis det pågældende regulerede marked eller MHF trods de foranstaltninger, der træffes af hjemlandets kompetente myndighed, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets investorers interesser eller markedernes ordnede funktion, gælder følgende:

- a) den kompetente myndighed i værtslandet træffer, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes ordnede funktion, hvilket indebærer, at det pågældende regulerede marked eller MHF kan forhindres i at give fjernmedlemmer eller deltagere, der er etableret i værtslandet, adgang til deres ordninger. Kommissionen og ESMA underrettes straks om sådanne foranstaltninger
- b) den kompetente myndigheder i værtslandet kan desuden indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

28) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 62a

Samarbejde og udveksling af oplysninger med ESMA

1. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver ifølge dette direktiv og i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

29) Artikel 63, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne og ESMA, jf. artikel 33 i forordning (EU) nr. 1095/2010, må kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i henhold til artikel 54. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give disse kompetente myndigheder mulighed for at udføre deres opgaver.

Medlemsstaterne og ESMA kan videregive personoplysninger til tredjelande i overensstemmelse med kapitel IV i direktiv 95/46/EF.

Medlemsstaterne og ESMA kan også indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes myndigheder, organer og fysiske eller juridiske personer, der har ansvaret for et eller flere af følgende områder:

- a) tilsyn med kreditinstitutter, andre finansielle institutio-
ner og forsikringsselskaber samt med de finansielle
markeder
- b) likvidation og konkursbehandling af investeringsselska-
ber og lignende procedurer
- c) den lovpligtige revision af investeringsselskabers og
andre finansielle enheders, kreditinstitutters og forsik-
ringsselskabers regnskaber i forbindelse med udførelsen
af deres tilsynsopgaver, eller som forvalter garantiord-
ninger i forbindelse med udførelsen af deres opgaver
- d) tilsyn med organer, der er ansvarlige for likvidation og
konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende
procedurer
- e) tilsyn med personer, der er ansvarlige for den lovpligtige
revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, inve-
steringsselskabers og andre finansielle enheders
regnskaber.

De samarbejdsaftaler, som er omtalt i tredje afsnit, kan kun indgås, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en tavshedspligt, der er mindst svarer til tavshedspligten i henhold til artikel 54. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give disse myndigheder, organer og fysiske eller juridiske personer mulighed for at udføre deres opgaver.«

30) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 64a

»Sunset clause«

Kommission tager senest den 1. december 2011 artikel 2, 4, 10b, 13, 15, 18, 19, 21, 22, 24 og 25, artikel 27-30 og artikel 40, 44, 45, 56 og 58 op til vurdering og forelægger eventuelle relevante lovforslag med henblik på fuld anvendelse af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF i forbindelse med dette direktiv. Med forbehold af gennemførelsesbestemmelser, der allerede er vedtaget, ophører de efter Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 tilbageværende beføjelser til at vedtage gennemførelsesbestemmelser, der er tillagt Kommissionen i artikel 64, med at finde anvendelse den 1. december 2012.«

Artikel 7

Ændring af direktiv 2004/109/EF

I direktiv 2004/109/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»3. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, præcisere de fastsatte krav og sikre

ensartet anvendelse af stk. 1 vedtager Kommissionen i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b foranstaltninger vedrørende definitionerne i stk. 1.«

b) Tredje afsnit affattes således:

»De foranstaltninger, der henvises til i andet afsnit, litra a) og b), fastsættes ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b.«

2) I artikel 5, stk. 6, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»6. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere de i denne artikels stk. 1-5 fastsatte krav og sikre ensartet anvendelse heraf vedtager Kommissionen foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2 eller artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c.«

b) Tredje afsnit affattes således:

»De foranstaltninger, der henvises til i litra a), vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 27, stk. 2. De foranstaltninger, der henvises til i litra b) og c), fastsættes ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b.«

c) Fjerde afsnit affattes således:

»Kommissionen kan i givet fald også justere den i stk. 1 nævnte femårsperiode ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b.«

3) I artikel 9, stk. 7, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»7. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere de i stk. 2, 4 og 5 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b.«

b) Andet afsnit affattes således:

»Kommissionen fastsætter den maksimale længde af den i stk. 4 omhandlede korte afviklingscyklus samt passende kontrolmekanismer, der forvaltes af hjemlandets kompetente myndighed, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b.«

4) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 8 ændres således:

i) Første afsnit, indledningen, affattes således:

»8. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere de i denne artikels stk. 1, 2, 4, 5 og 6 fastsatte krav vedtager Kommissionen i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b, foranstaltninger med henblik på at:«.

ii) Litra a) udgår.

iii) Andet afsnit udgår.

b) Følgende stykke tilføjes:

»9. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder kan Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »ESMA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*), udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug ved anmeldelse af de krævede oplysninger til udstederen, jf. stk. 1 i denne artikel, eller ved indgivelse af oplysninger i henhold til artikel 19, stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit nævnte gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 84.«

5) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 ændres således:

i) Første afsnit affattes således:

»2. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere de i stk. 1 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b. Kommissionen fastlægger navnlig:«.

ii) Litra c) affattes således:

»c) anmeldelsernes indhold«.

iii) Andet afsnit udgår.

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder kan ESMA udarbejde udkast til

gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug ved anmeldelse af de krævede oplysninger til udstederen, jf. stk. 1 i denne artikel, eller ved indgivelse af oplysninger i henhold til artikel 19, stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

6) Artikel 14, stk. 2, affattes således:

»2. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere de i stk. 1 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b.«

7) Artikel 17, stk. 4, affattes således:

»4. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og udviklingen inden for informations- og kommunikationsteknologi og præcisere de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b. Kommissionen præcisere navnlig, gennem hvilke typer pengeinstitutter aktionærer kan udøve deres finansielle rettigheder, som omhandlet i stk. 2, litra c)«.

8) Artikel 18, stk. 5, affattes således:

»5. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og udviklingen inden for informations- og kommunikationsteknologi og præcisere de i stk. 1-4 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b. Kommissionen præcisere navnlig, gennem hvilke typer pengeinstitutter gældsbevisindehavere kan udøve deres finansielle rettigheder, som omhandlet i stk. 2, litra c)«.

9) Artikel 19, stk. 4, affattes således:

»4. For at præcisere de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b.

Kommissionen præcisere navnlig, efter hvilken procedure en udsteder, en aktionær eller en indehaver af andre finansielle instrumenter eller en person eller enhed som omhandlet i artikel 10 skal indgive oplysninger til den kompetente myndighed i hjemlandet i henhold til henholdsvis stk. 1 eller 3, med henblik på at gøre det muligt at indgive oplysninger i elektronisk form i hjemlandet.«

10) Artikel 21, stk. 4, affattes således:

»4. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, til udviklingen inden for informations- og kommunikationsteknologi og for at præcisere de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b.

Kommissionen fastsætter navnlig:

- a) minimumsstandarder for udbredelse af regulerede oplysninger, jf. stk. 1
- b) minimumsstandarder for den centrale opbevaringsmekanisme, jf. stk. 2.

Kommissionen kan ligeledes opstille og ajourføre en liste over medier til udbredelse af oplysninger til offentligheden.«

11) Artikel 22, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. ESMA udarbejder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 retningslinjer med henblik på yderligere at lette offentlighedens adgang til oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til direktiv 2003/6/EF, direktiv 2003/71/EF og nærværende direktiv.«

12) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis udsteders registrerede hjemsted er i et tredjeland, kan den kompetente myndighed i hjemlandet undtage udsteder fra kravene i artikel 4-7, artikel 12, stk. 6, og artikel 14-18, såfremt det pågældende tredjeland lovgivning indeholder ækvivalente krav eller udsteder opfylder kravene i lovgivningen i et tredjeland, som den kompetente myndighed i hjemlandet betragter som ækvivalente.

Den kompetente myndighed underretter derefter ESMA om undtagelsen.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 27, stk. 2, gennemførelsesforanstaltninger:

- i) hvorved der etableres en mekanisme, der sikrer ækvivalens mellem oplysninger, der kræves i henhold til dette direktiv, herunder årsregnskaber og oplysninger, der kræves i henhold til et tredjeland love eller administrative bestemmelser
- ii) som fastslår, at det tredjeland, hvor udsteder er registreret, som følge af sine nationale love og administrative bestemmelser eller praksis eller procedurer

baseret på de internationale standarder som er opstillet af internationale organisationer, sikrer ækvivalens med oplysningskravene i dette direktiv.

Med henblik på første afsnit, nr. ii), vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b foranstaltninger vedrørende vurdering af standarder, som er relevante for udstedere i mere end et land.

Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 27, stk. 2, de nødvendige afgørelser om ækvivalens med de regnskabsstandarder, som benyttes af tredjelandsudstedere på de i artikel 30, stk. 3, fastsatte betingelser. Fastslår Kommissionen, at regnskabsstandarderne i et tredjeland ikke er ækvivalente, kan den give den pågældende udsteder tilladelse til fortsat at benytte disse regnskabsstandarder i en passende overgangsperiode.

Med henblik på tredje afsnit vedtager Kommissionen også ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b foranstaltninger med henblik på at fastsætte generelle ækvivalenskriterier for regnskabsstandarder, som er relevante for udstedere i mere end et land.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. For at præcisere de i stk. 2 fastsatte krav kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b vedtage foranstaltninger, som definerer, hvilken type oplysninger offentliggjort i et tredjeland der har betydning for offentligheden i Unionen.«

d) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen vedtager også ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b foranstaltninger med henblik på at fastsætte generelle ækvivalenskriterier, for så vidt angår første afsnit.«

e) Følgende stykke tilføjes:

»8. ESMA bistår Kommissionen med udførelsen af dens opgaver i henhold til nærværende artikel i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

13) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Hver enkelt medlemsstat udpeger den i artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/71/EF omhandlede centrale myndighed som den centrale kompetente administrative myndighed med ansvar for at varetage de forpligtelser, der følger af nærværende direktiv, og for at sikre, at bestemmelser vedtaget i medfør af nærværende direktiv anvendes. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og ESMA herom.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1095/2010 og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om alle ordninger vedrørende uddelegering af opgaver med angivelse af de nøjagtige vilkår for regulering af uddelegeringen.«

14) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykker indsættes:

»2a. De kompetente myndigheder kan indbringe situationer for ESMA, hvor en anmodning om samarbejde er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist. Uden at det berører artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), kan ESMA i de situationer, der er nævnt i første punktum, handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2b. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

2c. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige, for at den kan varetage sine opgaver i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 1095/2010, jf. nævnte forordnings artikel 35.«

b) Stk. 3, første punktum, affattes således:

»3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan udveksle fortrolige oplysninger med eller videregive oplysninger til andre kompetente myndigheder, ESMA og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (*)).

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 1.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne og ESMA kan i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1095/2010 indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandets kompetente myndigheder eller organer, som i medfør af deres respektive lovgivninger kan udføre opgaver i henhold til dette direktiv, jf. artikel 24. Medlemsstaterne underretter ESMA om indgåelsen af samarbejdsaftaler. En sådan udveksling af oplysninger er underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til den i nærværende artikel omhandlede tavshedspligt. En sådan udveksling af oplysninger har til formål at give de nævnte myndigheder eller organer mulighed for at udøve deres tilsynsbeføjelser. Når oplysningerne hidrører fra en anden medlemsstat, videregives de ikke uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet oplysningerne, og de anvendes i givet fald

alene til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.«

15) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Forholdsregler

1. Hvis værtslandets kompetente myndighed finder, at udstederen eller aktionæren eller indehaveren af andre finansielle instrumenter eller den i artikel 10 omhandlede person eller enhed har begået uregelmæssigheder eller ikke har opfyldt sine forpligtelser, skal den forelægge sagen for hjemlandets kompetente myndighed og ESMA.

2. Hvis udstederen eller værdipapirindehaveren på trods af de forholdsregler, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, eller fordi sådanne forholdsregler viser sig utilstrækkelige, fortsat overtræder de pågældende love eller retsfor skrifter, træffer værtslandets kompetente myndighed, efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed i henhold til artikel 3, stk. 2, de nødvendige forholdsregler til at beskytte investorerne, idet Kommissionen og ESMA underrettes herom ved først givne lejlighed.«

16) Overskriften til kapitel VI affattes således:

»DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER«.

17) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2a affattes således:

»2a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, artikel 5, stk. 6, artikel 9, stk. 7, artikel 12, stk. 8, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, artikel 17, stk. 4, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 4, artikel 21, stk. 4, artikel 23, stk. 4, artikel 23, stk. 5, og artikel 23, stk. 7, i en periode på fire år fra den 4. januar 2011. Kommissionen udarbejder en rapport om de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder den i henhold til artikel 27a.«

b) Følgende stykker indsættes:

»2b. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.

2c. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i artikel 27a og 27b anførte betingelser.«

18) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 27a

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 2, stk. 3, artikel 5, stk. 6, artikel 9, stk. 7, artikel 12, stk. 8, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, artikel 17, stk. 4, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 4, artikel 21, stk. 4, artikel 23, stk. 4, artikel 23, stk. 5, og artikel 23, stk. 7, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om en delegation af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27b

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. Denne frist forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden for den i stk. 1 nævnte frist, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, angiver begrundelsen herfor, jf. artikel 296 i TEUF.»

Artikel 8

Ændring af direktiv 2005/60/EF

I direktiv 2005/60/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 11, stk. 4, affattes således:

»4. Medlemsstaterne underretter hinanden, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »EBA«), der er oprettet

ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) (i det følgende benævnt »EIOPA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (**) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »ESMA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (***), (samlet benævnt »ESA'erne«), for så vidt det er relevant i henhold til dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010, og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 1 og 2, hhv. om andre tilfælde, hvor de tekniske kriterier, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1, litra b), er opfyldt.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 84.»

2) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne underretter hinanden, ESA'erne, for så vidt det er relevant i henhold til dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010, og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 1, litra b).«

3) Artikel 28, stk. 7, affattes således:

»7. Medlemsstaterne underretter hinanden, ESA'erne, for så vidt det er relevant i henhold til dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010, og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 3, 4 eller 5.«

4) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne, ESA'erne, for så vidt det er relevant i henhold til dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010, og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor det ifølge tredjelandets lovgivning ikke er tilladt at anvende de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, første afsnit, og hvor der kunne tilstræbes en løsning ved en samordnet optræden.«

- b) Følgende stykke tilføjes:
- »4. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel og for at tage hensyn til den tekniske udvikling i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme kan ESA'erne under hensyntagen til de eksisterende rammer og, hvor det er hensigtsmæssigt, i samarbejde med andre relevante EU-organer inden for dette område udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 med henblik på at præcisere arten af de yderligere foranstaltninger, der er omtalt i stk. 3, og de tiltag, kredit- og pengeinstitutter som minimum skal gennemføre, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i denne artikels stk. 1, første afsnit.
- Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«
- 5) I artikel 34 tilføjes følgende stykke:
- »3. For at sikre konsekvent harmonisering og for at tage hensyn til den tekniske udvikling i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme kan ESA'erne under hensyntagen til de eksisterende rammer og, hvor det er hensigtsmæssigt, i samarbejde med andre relevante EU-organer inden for dette område udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 med henblik på at præcisere mindsteindholdet af de oplysninger, som er omtalt i stk. 2.
- Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«
- 6) Følgende artikel indsættes:
- »Artikel 37a
1. De kompetente myndigheder samarbejder med ESA'erne, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.
2. De kompetente myndigheder giver ESA'erne alle de oplysninger, der er nødvendige for, at ESA'erne kan varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv og henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«
- 7) Overskriften til kapitel VI affattes således:
- »DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER.«
- 8) I artikel 40 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1 ændres således:
- i) Første afsnit, indledningen, affattes således:
- »1. For at tage højde for den tekniske udvikling i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og for at præcisere de krav, der er fastsat i dette direktiv, kan Kommissionen vedtage følgende foranstaltninger:«
- ii) Andet afsnit affattes således:
- »Disse foranstaltninger vedtages ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 41a og 41b.«
- b) Stk. 3, andet led, affattes således:
- »Disse foranstaltninger vedtages ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 41a og 41b.«
- 9) I artikel 41 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:
- »2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dennes artikel 8, og forudsat at de foranstaltninger, der vedtages efter denne procedure, ikke ændrer de væsentlige bestemmelser i dette direktiv.«
- b) Stk. 2a affattes således:
- »2a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 40, i en periode på fire år fra den 4. januar 2011. Kommissionen udarbejder en rapport om de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 41a.«
- c) Følgende stykker indsættes:
- »2b. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.
- 2c. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i artikel 41a og 41b anførte betingelser.«
- d) Stk. 3 udgår.

10) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 41a

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 40 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om en delegation af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 41b

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. Denne frist forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden for den i stk. 1 nævnte frist, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, angiver begrundelsen herfor, jf. artikel 296 i TEUF.«

Artikel 9

Ændring af direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Det eksisterende stykke affattes således:

»1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at kreditinstitutterne er meddelt tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. Med forbehold af artikel 7-12, fastsætter de

betingelserne for meddelelse af en sådan tilladelse, og meddeler dem til Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsmyndighed, (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*) (i det følgende benævnt »EBA«).

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 12.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»2. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder:

- a) om de oplysninger der skal fremlægges for de kompetente myndigheder ved ansøgningen om godkendelse af kreditinstitutter, herunder driftsplanen, jf. artikel 7
- b) om præcisering af betingelserne for opfyldelse af kravet i artikel 8
- c) om præcisering af de krav, der gælder for aktionærer og selskabsdeltagere, der er kvalificerede deltagere, samt hvilke forhold, der kan hæmme den kompetente myndigheds effektive varetagelse af sine tilsynsopgaver som fastsat i artikel 12.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan EBA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for fremlæggelse af sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit nævnte gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

2) Artikel 9, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) de interesserede medlemsstater skal give Kommissionen og EBA en begrundelse for, hvorfor de udnytter denne mulighed, og«.

3) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Enhver tilladelse meddeles EBA.

Navnet på alle kreditinstitutter, der meddeles tilladelse, optages på en fortegnelse. EBA offentliggør og ajourfører løbende denne fortegnelse på sit websted.«

4) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»2. Inddragelsen af en tilladelse meddeles Kommissionen og EBA og begrundes. Begrundelsen meddeles de berørte personer.«

5) I artikel 19 tilføjes følgende stykke:

»9. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, som er omhandlet i artikel 19a, stk. 4, som påtænkte erhververe skal vedlægge deres underretning, jf. dog stk. 3 i nærværende artikel.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv, kan EBA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 19b.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

6) I artikel 22 tilføjes følgende stykke:

»3. For at præcisere de krav, der er fastsat i denne artikel, og sikre konvergens i tilsynspraksis kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de former, procedurer og mekanismer, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med principperne om, at de skal omfatte hele virksomheden og være proportionale som fastsat i stk. 2.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

7) I artikel 25 tilføjes følgende stykke:

»5. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal indgives, jf. denne artikel.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder EBA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug ved indgivelsen af disse oplysninger.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

8) I artikel 26 tilføjes følgende stykke:

»5. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal indgives, jf. denne artikel.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder EBA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug ved indgivelsen af disse oplysninger.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

9) I artikel 28 tilføjes følgende stykke:

»4. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal indgives, jf. denne artikel.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder EBA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug ved indgivelsen af disse oplysninger.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

10) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

»Inden den i artikel 30 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt hastende tilfælde iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indlåneres, investorer og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen, EBA og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.«

11) Artikel 36 affattes således:

»Artikel 36

Medlemsstaten meddeler Kommissionen og EBA antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 25 og artikel 26, stk. 1, 2 og 3, er blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til artikel 30, stk. 3.«

12) Artikel 38, stk. 2, affattes således:

»2. De kompetente myndigheder giver Kommissionen, EBA og Det Europæiske Bankudvalg meddelelse om de tilladelser til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hjemsted i et tredjeland.«

13) I artikel 39 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

»c) dels at EBA er i stand til at få de oplysninger fra medlemsstaternes kompetente myndigheder, som de har modtaget fra tredjelands nationale myndigheder i henhold til artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. EBA bistår Kommissionen med henblik på denne artikel i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

14) I artikel 42 tilføjes følgende stykker:

»De kompetente myndigheder kan indbringe situationer for EBA, hvor en anmodning om samarbejde, navnlig med hensyn til udveksling af oplysninger, er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist. Uden at det berører artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), kan EBA i de situationer, der er nævnt i første punktum, handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i denne artikel indeholdte oplysninger.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder EBA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug for informationsudveksling, som kan forventes at lette overvågningen af kreditinstitutter.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage de i fjerde stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

15) I artikel 42a foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, indsættes følgende afsnit efter fjerde afsnit:

»Har en hvilken som helst af de berørte kompetente myndigheder efter udløbet af den første periode på to måneder indbragt sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udsætter værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning. Værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på to måneder anses for at være forligsfasen i den i artikel 19 i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de første to måneder eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.«

b) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de almindelige betingelser for virkemåden for kollegierne af tilsynsførende.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i fjerde afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan EBA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge driften for kollegierne af tilsynsførende.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i sjette afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

16) I artikel 42b foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. De kompetente myndigheder tager under udøvelsen af deres opgaver hensyn til konvergensen i forbindelse med tilsynsredskaber og tilsynspraksis i anvendelsen af love og administrative bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at:

- a) de kompetente myndigheder deltager i EBA's arbejde
- b) de kompetente myndigheder følger de retningslinjer og henstillinger, som EBA har fastsat, og giver en begrundelse, hvis de ikke gør det
- c) de nationale mandater, der er tildelt de kompetente myndigheder, ikke forhindrer dem i at udføre deres opgaver som medlemmer af EBA eller i medfør af dette direktiv.«

b) Stk. 2 udgår.

17) Artikel 44, stk. 2, affattes således:

»2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger eller videregiver oplysninger til EBA i henhold til nærværende direktiv og til de øvrige direktiver, der gælder for kreditinstitutter, samt til artikel 31 og 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

18) Artikel 46 affattes således:

»Artikel 46

I overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010 må medlemsstaterne og EBA kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i artikel 47 og artikel 48, stk. 1, i dette direktiv omhandlede myndigheder eller organer fra tredjelande, forudsat at de således meddelte oplysninger er sikret ved tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i artikel 44, stk. 1, i dette direktiv. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give de pågældende myndigheder eller organer mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver.

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de ikke uden udtrykkelig tilladelse fra de myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.«

19) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»Denne afdeling er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed sender oplysninger til følgende med henblik på udførelsen af deres opgaver:

- a) centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres respektive lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system
- b) eventuelle andre offentlige myndigheder, der overvåger betalingsystemerne
- c) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (i det følgende benævnt »ESRB«), når disse oplysninger er relevante for dets opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (*).

Denne afdeling er ikke til hinder for, at de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder sådanne oplysninger, som er nødvendige for dem med henblik på artikel 45.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 1.«

b) Stk. 4 affattes således:

»I en nødsituation som omhandlet i artikel 130, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder straks at meddele centralbankerne i Det Europæiske System af Centralbanker oplysninger, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system, og ESRB i henhold til forordning (EU) nr. 1092/2010, når sådanne oplysninger er relevante for udøvelsen af de opgaver, det har fået pålagt.«

20) I artikel 63a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Det skal fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet, at hovedstol, ubetalte renter eller udbytte skal være af en sådan karakter, at de dækker tab og ikke hindrer kreditinstituttets forhøjelse af aktiekapitalen ved overførsel fra reserver ved hjælp af passende mekanismer, som er udarbejdet af EBA i henhold til stk. 6.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. For at sikre konsekvent harmonisering og for at sikre konvergens i tilsynspraksis udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de krav, der gælder for de instrumenter, som er omhandlet i stk. 1. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i foranstående afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10 til 14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA udarbejder også retningslinjer for de instrumenter, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1, litra a).

EBA overvåger anvendelsen af disse retningslinjer.«

21) Artikel 74, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv skal de kompetente myndigheder for kreditinstitutternes meddelelse af disse beregninger fra den 31. december 2012 anvende ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv udarbejder EBA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på indførelse i Unionen af ensartede formater (med tilhørende specifikationer), hyppigheder og datoer for indberetning inden den 1. januar 2012. Indberetningsformaterne skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af kreditinstitutternes aktiviteter.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv udarbejder EBA ligeledes udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de it-løsninger, der skal anvendes til denne indberetning.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet og tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

22) I artikel 81, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder EBA i samråd med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »ESMA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*), udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere vurderingsmetodologien for kreditvurderinger. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 84.«

23) I artikel 84, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan EBA i samråd med ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den vurderingsmetodologi, efter hvilken kompetente myndigheder tillader kreditinstitutioner at anvende IRB-metoden.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit, litra a), omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

24) I artikel 97, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder EBA i samråd med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere vurderingsmetodologien for kreditvurderinger. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

25) I artikel 105, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den vurderingsmetodologi, efter hvilken de kompetente myndigheder tillader kreditinstitutter at anvende metoder med avanceret måling.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

26) Artikel 106, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»For at sikre konsekvent harmonisering af dette stykke udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere undtagelserne i litra c) og d) samt fastlægge betingelserne for at fastslå, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, jf. stk. 3. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

27) Artikel 110, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser om, at indberetning skal finde sted mindst to gange om året. De kompetente myndigheder anvender fra den 31. december 2012 ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv udarbejder EBA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på indførelse i Unionen af ensartede formater (med tilhørende specifikationer), hyppigheder og datoer for indberetning inden den 1. januar 2012. Indberetningsformaterne skal være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af kreditinstitutternes aktiviteter.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af direktivet udarbejder EBA ligeledes udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de it-løsninger, der skal anvendes til denne indberetning.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første og andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

28) Artikel 111, stk. 1, fjerde afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette EBA og Kommissionen herom.«

29) Artikel 122a, stk. 10, affattes således:

»10. EBA aflægger årligt rapport til Kommissionen om de kompetente myndigheders overholdelse af denne artikel.

For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på konvergens i tilsynspraksis, hvad angår denne artikel, herunder de foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne hvad angår rettidig omhu og risikostyring. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

30) I artikel 124 tilføjes følgende stykke:

»6. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på præcisering af denne artikel og på en fælles risikovurderingsprocedure og -metodologi.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

31) Artikel 126, stk. 4, affattes således:

»4. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og EBA om enhver aftale, der falder ind under stk. 3.«

32) I artikel 129 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Er den konsoliderende myndighed ude af stand til at udføre de i første afsnit omhandlede opgaver, eller samarbejder de kompetente myndigheder ikke med den konsoliderende myndighed i det omfang, der er nødvendigt, for at den kan udføre de i første afsnit anførte opgaver, kan enhver berørt kompetent myndighed indbringe sagen for EBA, som kan handle i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

b) I stk. 2, femte afsnit, tilføjes følgende:

»Har en af de pågældende kompetente myndigheder efter udløbet af perioden på seks måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på seks måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.«

c) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»EBA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af den i dette stykke nævnte fælles beslutningsproces med hensyn til de i artikel 84, stk. 1, artikel 87, stk. 9, og artikel 105, samt bilag III, del 6, omhandlede ansøgninger om tilladelser med henblik på at lette fælles beslutninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i sjette og syvende afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

d) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) I tredje afsnit ændres udtrykket »Det Europæiske Banktilsynsudvalg« til »EBA«.

ii) Fjerde afsnit affattes således:

»Foreligger der ikke nogen fælles beslutning fra de kompetente myndigheder inden for fire måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed beslutning om anvendelsen af artikel 123 og 124 og artikel 136, stk. 2, på et konsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.«

iii) Femte afsnit affattes således:

»Beslutningen om anvendelsen af artikel 123 og 124 og artikel 136, stk. 2, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen, på individuelt eller delkonsolideret grundlag, efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Har en af de pågældende kompetente myndigheder efter udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de kompetente myndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til forordningens artikel 19, stk. 3, og træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.«

iv) Syvende afsnit affattes således:

»Når EBA er blevet hørt, skal alle kompetente myndigheder tage hensyn til dens råd og redegøre for enhver betydende afvigelse derfra.«

v) Tiende afsnit affattes således:

»EBA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af den i dette

stykke nævnte fælles beslutningsproces med hensyn til anvendelsen af artikel 123 og 124 og artikel 136, stk. 2, og med henblik på at lette de fælles beslutninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tiende afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

33) Artikel 130, stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:

»1. Opstår der en nødsituation, herunder en situation som defineret i artikel 18 i forordning (EU) nr. 1093/2010, eller en situation med en negativ udvikling på markederne, som potentielt kan bringe markedslivligheden og stabiliteten i det finansielle system i fare i en af de medlemsstater, hvor enheder i en koncern har fået meddelt tilladelse, og hvor væsentlige filialer som nævnt i artikel 42a er etableret, skal den konsoliderende tilsynsmyndighed, så hurtigt som praktisk muligt, jf. kapitel 1, afdeling 2, underrette EBA, ESRB og de i artikel 49, stk. 4, og artikel 50 omhandlede myndigheder og meddele dem alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Disse forpligtelser finder anvendelse på alle kompetente myndigheder i artikel 125 og 126 og på den kompetente myndighed i artikel 129, stk. 1.

Hvis den i artikel 49, stk. 4, omhandlede myndighed bliver bekendt med en situation som den, der er beskrevet i første afsnit, underretter den så hurtigt som praktisk muligt de kompetente myndigheder nævnt i artikel 125 og 126 samt EBA.«

34) Artikel 131, stk. 3, affattes således:

»De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for meddelelsen af tilladelse til datterselskabet af et moderselskab, der er et kreditinstitut, kan ved tosidig aftale i overensstemmelse med artikel 28 i forordning (EU) nr. 1093/2010 overdrage deres tilsynspligt til de kompetente myndigheder, der har meddelt moderselskabet tilladelse og fører tilsyn med dette, således at disse påtager sig tilsyn med datterselskabet i overensstemmelse med nærværende direktivs bestemmelser. EBA underrettes om sådanne aftaler og indholdet heraf. Den videregiver oplysningerne herom til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Europæiske Bankudvalg.«

35) I artikel 131a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal etablere kollegier af tilsynsførende for at lette udførelsen af de i artikel 129 og artikel 130, stk. 1, omhandlede opgaver og skal med forbehold af fortrolighedskravene i stk. 2 og i overensstemmelse med EU-retten sikre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde med de relevante tredjelandes kompetente myndigheder, hvor det er relevant.

EBA bidrager til at fremme og overvåge de i denne artikel omhandlede kollegier af tilsynsførendes effektive og konsekvente virkemåde i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA deltager derfor med henblik herpå, når den finder det hensigtsmæssigt, og anses for at være den kompetente myndighed i så henseende.

Kollegier af tilsynsførende skal fastsætte rammer for den konsoliderende tilsynsmyndigheds, EBA's og de andre kompetente myndigheds udførelse af følgende opgaver:

- a) udveksling af oplysninger indbyrdes og med EBA i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 1093/2010
- b) opnåelse af enighed om frivillige mandater og frivillig uddelegering af ansvar, når det er relevant
- c) fastlæggelse af tilsynsprogrammer baseret på en risikovurdering af koncernen i overensstemmelse med artikel 124
- d) forøgelse af effektiviteten af tilsynet ved at fjerne unødvendigt dobbeltarbejde i forbindelse med tilsynskravene, herunder i tilknytning til de i artikel 130, stk. 2, og artikel 132, stk. 2, nævnte anmodninger om oplysninger
- e) konsekvent anvendelse af forsigtighedskravene i dette direktiv på alle enheder i en bankkoncern, med forbehold af de i EU-lovgivningen disponible valgmuligheder og skøn
- f) anvendelse artikel 129, stk. 1, litra c), under hensyntagen til det arbejde, der udføres i andre fora, der eventuelt er etableret på dette område.

De kompetente myndigheder og EBA, der deltager i kollegierne af tilsynsførende, skal arbejde tæt sammen. Fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling 2, må ikke forhindre de kompetente myndigheder i at udveksle fortrolige oplysninger inden for kollegierne af tilsynsførende. Oprettelsen af kollegier af tilsynsførende og deres funktion berører ikke de kompetente myndigheds retigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.«

b) Stk. 2 ændres således:

i) Andet afsnit affattes således:

»For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de almindelige betingelser for driften af kollegierne af tilsynsførende.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan EBA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge driften for kollegierne af tilsynsførende.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i fjerde afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

ii) Sjette afsnit affattes således:

»Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal under hensyntagen til fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling 2, underrette EBA om kollegiet af tilsynsførendes aktiviteter, herunder i nødsituationer, og meddele EBA alle oplysninger, der er af særlig relevans med hensyn til tilsynskonvergens.«

36) I artikel 132, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

»De kompetente myndigheder samarbejder med EBA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

De kompetente myndigheder giver EBA alle de oplysninger, der er nødvendige for at den kan varetage af sine opgaver i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 1093/2010, jf. nævnte forordnings artikel 35.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»De kompetente myndigheder kan indbringe situationer for EBA, hvor:

- a) en kompetent myndighed ikke har videregivet væsentlige oplysninger, eller
- b) en anmodning om samarbejde, navnlig udveksling af relevante oplysninger, er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist.

Uden at det berører artikel 258 i TEUF, kan EBA i de situationer, der er nævnt i syvende afsnit, handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

37) Artikel 140, stk. 3, affattes således:

»3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder en fortegnelse over de finansielle holdingselskaber, der er nævnt i artikel 71, stk. 2. Denne fortegnelse videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.«

38) I artikel 143 foretages følgende ændringer:

- a) i Stk. 2 foretages følgende ændringer:
- i) Følgende punktum indsættes i slutningen af første afsnit:

»EBA bistår Kommissionen og Det Europæiske Bankudvalg med udførelsen af disse opgaver, bl.a. i spørgsmålet om, hvorvidt sådanne retningslinjer bør ajourføres.«

- ii) Andet afsnit affattes således:

»Den kompetente myndighed, der foretager den i stk. 1, første afsnit, specificerede kontrol, tager hensyn til alle sådanne retningslinjer. Med dette formål hører den kompetente myndighed EBA, inden der træffes en afgørelse.«

- b) Stk. 3, fjerde afsnit, affattes således:

»Tilsynsmetoderne skal være udformet med henblik på at opfylde det konsoliderede tilsyns mål som defineret i dette kapitel og skal indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.«

39) I artikel 144 tilføjes følgende stykke:

»For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder EBA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge formatet, strukturen, indholdsfortegnelsen og den årlige offentliggørelsesdato for offentliggørelse af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel. EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 3 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

40) I artikel 150 tilføjes følgende stykke:

»3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv med hensyn til betingelserne for anvendelse af:

- a) punkt 15-17 i bilag V
- b) punkt 23, litra l), i bilag V, for så vidt angår kriterierne for fastlæggelse af et passende forhold mellem faste og variable komponenter i det samlede vederlag, og punkt 23, litra o), nr. ii), i bilag V, for at specificere de typer instrumenter, der opfylder betingelserne i dette punkt
- c) del 2 i bilag VI for så vidt angår de kvantitative faktorer, der er nævnt i punkt 12, den kvalitative faktor, der er nævnt i punkt 13, og den benchmark, der er nævnt i punkt 14.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

41) I artikel 156 foretages følgende ændringer:

- a) Udtrykket »Det Europæiske Banktilsynsudvalg« ændres til »EBA«.

- b) Stk. 1 affattes således:

»Kommissionen skal i samarbejde med EBA og medlemsstaterne og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank periodisk overvåge, om dette direktiv sammen med direktiv 2006/49/EF har væsentlig indvirkning på den økonomiske konjunktur og i lyset af denne undersøgelse overveje, om der er behov for korrigerende foranstaltninger.«

Artikel 10

Ændring af direktiv 2006/49/EF

I direktiv 2006/49/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 18 tilføjes følgende stykke:

»5. Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »EBA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*), kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den vurderingsmetode, de kompetente myndigheder skal anvende, når de giver institutter tilladelse til at anvende interne modeller til beregning af kapitalkravene i henhold til dette direktiv.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 12.«

2) I artikel 22, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Afstår de kompetente myndigheder fra at anerkende de konsoliderede kapitalkrav, der er fastsat i denne artikel, giver de Kommissionen og EBA meddelelse herom.«

3) I artikel 32, stk. 1, foretages følgende ændringer:

- a) Andet afsnit affattes således:

»De kompetente myndigheder giver EBA, Rådet og Kommissionen meddelelse om disse procedurer.«

- b) Følgende afsnit tilføjes:

»EBA udarbejder retningslinjer for de i nærværende stykke omhandlede procedurer.«

4) Artikel 36, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har kompetence til at varetage de i dette direktiv fastsatte opgaver. De underretter EBA og Kommissionen herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.«

5) I artikel 38, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»De kompetente myndigheder samarbejder med EBA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt EBA alle de oplysninger, der er nødvendige for at den kan varetage sine opgaver i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 1093/2010, jf. nævnte forordnings artikel 35.«

Artikel 11

Ændring af direktiv 2009/65/EF

I direktiv 2009/65/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 5 tilføjes følgende stykke:

»8. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »ESMA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*) udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal indgives til de kompetente myndigheder i et investeringsinstituts ansøgning om godkendelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 84.«

2) I artikel 6, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Enhver givet godkendelse meddeles ESMA, som offentliggør og fører en ajourført fortegnelse over godkendte administrationselskaber på sit websted.«

3) I artikel 7 tilføjes følgende stykke:

»6. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) hvilke oplysninger der skal indgives til de kompetente myndigheder i ansøgningen om godkendelse af administrationselskabet, herunder aktivitetsplanen
- b) hvilke krav der gælder for administrationselskabet i henhold til stk. 2 og de oplysninger, der skal gives i underretningen i henhold til stk. 3

- c) hvilke krav der gælder for aktionærer og selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt hvilke forhold der kan hæmme den kompetente myndighed i at varetage sine tilsynsopgaver, jf. artikel 8, stk. 1, i nærværende direktiv og artikel 10, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/39/EF, i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 11.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for den underretning eller indgivelse af oplysninger, som er omhandlet i første afsnit, litra a) og b).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

4) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne underretter ESMA og Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som investeringsinstitutter møder i forbindelse med markedsføringen af deres andele i et tredjeland.

Kommissionen undersøger sådanne vanskeligheder så hurtigt som muligt med henblik på at finde en passende løsning. ESMA bistår med varetagelsen af denne opgave.«

5) I artikel 11 tilføjes følgende stykke:

»3. For at sikre konsekvent harmonisering af nærværende direktiv kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, som er omhandlet i nærværende artikel, jf. artikel 10b, stk. 4, i direktiv 2004/39/EF, som påtænkte erhververe skal indgive sammen med deres underretning, jf. dog artikel 10a, stk. 2, i nævnte direktiv.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, som omhandlet i nærværende artikel, jf. artikel 10, stk. 4, i direktiv 2004/39/EF.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

6) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»3. Uden at det berører artikel 116, vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, foranstaltninger, der fastlægger procedurer og ordninger nævnt i stk. 1, andet afsnit, litra a), og strukturer og organisatoriske krav for at minimere interessekonflikter nævnt i stk. 1, andet afsnit, litra b).«

ii) Andet afsnit udgår.

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge betingelserne for anvendelse af de af Kommissionen vedtagne delegerede retsakter vedrørende de procedurer, ordninger, strukturer og organisatoriske krav, der er nævnt i stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

7) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, indledningen, affattes således:

»2. Uden at det berører artikel 116 vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og på de i artikel 112a og 112b anførte betingelser, foranstaltninger med henblik på at sikre, at administrationselskabet udfører de opgaver, der er fastsat i stk. 1, navnlig at:«

ii) Andet afsnit udgår.

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de af Kommissionen vedtagne delegerede retsakter om de kriterier, principper og trin, der er nævnt i stk. 2.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

8) I artikel 17 tilføjes følgende stykke:

»10. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal indgives, jf. stk. 1, 2, 3, 8 og 9.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af nærværende artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3 og 9.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

9) I artikel 18 tilføjes følgende stykke:

»5. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal meddeles, jf. stk. 1, 2 og 4.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for fremsendelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 2 og 4.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

10) I artikel 20 tilføjes følgende stykke:

»5. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge, hvilken dokumentation der skal leveres til de kompetente myndigheder i ansøgningen om at administrere et investeringsinstitut oprettet i en anden medlemsstat.

Kommissionen kan vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af nærværende artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for levering af oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

11) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. Hvis det pågældende administrationselskab til trods for de foranstaltninger, der er truffet af de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhenigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat nægter at forelægge de oplysninger, som administrationselskabets værtsland har anmodet om i henhold til stk. 2, eller stadig overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i samme stykke, kan de kompetente myndigheder i administrationselskabets værtsland, træffe en af de følgende foranstaltninger:

- a) efter at have givet de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland underretning herom, træffe passende foranstaltninger, herunder i henhold til artikel 98 og 99, for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forhindre administrationselskabet i at udføre nye forretninger på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de dokumenter, der er nødvendige for vedtagelsen af disse foranstaltninger, kan forkyndes for administrationselskaberne på deres område. Hvis den tjenesteydelse, der præsteres i administrationselskabets værtsland, er administration af et investeringsinstitut, kan administrationselskabets værtsland kræve, at administrationselskabet skal ophøre med at administrere dette investeringsinstitut, eller
- b) hvis de finder, at den kompetente myndighed i administrationselskabets hjemland ikke har handlet hensigtsmæssigt, indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt ved artikel 19 i forordning (EU) 1095/2010.«

b) I stk. 7 affattes første og andet afsnit således:

»7. Inden den i stk. 3, 4 eller 5 fastsatte procedure iværksættes, kan de kompetente myndigheder i administrationselskabets værtsland i særligt hastende tilfælde træffe enhver nødvendig retsbevarende foranstaltning for at beskytte investorers og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen, ESMA og de øvrige

berørte medlemsstaters kompetente myndigheder underrettes hurtigst muligt om sådanne foranstaltninger.

Efter høring af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder kan Kommissionen bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger, uden at dette berører ESMA's beføjelser i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

c) Stk. 9, første afsnit, affattes således:

»9. Medlemsstaterne meddeler ESMA og Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der nægtes godkendelse i henhold til artikel 17, eller gives afslag på en ansøgning i henhold til artikel 20, samt de foranstaltninger, der er truffet i henhold til nærværende artikels stk. 5.«

12) I artikel 23, stk. 6, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»6. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, vedtage foranstaltninger vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes af depositaren med henblik på overholdelse af dennes forpligtelser med hensyn til et investeringsinstitut, der administreres af et administrativt selskab etableret i en anden medlemsstat, herunder de oplysninger der skal indgå i den standardaftale, der skal anvendes af depositaren og administrationselskabet, jf. stk. 5.«

b) Andet afsnit udgår.

13) I artikel 29 tilføjes følgende stykker:

»5. For at sikre konsekvent harmonisering af dette direktiv kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) hvilke oplysninger der skal indgives til de kompetente myndigheder i ansøgningen om godkendelse af investeringselskabet, herunder driftsplanen, og
- b) hvilke forhold der kan hæmme den kompetente myndighed i effektivt at varetage sine tilsynsopgaver, jf. stk. 1, litra c).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger, jf. stk. 5, første afsnit, litra a).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

14) Artikel 32, stk. 6, affattes således:

»6. Medlemsstaterne underretter ESMA og Kommissionen om, hvilke investeringselskaber der er omfattet af de i stk. 4 og 5 omhandlede undtagelser.«

15) I artikel 33, stk. 6, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»6. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, vedtage foranstaltninger vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes af depositaren med henblik på overholdelse af dennes forpligtelser med hensyn til et investeringsinstitut, der administreres af et administrationselskab etableret i en anden medlemsstat, herunder oplysninger der skal indgå i den standardaftale, der skal anvendes af depositaren og administrationselskabet, jf. stk. 5.«

b) Andet afsnit udgår.

16) I artikel 43 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»5. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, træffe foranstaltninger til yderligere specificering af de i stk. 1 og 3 nævnte oplysningers indhold og form og den måde, hvorpå de skal udleveres.«

ii) Andet afsnit udgår.

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge betingelserne for anvendelse af de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager vedrørende de i denne artikels stk. 1 og 3 nævnte oplysningers indhold og form og den måde, hvorpå de skal udleveres.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

17) I artikel 50 tilføjes følgende stykke:

»4. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere bestemmelserne om, hvilke kategorier af aktiver investeringselskaber kan investere i i henhold til denne artikel og til de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager vedrørende disse bestemmelser.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

18) I artikel 51 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Kompetente myndigheder sikrer, at alle oplysninger, der modtages i henhold til tredje afsnit, og som indsamles for alle de administrations- og investeringselskaber, der fører tilsyn med, er tilgængelige for ESMA i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010 og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (»ESRB«), der er nedsat ved Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (*) i overensstemmelse med artikel 15 i nævnte forordning med henblik på overvågning af systemiske risici på EU-niveau.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 1.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Uden at det berører artikel 116, vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, foranstaltninger, der fastsætter følgende:

a) kriterier for vurdering af tilstrækkeligheden af den risikostyringsproces, der anvendes af administrationselskabet, jf. stk. 1, første afsnit

b) detaljerede regler om den nøjagtige og uafhængige vurdering af værdien af de afledte OTC-instrumenter, og

c) detaljerede regler om indholdet af og proceduren, der skal følges, i forbindelse med underretningen af de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, tredje afsnit.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»5. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge betingelserne for anvendelse af de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager vedrørende de i stk. 4 omhandlede kriterier og regler.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

19) Artikel 52, stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne tilsender ESMA og Kommissionen en fortegnelse over de i første afsnit nævnte obligationskategorier tillige med kategorierne af udstedere, der i henhold til lovgivningen og de i samme afsnit omhandlede tilsynsbestemmelser er bemyndiget til at udstede obligationer, som opfylder kriterierne i denne artikel. Sammen med disse fortegnelser sendes en notits om status for de tilbudte garantier. Kommissionen og ESMA sender omgående disse oplysninger til de andre medlemsstater sammen med eventuelle bemærkninger, de måtte finde passende, og gør oplysningerne tilgængelige for offentligheden på deres websted. Sådanne meddelelser kan gøres til genstand for drøftelser i Det Europæiske Værdipapirudvalg, jf. artikel 112, stk. 1.«

20) I artikel 60 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 ændres således:

i) I første afsnit affattes indledningen således:

»6. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og på de i artikel 112a og 112b anførte betingelser, træffe foranstaltninger til specificering af følgende:«.

ii) Andet afsnit udgår.

b) Følgende stykke tilføjes:

»7. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge betingelserne for anvendelse af de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager vedrørende den aftale de foranstaltninger og de procedurer, der er nævnt i stk. 6.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

21) I artikel 61 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, træffe foranstaltninger til yderligere specificering af følgende:

a) de oplysninger, der skal indgå i den i stk. 1, nævnte aftale, og

b) de typer af uregelmæssigheder som omhandlet i stk. 2, der anses for at have negative konsekvenser for feeder-instituttet.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at fastlægge betingelserne for anvendelse af de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager vedrørende den aftale og de foranstaltninger og typer af uregelmæssigheder, der er nævnt i stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

22) Artikel 62, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, træffe foranstaltninger til specificering af indholdet af den i stk. 1, første afsnit, nævnte aftale.«

23) I Artikel 64 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, træffe foranstaltninger til specificering af følgende:

a) det format og måden hvorpå de i stk. 1 nævnte oplysninger skal udleveres, eller

b) proceduren for værdivurdering og revision af et bidrag i naturalier i det tilfælde hvor feeder-instituttet overfører alle eller dele af sine aktiver til master-instituttet til gengæld for andele, samt den rolle, som feeder-instituttets depositar spiller i den forbindelse.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af den måde, hvorpå oplysninger udleveres kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge betingelserne for anvendelse af de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager vedrørende formatet, måden, hvorpå oplysningerne udleveres, og proceduren, der er nævnt i stk. 4.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit nævnte gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

24) I artikel 69 tilføjes følgende stykke:

»5. For at sikre en konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere bestemmelserne om indholdet af prospektet, årsberetningen og den halvårige beretning som fastlagt i bilag I og disse dokumenters format.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

25) Artikel 75, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, vedtage gennemførelsesforanstaltninger til specificering af de betingelser, der skal opfyldes, når prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted, der ikke udgør et varigt medium.«

26) I Artikel 78 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 7 affattes således:

»7. Kommissionen vedtager ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, foranstaltninger til specificering af følgende:

- a) det nærmere og udtømmende indhold af den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, jf. stk. 2, 3 og 4
- b) det nærmere og udtømmende indhold af den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer i følgende tilfælde:
  - i) i forbindelse med investeringsinstitutter med forskellige investeringsafdelinger: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i en bestemt investeringsafdeling, herunder oplysninger om, hvordan investor kan flytte fra en investeringsafdeling til en anden, og om omkostningerne forbundet hermed
  - ii) i forbindelse med investeringsinstitutter, der tilbyder forskellige kategorier af aktier: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i en bestemt aktiekategori
  - iii) i forbindelse med investeringsforeninger: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i et investeringsinstitut, der selv investerer i andre investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra e)
  - iv) i forbindelse med master-feeder-strukturer: den centrale investorinformation, der skal gives til investorer, der investerer i et feeder-institut, og
  - v) i forbindelse med strukturerede, kapitalbeskyttede og lignende investeringsinstitutter: den centrale investorinformation, der skal gives til investorer i forbindelse med disse investeringsinstitutters særlige karakteristika, og
- c) nærmere bestemmelser om format og præsentation af den i stk. 5 omhandlede centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»8. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge betingelserne for anvendelse af de delegerede retsakter som Kommissionen vedtager i overensstemmelse med stk. 7 vedrørende de oplysninger, der er nævnt i stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit nævnte gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

27) Artikel 81, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, træffe foranstaltninger til specificering af de betingelser, der skal opfyldes, når den centrale investorinformation udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted, der ikke udgør et varigt medium.«

28) I artikel 83 tilføjes følgende stykke:

»3. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere denne artikels krav til optagelse af lån.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

29) I artikel 84 tilføjes følgende stykke:

»4. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, som investeringsinstitutter skal opfylde, når der er truffet beslutning om midlertidig udsættelse af tilbagekøb eller indløsning af andele i investeringsinstituttet, jf. stk. 2, litra a).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

30) Artikel 95 affattes således:

»Artikel 95

1. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b, træffe foranstaltninger til specificering af følgende:

- a) de i artikel 91, stk. 3, nævnte oplysningers omfang

- b) hvordan de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland kan sikres lettere adgang til de oplysninger eller dokumenter, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, 2 og 3, i overensstemmelse med artikel 93, stk. 7.

2. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af artikel 93 kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) formen og indholdet af en standardmodel til den skrivelse, som investeringsinstitutter skal benytte til den i artikel 93, stk. 1, nævnte anmeldelse, herunder en indikation af, hvilke dokumenter oversættelserne vedrører
- b) formen og indholdet af en standardmodel til den erklæring, som medlemsstaternes kompetente myndigheder skal afgive i henhold til artikel 93, stk. 3
- c) proceduren ved udveksling af oplysninger og brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser efter artikel 93.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

31) Artikel 97, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som skal varetage de i dette direktiv omhandlede opgaver. De underretter ESMA og Kommissionen herom og angiver samtidig den eventuelle fordeling af opgaverne.«

32) I artikel 101 foretages følgende ændringer:

- a) Følgende stykke indsættes:

»2a. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

- b) Stk. 8 og 9 affattes således:

»8. De kompetente myndigheder kan indbringe situationer for ESMA, hvor:

- a) anmodning om udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 109 er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist
- b) anmodning om gennemførelse af en undersøgelse eller en kontrol på stedet som omhandlet i artikel 110 er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist, eller

- c) anmodning om tilladelse til at lade egne tjenestemænd ledsage tjenestemænd fra den anden medlemsstats kompetente myndighed er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist.

Uden at det berører artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), kan ESMA i et sådant tilfælde handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010, jf. dog mulighederne for at nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger eller om en undersøgelse som omhandlet i denne artikels stk. 6 eller ESMA's evne til i sådanne tilfælde at handle i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 17.

9. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge fælles procedurer for de kompetente myndigheders medvirken til den kontrol på stedet og de undersøgelser, der er nævnt i stk. 4 og 5.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

33) I artikel 102 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler oplysninger i henhold til dette direktiv eller anden EU-lovgivning, der gælder for investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, eller videregiver oplysningerne til ESMA i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 eller ERSB. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

- b) I stk. 5 tilføjes følgende litra:

»d) ESMA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (***) og ESRB.

(*) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 12.

(***) EUT L 331, af 15.12.2010, s. 48.«

34) I artikel 103 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne meddeler ESMA, Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til stk. 1.«

b) Stk. 7 affattes således:

»7. Medlemsstaterne meddeler ESMA, Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder eller organer der kan modtage oplysninger i henhold til stk. 4.«

35) Artikel 105 affattes således:

»Artikel 105

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktivs bestemmelser om udveksling af oplysninger kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge betingelserne for anvendelse af procedurerne for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og mellem kompetente myndigheder og ESMA.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

36) I artikel 108, stk. 5, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit, litra b), affattes således:

»b) de indbringer om nødvendigt sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

b) Andet afsnit affattes således:

»Kommissionen og ESMA underrettes straks om foranstaltninger truffet i henhold til første afsnit, litra a).«

37) Overskriften til kapitel XIII affattes således:

»DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER.«

38) Artikel 111 affattes således:

»Artikel 111

Kommissionen kan vedtage tekniske ændringer af dette direktiv på følgende områder:

- præcisering af definitionerne for at sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af dette direktiv overalt i Unionen, eller
- justering af terminologien i og formuleringen af definitionerne i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede spørgsmål.

De i første afsnit omhandlede foranstaltningerne vedtages ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b.«

39) Artikel 112 affattes således:

»Artikel 112

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 i en periode på fire år fra den 4. januar 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 112a.

3. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i artikel 112a og 112b anførte betingelser.«

40) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 112a

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om en delegation af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne blive genstand for tilbagekaldelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 112b

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. Fristen kan forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden for den i stk. 1 nævnte frist, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, angiver begrundelsen herfor, jf. artikel 296 i TEUF.«

Artikel 12

Evaluerings

Kommissionen forelægger senest den 1. januar 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der præciserer, om ESA'erne har fremsendt udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder og til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som fastsat i dette direktiv, uanset om fremsendelsen er obligatorisk eller frivillig, sammen med eventuelle passende forslag.

Artikel 13

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter senest den 31. december 2011 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, nr. 1 og 2, artikel 2, nr. 1, litra a), artikel 2, nr. 2, 5, 7 og 9, artikel 2, nr. 11, litra b), artikel 3, nr. 4, artikel 3, nr. 6, litra a) og b), artikel 4, nr. 1, litra a), artikel 4, nr. 3, artikel 5, nr. 5, litra a), artikel 5, nr. 5, litra b), første afsnit, artikel 5, nr. 6, 8 og 9 (i forbindelse med artikel 18, stk. 3 i direktiv 2003/71/EF), artikel 5, nr. 10, artikel 5, nr. 11, litra a) og b), artikel 5, nr. 12, artikel 6, nr. 1 (i forbindelse med artikel 5, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2004/39/EF), artikel 6, nr. 3, artikel 6, nr. 5, litra a), artikel 6, nr. 10, 13, 14 og 16, artikel 6, nr. 17, litra a)

og b), artikel 6, nr. 18 og 19 (i forbindelse med artikel 53, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2004/39/EF), artikel 6, nr. 21, litra a) og b), artikel 6, nr. 23, litra b), artikel 6, nr. 24, 25 og 27, artikel 7, nr. 12, litra a), artikel 7, nr. 13-16, artikel 9, nr. 1, litra a), artikel 9, nr. 2, 3, 4, 10, 11, 12, 15-18, 20, 29 og 32, artikel 9, nr. 33, litra a) og b), artikel 9, nr. 33, litra d), nr. ii), iii) og iv), artikel 9, nr. 34 og 35, artikel 9, nr. 36, litra b), nr. ii), artikel 9, nr. 37, litra b), artikel 9, nr. 38 og 39, artikel 10, nr. 2, artikel 10, nr. 3, litra a), artikel 10, nr. 4, artikel 11, nr. 2, 4, 11, 14, 19 og 31, artikel 11, nr. 32, litra b), i forbindelse med artikel 101, stk. 8, i direktiv 2009/65/EF og artikel 11, nr. 33, 34 og 36 i nærværende direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 14

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

O. CHASTEL

Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1096/2010

af 17. november 2010

om overdragelse til Den Europæiske Centralbank af specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's funktionsmåde

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Finanskrisen har afsløret væsentlige mangler ved finansielle tilsyn, som har bevirket, at det ikke har været muligt at forudse ugunstige makroudviklinger og forhindre en akkumulering af overdrevne risici i den finansielle sektor, og har navnlig sat fokus på svaghederne ved det nuværende makrotilsyn.

(2) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand (i det følgende benævnt »de Larosière-gruppen«) mandat til at fremsætte anbefalinger om, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system.

(3) I sin endelige rapport, som blev fremlagt den 25. februar 2009, anbefalede de Larosière-gruppen bl.a., at der oprettes et organ på EU-plan, som har til opgave at overvåge risici inden for det finansielle system som en helhed.

(4) I sin meddelelse af 4. marts 2009 om »fremdrift i den europæiske genopretning« hilste Kommissionen de Larosière-gruppens anbefalinger velkommen og gav udtryk for sin støtte til hovedlinjerne i dem. Det Europæiske Råd erklærede sig på mødet den 19. og 20. marts 2009 enig i, at der er behov for at forbedre reguleringen af og tilsynet med de finansielle institutioner i Unionen og at anvende de Larosière-gruppens rapport som handlingsgrundlag.

(5) I sin meddelelse af 27. maj 2009 om »finansiel tilsyn i Europa« beskrev Kommissionen en række reformer af de nuværende ordninger, som skal sikre den finansielle stabilitet på EU-plan, herunder navnlig oprettelsen af et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRB) med ansvar for makrotilsyn. Rådet tilsluttede sig den 9. juni 2009 og Det Europæiske Råd på mødet den 18. og 19. juni 2009 Kommissionens synspunkt og hilste det velkommen, at Kommissionen agter at fremlægge lovgivningsforslag, således at den nye ramme kan blive endeligt oprettet.

(6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 ⁽³⁾ oprettede et makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRB).

(7) Den Europæiske Centralbank (ECB) kan i kraft af sin ekspertise inden for makrotilsyn yde et væsentligt bidrag til et effektivt makrotilsyn med det finansielle system i Unionen.

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 270 af 11.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ Se side 1 i denne EUT.

- (8) ECB bør varetage ESRB's sekretariat (»sekretariatet«) og bør med henblik herpå stille tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed. Sekretariatets ansatte bør derfor være underlagt ansættelsesvilkårene for de ansatte i ECB. I henhold til præambelen til ECB's afgørelse af 9. juni 1998 om vedtagelse af ansættelsesvilkårene for de ansatte i Den Europæiske Centralbank, ændret den 31. marts 1999 (ECB/1998/4) ⁽¹⁾, bør ECB's medarbejdere navnlig udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i medlemsstaterne.
- (9) Den 9. juni 2009 konkluderede Rådet, at ECB bør yde analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte til ESRB. Da ESRB har til opgave at dække alle aspekter og områder vedrørende finansiell stabilitet, bør ECB lade de nationale centralbanker og tilsynsmyndigheder bidrage med deres særlige ekspertise. Den mulighed for at overdrage ECB specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn, som følger af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, bør derfor udnyttes ved at overdrage ECB den opgave at fungere som sekretariatet for ESRB.
- (10) ECB bør overdrages den opgave at yde statistisk støtte til ESRB. Indsamling og behandling af oplysninger, jf. nærværende forordning, som er nødvendig for varetagelsen af ESRB's opgaver, bør derfor være omfattet af artikel 5 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og ECB og af Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽²⁾. Fortrolig statistisk information, der indsamles af ECB eller Det Europæiske System af Centralbanker, bør således deles med ESRB. Endvidere bør nærværende forordning ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽³⁾.
- (11) Sekretariatet bør forberede ESRB's møder og støtte arbejdet i det almindelige råd, styringskomitéen, det rådgivende tekniske udvalg og det rådgivende videnskabelige udvalg i ESRB. Sekretariatet bør på vegne af ESRB indsamle alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Medlemmer

Formanden og næstformanden for Den Europæiske Centralbank (ECB) er medlemmer af det almindelige råd for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (i det følgende benævnt »ESRB«), som blev oprettet ved forordning (EU) nr. 1092/2010.

⁽¹⁾ EFT L 125 af 19.5.1999, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

⁽³⁾ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

Artikel 2

Støtte til ESRB

ECB sørger for et sekretariat og yder derved analytisk, statistisk, logistisk og administrativ støtte til ESRB. Sekretariatet har som fastsat i artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1092/2010 navnlig til opgave at:

- forberede ESRB's møder
- indsamle og behandle oplysninger, herunder statistiske oplysninger, på vegne af ESRB, med henblik på varetagelse af ESRB's opgaver, jf. artikel 5 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank samt denne forordnings artikel 5
- forberede de analyser, som er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, og i denne forbindelse trække på teknisk rådgivning fra de nationale centralbanker og tilsynsmyndigheder
- støtte ESRB i forbindelse med internationalt samarbejde på administrativt plan med andre relevante organer om emner relateret til makrotilsyn
- støtte arbejdet i det almindelige råd, styringskomitéen, det rådgivende tekniske udvalg og det rådgivende videnskabelige udvalg.

Artikel 3

Sekretariatets opbygning

- ECB stiller tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed med henblik på varetagelse af sekretariatsfunktionen.
- Lederen af sekretariatet udpeges af ECB i samråd med ESRB's almindelige råd.

Artikel 4

Ledelse

- Formanden for ESRB samt ESRB's styringskomité giver vejledning til lederen af sekretariatet på vegne af ESRB.
- Lederen af sekretariatet eller dennes stedfortræder deltager i møderne i ESRB's almindelige råd, styringskomité, rådgivende tekniske udvalg og rådgivende videnskabelige udvalg.

Artikel 5

Indsamling af oplysninger på vegne af ESRB

- ESRB definerer, hvilke oplysninger der er nødvendige for varetagelsen af dets opgaver, som fastsat i artikel 3 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Med henblik herpå indsamler sekretariatet på vegne af ESRB alle de nødvendige oplysninger regelmæssigt og på ad hoc-basis i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010 og med forbehold af nærværende forordnings artikel 6.

2. Sekretariatet giver på vegne af ESRB de europæiske tilsynsmyndigheder adgang til de oplysninger om risici, som er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

Artikel 6

Fortrolige oplysninger og dokumenter

1. Når der ses bort fra tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af sekretariatet i forbindelse med udøvelsen af dets hverv, ikke videregives til nogen anden person eller myndighed uden for ESRB, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte finansielle institutioner ikke kan identificeres.

2. Sekretariatet sikrer, at dokumenter, der indgives til ESRB, behandles på en måde, der sikrer deres fortrolighed.

3. ECB sikrer fortrolig behandling af de oplysninger, der modtages af sekretariatet med henblik på varetagelse af ECB's opgaver i henhold til denne forordning. ECB opretter interne mekanismer og vedtager interne regler med henblik på at sikre beskyttelse af de oplysninger, der indsamles af sekretariatet på vegne af ESRB. ECB's personale overholder de gældende regler om tavshedspligt.

4. Oplysninger, som ECB modtager som følge af denne forordnings anvendelse, bruges kun til de i artikel 2 omhandlede formål.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 2010.

På Rådets vegne
D. REYNDERS
Formand

Artikel 7

Aktindsigt

1. Sekretariatet sikrer, at Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 4. marts 2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (ECB/2004/3) ⁽¹⁾ anvendes.

2. De praktiske foranstaltninger til anvendelse af afgørelse ECB/2004/3 på dokumenter, som vedrører ESRB, vedtages senest den 17. juni 2011.

Artikel 8

Revision

Senest den 17. december 2013 gennemgår Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen denne forordning. Den afgør efter at have modtaget en udtalelse fra ECB og fra de europæiske tilsynsmyndigheder, om denne forordning bør revideres.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 16. december 2010.

⁽¹⁾ EUT L 80 af 18.3.2004, s. 42.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

